

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

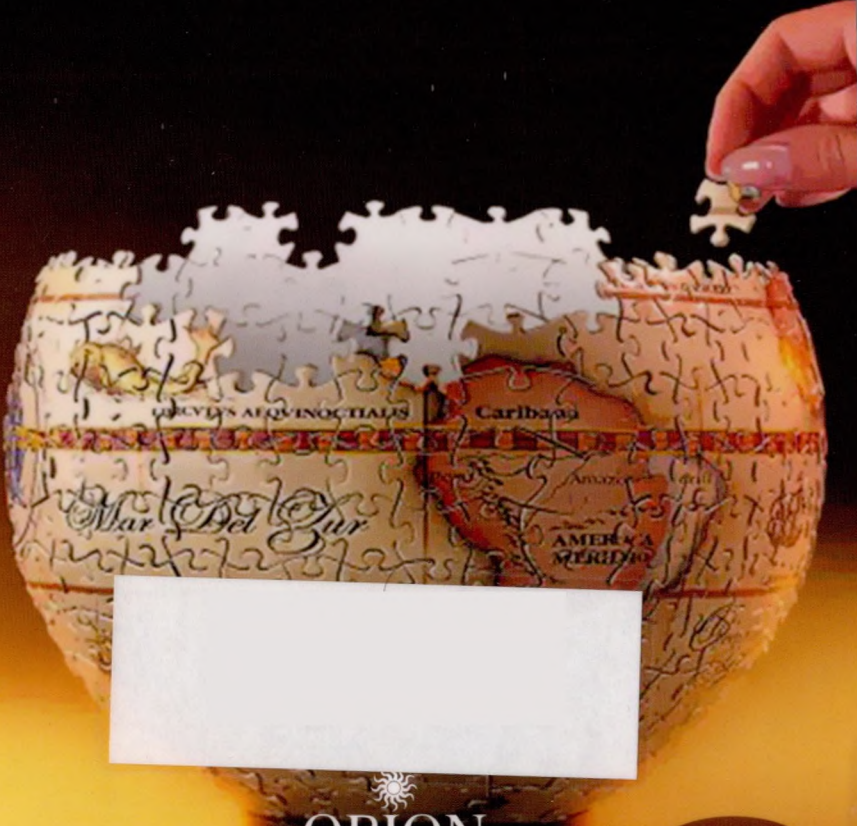
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KÜRESEL EKONOMİK KRİZ VE YENİ DÜNYA DÜZENİ

Dr. Ramazan KURTOĞLU

ORION

4. BASKI

Dr. Ramazan KURTOĞLU

**“Zayıf İhtimaller” Üzerinden Güçlü Küresel Şoklar
ve 1871’de Öngörülen “Üç Dünya Savaşı”**

KÜRESEL EKONOMİK KRİZ

VE

YENİ DÜNYA DÜZENİ

**Judeo-Hıristiyan Teolojisi-Siyaset Felsefesi-Finans
Elitizmi Temelinde Bir Analiz**

4.Baskı

ORION
KİTABEVİ

***Beliz Fatma... Nisa ve Raziye İçin
İyi ki varsınız...***

ORİON KİTABEVİ

ISBN: 978-605-5145-13-2

© Orion Kitabevi, Kasım 2014

Küresel Ekonomik Kriz ve yeni Dünya Düzeni

Ramazan Kurtoğlu

Baskı

Salamat Basım Yayın Ambalaj Sanayi Ltd.Şti

Zübeyda Hanım Mah.Sebze Bahçeleri Cad.Arpacıoğlu İşhanı,

No:95/1 İskitler-Altındağ/ ANKARA

Tel:0312 34110 20

Orion Kitabevi

Selânik Cad. No:72 06640 Kızılay / ANKARA

Tel: 0 312 417 78 35

Faks: 0 312 425 06 82

www.orionkitabevi.com.tr- orion@orionkitabevi.com.tr

ÖNSÖZ

1978 Washington Mutabakatı ile başlayan, ya da dünya kamuoyuna açıktan ilan edilen kapitalizmin neoliberal / küresel serbest piyasa versiyonu 2008 küresel mali krizi ile birlikte kelimenin tam manasıyla iflas etmiştir.

“London School of Economics and Political Science” profesörlerinden John Gray daha 1999’da Türkçe’ye de çevrilen “Yalancı Şafak” adlı kitabında neoliberalizmin tıpkı Marksist sosyalizm gibi sonunun gelmekte ve dünya ekonomisini bir felakete sürüklemekte olduğunu detaylı bir şekilde anlatmıştı. Hemen belirtelim ki Profesör John Gray’ın kendisi de yelpazenin sağında yer alan çok değerli bir bilim insanıdır.

Yine Gray tarafından yazılan ve 2007’de yayımlanan “Apocalyptic Religion and The Death of Utopia” (Türkçesi: Kara Ayın-Apokaliptik Din ve Ütopyanın Ölümü) adlı kitapta neoliberalizm ile Marksist sosyalizmin nihai hedefinin aynı olduğu, ikisinin de seküler din ve pagan – judeo Hristiyan inançlardan beslendiği detaylı bir şekilde anlatılmaktadır.

Bir hususu –belki biraz tevazzunun dışına çıkacağım ama- belirtmeliyim ki ilk baskısı Ocak 2006’da yapılan ve tarafımızdan kaleme alınan “Evanjelizm” adlı kitabımda –yakında dördüncü baskısı yapılacak- ileri sürdüğüm tezler Gray’ın tezleri ile neredeyse yüzde yüz aynı. Bir hususa daha değineyim, gerek Evanjelizm kitabımı gerek elinizde tuttuğunuz “Küresel Ekonomik Kriz ve Yeni

6 | Küresel Ekonomik Kriz ve Yeni Dünya Düzeni

Dünya Düzeni(2011)" adlı kitaplarımı daha Gray'in sözünü ettiğim eserlerini okumadan yazmışım. Bu durumu Mayıs 2013'te Litvanya'nın Klaipeda Üniversitesi'nde verdiğim derslerden sonra gönderdiğim bir makalenin önsözünde de belirttim. John Gray politik ekonomi alanında en çok beğendiğim ve saygı duyduğum Batılı fikir insanıdır.

Elinizde tuttuğunuz bu kitabın devamı niteliğinde sayılabilecek olan "Küresel Para Savaşları – Davranış Ekonomisi Nörofinans" (Orion Ktabevi Ankara, Temmuz 2013) isimli çalışmam dünya ekonomisinin ve elbette Türk ekonomisinin hangi sıkıntılı süreçlere sürüklendiğini, ABD ordusunun 2009'dan beri nasıl bir "Küresel Finans Savaşı"na hazırlandığını göstermesi bakımından Türkiye'de bir ilk sayılabilir. Tıpkı "Evanjelizm" ve "Küresel Ekonomik Kriz ve Yeni Dünya Düzeni" kitapları gibi... Kısaca "Yeni Dünya Düzeni" projesi bütün hızı ile devam ediyor. Mesahi, Apokaliptik, Kurtuluşçu, Ahir Zaman gibi judeo-Hıristiyan inançlara dayalı "küresel serbest piyasa" miti insanlığa dayatılan seküler bir dini-siyasi proje olup hedefi elit bir grubun küresel diktatörlüğünden başka bir şey değildir. Bu manada Marksist sosyalizmin nihai hedefe ulaşmada "sınırsız devlet etkinliği" küresel serbest piyasa projesinde "sınırsız ulusüstü şirket etkinliği"ne bırakılmıştır. Her ikisi de judeo-Hıristiyan "iyi ile kötünün savaşı"ndan başka bir şey değildir.

Kitabın birinci ve ikinci baskısındaki bir kısım rakamları önce güncellemeyi düşündüm. Ancak bilahare vazgeçtim. Çünkü 2008 mali krizinin sebep olduğu yıkı-

mın mali bilançosu her geçen gün artıyor. Öyleyse krizin başında açıklanan, çözüme yönelik rakamları tarihe not düşmek bakımından, insanlığın nasıl kandırıldığını göstermek bakımından değiştirmemenin doğru olacağını düşündüm. Zira krizin 2013'ün ortasındaki küresel maliyeti 30 trilyon dolar olarak telaffuz edilmekle birlikte tam maliyetinin daha fazla olacağı ve önümüzdeki yıllarda daha da artacağı tahmin ediliyor. Zaten kitabımızın ana teması rakamlar olmayıp, başta Amerikan halkı olmak üzere neoliberal politikaların insanlığı ve milli devletleri nasıl ve hangi tür bir girdaba soktuğudur. Bu bağlamda kitabın üçüncü baskısına "Finansal Ekonomide Oyun Teorisi ve Yaklaşan Küresel Finans Savaşı İçin Bilinçaltı Operasyonları" başlıklı bölümü ekledim. Okuyucularımın öncelikle okuması arzusu ile de kitabımızın baş tarafına yeni bölümü koyduk.

20. yüzyılın başındaki sol ütopyacılık geleneği aynı yüzyılın sonundan itibaren günümüzde sağ kanada geçmiş görünüyor. Nitekim ABD'de Başkan George W. Bush ile iktidar olan "Yeni Muhafazakarlık" akımı soldan sağa evrilerek Hristiyan sağ ile işbirliği yapmıştır. İlginçtir İngiltere'de iki dönem iktidar olan sol / sosyal demokrat İşçi Partisi'nin lideri Başbakan Tony Blair de yeni muhafazakar olup, İngiliz sağının muhafazakar parti lideri ve Başbakan Margaret Thatcher'ın politikalarını aynen uygulamış, hatta daha da ileri götürmüştür.

Netice olarak, John Gray'in "Kara Ayın" de ifade ettiği gibi, "tarihin temelinde gizli bir planın yattığı inancı, gerek judeo-Hristiyan dini inançlar gerekse seküler kurtuluşçu hareketler, ütopyacı siyasi projeler açısından

8 | Küresel Ekonomik Kriz ve Yeni Dünya Düzeni

esastır.” Daha yüce bir insanlık meydana getirmek adına ezilen ya da yok edilenler. İster patlatılan bombalarla, ister finansal/ekonomik krizlerle.

İnsanlık günümüzde judeo-Hıristiyan Ortaçağ’dan daha fazla boş inançlar dönemini yaşamakta olup, sürekli manipüle edilmektedir. Seküler kurtuluş umudu söndürülürken buna alternatif olarak dinlerin apokaliptik (kıyametçi) versiyonları giderek canlandırılmaktadır.

Dr. Ramazan Kurtoğlu
Florya – İstanbul / Kasım 2014

İKİNCİ BASKIYA KISA ÖNSÖZ

Kısa bir sürede birinci baskısı tükenen KÜRESEL EKONOMİK KRİZ VE YENİ DÜNYA DÜZENİ kitabı olağanüstü bir ilgi gördü. Kitapta yazılanlar ile daha sonra gerçekleşenler kitabın adeta bir “kehanet” olarak algılanmasına vesile oldu. “Inside Job” adlı DVD belgesel adeta elinizdeki kitabı doğrulamak için yapılmış. Ayrıca BBC yapımı “Hırs (Freefall) ve “Borsa – Para Asla Uyumaz” filmleri ile 17 Eylül 2011 tarihinden itibaren New York – Wall Street başta olmak üzere ABD’nin 52 şehrinde birden yüzbinlerce ‘Amerikalının finans kuruluşlarını protesto etmesi “pozitif küreselleşme”nin habercisi olabilir.

Türk milleti başta olmak üzere insanlığın daha iyi günlere gitmesi dua ve dileklerimle.

İstanbul Aydın Üniversitesi
İstanbul Florya – 3 Ekim 2011

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	15
• Üçüncü Baskı İçin Özel Ek: Finansal Ekonomide “Oyun Teorisi” Ve Yaklaşan Küresel Finans Savaşı İçin Bilinçaltı Operasyonları	17
GİRİŞ	73
1- “Yeni Dünya Düzeni Tarikatı” Bölgesel –“Düzeltilme Savaşlarına”ve Üçüncü Dünya Harbine “Zayıf İhtimaller” Üzerinden Güçlü Küresel Şoklar Meydana Getirerek Hazırlanıyor.....	73
2-Türkiye’nin Dönüştürülmesi: 1978 Dünya Bankası Raporu, 24 Ocak 1980 Kararları, 12 Eylül 1980 Darbesi ve Neoliberalizm.....	77
a. 24 Ocak 1980 Kararlarının İşaret Fişegi: 1978 Dünya Bankası Raporu.....	78
b. 24 Ocak 1980 Kararları ve Türkiye’de Neoliberalizm	83
c. Neoliberalizm/Serbest Piyasa Ekonomisinin Ana Teorik Temeli.....	88
d. Neoliberal Dönüştürme İçin 12 Eylül 1980 İhtilali.....	93
e. Ekonomik Armagedon ve Yeni Dünya Düzeni..	99
I-BARACK OBAMA NİÇİN BAŞKAN SEÇİLDİ VE FEMA NEYE HAZIRLANIYOR	133
1-“Mehdi’nin Habercisi” ABD Başkanı ve Türkiye Her Şeye Hazırlıklı Olmalıdır.....	133
2-Demokrat Şahin Obama ve Finans Sektörü	

Kazandı Sanayi-Asker Kompleksi Kaybetti (Şimdilik).....	149
3-Başkanın Adamları.....	154
4-“Zayıf İhtimaller” Üzerinden Küresel Şoklar: 11 Eylül 2001 Saldırıları-Eylül 2008 Mali Krizi ve FEMA	160
5-ABD’de Yüzyılın Krizi: Elitlerarası Servet Transferi ve Keriz Silkelemesiyle “Novus Ordo Seclorum”	169
II-“DON CARLEONE’NİN FİNANS-GENETİK VE ZİHİN KONTROL SAVAŞI	185
1- “Vatikan Protokolü”...2008 Küresel Finans Kaosu Ve 1871’deki “Üç Dünya Savaşı “ Öngörüsü	185
2- ABD Merkez Bankası (Federal Reserve): Yeni Dünya Düzeni’nin “Don Carleone”si	207
3- Federal Reserve’in Dramatik Tarihinde Başkan Lincoln ile Başkan Kennedy’nin Öldürülmesi ve 2008 Mali Krizi.....	230
III- EYLÜL 2008 KÜRESEL MALİ KRİZİNİN ARKA PLANI: ABD DEVLET Mİ ŞİRKET Mİ? .	249
1- Waterloo Savaşı’nın Gerçek Kazananı Kimdi ve 2008 Küresel Finans Krizi	249
2- Göstere Göstere Gelen Finansal Kaosun Perde Arkası: Küresel Sermaye-Hedge Fonlar ve Milli Servet Fonları	262
a. Küresel Finans Klanının-Kara Paranın ve Mafyanın Kural Tanımaz Çocuğu: Hedge	

Fonlar	267
b. Küresel Sermayenin Baş Belası: Batı Dünyası Dışındaki Devlet Kapitalizmi ya da Milli Servet Fonları	290
IV-11 EYLÜL 2001.. 14 EYLÜL 2008.. VE “ÜÇ DÜNYA SAVAŞI” KEHANETİ	299
1- Küresel Finans Oligarşisinin Pençesindeki Korku İmparatorluğu: ABD’nin Sosyal Ve Ekonomik Kırılganlığı	299
2- Küresel Finans Klanı ABD’yi Nasıl Batırdı ve Şimdi Ne Yapmak İstiyor?	317
3- Neo Liberal Yalanlar-Hıristiyanlıkta Yedi Ölümcül Günah ve Sıradaki Romeo Korku Klasığının Yeni Versiyonları	327
a.Yeniden Yeni Dünya Düzeni ve Türkiye	330
4- Sermaye İmparatorluğu Krizinin Judeo- Hıristiyan-Ezoterik Boyutu ve Roma İle ABD Benzerliği	333
5-Küresel Mali Kriz ve Yeni Dünya Düzeni İçin “Üç Dünya Savaşı” Kehanetinin Ezoterik Temeli	340
V-SON SÖZ:Doların “Asimetrik” Gücü-Başkan Obama Ve Yeniden –Yeni Dünya Düzeni	381
VI-FAYDALANILAN KAYNAKLAR	393

ÖNSÖZ

Muammalara birebir cevaplar bulmak yerine Yeni Dünya Düzeni projesinin judeo-Hristiyan teolojisine, siyaset felsefesine ve ekonomi politikasına bir bütün olarak bakmak, Waterloo Savaşı (1813-1815) ile başlayan ve Eylül 2008'e kadar devam eden bir finansal "success story"yi tam olarak anlamak gerekir.

Türkiye, Osmanlı liberalizmi (1838-1914) ile Cumhuriyet döneminde (1946-2010) küresel finans sisteminin "düşük kur-yüksek faiz" lobisi sayesinde kontrol altında tuttuğu "eksen ülke"lerden biridir... Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşlarında yaptığım çeyrek asırlık orta ve üst düzey finans yöneticiliğinde öğrendiğim iki temel unsur : 1- Ekonomik ve finansal operasyonlarda "tesadüf" diye bir şey asla mümkün değildir. 2- Oligarşi asla açık delik bırakmaz. En azından finans elitizminin 200 yıllık "sagasini" böyle.

Bugün şöyle bir resimle karşılaşıyoruz. Ülkeler ne kadar varlıklı ve etkin olurlarsa olsunlar Yeni Dünya Düzeni "kurumları" dışında bir yol izlemeye koyulurlarsa "paryalaştırılmaktadır."

Şöyle de denilebilir; ya Hannah Arendt'in tarifine uygun olarak bir statüyü seçeceksin, "bilinçli parya" olup bir azınlık /elit geleneğine tabi olacaksın, ya da "marjinal" olmayı kabullenip "paryalaştırılanlar"dan olacaksın. Çünkü Kafka'nın işaret ettiği, kişisel hakların tanınması yalnızca ferdin/tek başına hareket eden milletlerin gayreti ve gücüyle

gerçekleşmez. Bu sebeple Arendt bir cemaate, bir halka mensup olmayı ve o mensubiyetin içinden diğer bir grup ya da millet ya da cemaatlerle yan yana olmayı uygun bulur. Elbette parya geleneği bir azınlık geleneğidir. Aksi yolu seçenler üzerine "mania"lar gönderilir.

İnsanlık sürekli bir, Fukuyama'nın "kör nokta"sı ile karşı karşıya bırakılıyor. İşte tam burada bir "vantage point"e (geniş görüş noktası / stratejik nokta) ihtiyaç var. Elinizdeki bu kitap, "zayıf ihtimaller üzerinden küresel şok" olarak tanımladığım beklenmeyen olayın aslında pek çok insan tarafından tahmin edildiği durumlarda bile "beklenmeyen olaylara" karşı niçin bu kadar hazırlıksızmış gibi göründüklerinin üç temel sebebi olduğu iddiasındadır :

a- İnsanların algılama eşiğinin yapısı ve manipülasyonlara çok açık olması.

b- İnsanların hazırlık yapmasını teşvik edecek gerçeklerin, medya operasyonları ile psikolojik olarak zayıflatılması.

c- Beklenmedik, "zayıf ihtimal" üzerinden gerçekleşecek "şok"a karşı korunmak için gerekli durumların olmaması.

Bir konu önce "mesele" haline getirilmekte, sonra da en karmaşık problemler kümesi, insan aklının geleceği öngörme ve geleceğe yönelik hazırlıklı olma hususundaki başarısızlıkları üzerine yoğunlaştırılmakta veya "komplo teorisi"ne dönüştürülmektedir.

Francis Fukuyama'nın editörlüğünü yaptığı "Blindside How to Anticipate Forcing Events and Wild Cards in Global Politics"te söylediği gibi : "Algısal başarısızlığın en büyük kaynaklarından biri, dünyada işlerin nasıl yürüdüğüne dair

ve yönetimlerin veya elit / seçkin çevrelerin küçük gruplardan oluşan dinamiklerince pekiştirilen ortak zihinsel modellerle alakalıdır.”

Elbette belli standartların, kalıpların dışında düşünmek, söylenmesi yapmasından kolay olmakla beraber zordur.

David Hale, 1997’de patlayan Asya mali krizinin, çalışmalarını egemenlerin kontrolündeki hükümetlerle yürüten Milletlerarası Para Fonu’nu (IMF) kısmen kör noktadan vurduğunu, böylece IMF’nin özel finansal piyasalarda ortaya çıkan meseleleri öngörememesine sebep olduğunu belirtmektedir. Sonuçta söylenen beylik bir kaçış: “Kimin aklına gelirdi ki...?” “Kaçınılmaz olan sebep genellikle şaşırtıcı olur ve kaostan düzen çıkar.”

“Zayıf İhtimal –Küresel Şok” 11 Eylül 2001’i ABD siyaset figürlerinden biri olan Hollywood filmlerinde görmek mümkün iken, göstere göstere geldi ve Yeni Dünya Düzeni’nin judeo-Hristiyan teolojisine, siyaset felsefesine Afganistan ve Irak’ın işgali ile gereken katkıyı yaptı. Eylül 2008 mali /ekonomik krizine çanak oldu. Süreç Eylül 2011’de “Arap Baharı” ile son sürat devam ediyor. Bugünden sonrası... 1930’lar 1940’lara sebep teşkil etmişti. 2008 ve sonrası ise “zayıf ihtimaller üzerinden küresel şok”lara gebe görünüyor.

FİNANSAL EKONOMİDE “OYUN TEORİSİ”VE YAKLAŞAN KÜRESEL FİNANS SAVAŞI İÇİN BİLİNÇALTİ OPERASYONLARI ENFORMASYON KAPİTALİZMİNİN ÇELİŞKİSİ

Kasım 2007’de “Political Economy Research Institute”den Thomas Palley tarafından yazılan “Financializa-

tion: What it is and Why it Matter” başlıklı rapor neoliberal kapitalizmin nasıl bir süreçte “finansallaştığını” ortaya koymaktadır. Rapora göre “finansallaşma evresine genellikle sıcak ekonomik büyüme eşlik etmektedir...” “İngiltere dışındaki bütün ülkelerde, 1979’dan sonra başlayan finansallaşma evresindeki ortalama yıllık büyüme düştü. Ayrıca büyüme yavaşlayan bir eğilim de göstermektedir. Bu sebeple 1980’lerdeki büyüme 1990’lardakinden daha yüksek seviyede iken, 1990’lardaki de 2000’li yıllardakinden daha yüksektir. Üstelik finansallaşma tarafından oluşturulan iş devresi istikrarsızlaşmış olabilir ve uzun bir durgunlukla sona erebilir. İşte bu uzun durgunluk finansallaşmanın sonucu olup ücret durgunluğu ve artan gelir eşitsizliği temelde finans sektörünün menfaatleri tarafından sürüklenen değişimlere bağlıdır. Finansallaşma ve “borç finansı kültürü” ekonomiyi borç-deflasyonuna ve uzun daralmaya açık hale getirilebilir.”¹

Amerikalı ekonomist-gazeteci Amy Cortese “Loka Yatırım” (Locavesting, The Revolution in Lokal Investing and How to Profit from It) adlı 2011 yılında yayımlanan kitabında şunları yazıyor: “Büyük buhrandan beri yaşanan en kötü ekonomik gerilemeyi beraberinde getirecek olan Lehman Brothers’ın iflasının birinci yıl dönümüydü. 15 milyon Amerikalı işten çıkarılmıştı. Milyonlarca insan evlerinin değerinden daha fazlasını borçlanmıştı ve hacizle karşı karşıyaydı. Ülkenin dört bir yanında küçük işlet-

¹ Thoma Palley, “Financialization: WhatIt is and Whay It Matters”, Working Paper Series, No. 153, Political Economy Research Institute, Kasım 2007-
<http://www.peri.umass.edu/pubication236+M505d3f0bd8c.0.html>

meler, diğer bir ifadeyle istihdamın ve inovasyonun motorları, kredi ve büyüme sermayesine açtı. Nitekim New Hampshire Üniversitesi "Center for Venture Research" (Girişimcilik Araştırmaları Merkezi) profesörlerinden Jeffrey Sohl bu duruma, yani küçük işletmelerin 250 bin ile 5 milyon dolar arasındaki bir tutarda sermaye meydana getirmeye çalışan teşebbüsçülerin şirketleri iyi bir biçimde büyüme gösteriyor olsa dahi karşılaştıkları temel güçlük sermaye yetersizliği idi ve Sohl buna "SERMAYE BOŞLUĞU" adını veriyor.

Değer ile sermayenin, yani paranın endüstride birbirinden çok farklı manalara karşılık geldiği bir gerçektir. Değer, hızlı bir şekilde paraya dönüştürülebilir; paranın değere dönüştürülebilmesi içinse, öncelikle ortada buna "değer" bir şeyin olması gerekir. Değer, üretimin somutlaşmasıdır.²

"2008 mali krizinden sonra yine de Wall Street'te işler düzeliyordu. S and P endeksi tekrar yükseliyordu. Vergi mükelleflerinin karşıladığı 700 milyar dolarlık destek ve acil durum kredileri ve garanti programlarıyla verilen trilyonlarca dolardan sonra ülkenin en büyük bankalarının işleri yolundaydı. Banka mevduatlarının toplamının % 60'ını aralarında paylaşan en büyük dört bankaysa pastadan daha da büyük bir pay almıştı. Goldman Sachs, 140 yıllık tarihindeki en büyük üç aylık kâr bilançosunu açıklamıştı ve söz konusu kâr büyük ölçüde bu dalgalı piyasada kendi öz kaynaklarıyla alıp sattığı hisse senetle-

² Mehmet Semih Söylemez, "Duygusal Sermaye", Final Kültür Sanat Yayınları, İstanbul, 2012, s. 231.

rinden beslenmişti. Morgan Stanley, çalışanlarına dağıtmak için gelirinin % 62'lik okkalı bir kısmını bir kenara ayırdı. Main Street ile Wall Street arasındaki bu büyük kopukluk çarpıcı şekilde netti.”³

Yukarıda yazarın zikrettiği Wall Street Amerikan finans sektörünü ve büyük işletmeleri, “Main Street” ifadesi ise reel sektörü ve küçük işletmeleri temsil eden kavramdır. En azından 300 yıllık bir süreci değerlendirdiğimizde gerçekten de finans sektörü ile reel sektör arasında, özellikle son 30-40 yılda inanılmaz bir kopma ortaya çıkmıştı. Kültürel antropoloji ve tarihi materyalizmin sentezini sunan Eric Wolf 1982’de yayımlanan “Tarihi Olmayan Halklar” kitabında kapitalizmin kökenlerini 15. yüzyılın sonlarında arar. O devirde Judeo-Hristiyan Tanrı’sına ve kâra hizmeti görev bilen tüccarlar Vera Cruz’dan Nagazaki’ye kadar uzanan bir coğrafyada ticari kaynaklara ulaşp, baskıcı yöntemlerle bu ürünlerin dağıtımını yapıyorlardı. Bu tarihi dağıtım sistemi, günümüzde serbest piyasa ekonomisi olarak tanımlanan neoliberal küresel kapitalist sistemin ilk adımları arasında yer almaktaydı. Son 30 yılda sık sık tekrarlayan ağır mali krizler ise Immanuel Wallerstein ‘in İstanbul’da bir toplantıda söylediği gibi, “sistem kendi sonunu getirmediğe...” daha insani bir yapıya bürünmeyeceği çok açık. Özellikle neoliberal postmodernizm ile giderek hızlanan temel olgular: İnsan ilişkilerinin sunileşmesi, ferdin atomizasyonu veya daha açık ifadesiyle toplumsal değerlerin kaybı.

³ Amy Cortese, “Loka Yatırım”-Yerel Yatırım Devrimi ve Bundan Faydalanmanın Yolları”, Türkçesi: A. Müge Karan, Modus Kitap, İstanbul 2013, s. XI.

Mevcut neoliberal kapitalist sistemin, 300 yıllık kapitalist düzenin en ağır versiyonu olması, eşitsizliği sürekli olarak yüksek seviyede beslemesi, fertleri ahlaki çelişkilerle yüz yüze bırakıyor ve hem bireysel, hem toplumsal huzursuzluğu artırıyor. 2008 krizinden bu tarafa yerkürede olan bitenler bir kez daha yukarıdaki tespitleri gösteriyor. İnsanın değersizleştirildiği, adil paylaşımdan uzak bir düzenin öznesi haline getirildiği bir dönemi yaşıyoruz. Bu durum bilim ve siyaset erbabına ve toplumun her kesimine derece derece ağır bir sorumluluk yüklüyor. Kapitalizmin kendi içinde bile olmak kaydıyla, Amy Cortese'nin "Lokayatırım" kitabındaki "başka-insaflı bir kapitalizm" bile bir geçiş süreci için alternatif olabilir. Çünkü insanlık yeni alternatifler üretmediği takdirde neoliberal/postmodern insafsız sömürü sadece emekle sınırlı kalmayıp bireyin kendisine giderek daha çok yabancılaştığı bir "hiksoslaşma"-mankurtlaşma, sürüleşme dönemine gireceğiz. Bu durumu Wallerstein "hegemoni-sonrası dönem" olarak nitelendiriyor ve her adımda sistemin yıkımına doğru, geri dönülmez bir biçimde ilerlediğimizi belirtiyor.

ON BANKADAN OLUŞAN KÜRESEL FİNANS SOSYALİZMİ

Nitekim "Dünya on bankanın esiri. Bankalar, kârları ceplerine atıyor, zararları topluma yükleniyor. Bu çarpık düzen uzmanlar tarafından "sadece bankalarla süper zenginleri kollayan sosyalist düzen" olarak tanımlanıyor. Finans uzmanı Max Otte'ye göre "Siyasi otorite bunun üstesinden gelemmez. Çünkü büyük finans piyasası aktör-

leriyle milyarderler ve finans lobisi, hükümetleri parmağında oynatıyor.”⁴

Gerçek şu ki, neoliberal “rasyonalite” ve “görünen el” tarafından düzenlenen finansal piyasalar büyük işletmelere hizmet etmek üzere kurgulanmış vaziyette. Tabii ki, bu işletmelere HİZMET ETTİKLERİ durumlar için geçerli fakat onlara da her daim hizmet ettikleri söylenemez. Finans piyasalarında çılgınca havalarda uçan trilyonlarca doların YÜZDE BİR’inden daha azı üretken gayelerle yani işe birilerini almak, işini büyütmek ya da yeni ürünler geliştirmek isteyen şirketlere sermaye sağlamak maksadı ile kullanılmakta. Gerisiyse, yani yüzde 99’la borsanın ve spekülasyonun her şeyi yutup yok eden midesinde kaybolup gidiyor. Ayrıca yatırımın söz konusu minnacık üretken kısmı da, büyük ölçüde ilk ya da ikincil halka arzlarda hisse senedi ihraç etmek için yeterince büyük olan şirketlere gidiyor ve bu şirketler, kendi aralarında ayrıcalıklı bir grup oluşturmaya başlıyor. Meydana getirilen istihdam içerisinde DÖRT İŞTEN ÜÇÜNÜ ve GSYİH’nın da yarısını küçük şirketlerin ürettiği dikkate alındığında, sistemin mevcut işleyişi sermayenin verimli bir şekilde dağıtılmadığına işaret ediyor.⁵

Neoliberal iktisat politikalarının istihdam yaratmada yetersiz kaldığı malumun tekrarı. “American Enterprise Institute”den Desmond Lachman, “Şirketler işgücü piyasasındaki durgunluğu istismar ediyorlar. Durgunluktan kaynaklanan pazarlık güçlerini, sosyal yardımları ve üc-

⁴ Zhang Danhong, “Bankalar, Kriz ve Politika”, Aydın, Aralık 2012-Ocak 2013, s. 9.

⁵ Amy Cortese, a.g.e, s. XII-XIII.

retleri kısmak ve çalışma saatlerini uzatmak için kullanıyorlar” diyor.⁶ Ancak bir de küçük ve orta ölçeklilerin aleyhine, büyüklerin lehine işleyen kamunun gelir kaybı söz konusu. Mesela ABD’deki resmi, kurumlar vergi oranı % 35 fakat büyük şirketlerin pek azı bunu gerçekten ödüyor. Devlet Mali Sorumluluk Ofisi (Government Accountability Office-GAO) tarafından 2008’de yayınlanan bir rapora göre, Amerika’nın en büyük şirketlerinin dörtte biri 2005 yılındaki 1.1 trilyon dolarlık brüt gelirleri üzerinden hiç federal gelir vergisi ödememişlerdir.⁷ Bir başka örnek, General Elektrik 2010 senesinde yeryüzü genelindeki faaliyetlerinden 14 milyar dolar kâr etti. Şirket, ABD’de hiç vergi ödememesinin yanısıra 3.2 milyar dolarlık da bir vergi iadesi istedi. Görülüyor ki, bunları değerlendirdiğimizde büyük şirketlerin ABD’nin vergi gelirlerindeki payı 1950’lerin ortalarında % 30’lar seviyesindeyken 2009’da sadece % 6 olarak gerçekleşti.⁸ ABD federal devlet bütçesi tahminen 1.4 trilyon dolarlık bir bütçe açığı ile karşı karşıyayken, vergi yükü küçük şirketlerin ve sıradan vatandaşların sırtında.⁹ Bu durumun Türkiye’deki en önemli tezahürü dolaylı verginin % 70’lerin üzerine çıkmasıdır.

⁶ Michael Powell, “Profits Are Booming, Why Aren’t Jobs?”, New York Times, 9 Ocak 2011.

⁷ Don Lee, “U.S. Jobs Continue to Flow Overseas”, Los Angeles Times, 6 Ekim 2010.

⁸ Donna Smith, “Study Says Most Corporations Pay No U.S Income Taxes”, Reuters, 12 Ağustos 2008, -www.reuters.com/article/2008/08/12/us-usa-taxes-corporations-idUSN1249465620080812

⁹ Amy Cortese, Loka Yatırım”, s. 56.

GAO'ya göre 2007'de "Tax Havens", yani vergi cennetlerinde Citigroup'un 427, Morgan Stanley'in 273, Bank of America'nın 115, Lehman Brothers'ın 57, JP Morgan Chase'in 50, Goldman Sachs'ın 29 ve AIG'nın 18 bağlı ortaklığı vardı. Bir başka örnek, Goldman Sachs 2008'deki 2 milyar dolardan fazla kârı için sadece 14 milyon dolar federal vergi ödedi. Elbette söz konusu olan sadece bu devasa finans şirketleri değil. En büyük 100 halka açık Amerikan şirketinin 83 tanesi offshore vergi cennetlerinde para istifliyor. "Do No Evil" (Kötülük Yapma) sloganını kullanan internet arama motoru Google gelirlerini vergi cennetlerinde ve masraflarını da daha yüksek kurumlar vergisi oranlarına sahip olan ülkelere¹⁰ kaydırarak geçtiğimiz üç sene içerisinde vergilerinden bir milyar dolardan fazlasını ödemedi.¹¹ Bu durumdan, neoliberalizmin destekçilerinden, büyük şirket yanlıları bile rahatsız. Nitekim Harvard Üniversitesi işletme profesörü ve şirket stratejisti Michael Porter, "Yaygın kanaat, büyük şirketlerin yerel toplumun genelinin aleyhine zenginleştikleri yönünde" diyor.¹² PEW tarafından yapılan bir ankete göre Amerikan halkının sadece % 19'u büyük şirketlere güven duyarken, halkın ABD Kongresi'ne olan güveni daha da aşağı. Buna mukabil Amerikalıların üçte ikisinden fazlasının küçük işletmelere "çok fazla" ya da

¹⁰ Jesse Drucker, "Google 2.4 % Tax Rate Shows How \$ 60 Billion Lost to Tax Loopholes", Bloomberg, 21 Ekim 2010.

¹¹ David Kocieniewski, "G.E.'s Strategies Let it Avoid Taxes Altogether", New York Times, 24 Mart 2011.

¹² Michael E. Porter and Mark R. Kramer, "The Big Idea: Creating Shared Value", Harvard Business Review, Ocak 2011.

“oldukça” güveni var.¹³ Geçen on yılın süper zengin Amerikalılar açısından oldukça iyi olduğu anlaşıyor. Amerika’nın en zengin yüzde BİRLİK kesimi, 1976 yılında vergi öncesi gelirlerin % 9’undan daha azını alırken, bu oran 2007’de % 23.5’e yükselmiş durumda.¹⁴ Başka bir ifadeyle Amerikalıların % 1’i ABD’nin özel servetinin üçte birinden fazlasına sahip. Bu sonuç aynı zamanda en altta kalan % 90’lık Amerikan halkının sahip olduğu bütün servetten daha fazla. Bazı uzmanların ABD’yi bir “hedge fon” cumhuriyeti olarak tanımlamaları haksız da sayılmaz.¹⁵ Hâsılı, 30 yıllık neoliberal politikaların ABD’yi getirdiği durum oldukça trajik. Aynı durum İngiltere, Meksika, Yeni Zelanda, Türkiye, Arjantin ve Brezilya vs. ülkeler içinde üç aşağı beş yukarı aynı.

Kısacası ana akım ekonominin insanların kahr çoğunluğunun sürdürdüğü hayatın ekonomik ilişkileriyle alakalı söyleyecek akıllıca tek bir sözü yoktur.¹⁶ Neoliberalizmin iddia edildiği gibi “rasyonel insan”a da dayanmamaktadır. Beyin gelişimi alanındaki araştırmalar herhangi bir seviye için başarılı eğitimde en önemli faktörün İLİŞKİ KURMA becerisi ve DUYARLI olma yeteneği ol-

¹³ www.gallup.com/poll/141578/Americans-Theree-Times-Confident-Small-Big-Business.aspx

¹⁴ Frank Rich, “Who Will Stand Up to the Superrich”, New York Times, 14 Kasım 2010.

¹⁵ Nicholas D. Kristof, “A. Hedge Fund Republic”, New York Times, 18 Kasım 2010.

¹⁶ Julie A. Nelson, “Hayatımızdaki Ekonomi”, Türkçesi: Didem Kizen, YKY, İstanbul 2011, s. 34.

duğunu söylüyor.¹⁷ Neoliberal kültürün belki de en temel problemi ilişki kurma ve duyarlılık hususunda. Ekonominin kişisel çıkarla güdülen bir elektronik cihaz olduğu fikri elbette metaforik bir kabulden başka bir şey değildir.

NEOLİBERALDEN NEOLİBERALİZME AĞIR TENKİTLER: "OYUN TEORİSİ" İLE ALDATMA

Alman sağ kanat entelektüellerinin önde gelen isimlerinden biri. Yine Almanya'nın en etkili sağ kanat gazetelerinden Frankfurter Allgemeine (FAZ) gazetesinin yayıncısı. Neomuhafazakar Frank Schirrmacher son kitabı "EGO-Hayatın Oyunu" (Ego-Das Spiel, Des Lebens)¹⁸ ile gerek Almanya, gerek Avrupa'da büyük tartışmalara sebep oldu. "Schirrmacher sola mı kaydı" dedirtecek kadar "neoliberalizme", "rasyonel düşünce" ve "serbest piyasa"ya ağır tenkitler yönelten yazarın, 2008 krizinden bu tarafa neoliberal kapitalizme yönelik tenkitleri kırk basamak daha yukarı taşıdığı anlaşıyor. "Yeni sağ"ın ekonomik, siyasi, sosyal anlayışına yönelik ağır tenkitlerin yine sağ kanat entelektüellerden gelmesi bizce insanlığın hayrına bir gelişme. Nitekim daha 1999'da İngiliz Yeni Sağ düşünürlerinden Prof. John Gray'ın "Sahte Şafak-Küresel Kapitalizmin Aldatmacaları" adlı kitabı ile neoliberal kapitalizme ağır tenkitler yöneltilmişti.

Soğuk savaş (1945-1990) döneminde Batı Paketi'nin eli ni güçlendiren ve Sovyet bloğunu yıkan temel teori ve

¹⁷ Center for Career Development in Early Care and Education, "Briefing Booklet: Advance Reading for", September 14, 2000, Wheelock College, Boston, MA.

¹⁸ Karl Blessing Vrelag, 18. Februar 2013, 352 Seiten.

pratiklerden biri, belki de en önemlisi ABD'nin Princeton Üniversitesi profesörlerinden John Nash tarafından geliştirilen "Oyun Teorisi"dir. Başrolünde Russell Crowe'un oynadığı "A Beautiful Mind" (Akıl Oyunları) filmi bu teorinin Sovyetler'e karşı nasıl kullanıldığına dair göndermelere de yer verir.

Kapitalizmin "görünmez eli" neoliberal kapitalizmde radikal bir şekilde "rasyonel insan" ve "serbest piyasalar" zeminine dayandırılmış olup 1978 Washington Konsensüsü ile yeryüzüne "deregülasyon" (kuralsızlaştırma) politikaları olarak ABD ve İngiltere'nin önderliğinde ama IMF, WB, GATT/WTO gibi milletlerarası kurum ve kuruluşlar "çıpa" ve "çapa"ları ile başta Türkiye olmak üzere "her derde deva reçete" olarak dayatılmıştı.

İşte söz konusu deregülasyon politikaları, kapitalizmin 300 yıllık tarihinde hassaten son 30 yılda ağır ve sık tekrar eden finansal, ekonomik, siyasi ve toplumsal krizlerin patlak vermesine sebep oldu. Bu süreçte ana akım basın, gazeteler, radyolar, televizyonlar, Hollywood merkezli çizgi filmler, sinema filmleri, televizyon dizileri ve programlarıyla bilgisayar oyunları "tek tip insan" modeli için yoğun şekilde kullanıldı. Bu ürünleri küresel pazara sunanlar hep aynı ailelerin kontrolündeki şirketler oldu. Söz konusu şirketlerin çoğu ise Wall Street ve City bankeri olan birkaç düzine elitist aile mensuplarının elindeydi.

Yukarıda kısaca özetlediğimiz son 30 yıllık "Enformasyon Kapitalizmi" ne artık sağ kanat düşünürler bile tahammül edemiyorlar. Nitekim Frank Schirrmacher "Ego" kitabında; soğuk savaş sonrası Wall Street banka-

ları ve yatırım şirketleriyle CIA'nın kontrolünde olduğu iddia edilen Rand Corporation gibi "vakıf destekli" kurumlara gelen fizikçilerin, finans piyasalarında "oyun teorisi"ne dayalı bir ALDATMA-KANDIRMA sistemi kurduğunu ifade ediyor.

Yazarın ileri sürdüğüne göre, "Enformasyon Kapitalizmi" fizikçiler ve finansçılar işbirliği ile "rasyonel düşünen insan" mitine dayalı "kendi azami menfaatine programlanmış bir EGO-MANYAK canavar insan tipi meydana getirdi. Üstelik gerçekte normal insan mantığına aykırı olan bu canavarı, insanlığa şimdi de EN GELİŞMİŞ İDEAL İNSAN MODELİ diye pazarlıyorlar. Hâlbuki bu "rasyonel düşünen canavar insan tipi" normal insan mantığına aykırı.

"Oyun Teorisi"ne göre yazılan bilgisayar yazılımlarıyla programlanan BORSA-FİNANS sistemi KANDIRMA yöntemlerine dayalı. Önce bilgisayarlar kandırılıyor, sonra bilgisayar çıktılarıyla insanlar.

Öte yandan yapılan araştırmalar, bilgisayar oyunlarının hikayelerine gizlenmiş çok sayıda subliminal (bilinçaltı) işgale yönelik mesajlar bulunduğunu gösteriyor. Bu oyunların belli fikir ve ideolojileri yaymak için küresel güç merkezleri tarafından kullanıldığını ortaya koyuyor. Özellikle üç boyutlu savaş ve strateji oyunları ile ruhsal tahribat, iki boyutlu oyunlarla da Judeo-Hristiyan Batı hayranlığı ve küresel dil adı altında İngilizce dayatması yapılarak, bir nevi "özendirme" faaliyeti yürütüyor. Farklı farklı da olsa bilgisayar oyunlarındaki ortak tema "tek

tip insan" modeli için kitlelere; "Değiş ve küresel ol" deniliyor.¹⁹

Bu anlamda küresel kapitalizmin "dijital kapitalizm" olarak yeniden yapılanması "mono kültür" ve "tek tip insan" modeli hedefi açısından oldukça önemlidir. Küresel oyun pazarında ABD tek başına % 50'lik bir paya sahip olup Avrupa ile birlikte % 65'lik bir dilime hükmederek temel aktör konumundadır.²⁰ Araştırma sonuçlarına göre 2008'de patlak veren ve halen devam eden ekonomik kriz dahi bilgisayar oyunları satışlarını etkilememiş görünüyor. 2012'nin ilk çeyreğinde sadece ABD'de % 17'lik bir artışla üç milyar dolarlık bir satış rakamına ulaşmış.²¹ Günümüzde sadece ABD'de bu alanda yüz binlerce kişinin çalıştığı, mesela tek başına The Interactive Digital Software Association (IDSA) yazılım mühendisliğine bağlı olarak çalışanların sayısının 90 bin kişi olduğu ve bu endüstrinin her yıl % 26 büyüme kapasitesine sahip olduğu belirtiliyor.²²

Duruma Türkiye açısından baktığımızda ise vaziyet oldukça vahim. Türkiye Dijital Oyunlar Federasyonu (TÜDOF) Başkanı Mevlüt Dinç, dünya bilgisayar oyun sektörü satışlarının 70 milyar dolara ulaştığını ve Türkiye'de 200 milyon dolar gibi bir satış rakamına ulaşıldığını belirterek

¹⁹ Ömür Kurt, "Küçük Adamlara Büyük Oyunlar", Pozitif Yayınları, İstanbul, 2013, s. 104.

²⁰ Mutlu Binark ve Günseli Bayraktutan Sütçü, "Kültür Endüstrisi ürünü olarak Dijital Oyun", Kalkedon Yayınları, İstanbul, 2008, s. 50.

²¹ Hürriyet, "Ekonomik Kriz Oyun Satışlarını Etkilemedi", 11 Ağustos 2012.

²² M. Binark ve G. B. Sütçü, a.g.e, s. 50.

ilave ediyor: "oyun oynama yaşının 5'e düştüğü Türkiye'de yaklaşık 20 milyon kişi bilgisayarda oyun oynuyor. Bu rakamlar, sektörün manevi ve kültürel boyutunun öne çıktığının göstergesidir. Çok küçük yaştaki oyuncuları kapsadığı için aileyi de yakından ilgilendiriyor."²³

Frank Schirrmacher "Ego-Hayatın Oyunu" kitabında "enformasyon kapitalizmini" "insanların ruhunu çalan piyasa sistemini" ağır bir şekilde tenkit ederek neoliberal kapitalizmi doğrudan hedef aldı.

"Oyun Teorisi"nin temeli "Nash ikilemi" veya "mahkum ikilemi" denilen bir yöntemle dayanıyor. Yani kendi çıkarı için yalan da söyleyebileceğini hesaba katarak bir strateji-yöntem geliştirmeyi öngörüyor. Bir başka anlamıyla, her insan kendi menfaatini düşünür ve oyunu kazanmak için karşısındaki insanı aldatır. Çünkü "rasyonel insan" kazanmak ister. Böylece ALDATMA-KANDIRMA-İHANET üçlüsüne dayalı prensipler, karşıdaki insanın davranış şifrelerini çözmek için TEMEL FAKTÖR haline gelir.

Soğuk savaş esnasında ABD'li askeri stratejistler ve fizikçiler oyun teorisine dayalı projelerle Sovyet bloğunu çökerttiler. Yazara göre, 1990'ların başında soğuk savaş bitince işsiz kalan fizikçiler Wall Street bankaları ve finans şirketlerine gittiler. Şimdi aynı oyun teorisi fizikçi-finansçı işbirliği ile dünyaya diz çöktürüyor. İnsanlık bunların şekillendirdiği "ego modeli" ve ideolojisinin kurbanı oluyor. Savaş için geliştirilen "oyun teorisi" gü-

²³ Haber Türk, "Oyun Yaşı 5'e Düştü, Ciro 200 Milyon Dolara Çıktı Ama", 27 Nisan 2012.

nümüzde neoliberalizmin hizmetinde barışı dinamitliyor. "Rasyonel insan" mitine dayalı bu düşünce kuramı "Ego ideolojisi" soğukluk ve otizm yayıyor. Neticede "ego-manyak" insan tipi ile adeta bir "canavar" (monster) peydahladılar. Sonuçta insanlık ailesi içinde ego-manyaklık, psikopatların psikopatlar için geliştirdiği bir ideoloji haline geliyor." Schirrmacher "Enformasyon Kapitalizmi"ni şu sözleriyle tenkide devam ediyor: "Bizim dijital gerçeğimizi ve günlük hayatımızı belirliyorlar. Sanal dünyayı gerçek gibi sunan programlar yapıyorlar. Bunların yaratıcısı olan Wall Street "eke"leri ve "bo-bo"ları için hayat bütünüyle bir savaş. Savaş yerine işbirliği yapmaya kalkanlara ise, yani normal insanlara "hasta" damgası vuruyorlar." Hemen ekleyelim, yukarıda da belirttiğimiz gibi bu sürecin en büyük kitle yönlendiricisi, her türlü psikolojik harp metotlarını, başta bilinçaltı işgal yöntemleri olmak üzere, kullanan Hollywood yapımı sinema, televizyon ve bilgisayar ürünleridir ki bu sayede insanlık son 30 yılda tarihteki en büyük ve hızlı "dönüşümü" yaşamıştır.

Neoliberal kapitalizme yönelttiği sert tenkitlerle gündeme oturan "Ego" kitabına göre, ego-manyak tipolojiyi körükleyenler, soğuk savaş döneminin atom çağında askeri laboratuvarlarda çalıştırılan fizikçiler. Sosyalist blok çöktükten sonra Wall Street bankaları ve finans şirketlerine doluştular. Oralarda Rand Corporation gibi, devlet ve yarı devlet kuruluşlarının, askeri ve bilimsel araştırmaların iç içe geçtiği, vakıflara dayalı kurumlar ortaya çıktı. Bu kurumlar "kendi menfaatlerini son kerte-

sine kadar geliştirmeye dayalı” yeni bir insan tipinin doğmasını körüklediler.

Schirrmacher bu tenkitlerinden sonra “sola mı kaydınız” sorularına şu cevabı veriyor: “Ne alakası var. Bu çarpık bireyci ve aldatici kapitalist sistemin sebep olduğu krizler sonucunda, özellikle 2008 krizinden sonra, batık bankaların yükünü kamuya yükleyenler ve borçları devletleştirenler herhalde ben değilim.”

Bir başkası, Güney Koreli ve anti Marksist iktisat profesörü Ha-Joon Chang “Kapitalizm Hakkında Size Söylenmeyen 23 Şey” adlı meşhur kitabında neoliberal kapitalizme oldukça usturuplu tenkitler yöneltiyor: “Serbest piyasa diye bir şey yoktur. Her piyasanın seçme hürriyetini kısıtlayan bazı kuralları ve sınırları vardır. Bir piyasa ancak altında yatan, göremediğimiz sınırlamaları şartsız olarak kabul ettiğimiz için serbest görünür. Nesnel olarak tanımlanmış bir SERBEST PİYASA gerçeğinin var olduğu efsanesinin aşılması kapitalizmi anlamaya giden yolda atılması gereken ilk adımdır.”²⁴

Yine bir başka akademisyen, ABD’li Julie A. Nelson şöyle diyor: “Eğer hayatımı akademik çalışmalarım boyunca bana öğretilenler doğrultusunda yaşayacak olsaydım, üç parçalı bir kişilik bölünmesi geliştirmek durumunda kalacaktım. Tıpkı William Baumol gibi iktisatçı benliğim, ekonomik makinenin güzelliğini takdir ediyor olurdu. David Korten gibi etik kişiliğim, ekonomik ezici gücün meydana getirdiği haksızlıklara sövüp sayardı.

²⁴ Ha-Joon Chang, “Kapitalizm Hakkında Size Söylenmeyen 23 Şey”, Türkçesi: Belgin Tupal, Say Yayınları, İstanbul, 2011, s. 21-22.

Kadın kişiliğim ise, tıpkı devlet vekili gibi kişisel olmayan ekonomik hayatın koca fabrikasında bireysel alaka ve bakım için bir yer açmaya çalışıyor olurdu.”²⁵

Bu süreç “küreselleşme” kavramı ile tanımlanıyor. Ekonomist Michael Tanzer, bu kavramı şu şekilde açıklıyor: “Küreselleşme, milli sınırları aşp, her yere nüfuz etmiş büyük sermaye birikimlerinin ve dev ulus ötesi şirketlerin geçen 20-25 yıl içinde olağanüstü büyümelerini ifade etmektedir. Bu küreselleşme olgusu sonuçta büyük ölçüde bilgisayarlar, telekomünikasyon ve hızlı taşımadaki teknolojik gelişmelere paralel olarak meydana gelmiştir.”²⁶ Bunun anlamı dünya genelinde “şirket iktidarı” yahut “şirket sosyalizmi”dir. Dünyanın en büyük 200 şirketi küresel ölçekteki ekonomik faaliyetin yaklaşık % 30’unu yürütürken, dünyadaki işgücünün sadece % 1’inden daha azını istihdam etmektedir.²⁷ Adam Smith şöyle der: “Sivil devletin lüzumluluğu, kıymetli malların edinilmesiyle artar. Fakirliğin olduğu yerde devlet olmaz, zira devletin asli vazifesi, zenginliği güven altına almak ve zengini fakirden korumaktır.”²⁸

“Klasik ekonominin kuralları artık çoktan önemini yitirdi. Klasik ekonomi bilimi insanı her alanda sadece

²⁵ Julie A. Nelson, “Hayatımızdaki Ekonomi”, Türkçesi: Didem Kizen, YKY Yayınları, İstanbul, 2011, s. 15.

²⁶ Michael Tanzer, “Globalizing the Economy”, Monthly Review, Eylül 1995.

²⁷ The Corporate Accountability Project (online), [www.corporations.Or / system](http://www.corporations.Or/system) , Ekim 2002.

²⁸ Michael Parenti, “Democracy for the Few”, 5. Baskı, St. Martin’s Press, New York, 1988, s. 4.

kendi çıkarını düşünen bir canlı olarak görür. Ekolojik ekonominin kurallarını da maalesef birçok ülkede henüz geçerli kılamadık. Bunlardan biri de Türkiye. Ekolojik ekonomi büyümenin artık tehlikeli bir sınıra ulaştığını söylüyor. İnsanlık, dünyayı son 200 yılda bitirdi.”²⁹

HOLLYWOOD YAPIMLARINDA VE BİLGİSAYAR OYUNLARINDA BİLİNÇALTI OPERASYONLARI

Büyük paralar harcanarak çekilen filmler, küresel bankerlerin emrinde olan sinema sanayi, özellikle çocuklara ve gençlere yönelik küresel yapımlar, bilgisayar oyunları ve diğer ürünler... hepsi temelde “masum” görünürler. Peki, gerçekten öyle midirler?³⁰

1906 yılında yapılan ilk çizgi animasyon filmi “Humorous Phases of Funny Faces” (Komik Yüzlerin Gülünç Halleri) ile başlayan süreç günümüzde başta ABD-Hollywood merkezli olmak üzere dev bir endüstri haline geldi. İkinci Dünya Savaşı ve özellikle 1970’lerin sonundan itibaren insanlığa dayatılan neoliberalizm ile birlikte basın sektörünün her çeşidine Wall Street-Londra City merkezli küresel oynayan bankerler hâkim oldu. Her yaş grubu, kültür ve kitle için ayrı ayrı görsel, işitsel ürünler üreterek piyasaya sürdüler. Bu ürünlerin pek çoğu muhteva olarak farklıydı ama mesajları aynıydı. İnsanlık dünyası “tek tip” olmalıydı. İnsanlık son 30 yılda olduğu kadar tarihin hiçbir döneminde bu kadar bilgi dezenfor-

²⁹ Prof. Barbaros Çetin, “İnsanlık Dünyayı Son 200 Yılda Bitirdi”, Milliyet, Düşünenlerin Düşüncesi, 1 Aralık 2012.

³⁰ Ömer Kurt, “Küçük Adamlarla Büyük oyunlar”, Pozitif Yayınlar, İstanbul, 2013, s. 13.

masyon ve bilinçaltı mesajla karşı karşıya kalmamıştı. Geniş insanlık kitlelerinin etki altına alınması ve tepki göstermemesi için gazeteler, radyolar, televizyonlar, bilgisayar oyunları, çizgi filmler, Hollywood yapımı sinema ve televizyon dizileri siyasi, ekonomik, dini, kültürel ve sosyal maksada uygun olarak açık ve bilinçaltı (subliminal) mesajlarıyla güçlü bir şekilde kullanılıyor.

Aslında teknik anlamda çeşitli yöntemler geliştirilmiş olmasına rağmen metot oldukça eski. Tıpkı Vatikan'a atfedilen "eski fikirleri yeni yöntemlerle, yeni teknikleri eski fikirlerle uygula." Roma İmparatorluğu döneminde çalışmayan kitlelerin anarşiye kaymamaları ve yönetime karşı hak arama mücadelelerine girmemeleri için senenin belli dönemlerinde at yarışları ve gladyatör dövüşleri düzenleniyordu. Ayrıca şehirde yaşayan herkese belli miktarlarda mısır unu ve zeytinyağı gibi temel gıda yardımları yapılıyordu.³¹ Şimdinin futbol müsabakalarını, dizi filmlerini veya televizyon programlarını seyretmek için ekran karşısına kurulan geniş kitleleri, hükümetlerin makarna-kömür dağıtma politikalarını Roma modeline benzetebiliriz. Ancak günümüzde bunlara ilave olarak teknolojinin kullanılarak geniş kitlelerin bilinçaltına yollanan ve farkında olmadığımız mesajlar var. Sinema filmleri, çizgi filmler, televizyon dizi ve programları veya bilgisayar oyunları... İnsanlığı TEK TİP yapmaya ve daima EFENDİLERİNE İTAAT ETMEYE ayarlanmış man-kurtlaştırılmış tiplere, robotlara dönüştürmektedir. Giy-

³¹ Filiz Aydoğan, "Medya ve Popüler Kültür Üzerine Yazılar", Mediacat Kitapları, İstanbul, 2004, s. 12.

diklerimiz, yediklerimiz, dinlediğimiz müzik, hafta sonu zevklerimiz ya da beğendiklerimiz... Hepsi aynı.³² Küresel çizgi/animasyon ürünlerinin öncelikli satış hedefinde çocuklar ve gençler var. Aileleri yönlendirenler de onlar... Aileler sırf çocukları beğeniyor, istiyor diye, en kanlı savaş oyunlarını ya da "katil kahramanları" çocukları için satın alıyor, onları küresel kültür emperyalizminin ürettiği zehirle mükâfatlandırıyorlar... Örümcek Adam, Batman, Süpermen, BenTen, Actionman, Bakugan, Ninja Kaplumbağalar ya da diğerleri. Ana karakterin veya "kahraman"ın bir savaşçı olduğunu görürüz ve kötülere karşı önce Amerika'yı ama esasen dünyayı kurtarır.³³

Çoğu zaman "evrensel değerler" adı altında sunulan mesajların altından emperyalist değerler çıkar. Mesela bütün dinlerde, inançlarda yer alan fakir ve gariplere yardım, Batı'nın ürettiği çizgi film, film ve bilgisayar oyunlarında sadece Hristiyanlığa has gibi sunulur. Böylelikle bir Hristiyanlık propagandasına dönüşür. Böylelikle bir taşla iki kuş vurulur: hem para kazanılır hem de Batı değerleri genç beyinlere zerk edilir.

Günümüzde "tek tip" insan modeli veya Frank Schirrmacher'in "Ego" kitabında söylediği gibi "ego-manyak insan tipi" için kullanılan en önemli araçlar merkezini Hollywood yapımlarının oluşturduğu, sinema filmleri, çizgi filmler, bilgisayar oyunları ve televizyon dizileridir. Bu kültür ürünlerinin içine açık ya da gizli, bilinçaltına yönelik mesajlar veya siyasi, ekonomik, dini

³² Ömür Kurt, a.g.e, s. 15.

³³ Ömür Kurt, a.g.e, s. 15.

kaynaklı ideolojik mesajlar yerleştirmek günümüz teknolojileri ile oldukça kolaydır. Ebeveynler fark edemedenden çocuklarının şuuraltı adeta “abur cubur”la doldurulur.

Türkiye ve benzer ölkelerde çok uzun senelerdir, Batı kaynaklı çizgi filmler, animasyon filmleri, oyuncaklar, bilgisayar oyunları ya da çocuk ve genç modası “kültürel kanser” etkisi meydana getirmektedir. Bunun birinci sebebi ekonomidir. Milli ekonomi politikası olmayan bir devlet üretim tesislerine kilit vurur, toprağını ve yeraltı kaynaklarını işlemezse kendi milli ekonomik gücünü yeterli derecede oluşturamaz ve dışa bağımlı hale gelir. Emperyalist ölkeler ve/veya ölkeler hedef ölkeleri bir hammadde pazarı ve mamul satış alanı haline dönüştürürler. Gümrük tarifeleriyle, özelleştirmelerle hâsılı deregölasyon politikalarıyla hedef ölkelerin finans, sigorta ve en önemli reel sektör kurumlarını satın alırlar. Sonra bu ölkelerin bağırlında kendi dilini –yabancı dille eğitim başta olmak üzere kültürünü kolaylıkla yayar, kendi değer yargılarını o ölkede hayat tarzına dönüştürür. Derken hedef ölkeler dış borç batağına saplanır. Teknoloji ve bilim üretmez. Girilen kısır döngüde her anlamda emperyalizmin pençesinde kıvranan ölkeler yarı sömürge durumunda sömürgeci ölkelere hizmet eder. Osmanlı Türkiye’sinin 1838-1914 dönemi bunun trajik örneğidir. Cumhuriyet Türkiye’si de 1946’dan itibaren, hassaten 24 Ocak 1980 Kararları’ndan sonra... 1989’daki 32 sayılı Kanun Hükmündeki Kararname ile Türkiye sıcak paraya kapılarını sonuna kadar açmış, 1997’de yürürlüğe giren Gümrük Birliği Antlaşması ise 1838 Balta Limanı Serbest Ticaret Antlaşması’ndan daha kötü şartlarda olup, DEJA-

VU'dur. Ayrıca 3 Mart 2011 tarihinde yürürlüğe giren 6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanun'da medya sahipliği konusunda küresel pazara büyük imkânlar sağlamıştır. Bu kanunla beraber, yayın kuruluşlarında yabancı sermaye oranı Türkiye'de % 25'ten % 50'ye çıkarılmıştır.³⁴

Meşhur Apple markasının kurucularından olan ve 2012'de vefat eden CEO'su Steve Jobs "kültürel gençliği" İstanbul'da bir hamamda kahve içerken gördüğünü söyleyerek şöyle demişti: "... Gençler için dünyanın tamamı aynı. Bir ürün imal ettiğimizde, onun bir Türk telefonu veya sadece Türk gençlerinin seveceği bir müzik çalar olması söz konusu değil. Artık tek bir dünyayız."³⁵ Bu sözler küreselleşme adı altında, Batı kültürünün diğer kültürlerle nasıl da egemen kılındığının en bariz belgesiydi.³⁶

Yapılmak istenen, olan biten aslında Stuart Hall tarafından dile getirilen şu sözlerde: "Küresel kitle kültürü Batı merkezlidir ve daima İngilizce konuşur. Popüler müzik, popüler filmler, kısacası popüler olan hemen her şey İngilizcedir. Bu kültürün ikinci özelliği ise KENDİNE ÖZGÜ TÜRDEŞLEŞTİRME biçimi, yani farklılıkları özümseyerek daha büyük, her şeyi kapsayan ve aslında Amerikan tarzı bir anlayışı olan çerçevenin içine yerleştirmek istemesidir."³⁷ Netice olarak Judeo-Hıristiyan kül-

³⁴ Ömür Kurt, a.g.e, s. 20.

³⁵ Hürriyet, "Steve Jobs, Küresel Gençliği İstanbul'da Kahve İçerken Görmüş", 26 Ekim 2011.

³⁶ Ömür Kurt, a.g.e, s. 21.

³⁷ Stuart Hall, Der: Anthony King, Türkçesi: Gülcan Seçkin ve Ümit Hüsrev Yolsal, "Yerel ve Küresel: Küreselleşme ve Etkinlik, Kültür, Küreselleşme Dünya Sistemi İçinde", Bilim ve Sanat Kitabevi, Ankara, 1998, s. 49.

türünün değerleriyle formatlanmış farklı kültürlerin postmodern bütünde “mono kültür” olması arzulanmaktadır. Böylelikle kendi milletinin değerlerine yabancılaşmış ve milli bağlılığı azalmış isyankâr gençler küresel düzenin ağa babalarının tetikçileri için taze kan demektir.

“Bütün algılayış, düşünce modellerimiz yetiştiğimiz ailede, okulda ve çevrede oluşuyor. Bir de bunlara ilave olarak daha küçük yaşta televizyon dizileri seyrederek ihanetleri, kavgaları, yalanları, güvensizlikleri görerek... seyredilen bu televizyon dizileri bireylerin algılayış ve yaşayış modellerini oluşturuyor. Bu sebeple artık bilinçli bir seçim yapın ve televizyonu hayatınızdan çıkarın derim.”³⁸ Efeçinar’ın yukarıdaki tespitine iki hususu daha eklemek gerekiyor. Merkezinde Hollywood’un olduğu sinema yapımları ve bilgisayar oyunları.

Hiçbirimiz görmediğimiz, bilmediğimiz bir davranışı uygulamayız, düşünceyi de aklımızdan geçiremeyiz. Ne yapıyor, nasıl yaşıyorsak mutlaka birilerini model olarak almışızdır. Bilinçaltımız, aldığımız her nefeste yaşadığımız her anda bu davranış ve düşünce sistemiyle hareket eder.³⁹ Bilinçaltımız her şeyi görür, her şeyi bilir, her şeyi fark eder ve her şeyi kaydeder. Ancak bilinçli zihnimiz bu bilgilerin çok az bir kısmından haberdar olur. Bir saniye içerisinde bilinçli zihin 2000 bit bilgiyi fark ederken, bilinçaltı zihnimiz bir saniye içerisinde 400.000 bit bilgiyi kaydeder. Aradaki rakamsal farka dikkat edersek bilin-

³⁸ Nilda Ferhan Efeçinar, “Bilinçaltının Büyüsü”, Sistem Yayıncılık, İstanbul, Temmuz 2012, s. 56.

³⁹ Nilda Ferhan Efeçinar, a.g.e, s. 56.

çaltımızın beş duyumuz dışında algıladığımızdan çok daha fazlasını algıladığını anlarız.⁴⁰

Efeçinar'ın aktardığına göre "bizler her gün TV'nin karşısına geçtiğimizde içinde bulunduğumuz dünyayı yöneten belirli bir kesim tarafından programlanıyoruz. TV seyrederken bir saniyelik görüntü içerisinde 25 kare görüyoruz aslında. Ancak bu kareleri bilinçli zihnimiz fark etmez. İlk deneme yıllar önce Coca Cola şirketi tarafından yapılmıştır. Yayınlanan program içerisine her 25 karede bir Coca Cola görüntüsü yerleştirildi ve birden bire Cola satışları tavan yaptı. Sonra bir dönem bu subliminal/bilinçaltı mesajlara yasak kondu. Son yıllarda artık serbest ve parayı bastıran şirket sanal reklam adı altında 25 karede bir kendi ürününü yerleştirerek bizlere ürünü satıyor. Toplum giderek tüketiciliğe alıştırılıyor. Kredi kartları borçları hızla artıyor ve belirli bir azınlık çok zengin olurken fakirlik oranı çok yükseliyor. Bizler kendi yazılım programımıza girecek bilgileri kendimiz seçmezsek bombardıman halinde bilinçaltımızdaki yazılımlara giriş yapılır. Bunun adı da serbest piyasadır.⁴¹

Bilinçaltına bilgi girme ve bireyi yönlendirme çalışması sadece görüntü ile yapılmıyor. Reklam cıngıllarının ve TV programlarının müzikleri altına, sinema filmlerine, bilgisayar oyunlarına da subliminal mesajlar yerleştiriliyor. Düşünce sistemlerimiz de bu şekilde seyrettikçe, dinledikçe değişiyor. "Bunun adı modern, teknolojik BÜYÜ." Çünkü insanların hür iradeleri dışında müdahale ediliyor.

⁴⁰ Nilda Ferhan, Efeçinar, a.g.e, s. 57.

⁴¹ Nilda Ferhan Efeçinar, a.g.e, s. 64.

Yine Efeçinar'ın söz konusu kitabında aktardığına göre, 2012 yılında Rusya Federasyonu Basın Bakanı Yardımcısı Valeri Sirojenko'nun açıklamasına göre, 25. kareyi belirlemek üzere özel bir detektör geliştirildi ve bu cihaz ile 2012'nin sonuna kadar bütün TV kanallarının sürekli kontrolü sağlanacak. Çünkü Rusya TV programlarının % 20'sinin 25. kareyi içerdiği tespit edilmiş. İnsan gözünün TV seyrederken saniyede 24 kareyi algılayabildiği, 25. karenin ise göz tarafından fark edilmese bile doğrudan beyne etki ettiği belirtiliyor. Uzmanlara göre bu etki beyinde "yüksek derecede ikna edici" olabileceği gibi tahrip edici de olabiliyor. Rusya Basın Bakanlığı, bu etkiyi yayınlarında kullandığı tespit edilen TV kanallarının lisanslarının iptal edilebileceği ikazını dahi yaptı. Hemen belirtelim, Rusya'daki TV'lerin programlarının pek çoğu Hollywood yapımı diziler ve sinema filmleriyle dolu. Rus bakanlık kaynaklarına göre TV'lerde yayımlanan her üç filmde birinde 25. kare şeklinde, promosyon maksatlı bir slogan veya reklam yer alabiliyor. Bunlar "başka kanal seyretme" şeklindeki mesajlardan, siyasi gayeleri hedefleyen mesajlara kadar geniş bir yelpazeyi kapsıyor. Rusya'nın geliştirdiği detektörün, dünyadaki benzerlerinin dördüncüsü olduğu belirtiliyor.⁴²

EKONOMİK KRİZ VE HOLLYWOOD'UN KORKU FİLMLERİYLE BİLİNÇALTI OPERASYONLARI

İnsanlık tarihinde özellikle 1970'lerin sonundan itibaren bir ilk gerçekleşti. Yeryüzünde yaşayan yedi milyar dolayındaki insan topyekûn, hızlı ve sağlıklı bir değişim

⁴² Nilda Ferhan Efeçinar, a.g.e, s. 66.

ve dönüşüm yaşadı. Bu değişim ve dönüşümün en önemli motoru Amerikan film endüstrisinin merkezi olan Hollywood'dur. Bu merkezin kontrolünde imal edilen sinema filmleriyle televizyon dizileri neoliberalizmin istediği "tek tip insan" yetiştirmek için, inanılmaz, bilinçaltı (subliminal) işgaline yönelik, projeleri çocuklardan yetişkinlere uygulamaya koydu. Çocukları erken buluşa erdiren, bilinçaltılarına sürekli cinsel içerikli algılar gönderen çizgi filmler, her şeyi olan fakat tükettikçe hiç mutlu olmayan fertlerden oluşan devasa kitleler meydana getirildi. Kendisi de eski bir neomuhafazakar (yeni muhafazakar) olan Almanya'nın en etkili sağ kanat gazetesi Frankfurter Allgemeine (FAZ)'nin yayıncısı Frank Schirrmacher'in "Ego-Das Spiel, Des Lebens" kitabında söylediği gibi "ego manyak" bir insanlık oluşturuldu.

Bu süreçte "zor" değil, "eğlendirerek ikna eden iletişim" çalışmaları kullanıldı /kullanılmaktadır. Genel bir taktik olarak hedef kitlenin alışkanlıklarını değiştirmek için korku meydana getirmek, cezalandırmak, hevesini kırmak ve bireyi usturuplu yöntemlerle tehdit etmek gibi yollara da sıklıkla başvurmak suretiyle arzu edilen tutum ve davranışlarda bulunmaları hedeflenir. Bunun en önemli vasıtalarından biri korku filmleridir.

"Korku unsuru bu açık görünümünün dışında bilinçaltı mesajlarda kullanılan ana unsurlardan da birisidir. Ölüm ve korku içeren mesajlara beynin verdiği tepki diğerlerine verilenlerden oldukça farklıdır. Bilinçaltı mesajlarda kullanılan gizli imgelerde korku faktörü sıklıkla yer alır. Bu bazen bir yazı şeklinde, bazen garip ve dehşete

düşüren yüz ifadeleri, kurukafalar, semboller şeklinde olmaktadır.⁴³

Toplumun içinde bulunduğu hoşnutsuzlukların, derin travmaların göstergelerini sinema filmleri üzerinden değerlendiren yorumlayan bir kısım uzmanlar, korku, bilim kurgu gibi fantastik muhtevalı sinema türlerini "kriz sineması" ya da "kriz filmleri" olarak kategorize etmektedirler.⁴⁴ "Bu kategori seçimi üzerinden sinemanın toplumsal değişmelerle birebir ilişkili olduğu söylenebilir. Hollywood sineması düşünüldüğünde, bu ilişkinin belirleyicisi olan ABD hükümetinin duruşu ve ideolojisi ile ilgili paralelliklere sahip olduğu göze çarpmaktadır... "Ekonomik" krizin etkileri Hollywood korku sinemasının arkasına saklanmakta ve korku filmlerinin üretimindeki artış, krizin oluşturacağı herhangi bir direncin şiddetsiz bastırılmasına neden olmaktadır... Hollywood korku sinemasının mizansen, konusu, kurgusu ve senaryosu farklıdır."⁴⁵

Medya tanımı içinde yer alan Hollywood yapımları sadece eğlendirmek için üretilmez. Hollywood'un dev film şirketleri ile Wall Street bankaları, finans şirketleri ve bankerleri arasında mutlaka kesişen ve birleşen bir yol vardır." ...Diğer işlevlerinin yanı sıra, medya kendisini

⁴³ Sefer Darıcı, "Subliminal İşgal – Bilinçaltımızı Ele Geçiren Mesajlar", Destek Yayınları, İstanbul 2012, s. 37.

⁴⁴ Michael Ryan ve Douglas Kellner, "Politik Kamera", Türkçesi:Elif Özsayar, Ayrıntı Yayınları, İstanbul 1997.

⁴⁵ Ed. Hale Balseven ve Fuat Ercan, "Kriz ve Türkiye – Aşınan Teoriler" İçinde Sevde Yazıcı, "Kriz ve Korku: Sinema Üzerinden Krizin Sinemasal Algısı", Phoenix Yayınları, Ankara 2013, s. 19-20.

denetleyen ve finanse eden güçlü toplumsal grupların çıkarlarına hizmet eder ve onların lehine propaganda yapar... Bunu kaba müdahaleyle değil, uygun çizgide düşünen personelin seçilmesi, editörlerin ve çalışan gazetecilerin kurum politikasıyla uyumlu öncelikleri ve haber değeri kriterlerini içselleştirmeleri sayesinde başılır.”⁴⁶

“Propaganda modeli, ana-akım medyanın davranışı ve performansındaki kapsamlı başarıyı, onun şirket karakteriyle ve hakim ekonomik sistemin ekonomi politikasıyla bütünleşmiştir. Bu nedenle, ağırlıklı olarak medya girişimlerinin kapsam bakımından büyümesi, medyanın tedrici olarak merkezileşmesi ve belirli ellerde yoğunlaşması, çok çeşitli medya türlerini (film stüdyoları, TV şebekeleri, kablolu kanallar, dergiler ve yayınevleri) denetleyen medya gruplarının büyümesi ve küreselleşme sürecinde medyanın sınır ötesine yayılması, aile denetiminin yerini tedrici olarak daha geniş bir patron takımına hizmet eden ve daha sıkı bir şekilde piyasa disiplinine tabi olan profesyonel yöneticiler almıştır.”⁴⁷ Özet olarak ABD medyasının durumu propaganda modeli bağlamında böyle. Peki bu devasa mekanizma kaç kişinin hakimiyetinde?

“Medya dünyasına hakim olan dokuz devin – General Elektrik hariç- hepsi medya içinde büyük çapta holdingleşmeye gitmişler ve muhteva üretimi kadar dağıtımda da büyük bir rol üstlenmişlerdir. Bunlardan dört tanesi – Disney, AOL Time Warner, Viacom ve News Corporation

⁴⁶ Edward S. Herman ve Noam Chomsky, “Rızanın İmalatı – Kitle Medyasının Ekonomi Politikası”, Türkçesi: Ender Abadoğlu, bgst Yayınları, İstanbul 2012, s.15.

⁴⁷ E. Harman ve N. Chomsky, a.g.e, s.16-17.

– başka şeylerin yanı sıra, filmler, kitaplar, dergiler, gazeteler, TV programları, müzik, videolar, oyuncaklar ve lunaparklar üretir: TV, radyo yayıncılığı ve kablolu sistemlere sahip olmaları, perakende satış mağazaları ve sinema salonları zincirleri sayesinde yaygın dağıtım imkanları vardır. Aynı zamanda haberler, zaman zaman araştırma raporları ve belgeseller de hazırlarlar. Fakat bu pop-kültür devlerinin liderleri daha çok ABC televizyonundaki “Who Wants to Be a Millionaire” (Kim Bir Milyoner Olmak İster) ve CBS televizyonundaki “Survivor” gibi büyük seyirci kitlesi toplayan şovlar ya da ilgileri ve kaynaklarının odak noktasını oluşturan ve çapraz – satış (İngilizce cross-selling: Mevcut müşterilerinin geçmişte satın aldıkları ürünleri temel alan yeni ürünleri piyasaya süren satış stratejisi. Çapraz satış müşterinin ürününü satın aldığı şirkete bağlılığını artırmak ve muhtemel rakiplere yönelmelerini azaltmak için planlanır) sinerjilerini mümkün kılan Disney’in “Lion King”i (Aslan Kral) gibi filmleri içeren eğlence sektörüyle ilgilenirler.”⁴⁸

Film ve kitap gibi medyanın önemli branşları uzun yıllardan beri kapsamlı küresel pazarlara sahipti; ama milli medya sistemleri, kültür ve siyaset üzerinde belirleyici etkilere sahip küresel bir medya sisteminin oluşması sadece son yirmi senede gerçekleşti.⁴⁹

Bir diğer anlatımla 1978 Washington Mutabakatı ile başlayan Yeni Dünya Düzeni projesinin küresel serbest

⁴⁸ E. S. Herman ve N. Chomsky, a.g.e, s.17-18.

⁴⁹ Edward S. Herman ve Robert McChesney, “The Global Media”, Cassell, Londra, 1997.

piyasa, onunla bağlantılı olarak küresel reklamcılık ve film endüstrisinin hızla büyümesi, ulusötesi operasyonlarda denetimi kolaylaştıran gelişmiş iletişim teknolojileri, ulus devletlerin hükümet politikaları üzerinde kurulan baskılarla neoliberal ideolojinin pekiştirilmesi bu süreci hızlandırdı. "ABD ve diğer Batılı ülkelerin hükümetleri, merkezleri kendi ülkelerinde bulunan ve bir an evvel yurtdışına yayılmayı arzulayan şirketlerin çıkarlarını desteklediler. Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası (WB) da aynı şeyi yaptılar; ulusötesi şirketlerin erişimini dünyanın her yanındaki medya pazarlarına doğru genişletebilmek için gayret gösterdiler ve bunda başarılı oldular. Neoliberal ideoloji, yayın istasyonları, kablo ve uydu sistemlerinin mülkiyetini özel ulusötesi yatırımcılara açan politikaların entelektüel gerekçesini sağladı."⁵⁰

Günümüz toplumlarına baktığımızda nevrotik bir yapının egemen olduğunu görürüz. Neoliberalizmin "liberal görünümlü demokratik söylemli" iktidarları görünürde demokratiktir. "Çünkü aksini gösteren istek ve dürtüleri, bilinçaltında keşfedilemez bir yerde durmaktadır. Neoliberal iktidarın altında toplumda bilinçaltını keşfedilir hale getirecek olan, dışsal somut bir baskı veya kötülük de yoktur. Görünmeyeni yok sayan, görselliğe alışmış modern toplumda ise bu nedenle, ekranın arkasına geçen ve büyük toplumsal çerçeveyi görerek olumsuzluklara direnmeye çalışan çok az bilinç çıkmaktadır."⁵¹

⁵⁰ E. S. Herman ve N. Chomsky, a.g.e, s.18.

⁵¹ Sevde Yazıcı, a.g.m, s.21-22.

Ekonomik krizlerin sonucunda oluşan toplumsal bunalımın psikolojik gelişimi, kültür endüstrisi içinde yer alan kurumlarla şekillenir. Bunun sebebi, kültürel etkinliklerin öyle ya da böyle olsun, insanın varlığını ifade etmesinin ve bunu paylaşmasının bir yolu olmasıdır. Verilen mesajların toplumu neye doğru yönlendirdiği ise çok önemlidir. Bu sebeple, kültür endüstrisinin kurumlarının en büyük özelliği, sinema gibi serbest zamanın kültürel etkinlikleri üzerinden kitleleri kontrol etmesi ve neyi nasıl düşüneceğini söylemesidir.⁵² “Bilinçaltımız öğrenilmiş davranışlara, hayati tecrübelerimize ilişkindir.”⁵³ Özellikle Hollywood yapımı filmlerin kurgularında ve senaryo içeriğinde bireyde meydana getirilmek istenen ruh haline ilişkin sahneler yer alır.” Filmin senaryosu ve çekim tekniği yalnızca bilinçaltı düzeyde değil, bilinç düzeyinde de belli bir ruh hali oluşturur. Şiddet, ölüm gibi korku ve kaygı yaratan, aşk, cinsellik, seks gibi haz duyguları meydana getiren bu ruh hali asıl mesaja önceden zihinsel bir hazırlık oluşturur. Bu durum filmin genellikle sonuna doğru daha fazla yerleştirilen bilinçaltı mesajlara alt zemin, duygu durumu hazırlar ve etkinliğini artırır.”⁵⁴

Hollywood filmlerinin mesajlarının etkili olmasında, ideolojisini fantazyalara dökerek, gerçeklikten uzaklaşmak isteyen kitleleri harekete geçirmek veya bireyleri aynılaştırmak (stereotipler) için verilen mesajın herkesin anlayacağı ve paylaşacağı en basit dile indirgenmesi

⁵² Sevde Yazıcı, a.g.m, s.23.

⁵³ S. Darıcı, “Subliminal İşgal”, s.189.

⁵⁴ S. Darıcı, a.g.e, s.198.

önemli bir tercihtir. “Çünkü Hollywood toplumun nabzını tutmak için üslubunu basit tutarak ve konularını da herkesin bildiği konular üzerinde seçerek, mesajını etkili şekilde iletmektedir. Kontrol, neoliberal kapitalizmin toplumun kültürel dinamiklerini korku duygusuyla bir baskı aracı olarak kullanması ile gerçekleşmekte ve Hollywood da bütün dünyaya ulaştırdığı aynı mesajla, bu korkunun bütün coğrafyalara dağılmasını sağlamaktadır.”⁵⁵

Neoliberalizmin “tek tip insan” modeli, “kendi varoluşu için bile özün değil, fetişleştirilmiş görünüşün ege- men olduğu yarışmacı, temellükçü ve yoğun bir yabancılaşmaya dayanan çağdaş topluma”⁵⁶ ait bir bireydir.

Başta Hollywood sineması olmak üzere kitle medyası, mesajları ve sembolleri sıradan insanlara ileten bir sistem olarak hizmet verir. Eğlendirmek, avutmak, bilgi vermek ve fertleri toplumun bütününe eklemlenen değerleri, inançları ve davranış kodlarını bilinç ve bilinçaltına yerleştirmek fonksiyonları arasındadır. Refahın ve sermayenin belli ellerde toplandığı ve önemli çıkar çelişkilerinin bulunduğu bir dünyada bu rolü yerine getirmek sistematik bir propagandayı gerektirir.⁵⁷

Güç manivelalarının bir devlet bürokrasisinin elinde bulunduğu ülkelerde çoğu zaman resmi sansür yoluyla tamamlanan medya üzerindeki tekeli denetim, medyanın hakim bir seçkinler grubunun çıkarlarına hizmet etti-

⁵⁵ Sevede Yazıcı, a.g.m, s.23.

⁵⁶ Ünsal Oskay, “Çağdaş Fantazya”, Der Yayınları, İstanbul 2000, s.65.

⁵⁷ Alex Carey, “Reshaping the Truth: Pragmatists and Propagandists in America”, *Meanjin Quarterly*, Cilt 35, 1976, No:4.

ğini açıkça ortaya koyar. Medyanın özel ellerde bulunduğu ve resmi bir sansürün olmadığı yerlerde ise işleyen bir propaganda sistemini görmek çok daha zordur... Propaganda modeli servet ve güç eşitsizliğine, onun kitle medyasının çıkarları ve seçimleri üzerindeki çok boyutlu etkisine odaklanır.⁵⁸

Medya sektörünün bir parçası olan Hollywood merkezli Amerikan film endüstrisi doğrudan görsel ve bilinçaltına yönelik operasyonlarıyla küresel çapta tek tip insan oluşturma hedefinde önemli ölçüde başarılı olmuştur. Buradaki en önemli nokta, kişiliğin modernite tarafından üretilmiş belli stereotiplerin kalıpları ve anlayışı içine girmek mecburiyetinde olması ve bunun sonucunda yabancılaşma ile kendiliğinden / tabiliğinden giderek uzaklaşmasıdır. Bu uzaklaşma, modern insanın sonsuz kendini arama telaşına ve mevcut olduğu dünyanın gerçekliğinden çeşitli şekillerde kaçmasına sebep olmaktadır. Bu duruma sinema, Hollywood sineması bağlamında bakıldığında, neoliberal kapitalizmin diğer sindirme mekanizmalarının devamlılığını sağlamak için korku sineması, bir hatırlatıcı olarak reel korkunun simülasyonunu oluşturmakta ve bir de bunu eğlendirme maksatlı yaptığını iddia etmektedir. Oluşturduğu simülasyon gerçeklikten kaçmak isteyen modern bireyin sığındığı en önemli yerlerden birisi olur. Korku sinemasının, özellikle Hollywood yapımları sindirme politikası için çalışan bir mekanizma, bir propaganda aracı olduğu gerçeği, görüntü efektlerinden oluşan cafcıflı paketinin altında kolaylık-

⁵⁸ E. S. Herman ve N. Chomsky, a.g.e, s.72.

la gizlenmektedir. Burada söylem ve bağlam çok önemlidir. Kültür endüstrisi içinde bu endüstrinin en zararsız unsuru gibi görünen eğlence sektörü, Hollywood sinemasının gösterme gücünü, doğrudan anlatma yeteneğini, kitleleri sindirmek için kullanmaktadır. Hollywood yapımı korku filmleri ekonomik / finansal krizin etkilerini hafifletmek için seyreden kitleyi daha korkunç; üstün bir gizli güç ile tehdit eder. Bu gücün varlığı ile seyirciler tehdit edildiğinde, tehdit edildiklerini değil, eğlendiklerini ve bunun sadece bir film olduğunu düşünürler.⁵⁹ Bu arada her bir seyircinin bilinçaltına olmasını istedikleri yönde mesajlar ardı ardına yüklenmiştir. Korku hem bireyin hem de kitlelerin öngörülemezlik sınırlarını daraltır. Böylelikle eşitsizliğe, haksızlığa, adaletsizliğe karşı koyacak olanın direnci hem manen hem de madden zayıflatılır. Çünkü korku filmlerinin seyirciye verdiği tekinsizlik hissi kalplerin güçlü inancı ve bireyin cesareti kırıl-ganlaşmıştır. Bu mealde Hollywood yapımı korku filmlerinin bireyin bilinçaltına yerleştirdiği tekinsizliğin en ürkütücü yanı, bildiğin ve her gün gördüğün şeylerin bir anda insana bildiğinden daha farklı ve yabancı gelmesidir. İşte bu yabancılık ve bilinmezlik hissi sayesinde her gün bilinen bir şeyin arkasına bir başka gizlilik ustaca eklenir ve bu durum tehdidin ta kendisini oluşturan subliminal (bilinçaltı) işgalinin ta kendisidir.

Yapılan araştırmalara göre ekonomik kriz sonrasında liberal partilere oy verme oranı arttığı gibi, korku filmlerinin sayısı ve seyretme oranı da artmaktadır.⁶⁰ Çoğu

⁵⁹ Sevde Yazıcı, a.g.m, s.24.

⁶⁰ Sevde Yazıcı, a.g.e, s.25.

Hollywood yapımlarında insanları ekonomik krizden ve/veya tehdit oluşturan herhangi bir şeyden korumak için “otoriteye bağlılık”, “Mesihi kurtuluş”, “post-apokaliptik bir cennet” gibi mesajlar filmin sonuna doğru giderek artan bir dozajda veriliyor. Ekonomik / finansal kriz birey ve kitlelerde meydana getirdiği tekinsizlikle bir korku filminden çok da farklı değildir aslında. Krizin sonunda ortaya çıkan tablo tam anlamıyla “evin içindeki bir tehdit”e dönüşmüştür artık. Ceplerimizde taşıdığımız, varlığımızı, ailemizi sömüren, korku filmlerindeki bir zombi ile beraberizdir. Bir vampir gibi kanımızı emen canavar ile karşı karşıyayızdır.

İstatistiki veriler gösteriyor ki, ekonomik krizin patlak verdiği yılların sonrasında Hollywood yapımı korku filmlerinin sayısında net bir şekilde artış görülmektedir. Bu da ekonomik kriz ile Hollywood sineması arasında bir bağ olduğu fikrini güçlendirmektedir.⁶¹

Ünlü Kabalist pop şarkıcısı Madonna “Hollywood”, adlı şarkısında şöyle der: “Hafızamı kaybettim Hollywood’da, Milyonlarca düşüm oldu iyisiyle kötüsüyle, Hollywood’un havasında bir şeyler var, Kaçmayı denedim ama hiçbir zaman yapamadım...”

Bir başka meşhur isim Marilyn Monroe ise, “Hollywood, öpücüğünüze iki milyon dolar, ruhunuza iki dolar verilen bir yerdir.” diyor.⁶²

⁶¹ Sevde Yazıcı, a.g.e, s.26.

⁶² Ramazan Kurtoğlu, “Evanjelizm – Hollywood ve Kabala’nın 13. Havarisi”, Sinemis Yayınları, Ankara 2012, s.166.

“Ekran Gerçekliği”: Çok önemli olan bu kavram Baudrillard’ın “Simulakra”sındaki gibi nesnel gerçeklikten ayırt edilemeyen ve onun yerine geçebilen bir sanal gerçeklik olarak da düşünülebilir. Beş duyumuzla nesnel dış alemde aldığımız duygularımız yerlerini her geçen gün ekranlardan aldığımız sanal gerçekliğe terk etmektedir... Bilgisayar, televizyon, cep telefonu, monitörler başında geçirdiğimiz süreyi bir düşünün! Beş yıl öncesine ya da on yıl öncesine göre ekran başında geçirdiğimiz süre ne kadar arttı?⁶³

Özellikle 1970’lerde piyasaya sürülen bir tür olan felaket filmlerinin başlangıcı ABD’de WASP’lar ile Musevilerin arasındaki buzların eridiği döneme rastlar. Hollywood dünyanın sonu teorilerini ince ince işlemektedir artık.⁶⁴ 1968 dönemiyle Hollywood’da yıllık korku filmi üretim sayısı ikiye katlanmış. 2000 yılı sonrası korku filmlerinde ise bu oran üç katlık bir artışa çıkmıştır. 1970’te Hollywood’un çektiği korku filmi sayısı 13 iken, 1980’de 40, 1990’da 72, 2000’de 71, 2005’te 181 ve 2009’da 745 film.⁶⁵ Korku filmleri ile ekonomik kriz süreci sonrasında yapay ve insani olmayan, neoliberal – küresel serbest pazar ideolojisinin acıları unutturmak için kitle iletişim vasıtalarından sinema yoluyla insanların bilinçaltılarıyla oynayıp, acizliklerini manipüle etmesi ve duygularını sömürmesidir. Bu manipülasyonun sonucu ise kitlelerin sessizliğidir. Nevrotik korkuyu besleyen korku filmleri aynı zamanda öğrenilmiş çaresizliği de kışkırtır. Bir

⁶³ Levent Seçkin, “Çok Önemli Bir Kavram Ekran Gerçekliği”, Bilim ve Ütopya Dergisi, Aralık 2011, Sayı:210.

⁶⁴ Ramazan Kurtoğlu, “Evanjelizm”, s.171.

⁶⁵ Sevde Yazıcı, a.g.m, s.26-36.

diğer söyleyişle öğrenilmiş çaresizlikle beslenen depresyon, nevrotik korkunun beslediği gündelik bir ruh halidir. Çünkü nevrotik korku, insanın yaptıklarının cezasını çekmesiyle ve bunları değiştirememesiyle ortaya çıkmış ve ferdin direnç dinamiklerini kırarak, hayata karşı mücadeleye etmek isteğini yitirmesine sebep olmuştur. Öğrenilmiş çaresizlik ise, bunalımdaki insanın, ne yaparsa yapsın boşuna olduğunu, hiçbir şeyi değiştiremeyeceği düşüncesini ve hayatları boyunca hiçbir şeyi kontrol edemeyeceklerini öğrenmeleri ile meydana gelir.⁶⁶

Hollywood yapımı korku filmlerinde çoğu kez bireysel pişmanlıklar üzerine ağır vurgular yapılır. Bu neviden vurgu ekonomik finansal krizin sebeplerini ve sonuçlarını bireysel boyuta indirgememize ve yaşanan bütün toplumsal meselelerin nederlerini tek tek kişilerde aramamıza yol açacak alt metindeki derin mesajdır.⁶⁷ Esasen neo-liberal ütopya⁶⁸ kurgulayan elitlerin istediği de budur. "Mesele sistemde değildir. Sistemin dışına çıkan birileri bu felakete sebep olmuştur." Günah keçisi bulunur ve kurban edilir. Ekonomik krizin iş, para, hayat garantisi gibi unsurların kaybedilmesiyle sebep olduğu insanlık şeref ve haysiyetindeki kırılma, korku filmlerinde insanın akıldan kurtulup sadece güdüselliğe indirgenmiş olmasıyla, toplumsal değerlerden arınmış medeni olmayan insan hayatının yerilmesiyle ibret verici bir olguya dönüştürülür. Hollywood'un geleneksel senaryoları belli

⁶⁶ Sevde Yazıcı, a.g.m, s.28.

⁶⁷ Sevde Yazıcı, a.g.m, s.29.

⁶⁸ John Gray, "Kara Ayin-Apokaliptik Din ve Ütopyanın Ölümü", Türkçesi: Bahar Tırnakçı, YKY, İstanbul 2013, s.11-257.

temalar üzerinde dönerken, benzer unsurları, benzer misyonlar için kullanır. Hollywood'da her mesajın bir gayesi vardır. hiçbir film yalnızca eğlendirme maksatlı değildir.⁶⁹

Subliminal mesajın zihinde daha kısa sürede daha fazla etki meydana getirmesi algısal süreçle alakalı bir durumdur. İnsanın algı sürecinde algılara verdiği tepkiler sadece o anı (mesajın verildiği anı) kapsamaz. Geçmiş yaşantı ve tecrübelerle, hafızadaki diğer verilerle de ilgilidir. Algısal süreç bilinç düzeyinde bütüne yöneliktir ve ayrıntıları ancak bilinçaltı düzeyde kavrar. Bilinçaltı mesaj detaylı şekilde ve bilinçli düzeyde fark edilemeyecek ayrıntıda ve parçalar halinde hazırlanır.⁷⁰ Hollywood, ekonomik kriz sonrası yaptığı korku filmlerindeki mesajlarla, krizin ekonomik bunalımından meydana gelecek adaletsizlik karşısında duygularıyla hareket eden ve "sürü kabullerin" dışına çıkanlarla alakalı çok büyük bir kabusun bulunduğunu dile getirmektedir. Sinema zor yerine eğlenceyi, uzlaştırma ve sosyalleştirme stratejisi olarak kullanmaktadır. Bu durum, eğlencenin tenkide olan mesafesinin uzaklığı pek çok şeyin üstünü örtmekte sinema-film endüstrisini en tehlikeli kitle devşirme aracı haline getirmektedir. Eğlence kavramı (have fun) şemsiyesi altında meşrulaştırılan; kültürün korku unsurlarının "eğlenceli olması" hali diğer psikolojik hareket kurumlarının işlediğinden daha sinsî ve görünmez bir stratejik siyasaya dayanmaktadır. Tam da bu noktada küresel ölçekte bir farklılık ortaya çıkmakta, özellikle Hollywood

⁶⁹ Sevde Yazıcı, a.g.m, s.31.

⁷⁰ Sefer Dancı, a.g.e, s.177.

sineması insanın bilinçaltını vurmakta diğer bütün psikolojik harp kurumlarından daha etkili ve sinsidir. Çünkü insanların serbest zamanlarını düzenleyerek bireylerin hayat ritimlerini ve ritüellerini sistemin istediği doğrultuda değiştirmektedir. Bir film tecrübe olarak, insanın bilincini (şuurunu) uykuya yatırmakta ve kişiyi bilinç altındaki güdüsel, birincil sezgilerine hapsetmektedir. Karanlık bir ortamda, dev boyutlardaki görüntü ve yüksek sesin sarıp sarmaladığı kişi sinema salonunda bir filmi seyretmekten çok daha fazlasını tecrübe edinir. Zira bir film hem gözü, hem kulağı uyarması itibarıyla düşünmeye ve direnmeye pek fazla yer ve zaman bırakmaz.⁷¹

Neoliberalizmin küresel serbest Pazar ütopyası pagan, judeo-Hıristiyan inançlardan beslenen seküler siyasi ideolojisini⁷² en iyi sinema endüstrisini kullanarak meşrulaştırmakta kitlelerin aklını uyutarak yeni yeni canavarlar oluşturmaktadır. Artık ortada rasyonel kapitalizm yok. Kapitalizmin “görünmez el”i de küreselleşmiş, çekirge sürüsü benzeri, elitist, tekelci sermayenin aşırı büyümesi olarak dünyayı hizaya getirmekte olan finans sermayesidir.⁷³ Bunu tenkit edecek, sistemi ve kurumlarını sorgulayacak insan aklı Hollywood sineması tarafından uykuya yatırılmaktadır. Müslümanlığın kutsal kitabı Kuran’da “siz aklınıza danışmaz mısınız?” mealinde 700 ayet olmasına rağmen maalesef insanlığın şimdilik bu iradeyi gös-

⁷¹ Sevde Yazıcı, a.g.e, s.34.

⁷² John Gray, a.g.e, s.11-42.

⁷³ John Bellamy Foster, “Kapitalizmin Malileşmesi ve Kriz”, Kalkedon Yayınları, Türkçesi:Çiğdem Çıdamlı, İstanbul 2008, s.111.

teremediği ortada. Bu bağlamda en büyük manipülasyon unsurunun Hollywood yapımlarıyla gerçekleştirilen subliminal operasyonlar olduğunu söylemek abartı sayılmamalıdır.

“Bugün seçilmiş hükümetler, dünya üzerinde devletlerin büyük bölümünü idare ediyorlar. En büyük bankaların ve uluslararası şirketlerin CEO’larının büyük bölümü, aslında en iyi ve en parlak olanlardır. Ancak ne demokrasinin yükselişi ne de meritokratların güçlenmesi, piyasalar öngörüldüğü şekilde çalışmıyor, istikrarlı değil, siyasi sistem ise piyasa başarısızlıklarını düzeltmiyor, ekonomik ve siyasi sistemler tamamen adaletsiz halde” doğrultusunda halkın artan endişelerini yatıştırmaya yetmiyor... Öyleyse niçin elitlerin meşruiyeti ve yönetme kapasitesi kalmadı?”⁷⁴ Bu elitlerin en önemli kurumlarından biri Bilderberg Konferansları. Stephen Lendman şöyle yazıyor: “Bilderberg elitleri, içinde yaşanması uygun olmayan bir dünya planlıyor. Bu süreç dahilinde söz konusu dünyayı yok edebilirler de son kertede. Daha art niyetli bir güç tasavvur etmek zor. Amerikalı üyeler, bu gücün nelere kadir olduğunu, en kötü örneğiyle gözler önüne seriyorlar.”⁷⁵

İnsanlık kirli bir savaşla karşı karşıya, hedef tahtasına yerleştirilmiş yedi milyardan fazla insanı gizli yöntemlerle istikrarsızlaştırmaktadır. Yani kapitalizmin finansallaşmış versiyonu neoliberal küresel serbest Pazar mitinin 30 yıldır yaptığı şey. İstikrar bozmak demek “ülkelerin

⁷⁴ Ivan Krastev, “Niçin Modern Elitlerin Meşruiyeti ve Yönetme Kapasitesi Kalmadı”, *Turquie Diplomatique*, 15 Temmuz-15 Ağustos 2013, Sayı:54.

⁷⁵ Stephen Lendman, “Küreselleşmenin Yüce Rahipleri:Bilderberg Konferans Buluşmaları”, *Turquie Diplomatique*, Temmuz 2013, Sayı:54.

sosyal ve ekonomik dokusunu bozmak üzere finansal tetikçileri göreve çağırmak"tır. Ekonomik savaş hali, dünyanın finans çevrelerini kontrol eden yüce elit babaların bayıldığı türden bir kirli savaş türüdür. Her ne kadar atom bombalarından veya bombardımanda bulunan Dresden'lerden, Bağdat'lardan daha az ölümcül olmasa da, Hollywood filmleriyle akılları uykuya yatırılan günümüz insanlığına satılması daha kolaydır.

ABD ORDUSUNUN KÜRESEL FİNANS SAVAŞI TATBİKATI

Mart 2009'da ABD ordusu tarihinde ilk kez "Küresel Finans Savaşı" tatbikatı yaptı. Kod adı WALRUS olan Güvenli Savaş Analizi Laboratuvarı'nda, Ekonomide Ana Hat Senaryosu ile hiçbir ateşli silahın kullanılmadığı, söz konusu finans savaşı oyununa 60'dan fazla üst düzey finansal ekonomi uzmanı yanında çok sayıda Pentagon subay ve generali de katıldı. Tatbikat, Washington D.C.ile Baltimor arasında yer alan 1600 dönüm arazi üzerine kurulu Uygulamalı Fizik Laboratuvarı bünyesinde yer alan "Savaş Analiz Laboratuvarı"nda icra edildi. Burası savaş oyunları ve stratejik planlama hususunda ABD'nin en önde gelen mekanlarından biridir. Tatbikata ordu, istihbarat ve akademik çevrelerden üst düzey uzmanlar katıldı. Simülasyonda yer almanın temel şartı ordunun KİNETİK YÖNTEMLER dediği ateş eden veya patlayan yöntemleri kullanma yasağı idi. İzin verilen silahlar sadece finansaldı: döviz, hisse senedi, tahvil ve türevler. Pentagon, gemi, uçak ve füze yerine PARA ve SERMAYE PİYASALARINI kullanarak küresel bir finans

savaşı başlatmaya hazırdı.⁷⁶ İçinde bulunduğumuz 21.yüzyılın başında, başta ABD olmak üzere konvansiyonel ve gelişmiş ileri teknolojiye sahip silah sistemleri, orduların KOMUTA-KONTROL-KOMÜNİKASYON-BİLGİSAYAR-İSTİHBARAT-FİNANAS yani "4CIF" adı verilen bir sisteme dönüştürülecek. Çünkü 2008 krizi ile başlayan süreçte dünya 2010 yılından bu tarafa yeni bir kur savaşının içinde. Kapsamlı bir kur savaşının enflasyona sebep olma, aşağı yönde bir fiyat spiralinin de küresel çapta ekonomik durgunluğa/deflasyona davetiye çıkarma tehlikesi var. FED'in hareketlerini önceden tahmin etme yeteneğiyle tanınan CIA/Pentagon'un finans danışmanı James Rickards, ABD'nin merkez bankası Federal Reserve (FED) Başkanı Ben Bernanke liderliğinde finans tarihinin en büyük kumarına girdiğine işaret ediyor. Bunun fiilen bir finans savaşı olduğuna dikkat çeken Rickards, dünya üzerindeki her hisse senedi, tahvil ve emtianın değerine yapılan bir saldırı olarak ifade ediyor. Uygulamalı Finans Laboratuvarı'nda oynanan bu müthiş para savaşı oyununda en kötü senaryo askeri uzlaşmazlık, yani gerçek bir askeri savaş riski barındırıyor⁷⁷ olması.

Nitekim Rickards'ın "Birinci Kur Savaşı" (1921-1936) olarak tanımladığı dönemin sonunda İkinci Dünya Harbi patlak vermişti. "İkinci Kur Savaşı" (1967-1978) olarak tanımladığı süreçten bu tarafa küresel finans sistemi balonlarla, manipülasyonlarla bir krizden diğerine savruluyor ve niha-

⁷⁶ James Rickards, "Kur Savaşları-Bir Sonraki Küresel Krizin Oluşumu", Türkçesi: Neşenur Domaniç ve Nusret Avdan, Scala Yayıncılık, İstanbul, 2013, s. 26.

⁷⁷ Alp Keler, Ak Portföy Genel Müdürü, "Kur Savaşları" kitabının "Sunuş" yazısından.

yet 2008 krizi 60 trilyon dolarlık –şimdilik telaffuz edilen ve 2008'deki küresel milli gelirin de 69 trilyon dolar olduğunu belirtelim- bir servet kaybına sebep olmanın ötesinde 2010'dan itibaren Rickards'ın "Üçüncü kur Savaşı" olarak tanımladığı dönemi de başlattı.

1978 Washington Konsensüsü ile birlikte bütün dünyaya duyurulan ve son 35 yıl içinde IMF, WB ve WTO gibi milletlerarası kuruluşların deregülasyon dayatmalarıyla küreselleşmenin, türevlerin ve kaldıraç kullanımının artması, finansal panik ve bulaşıcılığın denetim altında tutulmasını bütünüyle imkânsızlaştıran neoliberal iktisat politikaları seçkinci bir yeni dünya düzeni ortaya çıkardı. Yeni küresel kriz muhtemelen seçkinlerin kontrolü altındaki manipülasyona açık para piyasalarında başlayarak, çok hızlı bir şekilde hisse senetlerine, tahvillere ve emtiaya bulaşacak. Panik doları çökertecek, doların çökmesiyle beraber dolara bağlı piyasalar da çökecek. ABD'de başkanın daveti ile FEMA yönetime el koyacak. Bütün demokratik hak ve hürriyetler askıya alınacak. Sonrası küresel finans savaşı ve daha ötesi küresel bir topyekûn ülkelerarası askeri çatışma.

Neoliberalizmin deregülasyon politikalarıyla açgözlülük, kuralsızlık ve kötü niyet merkezli "oyun teorisi" ile insanların "rasyonel karar"lar aldığı varsayımına dayalı olarak menfaatlerini maksimize edecekleri... Her türlü dalavereye açık insan egosu soyut söylemiyle... sermaye ve para piyasaları kontrolden çıkmıştır. Mesela, "Wall Street en iyi durumda Vahşi Batı gibiydi ama küreselleşme ve başarısız

olamayacak kadar büyük devlet desteğiyle artık daha da kontrol edilemez bir hal almış durumda.”⁷⁸

“Harvard ve RAND mensubu takım arkadaşlarımın Washington Mutabakatı Serbest Ticaret Paradigması’ndan saptığı için Japonya’yı nasıl cezalandıracakları konusundaki tartışmalarını dinledim...”⁷⁹

Yukarıdaki alıntı ABD ordusuna ve istihbarat kurumlarına finansal ekonomi danışmanlığı yapan James Rickards’ın “Kur Savaşları” kitabından. Dikkat ederseniz 1978’deki Washington Mutabakatı ile dünya ülkelerine dayatılan neoliberal-deregülasyon politikalarına atıf yapanlar ise Harvard Üniversitesi öğretim üyeleri ile CIA ile birlikte çalıştığı bilinen RAND Corporation’ın uzmanları. Düşündükleri / tartıştıkları ise Japonya’yı cezalandırmak. Anlaşıyor ki, önümüzdeki 10-15 yıl çok sert kur savaşları, ticaret savaşları ve nihayet küresel bir finans savaşına gebe görünüyor. Bu süreçte Çin, Rusya, ABD gibi ülkeler baş aktör konumunda olacak. Dolar ve altın standardı en fazla tartışılan konular olacak gibi görünüyor.

“Pentagon’un finans savaşı oyununun ABD ordusu açısından içerdiği derslerden biri Amerikan doları topyekûn çökse de, ABD’nin son çare olarak başvuracağı muazzam miktarda altın rezervine sahip olmasıydı. ABD altın stoklarının neredeyse tamamının özel bankaların kasalarında değil Kentucky’deki Fort Knox ve New York’ta Hudson Nehri kenarındaki West Point gibi askeri üslerde olması

⁷⁸ James Rickards, a.g.e, s. 41.

⁷⁹ James Rickards, a.g.e, s. 42.

ilginçti. Bu milli servet ile milli güvenliğin bağlantısını ifade ediyordu.”⁸⁰

Tarih doğru okunduğunda geleceğe yönelik doğru çıkarımlar yapmaya imkân veren bilimlerden biridir. “1930’lardaki devalüasyonlar hızla Asya’da Japonya’nın istilalarına ve Avrupa’da Almanya’nın saldırılarına yol açmıştı. 1970’lerdeki devalüasyonlar ise hızla modern tarihin en berbat enflasyon dönemini getirdi. ABD artık 1930’lar ve 1970’lerdekine benzeyen bir finansal tehlike dönemine giriyordu. Pentagon’un finansal savaş oyunu zamanından çok az ilerideydi ve gelecek daha zor günler için yapılan hazırlığın bir parçası gibi görünüyordu. Yeni dünyadaki finansal tehditlerin sonundan çok başlangıcı gibiydi.”⁸¹

Eylül 2008’de mortgage merkezli mali kriz patlamıştı. Kasım 2008’de FED’in (Federal Reserve’in “QE” denilen ilk niceliksel gevşeme (para basma) programı yürürlüğe konuldu. Gayenin küresel döviz piyasalarında doları zayıflatmak olduğu pek de saklanmamıştı. FED’in ucuz dolar politikası takip eden sonraki dört yılda hem hisse senetleri hem de altın % 90 dolayında arttı. Bazı finansal analistler başlangıçta hisse senetleri ile altın arasındaki pozitif korelasyon karşısında şaşkınlığa düştüler. Fakat 1933 Nisan ayında büyük bunalım döneminde “komşunu fakirleştir” adı verilen kur savaşları esnasında benzer şeylerin olduğunu anlayınca büyük bir hayrete düştüler ama şaşkınlıkları hemen geçti. 1933 ve 2010’da hisse senedi ve altındaki ola-

⁸⁰ James Rickards, a.g.e, s. 56.

⁸¹ James Rickards, “Kur Savaşları-Bir Sonraki Küresel Krizin Oluşumu”, s. 56.

ğanüstü fiyat kazançları sadece Amerikan dolarının değer-sizleştirilmesinin öteki yüzüydü. Gerçekte varlıkların değeri artmamıştı, yalnızca dolar devalüe edildiği için bunları satın almak için daha fazla dolar ödenmesi gerekiyordu.⁸²

Bu noktada sorulması gereken soru şu: FED'in doların değerini düşürerek dünyaya ABD'nin borçlarının önemli bir kısmını ödetmesi işin kolay kısmıydı. Esas mesele Çin, Rusya ve petrol ihracatçısı ülkeler gibi ihracatçı ülkeler kendi menfaatlerini fiyatları artırarak veya Amerikan doları nev'inden menkul kıymetler satın almayı bırakarak korumaya çalışmaları durumunda bunun ardından neler olacağını kestirebilmektir. Yani bu durumda kur savaşları yoğunlaşarak ticaret savaşlarını iyice küresel bir finans savaşına dönüştürme ihtimaline ağırlık kazandırıyor. Öte yandan bütün bunlar ABD ordusunun Mart 2009'daki küresel finans savaşı tatbikatı perspektifinden bakıldığında gelecekte gerçekleşecek bir durumdur.⁸³

Milletlerarası ekonomide en korkulan ve en yıkıcı olan sonuçlardan biri, bir ülkenin rekabetçi devalüasyonlara başvurarak diğer ülkelere karşı yürüttüğü kur savaşlarıdır. 1929'daki büyük bunalımdan sonra bunun en yıkıcı uygulamaları yaşandı ve ardından İkinci Dünya Savaşı patladı. Basın organlarında 2010 yılının Eylül ayında çokta dikkati çekmeyen bir haber yer aldı. Habere göre Brezilya Maliye Bakanı Guido Mantega, yeni bir kur savaşının başlamış olduğunu söylüyordu. "Bu haber en çok küresel finans seçkinleri için sürpriz ve can sıkıcıydı."⁸⁴

⁸² James Rickards, a.g.e, s. 55-56.

⁸³ James Rickards, a.g.e, s. 56.

⁸⁴ James Rickards, a.g.e, s. 60.

KUR/FİNANAS SAVAŞININ TEMELİ

Gerçekte her kur savaşı bir paradoksun sonucunda ortaya çıkar. Yani yetersiz iç büyüme atmosferinde filizlenir, milletlerarası piyasada büyür ve yürütülür. Kur savaşlarını bir ülkenin iç ekonomik sıkıntıları teşvik eder ve yetersiz büyüme ve kalkınma atmosferinde bir mecburiyet haline dönüşür. Bir başka anlatımla, gayrisafi yurtiçi hasılanın (GSYİH) dört temel bileşenine bakıldığında: Tüketim (T), Yatırım (Y), Devlet Harcamaları (D) ve Net İhracat (ihracat-ithalat)

- GSYİH: $T+Y+D+(İHR-İTH)$
 - a- İşsizlik yüksektir
 - b- Aşırı borç yükü vardır.
 - c- Yukarıdakilerin biri veya ikisi birden yüksektir.

Sonuçta tüketim (T) ya durgun ya da düşüşe geçer. Fabrikalara, teçhizata ve meskene yapılan yatırımlar (Y) tüketimden (T) bağımsız olarak hesaplanmakla beraber ona yakından bağlıdır.

Bu anlamda değerlendirdiğimizde Türk ekonomisinde devalüasyonun objektif şartları hazırdır. Yatırımlar (Y) durmuştur. Net ihracat yoktur. Devlet harcamaları ya yetersizdir ya da tamamen borçlanmaya bağlıdır. 2013'ün ilk çeyreğinde tüketim de (T) düşme eğilimindedir. İşsizlik oranı⁸⁵ yüksektir. İç ve dış borç stoku ise 638 milyar dolar, hane halkı borcu toplamı da 300 milyar Türk lirasıdır. Türkiye hangi ekonomik varlığı ile bir kur ve finans savaşının kazanan, en azından kaybetmeyen tarafı olabilir?

⁸⁵ Mart 2013, %10.7.

Türkiye 24 Ocak 1980 Kararları'ndan sonra uyguladığı neoliberal-deregülasyon politikaları ile birlikte safha safha, her ekonomi-işletme fakültesi öğrencisinin ikinci sınıf birinci semestrinde okuduğu mikro ekonomi dersinden aşına olduğu "azalan gelirler kanunu" olgusuyla karşı karşıyadır. Toplum, başta dolaylı vergilerde % 72'lere çıkmış, daha fazla vergi öderken daha az kamu hizmeti almaktadır. Azalan getiri kanunu hadisesi başlangıçta sürpriz bir şekilde yükselen, bilahare düzleşen ve nihayet düşen bir yay üretir. Bu teoriye göre söz konusu azalan getiri yayı bir medeniyetin yükselişini, düşüşünü ve çöküşünü yansıtır. Bir toplumdaki yatırım getirileri bir zaman süreci içinde ve kaotik karmaşanın giderek yoğunlaşmasıyla azalmaya başlar ve negatife döner. Türkiye özellikle son on yılda giderek kaotik bir ortama sürüklenmektedir.

"Toplumun kurumlarını yöneten seçkinler bir bütün olarak toplumun refahı yerine, yavaş yavaş küçülen pastadaki kendi paylarıyla ilgilenirler. Toplumun seçkin kademeleri öncü olmaktan çıkıp kan emici olmaya başlar. Seçkinler toplumun vücudundaki asalaklar gibi davranır ve iktisatçıların RANT ARAYŞI veya üretken olmayan araçlarla SERVET BİRİKİMİ dediği türden işlere girerler -bunun örneklerinden biri postmodern finansdır."⁸⁶ Japon ekonomisi yaklaşık beş trilyon dolarlık bir milli gelire sahip iken 24 dolar milyarderine sahiptir. Türk ekonomisi ise 2012 sonunda 730 milyar dolarlık milli gelir ölçeğinde son on yılda uygulanan politikalarla 44 dolar milyardernin 38'ini çıkarmıştır. Öte

⁸⁶ James Rickards, a.g.e, s. 249.

yandan BM'nin yaptığı çalışmaya göre Türklerin % 18'i açlık sınırının altında bir hayat sürdürmektedir.⁸⁷

2008 krizinden sonra da neoliberal piyasanın kararları işletiliyor. Gelişmiş ülke merkez bankalarının, başta FED'in başlattığı genişlemeci para politikasının etkisi, gelişmekte olan ekonomileri çok rahatsız ediyor. Arzı artan dövizin fiyatı, kur düşüşe geçiyor. Böylelikle gelişmiş ülkelerin ürettikleri mallar ucuzlamaya başlıyor. Onların ihracatı artarken, zaten kıt kanaat ihracat yapabilen ülkelerin -Türkiye gibi 100 dolarlık ihracatının 62 doları ithal girdiden oluşan işleri biraz daha zorlaşıyor. Bir yanda üretimde verimlilik, katma değer yaratma, teknolojik yeniliklere yatırım yapma gibi meselelerle boğuşurken diğer taraftan kurlarının değerlendirilmesi meselesiyle uğraşıyorlar. Büyüklerin başlattığı, her geçen gün genişleyen bir savaşın içine hızla çekiliyorlar. Kısaca kur savaşları daha da genişlerse Türkiye'nin eli rahat değil.⁸⁸ Diğer taratan küresel anlamda "finansal piyasalar durulmadan reel ekonominin canlanması mümkün değil."⁸⁹

1978 Washington Mutabakatı ile başlayan neoliberal kapitalizmin 2008 mali krizi ile yeni bir sürece girdiğini görüyoruz. Özellikle 2010'da yoğunlaşmaya başlayan "kur savaşları"⁹⁰ 2013 yılına girerken hem İngiltere, hem de ABD Merkez Bankası (FED) başkanlarının birden kur savaşları teh-

⁸⁷ Milliyet, Vatan 19 Mart 2013.

⁸⁸ Hakan Özyıldız, "Savaşa Hazır Mıyız?", Haber Türk, 9 Şubat 2013.

⁸⁹ Ercan Kumcu, "Finansal Piyasalar Duruldu Ama", Haber Türk, 29 Ocak 2013.

⁹⁰ James Rickards, "Kur Savaşları-Bir Sonraki Küresel Krizin Oluşumu", Türkçesi: Neşenur Domaniç ve Nusret Avkan, Scala Yayıncılık, İstanbul 2013, s. 25-293.

likesinden bahsetmeleri ve bundan kaçınma çağrısı yapmaları bir tesadüf değil. Kur savaşları aslında küresel krizin başından itibaren sürüyor. Kriz patlak verdiğinde ilk G-20 zirvesinde “küresel ekonomideki dengesizliklerin giderilmesi için çaba gösterme, korumacılık ve ticaret savaşlarından uzak durma, kendi gemisini kurtarma gayretine yönelerek diğer ülkelere zarar verecek teşebbüslerden uzak durma” kararları alınmıştı. Ancak bunlar sözde kaldı. Dış ticarete korumacı engeller artarken, en önce G-20’nin lider ülkeleri, diğer ülkelerin ekonomisini tehdit edecek şekilde kendi paralarının değerini düşürme yarışına girdiler. Başta ABD olmak üzere Japonya, İngiltere ve Euro ülkeleri görülmemiş büyüklükte parasal genişleme politikalarını devreye soktular. Parası konvertibl olmayan Çin ise savaşta YUAN’ın değerini düşük tutarak yer aldı.⁹¹

IMF İcra Direktörü Christine Lagarde, Dünya Ekonomi Formu, yıllık toplantısında 2013 yılının değerlendirmesini yaparken, “2013 yılı bir YAP-KIR (make and break)” yani deneme-yanılma ile geçeceğini ifade etmişti. Önümüzdeki dönemde yeni politikaların ve kurumların oluşturulması zarureti var. Ancak bunlara en büyük engel ise eski fetişlerin olduğu da bir gerçek.

En önemli husus, bugüne kadar olduğu gibi merkez bankalarının sorumluluğu sadece ve sadece fiyat istikrarını sağlamakla (enflasyon hedeflemesi ile) sınırlı mı kalacaktır? Yoksa merkez bankaları, özellikle işsizlikle mücadele olmak üzere reel makro ekonomik göstergeleri de hedeflemeli midir?

⁹¹ İsmet Özkul, “2013 Kur Savaşları Yılına Dönüşebilir”, Haber Türk, 14 Ocak 2013.

Mesele artık neoliberal-ana akım iktisat teorilerinin soyut ve ayakları yere değmeyen modelleme dünyasının boyutlarını çoktan aşmış ve özellikle ana akım muhafazakâr makro iktisatçıları uzun bir müddettir gerçek dünya ile yüz yüze getirmiş bulunmaktadır. ABD’de 2007 sonunda % 4.5 düzeyinde olan işsizlik oranı % 9.8’e fırlamış ve 2012 sonunda ancak % 8’e indirilebilmiştir. Avro bölgesinde ise kriz öncesi % 8 olan işsizlik, iş aramaktan umudunu yitirenlerin de dâhil edildiği hesaplamalarda % 16’ya dayanmıştır. Diğer bir kısım makro ekonomi verilerine özellikle ABD ve Türkiye bağlamında çalışmamız içinde değindik.

Neoliberal kapitalizmin küresel hegemonik yapısını oluşturan ABD ve Avro bölgesi ülkelerinde küresel mali krizden bu tarafa yaşanan reel ekonomik durgunluk ve işsizlik meseleleri, ana akım neoliberal ekonomi yaklaşımlarından “merkez bankaları reel ekonomik problemlere müdahale edemez; enflasyon hedeflemesinden başka hiçbir görev ifa edemezler” şeklindeki oldukça muhafazakâr kabullerin yeni bir bakış açısıyla sorgulanmaya başlanması önünü açmış bulunmaktadır.

12 Aralık 2012 tarihinde FED (Amerikan Federal Reserve / ABD Merkez Bankası) Başkanı Ben Bernanke yaptığı basın toplantısındaki şu sözleriyle yukarıdaki görüşümüze paralel bir adım attıklarının işaretlerini vermiştir. “Federal Rezerve Para Komitesi (FOMC) parasal intibaka dayalı genişleyici politikalarını işgücü piyasasında iyileşme görünene kadar devam ettirecektir.” Bernanke, bu politikanın enflasyon oranı % 2’nin yarım puan üstüne çıkıncaya ve işsizlik oranı % 6.5 seviyesine ininceye kadar sürdürüleceğini ifade etmiştir.

Başta FED olmak üzere G-20'nin büyüklerinin piyasaya sürekli para pompalama politikasının gayesi, paranın değerini düşürerek ihracatı desteklemek, ithalatı caydırmak metoduyla milli ekonomiye destek vermek. Fakat bu politika kur savaşlarını tetiklerken benzer sebeple diğer ülkelerin ekonomilerine zarar vermektedir. "Ayrıca oluşturduğu sıcak para, gelişmekte olan ülkelerde borsaları ve emlak fiyatlarını aşırı yükselterek balonlar oluşturuyor. Sıcak para aynı zamanda gelişmekte olan ülke paralarının değerlenmesine yol açarak bu ülkelerde ekonomik dengelerin bozulmasına sebep oluyor. Sıcak para dalgası tersine dönüp de bu balonlar patladığında, nasıl bir yangın çıkacağını kestirmek zor değil. Bu sebeple Brezilya, sıcak para giriş ve çıkışlarını zorlaştırma yoluna gitti. Benzer şekilde İsveç, Frank'ın yükselmesini önlemek için sınırsız müdahale kararı alarak kur savaşına katıldı."⁹²

2008 mali krizinden sonra 2010'dan itibaren giderek yoğunlaşan kur savaşları aradan bunca zaman geçmesine rağmen durulmak bir yana giderek daha da sertleşeceğı benziyor. Başta ABD ve AB olmak üzere kamunun borç yükü kriz boyutunda. Bu sebeple ekonomilerini finansal genişleme politikalarıyla iyileştirme imkânları oldukça sınırlı. Çözüm verimliliğı artıracak işgücü reformunda. Ancak siyasi olarak acıtacak tedbirlere başvurmak cesaret işi. İtalya'nın teknokrat hükümeti bu yönde bir adım atmaya kalktı ve devrildi. Verimlilik artmadan ekonomiler canlanmayacak. Bu durumda ise "borç krizi" çözümsüzlüğünü sürdürecektir. Finansal piyasalarda bugün görülen nisbi dehşet

⁹² İsmet Özkul, "2013 Kur Savaşları Yılına Dönüşebilir", Haber Türk, 14 Ocak 2013.

dengesi yerini başta FED ve ECB (AB Merkez Bankası) olmak üzere merkez bankaları “şapkadan tavşan çıkarma”ya zorlanacak. Bugün oynanan oyun gelişmiş ülkelerin hepsi bir yarış içinde paralarını diğerlerine göre daha az değerli yapmaya çalışıyor. Nihayetinde ise kur savaşı “zero sum” oyunundan başka bir şey değil. Geriye meydana getirilen riskler kalıyor. Devreye ticaret savaşlarının girmesi, politik gerilimlerin artarak küresel finans savaşının patlak vermesi ve nihayet başta konvansiyonel silahların kullanıldığı ama arkasından hangi “Armagedon” silahının kullanılacağının tahmin bile edilemeyeceği bir sıcak çatışma gibi tehlikeli süreçler. Bu süreçte “canı yanan eşek beygiri geçer” Türk atasözü her zaman ihtimal dâhilinde olabilir.

Bir kez daha Rickards’ın “Kur Savaşları”na bakalım. 2011 yılına gelindiğinde ABD’nin getiri eğrisinde çok aşağı seviyelerde olduğunu gösteren belgeler ortaya çıkmıştı. Daha çok sayıda insanın harcadığı emek toplum için daha az şey üretiyor, gelir ve kârlardaki artışın çoğuna seçkinler el koyuyordu. 2010 yılında 44 milyon Amerikalı -2013 yılının Mart ayında 17 milyonu çocuk 47 milyon- karnını yiyecek karnesiyle doyururken 24 hedge fonu yöneticisinin kendilerine bir senede 22 milyar doların üzerinde kazanç sağladığını bildirilmişti. Yine aynı dönemde 20 milyondan fazla Amerikalı ya işsizdi ya da emek gücünden ayrılmıştı ama iş aramaktaydı. ABD’nin Gini katsayısı⁹³ şu sıralarda büyük bir gelir eşitsizliği ve servetin seçkinlerin elinde birikmesiyle nitelenen klasik oligarşik bir toplum olan Meksika’nunkine yaklaşıyor. Seçkinlerin RANT arayışının bir baş-

⁹³ 1968: 39, 2006: 47, 2009: 48.

ka ölçüsü en üst % 20'lik gelir dilimindeki Amerikalıların kazandığı tutarın yoksulluk sınırının altında yaşayanların kazandığı miktara oranıdır. Bu oran 1968 yılının ABD'sinde 7.7'ye 1 gibi düşük bir seviyeden 2010 yılının Amerika'sında 14.5:'a 1 oranına fırlamıştır. "ABD'de hem Gini katsayısındaki hem de servet-yoksulluk oranındaki bu eğilimler Joseph A. Tainter'in (The Collapse of Complex Societies-Karmaşık Toplulukların Çöküşü) çöküşü yakın olan medeniyetlerle ilgili bulgularıyla uyumludur. Toplum kitlelerine girdileri karşılığında negatif getiri verirse, bu kitleler toplum dışı kalır ki, bu son tahlilde hem kitleler hem seçkinler için istikrarsızlık demektir."⁹⁴ Meşhur emtia yatırımcısı ve finans uzmanı Jim Rogers, önümüzdeki dönemde hem milli ekonomiler hem de piyasaları kötü günlerin beklediğini söyledi. Rogers, "Parasal genişlemeye devam etmek yakında bir çöküşün gerçekleşmesine sebep olacak. Kimse ve hiçbir ülke bu parasal genişleme trendinden muaf değil böylesi bir çöküş herkesi etkisi altına alacak. Paranın giderek daha fazla basılması artık insanların kâğıt parayı değersiz bularak uzaklaşmasına, bir değer olarak görmemesine yol açacak. Bunun sorumlusu da FED olacak" diye konuştu.⁹⁵ Bütün bunların anlamı şudur: Kur savaşları, ticaret savaşları ve nihayet küresel finans savaşı yalnızca "şiddet kullanmadan" hedef ülke ve bölgeyi veya yeryüzünü topyekûn ele geçirme teşebbüsünden ibarettir. Ancak 2008 mali krizi ile başlayan süreç, neoliberal ekonomi paradigmasının hayali kapitalizm modellerine dayanan beylik ikonlarının teker teker yıkılacağı bir dönemde yaşanacağına dair işaretleri de bünyesinde

⁹⁴ James Rickards, a.g.e, s. 250.

⁹⁵ Basın, 25 Mayıs 2013.

taşımaktadır. Nitekim 24 Ocak 1980 Kararları'nın getirdiği birtakım fetişlerinde Türkiye'de de kılınmasının zamanı gelmiş durumdadır. Unutmayalım! Her ekonominin bir siyaseti, her siyasetin bir ekonomisi vardır.

GİRİŞ

1-“YENİ DÜNYA DÜZENİ TARİKATI” BÖLGESEL-“DÜZELTME SAVAŞLARINA” VE ÜÇÜNCÜ DÜNYA HARBİNE “ZAYIF İHTİMALLER” ÜZERİNDEN GÜÇLÜ KÜ- RESEL ŞOKLAR MEYDANA GETİREREK HAZIRLANIYOR

1978 yılında çocuğun, yani neoliberalizmin adı konmuştu: “Washington Konsensüsü”. Nihai hedefi “stateless global governance”⁹⁶ hemen Şikago Monetarist Okulu tarafından benimsenmişti. 1989 yılında Dünya Bankası Başkan Yardımcısı ve baş ekonomisti John Williamson aleni Washington Konsensüsü’nü tanımladı. Bu “centilmenlik” anlaşmasına göre, kabul edilen ilkeleri, tarihin hangi döneminde, hangi kıtada bulunursa bulunsun herhangi bir ekonomiye uygulayabilirdiniz. Söz konusu ilkeler, kamu ya da özel her türlü düzenleyici erki yok edip bütün piyasalarda (sermaye, mal, senet, hizmetler) olabilecek en kapsamlı özelleştirmenin, mümkün kılınabilecek en kısa süre içerisinde gerçekleştirilmesini ve dünya ölçeğinde birleşmiş, kendi kurallarıyla işleyen bir küresel pazar kurmak.⁹⁷ “Seçilmiş” elitler dünyada ideolojik söylemleri kadar, ekonomik dayatmaları da kontrol ettikleri silahlı güçle uygulamaya koyarlar. Neoliberalizmin Yeni Dünya Düzeni ilk bakışta etli-

⁹⁶ Alvin Toffler, “Les Nouveaux Pouvoirs”, Fayard, 1991 ve Nicholas Negroponte, “L’Homme Numerique”, laffont, 1995.

⁹⁷ Robert Reich, “L’Economie Mondialisee”, Dunod, Paris, 1993.

ye sütlüye karışmayan, suya sabuna dokunmayan bir isim ile tedavüle sürülmüştü: "Washington Konsensüsü". Burada gayri resmi kabuller dizisinden oluşan bir sözde centilmen anlaşmaları dizisi söz konusu. Çok uluslu şirketler, Wall Street Bankaları, FED, IMF, WB, WTO, ABD Hazinesi arasında 1980'li 1990'lı ve 2000'li yıllar boyunca geliştirilmiş bir ilişkiler manzumesi. Bu durumu Guy Debord şöyle yorumluyor: "Tarihte ilk kez yapılanlar ve söylenenlerin sahipleri aynı şahıslar".⁹⁸ Yukarıdaki "çok uluslu" kurumlardan WTO hariç hepsi İkinci Dünya Savaşı sonrasında kurulmuştu. GATT⁹⁹ imzacısı ülkelerin ticaret bakanları 1 Nisan 1994 tarihinde Fas'ın Marakeş şehrinde WTO: (Dünya Ticaret Örgütü) kuruluşunu sağlayan antlaşmayı imzaladılar. Yani WTO, GATT'ın devamıydı. GATT'ın temel hedeflerini; sermaye, mal ve hizmet dolaşımının, daha açık ifadeyle TRIPS¹⁰⁰ lisanslarının küresel bazda olabilecek en yüksek seviyede serbestleştirilmesini hedeflemekteydi. The Economist tarafından "WTO bütçesi Dünya bankası (WB) uzmanlarının yıllık uçak biletlerinin yarısı kadar bile değil"¹⁰¹ diyerek alaya aldığı bu "çok uluslu" kurum gerçekte tam olarak pek çok Amerikalı akademisyenin "şeytan üçgeni" diye tanımladığı IMF, WB ikilisinin yanında küresel finans/ticaret sermayesinin üçüncü ayağı idi. WTO, başkanı Renato Ruggiero'nun tarifiyle: "A perpetual process of negotiation" (sürekli bir görüşme süreci) sürecinden başka bir

⁹⁸ Guy Debord, "Panegyrique", Gerard Lebovici, Paris, 1989.

⁹⁹ General Agreement on Tariffs and Trade: Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Antlaşması.

¹⁰⁰ Trade Related Property Rights: Ticaretle İlgili Mülkiyet Hakları Antlaşması.

¹⁰¹ The Economist, 28 Temmuz 2001.

şey değildir. WTO ve benzeri “çok uluslu” kurumların başında değişime uğramış kişileri görürsünüz. Mesela AB’nin dış ticaret komiseri, neoliberal sosyalist Pascal Lamy şöyle diyordu: Ticari ilişkilerinde daha açık olan ülkeler, mecburi olarak daha az baskıcı olacaklardır.¹⁰² Ancakyaklaşık 30 yıllık bir uygulamadan sonra sermayenin serbest dolaşımı, küresel ekonomi, ticaret serbestisi Yeni Dünya Düzeni için harcanan gayretler acaba yeryüzünde fakirlerin sayısını mı azalttı, zalim diktatörler mi alaşağı etti? Savaşları mı engelledi? Ortada görünenler bunların tam tersi.

3 Ağustos 1999 günü Brüksel-Zaventem Uluslararası Havaalanı’na saat 6.15’te Sabena Havayollarına ait Boeing 747 hiç rötarsız inmişti. 11.000 metre yükseklikte ve -50 derecenin altında bir hava sıcaklığında uçarak havaalanına inen Boeing’nin sol iniş takımı kasasından bölmeye yapışmış bir elin sarkan, üç parmağını gören kontrolör daha yakından bakınca iki küçük ceset gördü... 14 ve 15 yaşlarında ayaklarında sandalet, şort ve gömlekleriyle iki siyah, narin ama korkuyla kasılmış, soğuktan büzüşmüş Fode Toure Keita ve Alacine Keita adlı Gineli iki kardeşin cesedi. Kontrolör Fode’nin cebinde özenle katlanmış ama kötü bir el yazısıyla yazılmış bir not bulur: “Gördüğünüz gibi hayatımızı feda ediyorsak sebebi Afrika’da çok acı çekiliyor olması ve Afrika’daki savaşı bitirmek, sefaletle son verebilmek için size ihtiyaç duymamızdır. Ayrıca, okumak istiyoruz, Afrika’da sizin gibi okumuş insanlar olabilmemiz için bize yardım etmenizi istiyoruz. Siz saygı duyduğumuz büyüklelerimizden, size böyle bir mektup yazmaya cüret ettiğimiz

¹⁰² Pascal Lamy, “L’Europe en Premiere Ligne”, Sevil, Paris 2002, s. 30.

için de özür dileriz. Afrika'daki gücümüzün zayıfladığından ötürü sizden başka şikâyet edebileceğimiz kimsemiz olmadığını da unutmayın.”¹⁰³ Gerikalmışlık cehenneminin dört zebanisi; açlık susuzluk, salgın hastalıklar ve dünyanın dört bir yanındaki savaş ve terörizm. Dünya üzerinde her gün yaklaşık 100 bin kişi açlıktan veya açlığın sebep olduğu sonuçlardan ölüyor.¹⁰⁴ Bir çocuk doğumundan itibaren beş yaşına gelinceye kadar alması gereken gıdaları yeterince alamaz ise bu durumun izlerini ömür boyu taşıyor. Ancak küresel finans elitlerinin özellikle Washington Konsensüsünden bugüne milyarlarca insanın üzerinde her gün bir ölüm kalım hakkı kullandıkları/uyguladıkları ortaya çıkmış durumda. Finansal spekülasyonlar, yatırım stratejileri, politik manipülasyonlar... Sonuçta biri yerken hergün yüz binler ölüyor.

Rights and Democracy (Haklar ve Demokrasi) Kanadalı bir sivil toplum teşkilatı başkanı Warren Allmand şöyle söylüyor: “Milletlerarası bir ticaret kuralı ihlalinin, bir insan hakları ihlalinin çok daha fazla önemsendiği bir dünyada yaşıyoruz.”¹⁰⁵ WTO küresel ticaret akışının subaşlarını, WB ve IMF küresel finans sermayesi akışının pınar başlarını tutmuş zebanilerdir. Bankacılık teknik ifadesiyle WB (Dünya Bankası) neoliberalizmin “the lender of last resort” (son anda borç istenecek yer) dir. Çünkü borç verdiği ülkelere küresel finans sermayesinin şartlarını dayatır. IMF küresel sermayenin hem “itfaiyecisi” hem “kundakçısı”. İngiliz The

¹⁰³ Birleşmiş Milletler Avrupa Masası: E/ CN. 4/2000/52, Cenevre 2000.

¹⁰⁴ Birleşmiş Milletler Tarım ve Gıda Örgütü (FAO), World Food Report 2000, Roma 2001.

¹⁰⁵ www.ichrdd.ca/frame

Economist, IMF'yi değerlendirirken şu kibar yorumda bulunuyor: "Bazı şüphecilerin, zengin ülke hükümetlerini kriz esnasında öncelikle Batı bankalarının kayıplarını düşünmekle suçlamaya hakları var."¹⁰⁶

2-TÜRKİYE'NİN DÖNÜŞTÜRÜLMESİ: 1978 DÜNYA BANKASI RAPORU, 24 OCAK 1980 KARARLARI, 12 EYLÜL 1980 DARBESİ VE NEOLİBERALİZM

1978 Dünya Bankası Raporu, 24 Ocak 1980 Kararları ve 12 Eylül 1980 –"Our boys have done it/ Bizim çocuklar darbe yaptı"- ihtilalı Türkiye'de neoliberal ekonomiye geçişte/dönüştürme dış projesinde birbirini tamamlayan kilometre taşlarıdır.¹⁰⁷ Türkiye 1978 "Washington Mutabakatı"nı 24 Ocak Kararları'yla ilk uygulayan ülke oldu.¹⁰⁸ "Washington Mutabakatı" diye bilinen küreselleşme politikaları, ABD Hazinesi, Wall Street ve ABD çokuluslu şirketlerinin ortak kararlarıyla oluşturulmuştur.¹⁰⁹

Washington Mutabakatı'nın varsayımı, ABD ve küresel sermaye için "iyi" olanın, dünya için de iyi olduğudur. Aradan yıllar geçtikten sonra bu durumu ünlü ABD'li iktisatçı

¹⁰⁶ The Economist, "A Plague of Finance", 29 Eylül 2001.

¹⁰⁷ Ramazan Kurtuğlu, "İthal İkamesinden Liberal Ekonomiye Geçiş Sonrasında Büyüme ve işsizlik", İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Doktora Tezi, Ocak 2010, s. 423.

¹⁰⁸ Erol Marisalı, "Hayatım Avrupa", Birinci Kitap, Truva Yayınları, İstanbul 2006, s. 163.

¹⁰⁹ R. Wade, "Sermaye Akışları Kavşağının Eşiğinde" Çev: Z. Altınok, Foreign Policy Dergisi (Türkiye baskısı), Kış Sayısı, İstanbul Bilgi Üniversitesi 1998-1999)

Jeffrey Sachs, IMF ve WB'nin program reçeteleri bağlamında şöyle der: "The search for good jobs."¹¹⁰

Nobel ödüllü olayları içerden yaşayarak gören meşhur ABD'li iktisatçı J. Stiglitz ise eserlerinde şu sözleriyle IMF ve WB'yi değerlendirmektedir: "Yapısal-uyum dönemi hiçbir yerde IMF ve WB için başarılı olmadı. Tavsiyeleri çok basite indirgenmişti ve sorumluluğu paylaşılmaktadırlar."¹¹¹

a. 24 Ocak 1980 Kararlarının İşaret Fişegi: 1978 Dünya Bankası Raporu

Bugünkü Türkiye'nin, Osmanlı Türkiye'sinde 1838-1914 döneminde uygulanan ve bir felaketle biten liberal ekonomi politikalarının daha usturuplu, ancak daha vahşi bir tezahürü olan "neoliberal" politikalara 24 Ocak 1980 kararlarıyla geçmesi bir hesabın, kitabın, stratejisinin ürünüdür. Bunlardan en önemlisi Dünya Bankası'nın (WB) 1978 yılında yayımladığı ve arkasından 1981 ve 1982 yıllarında yayımladığı raporlardır. Söz konusu raporların hazırlayıcıları o dönemde Dünya Bankası'nda çalışan memurlar; Kemal Derviş, Sherman Robinson ve Jaime de Mello adlı kişilerdir. Kemal Derviş Şubat 2001 mali krizinden sonra Türkiye'de ekonomiden sorumlu "tek yetkili" devlet bakanı olarak görev yaptı. Sözünü ettiğimiz üç raporun başlıkları şöyle:

a) The Foreign Exchange GAP, Growth and Industrial Strategy in Turkey 1973-1983, Washington D.C. 1978.

¹¹⁰ J. Sangman, "The Search for Good Jobs", Newsweek International, 22 Aralık 2003.

¹¹¹ J.E.Stiglitz, "Büyük Hayal kırıklığı", Çev: A. Taşcıoğlu-D. Vural, Plan B, İletişim, Tanıtım Yayıncılık ve Yapımcılık Ltd. Şti, İstanbul 2002.

Bu raporla Türkiye “dışa açılma” manipölasyonu ile sanayileşme politikasından ticaret politikasına yönlendirilmiştir. İleri sürölen gerekçe, sanayileşme politikasıyla Türk ekonomisinin “döviz yaratamadığı”dır.

b) General Equilibrium Analysis of Foreign Exchange Shortages in Developing Economy, Washington D.C. 1981.

c) A General Equilibrium Model for Development Policy, Cambridge University Press, London 1982.

Yukarıdaki iki raporda da özetle, Türkiye ve GOÜ'lere “Siz borçla kalkınabilirsiniz” deniyor.

24 Ocak 1980'de uygulanmaya konulan reçete IMF ve WB'nin birlikte çalışmalarıyla ortaya konulmuş kombine bir “dönüştürme” programıydı. Yapısal uyum ayağı Dünya Bankası-Kemal Derviş, istikrar ayağı ise IMF damgasını taşımaktaydı. 24 Ocak 1980 kararları haline getirilen IMF ve WB reçetesi ile kurtulacağı söylenen Türkiye, 1994,1998, 2001'de tarihinin en ağır mali bunalımlarına 2009 yılında da tarihinin en ağır reel sektör ve işsizlik bunalımına düştü. Aslında Türkiye'yi sanayileşmekten vazgeçirme “tavsiyelerinin” tarihi oldukça eskidir. “Türkiye’de iktisadi dengesizlik vardır ve bunun sebebi de tarımı ihmal etme pahasına sanayileşmeye önem verilmesindendir.”¹¹² Bir başka rapordan: “Ücret artışları durdurulmalı, KİT’ler radikal bir şekil-

¹¹² Barker Raporu, Dünya Bankası 1951

de özelleştirilmelidir.”¹¹³ Bir diğeri, “Emekli maaşları azaltılmalıdır.”¹¹⁴

Türkiye’nin neoliberal küreselleşme tuzağına düşmede büyük payı olan Kemal Derviş yazdığı küreselleşme konusundaki bir kitapta ABD’yi derin derin tenkit ediyor.¹¹⁵ Yeri gelmişken bir bilgi notu olarak ilave edelim. Kemal Derviş’in iki büyük dedesi de Osmanlı Türkiye’sini “borç ile kalkındırma” derdine düşmüşlerdi. Neticede Derviş’in büyük dedeleri Tepedelenli Ali Paşa ve Sadrazam Halil Hamit Paşa vatana ihanetten idam edildiler.¹¹⁶

Kemal Derviş, Jaime de Mello ve Sherman Robinson tarafından hazırlanan “A General Equilibrium Model for Development Policy” adlı çalışma ve bu türden modeller, ekonominin bütünüyle açıklanmasında, gelişmemiş bir ekonomi için bilim-kurgu bile olmayacak tuzak modeller olarak değerlendirilmektedir.¹¹⁷

24 Ocak 1980 Kararları’nı Turgut Özal’ın hazırladığı söylendi. Oysa bu kararların mimarı, 24 Ocak 1980’den 20 yıl sonra Türkiye ekonomisinin başına geçecek olan Dünya Bankası (WB) memuru Kemal Derviş’ti.¹¹⁸ Üstelik 24 Ocak Kararları, bütün dünya açıkken “kapalı” bir Türkiye’yi dışa açan kararlar değildi. Dünya çapında yeni düzen, milli eko-

¹¹³ Dünya Bankası Gizli Raporu, 1993

¹¹⁴ IMF, 2003.

¹¹⁵ Milliyet gazetesi, 27 Eylül 2004.

¹¹⁶ Mahmut Çetin, “Dededen Toruna Genetik İhanet, Tepedelenli Ali Paşa ve Halil Hamit Paşa’dan Kemal Derviş’e”, Emre Yayınları, İstanbul Mayıs 2006.

¹¹⁷ T. N. Srinivasan, Economic Journal, June 1983, p. 441-442.

¹¹⁸ N. İlder Ertuğrul, “Cumhuriyet Tarihi El Kitabı 1923-2008” ODTÜ Yayıncılık, Ankara Nisan 2008, s. 137.

nomilerin dışı açılmasıydı. Türkiye herkesle birlikte kapalıydı ve Türkiye herkesle birlikte açıldı.

İktisatçılar 1900'lü yılların ortalarından itibaren bir ülkedeki mali yapı ile iktisadi büyüme arasındaki ilişki üzerinde önemle durmaya başladılar. Mali aracılık sisteminin gelişmesi ile iktisadi büyüme arasında kuvvetli bir pozitif ilişki olduğu kabul edilmekte olup, söz konusu ilişki öncelikle gelişmekte olan ülkeler açısından hayati önem arz etmektedir.

Dünyadaki finans hareketlerin seyri, işleyişi İngiltere ve Fransa arasında yaşanan Waterloo Savaşı'ndan (1815-1817) itibaren oldukça komplike ve hareketli hale gelmiştir. Birinci bölümde bu konuya değinmiştik.

İkinci Dünya Savaşı'ndan 1970'e kadar geçen dönemde dünya ekonomisinin genelinde Keynesyen iktisadi görüş hâkimiyetini sürdürmüştür. Bu görüş, kamunun ekonomik yapıya yönelik müdahale ve yönlendirmelerin teorik altyapısını oluşturmuştu. Bu dönemde GOÜ'lerin çoğu kalkınma ve sanayileşmelerini İTHAL İKAMECİ politikalar vasıtasıyla gerçekleştirmeye çalışmışlardır. Buna bağlı olarak GOÜ'lerde mali sektör, devletin büyümenin motoru olarak görülen kilit sanayi sektörlerinin geliştirilmesine yönelik müdahaleci iktisadi politikacılarının finansmanında bir vasıta olarak kullanılmıştır. Finans politikası devletin milli ekonomi gayeleri doğrultusunda olmuştur.

Stratejik sektörlerle kontrollü krediler ile iktisadi gelişme için seçilen kilit sektörlerle ucuz maliyetli kredi sağlanması yoluna gidilmiştir.

Ayrıca, ithal ikameci politikalar uygulanırken mevduat munzam karşılıklarını yüksek düzeyde tutularak, faiz hadleri yoluyla sağlanan finansmanı disiplin altında tutma yöntemi, müzmin bütçe açıkları meselesiyle karşılaşan, ancak söz konusu açıkları kapatmada muhtelif sebeplerle yeterli vergi geliri elde edemeyen devlet için kolay elde edilir gelir kaynaklarından biri olmuştur.

1970'lere gelindiğinde gelişmiş ülkelerde ortaya çıkan ekonomik bunalım – daha çok durgunluk ve sabit sermaye yatırımları hızının ve getirisinin düşmesi şeklinde- sebebiyle ekonomik serbestleşme süreci başlamış olup buna paralel olarak neoliberal iktisat teorileri ön plana çıkmıştır. Bu görüşler çerçevesinde mali piyasaların serbestleştirilmesi ve finansal derinleşmenin sağlanmasıyla GOÜ'lerde ekonomik büyümeyi hızlandıracak ve kaynak kullanımını etkin hale getireceği görüşü IMF ve WB çevrelerinde kabul edilmiştir.

Gerek gelişmiş ülkelerde biriken fon fazlaları, gerekse 1974 yılı başında OPEC'in petrol fiyatlarını dört misli artırmasıyla, petrol ihracatçısı ülkelerde hızla biriken finansal likiditeyi hızlı, kısa vadeli ve kârlı olarak dünya ticari sisteminin içine enjekte etmeyi iyi bir gelir kapısı gören küresel finans seçkinleri için GOÜ'ler ilk müşterileri oldu.

Türkiye'de de 24 Ocak 1980 programı ile birlikte gerçekleştirilen "yapısal uyum" ve "istikrar" tedbirleri çerçevesinde mali reform süreci ekonomik serbestleşmenin bir parçası olarak hayata geçirilmiştir. Döviz kurlarının serbest bırakılması, faiz hadlerinin kaldırılması ve mali sisteme sokulan yeni araçlar finansal sistemde yeni kurumlar ve piyasalar meydana getirmiş ve nihayet 32 sayılı KHK ile 1989 yılında

milletlerarası sermaye hareketleri tamamen serbest bırakılmıştır. Sonuçta getirilen bu tedbirlerle GOÜ'lerde / Türkiye'de finansal piyasaların derinlik kazanacağı ve sürekli büyümede lokomotif olacağı temel iktisat politikası olarak kabul görmüş daha açıkçası uygulatılmıştır. Ancak Türkiye tarihinin en büyük "sermaye tabanlı" krizlerini bu dönemde yaşadı.

b. 24 Ocak 1980 Kararları ve Türkiye'de Neoliberalizm

Türkiye'nin içine düştüğü ekonomik bunalımdan çıkış yolu kaynak sağlanmasından geçiyordu. Ödemeler bilançosu açıklarının finanse edilebilmesi için 1854-1914 arasında Osmanlı Türkiye'sinin sık sık başvurduğu, başvurduğca daha beter battığı ancak Cumhuriyet Türkiye'sinde de 1946'dan itibaren yeniden nükseden en kolay ama en "deep impact" yol seçildi. Dış borçlanmaya başvuruldu.

Bunun için IMF'ye bir niyet mektubunun verilmesi ve bu kuruluşla stand-by anlaşması yapılması zaruriydi. Mart 1978 ve Nisan 1979'da iki tane istikrar tedbirleri programı uygulamaya kondu. Ancak başarılı olmadı. Çünkü daha radikal "dönüşüm" kararlarına ve faaliyetten men edilmiş bir parlamento ve siyasi sisteme ihtiyaç vardı. Alınacak ve uygulanacak tedbirlerin bir kısmı demokratik bir ortamda hayata geçirilemezdi.¹¹⁹

1977'den itibaren "yerli" ve yabancı sermaye çevrelerinin neo-liberal öğretisi doğrultusundaki Türkiye operasyonları hız kazanmıştı. O yıllarda Evanjelist Hristiyan Reagan ve

¹¹⁹ Hüseyin Şahin, a.g.e, s. 192.

Theacher yaklaşımları dünyayı sarıp sarmalamıştı. Türkiye’de ise Turgut Özal “İslamcı” görüntüsü ile Müslüman Türkleri sus-pus edebilir, diğer yandan “liberal” hayat tarzı ile de Türkiye’nin “laik seçkinleri”ni ürkütmeden küreselleşme politikalarını Yeni Dünya Düzeni doğrultusunda uygulamaya koyabilecek, uygun bir prototipti. Kendisi hem başbakanlık hem DPT müsteşarlığı gibi siyasi ve iktisadi posta zamanının Başbakanı Süleyman Demirel tarafından atandı.

Cumhuriyet Türkiye’sinin tarihinde IMF kadar hiçbir milletlerarası kuruluş “sebep-sonuç” anlamında etkili olmamıştır diyebiliriz:

IMF ile anlaşma, 1946 devalüasyonu ve 1950’de demokratik yoldan iktidar değişimi.

IMF ile anlaşma, 1958 devalüasyonu ve 27 Mayıs 1960 darbesi/ihtilalı.

IMF ile anlaşma, 1970 devalüasyonu 12 Mart 1971 darbesi.

IMF ile anlaşma, 1978 devalüasyonu ve 1979’da demokratik yoldan iktidar değişimi.

IMF ile anlaşma, 1980 devalüasyonu ve 24 Ocak 1980 Kararları, 12 Eylül 1980 ihtilalı.

IMF ile anlaşma, 1994 devalüasyonu ve 28 Şubat 1997 Post-Modern Darbesi.

IMF ile anlaşma, 2001 devalüasyonu ve 3 Kasım 2002 genel seçimlerinde demokratik yoldan iktidar değişimi.

Neticede kural değişmiyor. Yolları IMF ile kesişen iktidarların demokratik ya da askeri darbe ile iktidardan düşükleri görölüyor.

Türkiye'nin 12 Temmuz 1946'da ABD'den tedarik ettiğı 200 milyon dolarlık ilk dış borçtan, 1979 yılı sonundaki dış borç stoku 13.5 milyar dolara çıkmıştı. Elbette bu meblağın bir de ödenecek faizi söz konusudur.

Küresel finans sermayesi adına "buldozer" görevi yapan IMF ve WB'nin desteğini arkasına alan Turgut Özal, "IMF'nin bile cesaret edemeyeceğı açıklıkta bir ekonomik istikrar programını hazırlayarak uygulamaya koydu.¹²⁰ İşte 24 Ocak 1980 Kararları'nın temel unsurları:

- Türk lirasının değerini ABD dolarına (diğer dış paralara) göre devalüe etmek, sonra kontrollü dalgalanmaya bırakmak. Nitekim doların resmi kuru 35 TL, Tahtakale kuru 47 TL civarında iken, 70 TL olarak ilan edildi. Yani Türk lirası % 100 değer kaybetti.
- Sadece dövizin değil, diğer fiyatların oluşumunun da serbest piyasaya, arz ve talep durumuna bırakılması, kamu sübvansiyonlarının kaldırılması.
- Faiz oranlarının yükseltilmesi, bilahare serbest bırakılması.
- İthalatın tamamen serbestleştirilmesi, ihracatın kredi ve sürekli devalüasyonlarla desteklenmesi. Yabancı sermayeye yönelik kısıtlamaların kaldırılması.

¹²⁰ Tevfik Çavdar, "Küresel Kapitalizmin Girdabındaki Türkiye", s. 117.

- Ekonomide kamunun ağırlığının azaltılması, KİT açıklarının sürekli zamlarla karşılanması ve nihayet KİT'lerin özelleştirilmesi.
- Tarım ürünlerine verilen taban fiyatlarının enflasyonun gerisinde kalacak şekilde belirlenmesi, ücretlerde de aynı yöntemin uygulanması.

“24 Ocak neydi? IMF reçetesi iç politikada baskılı siyasete dönüştürüldü (12 Eylül 1980 İhtilalı); gerçek ücretler sürekli olarak aşağı çekildi, sürekli zam ve sürekli devalüasyon formülü benimsendi; büyük holdingler, küçük ve orta sermayenin yakınmasına karşı gözetildi; ülkenin ihracatı bir özel karteğe bağlandı; faiz oranları mevduat birikimini pompalamak için % 50'nin üzerine çıkarıldı; gelir bölüşümü büyük sermaye adına daha bozuldu, altı yıl muhalefetsiz, tepkisiz, dirençsiz, halksız, basınsız, sendikasız bir otoriter rejim ortasında program en katı biçimiyle yürürlüğe kondu.”¹²¹

24 Ocak Kararları'nın tamamen orijinal Türkiye'ye has bir istikrar programı olduğunu söylemek mümkün değildir. Daha önceki yıllarda Türkiye'de uygulamaya konan istikrar programlarına benzediği gibi, IMF gözetiminde bazı Latin Amerika ülkelerinde uygulanan standart-Ortodoks istikrar programları ile de benzerlik göstermektedir.¹²²

24 Ocak 1980 Kararları'nın geçmişte uygulanan diğer istikrar tedbirlerinden yegâne farkı, kısa vadeli gayelerin ötesinde uzun vadeli hedefleri olmasıdır. Yani 24 Ocak 1980

¹²¹ İlhan Selçuk, “İş Bitirici Ekonomi, Liberalizm ve 24 Ocak”, İstanbul 1986.

¹²² N. Ekren, a.g.m, s. 185.

Kararları cumhuriyetin kuruluşundan beri 57 yıldır sürdürülen ve doğru kabul edilen iktisat politikalarının reddi olup, neo-liberal dönüşüm programıdır. Bu yönüyle Osmanlı Türkiye'sinin 1838-1914 yılları arasında 76 yıl süreyle uyguladığı liberal ekonomi politikasıyla benzerlik taşımaktadır. 24 Ocak Kararları'yla ekonominin kurumsal yapısında ve geleneksel sanayileşme stratejisinde değişiklikler amaçlanmıştır.¹²³

24 Ocak 1980 Kararları'yla uygulamaya konan programdaki ekonomiyi "serbest piyasa ekonomisiyle dışa açılma"ya götüren ekonomi politikaları, temelde 1946-1954 arasında kısmen denenen LİBERALLEŞME programının neoliberal versiyonuydu. Ancak bu kez serbestleşme dönüşüm/dönüştürme hedefine yönelik olup, ekonomik-sosyal yaşanan sıkıntılar ne boyutta olursa olsun, küçük-arizi gecikmeler dışında IMF ve WB'nin çizdiği yoldan geri dönüş de yoktu.¹²⁴

24 Ocak IMF ve WB İstikrar Programı öncelikle kısa vadede enflasyon ve ödemeler dengesi güçlükleri ile mücadele için hazırlanmış bir tedbirler paketi olarak sunulsa da uzun vadeli amaçlarının çokluğu ile karakterize edilmektedir. Bu programın temel felsefesi ve teorik temeli neoliberal yaklaşımlardır.¹²⁵

¹²³ Hüseyin Şahin, "Türkiye Ekonomisi", s. 192.

¹²⁴ Gülten Kazgan, "Türkiye Ekonomisinde Krizler 1929-2001", s. 194.

¹²⁵ F. Şenses, "Short Term Stabilization Policies in A Developing Economy: The Turkish Experience in 1980 in long-Term Perspective" ODTÜ Gelişme Dergisi, vol. 8 (1-2), Ankara 1981, s. 421.

c. Neoliberalizm/Serbest Piyasa Ekonomisinin Ana Teorik Temeli

Neoliberal veya yeni muhafazakâr ekonomik yaklaşımların çeşitli varyantları mevcuttur. Bunlardan M. Friedman ve F. Von Hayek “parasalcı yaklaşım”ı temsil eder. Öteki ise “arz yönü ekonomisi” ile anılan yaklaşımdır. Her ikisini temsil eden iktisatçılara göre: “Enflasyon devletin ekonomiye aşırı müdahalesinin ve para arzını şişirmesinin bir ürünüdür. Enflasyonu önlemek için para arzının kontrol altında tutulması, kamunun ekonomiye müdahalesinin en aza indirilmesi ve ekonomide arz-talep dengesinin piyasaların işleyişine bırakılması gerekir. Kapitalizmin Keynesçi uygulamaları terk edilmelidir. Uzun dönemde enflasyonla işsizlik arasında bir ilişki yoktur. Stagflasyonun sebebi 1930’ların sonundan itibaren uygulanan ve işsizliği azaltmayı amaçlayan Keynesgil aktif para ve genişlemeci maliye politikalarıdır. Keynesçi iktisat politikaları küresel talebin ayarlanması ile milli gelir düzeyinin belirlenmesini ön plana çıkarmış fakat para arzı ile fiyatlar genel düzeyi arasındaki ilişkiyi gözden kaçırmıştır. Stagflasyon şeklinde kendini gösteren ekonomik bunalıma Keynesgil yaklaşımların savunduğu gibi küresel talebi düzenleyerek çözüm bulmak mümkün değildir.” Neoliberalizmin Türkiye ve GOÜ’lerde sebep olduğu fakirleşme ve gelişmiş ülkelere doğru varlık transferi bir yana, Eylül 2008’de ABD’den başlayarak bütün gelişmiş ve gelişmekte olan ekonomileri bunalıma sürüklemesi yukarıdaki neoliberal iktisatçıların görüşlerini iktisat tarihinin çöplüğüne taşımıştır.

Neoliberal iktisatçılar özel teşebbüsün kamudan daha dinamik olduğuna ve kaynakları daha müessir kullanacağı-

na inanmaktadırlar. “Arz yönü” varyantının iktisatçılarına göre de işsizliği artırmadan enflasyonu aşağı çekmek mümkündür. Para ve maliye politikaları karşıt gayeler için kullanılabilir. Mesela, para politikası enflasyonu aşağı çekmek için maliye politikası ekonomiyi büyütmek maksadıyla devreye sokulabilir. Vergi oranları değiştirilerek nispi fiyatlar etkilenebilir ve böylelikle bazı ekonomik tercih ve kararlar harekete geçirilebilir.

Ünlü İngiliz gazetesi The Guardian’ın birinci sayfasında, büyük puntolarla manşetten verilen bir haberde; “para teorisi” ile Nobel ekonomi ödülü almış ünlü iktisatçı Friedman’ın büyük bir sahtekâr olduğunun, kendi para teorisini ispatlamak için 1921-1950 dönemi İngiliz arşiv ve istatistiklerini bilerek tahrif ettiğinin ispatlandığını yayımlamıştı.¹²⁶

İzzet Molla şöyle der:

“Meşhûrdur fîsk ile olmaz cihan hârab

Eyler anı mûdane-i âlimân hârab”

(Herkesçe bilinir ki dünya ahlaksızlıkla harap olmaz.

Onu harap eden yoldan çıkmış bilim insanlarıdır.)

ABD ve dünyanın en ünlü politik iktisatçısı Harvard Üniversitesi profesörlerinden John Kenneth Galbraith: “Herkesin çıkarının nerede olduğunu görmek zor değildir. Bizim eski işgücümüzü izlemek ve hesabı kimin ödediği sorusunu cevaplamak yeterlidir. Eğer bir iktisatçı zenginlerce çok alkışlanıyorsa tetikte olun” der.¹²⁷

¹²⁶ The Guardian, 15 Aralık 1983.

¹²⁷ J.K.Galbraith, “Ekonomi Üzerine Her Şey”, Cem Yayınevi, s. 19.

Türk ekonomisinin 1980'in eşiğinde bir bunalım içerisinde olduğu aşîkârdır. "Bu bunalım ekonomisinin kırılganlığından faydalanan yerli ve yabancı sermaye ittifakının tetiklediği bir bunalımdı."¹²⁸ 24 Ocak 1980'de IMF ve WB önderliğinde uygulamaya konan neoliberal kapitalist programların hedeflediği, ortak özellikleri şu şekilde sıralanabilir:

- Bu nitelikteki istikrar programlarının temel hedefi uygulandığı ülkelerde neoliberal kapitalist düzeni hâkim kılmaktır.

- IMF ve WB gibi milletlerarası kurumların temel hedefi bütün dünyayı neoliberal öğreti temelinde "küresel köy" haline getirmektir. Yani hedef küreselleşme olup bir avuç seçkinin hâkim olduğu küresel finans sermayesinin arzula-
dığı "Yeni Dünya Düzeni"ni tesis etmektir.

- Neoliberal ekonomi politikası Türkiye ve gelişmekte olan ülkeler (GOÜ) için en büyük ve usturuplu saldırı aracı olarak kullanılmıştır. Nitekim benim muhtelif kaynaklardan toplayarak elde ettiğim bir sonuç her Türk'ü, her insanı düşündürmesi gerekir. Türkiye'nin 1980-2009 döneminde IMF benzeri küresel kurumlara ve uluslar arası bankalara ödediği ANAPARA VE FAİZ 1.3 trilyon ABD doları.

Dış ticaret hadlerinin (DTH) 1929 krizini aratmayacak kadar kötüleştiği 1980-1984 arasındaki yıllarda, 1929 krizini takip eden dönemden farklı olarak, ekonomiyi giderek serbestleştirme, dünya ekonomisiyle bütünleştirme, devleti piyasaya müdahaleden alıkoyarken yeni kurumlaşmalarla yapısını değiştirme gündemdeydi. Yani yaşanan IMF ile

¹²⁸ Tefvik Çavdar, a.g.e, s. 118.

istikrar programının (1980-1984) çok ötesine geçen bir değişime; uygulamaya giren politikalarsa, önceki krizlerden çok farklı bir anlayışa, bir yaklaşıma işaret ediyordu.¹²⁹

24 Ocak 1980 programının getirdiği bir boyut “ihracata dönük büyüme” modeliydi -ki Dünya Bankası’nın 1978 tarihli raporuna uygundu. -Ancak daralmakta olan dünya ekonomisine giderek serbestleşerek açılmanın getirisinin, götürüsünün altında olacağı apaçık ortadaydı. Dünya ekonomisindeki olumsuz ortama devlet korumasını azaltarak geçiş, nitekim Türkiye’ye çok çok pahalıya mal oldu. 12 Eylül 1980 ihtilali ile kurulan askeri rejimin varlığı sayesinde tarım kesimindeki üretici için ürün fiyatları, işçi ücretleri, memur maaşları çeşitli yollardan baskı altına alındı. Sürekli reel devalüasyonlar, ihracata pompalanan kamu kaynakları yeni modele, yani neo-liberalizme uyumun başlıca araçları oluyordu. Ne var ki, Türkiye büyüyen ticaret hacmi ve dış ticaret hadleri (DTH) ile yurt dışına sürekli reel gelir transfer eder durumda kalıyordu.¹³⁰ 24 Ocak 1980 programının uygulamasında “jandarmalık” görevi ise bu programı hazırlayan fakat uygulamasını aksatan Süleyman Demirel hükümetini bir darbeye 12 Eylül 1980’de indiren askeri hükümete kaldı. Yani küresel sermayenin isteği doğrultusunda “piyasalar serbestleşirken, demokrasi ve hürriyetler askıya alındı.”¹³¹ Uygulamaya konan, yeni programda Keynes’i tahtından indiren, yeni “neoklasik monetarist” iktisadi anlayışın büyük etkisi vardı. “IMF’nin

¹²⁹ Gülten Kazgan, a.g.e, s. 195.

¹³⁰ Gülten Kazgan, a.g.e, s. 196.

¹³¹ Gülten Kazgan, a.g.e, s. 198.

kuruluşunda piyasaların sık sık iyi çalışmadığı, kitlesel işsizlik yaratılabileceği..., bundan dolayı küresel düzeyde ekonomik istikrar için kolektif eylem gerektiği anlayışı vardı... Oysa "şimdi ideolojik bir hareketle serbest piyasanın üstünlüğünün şampiyonluğunu yapıyor"du.¹³² 24 Ocak Kararları'ndan sonra Dünya Bankası Türkiye'nin istediği "yapısal uyum" programından krediyi çok ağır şartlar altında vermeyi kabul etti. Hükümet 17 politika taahhüdüyle bu programdan yararlanabilen sekiz ülkeden biri olmuştu. Ancak bu programdan faydalanabilen ülkeler arasında en ağır şartları kabul etmiş oluyordu.¹³³ Gazeteci Yazar Emin Çölaşan, Demirel hükümetinin Başbakanlık Müsteşarı olarak bu belgeyi imzalamak durumunda olan Turgut Özal'ın "Bu adamlar çıldırmış, bunu imzalayanı ipe gönderirler" diye tepki gösterdiğini yazıyor.¹³⁴

24 Ocak 1980 ve 29 Aralık 1983 Kararları ile alınan istikrar tedbirlerinin bir kısmı ithalat, ihracat rejiminin serbestleştirilmesi gayesine yönelikti. 24 Ocak 1980 Kararları ile başlatılan neo-liberal dönüşüm projesinin "zirve" kararı da Ağustos 1989'da 32 sayılı kararname (KHK) ile TL'nin konvertibilitesinin ilan edilmesidir. Böylelikle döviz kuru rejiminin serbestleştirilme süreci tamamlanmış oluyordu. 24 Ocak Kararları'nın ilk somut sonucu Temmuz 1980 başında faizlerin serbest bırakılmasıyla Türkiye'de bankerler ortaya çıktı ve bir felaketler zincirine sebep oldu.

¹³² J.E.Stiglitz, "Globalization and Its Discontents", Penguin Books, 2002, s. 12.

¹³³ Gülten Kazgan, a.g.e, s. 199.

¹³⁴ E. Çölaşan, "24 Ocak: Bir Dönemin Perde Arkası", 1. Baskı, İstanbul 1983, s. 160.

d. Neoliberal Dönüştürme İçin 12 Eylül 1980 İhtilali

Türkiye’de özellikle 1974 Kıbrıs Harekâtı’ndan sonra kan gövdeyi götürmekteydi. Türk gençliği Batılı ülke gizli servislerinin açık-örtülü operasyonlarıyla birbirine düşürülmüştü. Öyle ki, aynı silahla akşam sol görüşlü öğrencileri/aydınları, sabah ise ülkücü görüşteki öğrencileri/aydınları katlediyorlardı.

Elbette hedef Türkiye’yi siyasi, ekonomik ve sosyal olarak iyice istikrarsızlaştırmaktı. Sağ-sol yetmedi, Alevi-Sünni, yetmedi Kürt-Türk, yetmedi laik-antilaik, yetmedi başörtülü-başı açık vb. Sonuçta Türkiye’de 12 Eylül 1980’de Genekurmay Başkanı Kenan Evren liderliğinde TSK, emir-kumanda zincirine uyumlu ve iç hizmet yönergesi uyarınca darbe yaptı. Askeri cunta TBMM’yi kapattı, siyasi partileri feshetti. Dönemin önde gelen siyasi parti liderlerinden Süleyman Demirel, Bülent Ecevit, Alparslan Türkeş ve Necmettin Erbakan tutuklanarak Zincirbozan’da ve hapisanelerde alıkonuldu. Sendikaların faaliyetlerine son verildi. Yüzlerce genç sudan bahanelerle idama mahkûm edildi ve düzinelercesi infaz edildi. Binlerce insan tutuklandı, sürüldü, sakat bırakıldı; yüz binlerce insan işkencelerden geçirilerek fişlendi. 12 Eylül ihtilali Türkiye’ye kapitalizmin en vahşi, acımasız versiyonu olan neoliberalizmi yerleştirme gayesine yönelik ABD, AB, İsrail ve NATO destekli küresel sermayenin “Yeni Dünya Düzeni” projesine uygun, Türk milletine yönelik, gayrı milli bir isyan hareketidir. Nitekim Oramiral Bülent Ulusu’nun başbakanlığında kurdurulan hükümete 24 Ocak Kararları’nın mimarı Turgut Özal’ın başbakan yardımcısı olarak atanması bizim görüşümüzü

doğrulamaktadır. Darbeci generaller ve cunta hükümeti Türkiye'nin bütün sosyo-ekonomik yapılarını, kurumlarını küresel sermayenin saldırısına açık hale getirdiler.

Kaldı ki büyük tenkitlere yol açmasına rağmen 24 Ocak 1980 Kararları'ndan sonra da IMF'den kredi çıkmadı. ÜÇ YENİ ŞART daha geldi. ABD ile SEİA (Savunma ve Ekonomik İşbirliği Antlaşması), Nükleer Silahsızlanma Antlaşması ve Trans Avrupa Otoyolu... Türkiye ekonomik olarak bir yola girmişti ama bu kararları uygulayacak bir "yönetim" de gerekiyordu. O da 12 Eylül 1980 ihtilali oldu. Bütün partiler ve dernekler kapatıldı, siyaset ve siyasetçiler yasaklandı, binlerce memur görevden alındı, binlercesinin memuriyetine son verildi ama Başbakanlık Müsteşarı Turgut Özal başbakan yardımcısı oldu. Bu dönem tam ABD yanlısı dış politikanın ikinci dönemi idi.¹³⁵

Bu noktaya gelinceye kadar geçilen bazı ilginç hususlara da kısaca değinmekte fayda var.

Dönemin Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün generallere "70 sente muhtaç durumdayız. Herhangi bir harekete kalkışmayın" demesinin arkasındaki sebepler gerçekten çok vahimdi. Devletin en yüksek mevkisinde oturan insanlar, ülkenin içine düştüğü/dönüştürüldüğü feci mali durum sebebiyle nasıl, nereden para bulacağını piyasa bankerlerinden en meşhuruna, Banker Kastelli'ye danışmak zorunda kalmıştı. Nitekim daha sonra zamanın başbakanı ve maliye bakanı devletin döviz sıkıntısına çözüm olarak bazı bankerlerin yasal olmayan yollardan altın ve döviz ticaretine göz yumacaklardır.

¹³⁵ N. İlder Ertuğrul, "Cumhuriyet Tarihi 1923-2008, s. 137.

Türkiye'nin durumu Washington D.C, NATO ve Batı Avrupa başkentlerinde mercek altına alınmıştı.

"Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik kriz NATO çevrelerinde de endişe uyandırıyor. NATO'nun generalleri, en uzak müttefikleri Türkiye'de istikrar sağlanması için Türk meslektaşları ile görüşmelerde bulunuyor."¹³⁶

New York Times 15 Ağustos 1980 tarihli nüshasındaki başmakalesinde özet olarak şöyle yazıyordu: "Türkiye'de durum Batı için bir kriz arz ediyor. Batı ne yapılması gerektiğini araştırıyor, çünkü bu krizin daha fazla devam etmesi ne tahammülü yok."¹³⁷

NATO çevrelerinin, dünyada bütün askeri çevrelerin okuduğu Amerikan Silahlı Kuvvetleri dergisi açık açık yazmıştı: "Türkiye'deki gelişmeler öyle bir noktaya gelmiştir ki, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin müdahalesinden başka bir çıkış noktası görülmemektedir. Türk ordusu müdahale edecektir."¹³⁸

ABD Senato Komisyonu Raporu'ndaki şu cümle, "Perşembe'nin gelişini Çarşamba'dan" haber veriyordu: "Türkiye askeri müdahalelerin eşiğinde."¹³⁹

General Bölügiray yukarıdaki zikrettiğimiz hatıralarında 12 Eylül İhtilalından birkaç ay önce birkaç günde gerçekleşen terör olaylarını şöyle değerlendiriyor: "Ayrıca çeşitli

¹³⁶ Ann Crittenden, New York Times, 19 Haziran 1980.

¹³⁷ Ufuk Güldemir, "Kanat Operasyonu", Tekin Yayınları 1985, s. 114.

¹³⁸ US Armed Forces, Haziran 1980.

¹³⁹ Nevzat Bölügiray, "Sokaktaki Asker, Bir Sıkıyönetim Komutanının 12 Eylül Öncesi Anıları", Milliyet Yayınları, İstanbul 1989, s. 429-439.

illerdeki terör olaylarında toplam 61 vatandaş hayatını kaybediyordu.”¹⁴⁰

O günlerde basında yer alan Başbakan Süleyman Demirel’in şu sözü Türkiye’nin nasıl bir dış-iç kumpasa getirildiğini göstermesi bakımından çok manidardır: “Nerede bu devlet?”¹⁴¹

Nihayet dışarıdakilere ve içeridekilere göre “şartlar oluşmuştu” ve 12 Eylül 1980 ihtilalından sonra Türkiye’deki yaygın terör hareketleri adeta bıçakla kesilir gibi bir günde bitmişti.

Artık Bağdat Paktı’ndan bu yana belki de ilk kez Ankara ile Washington birbirine bu kadar yakındı.¹⁴²

“Her ekonominin bir siyaseti, her siyasetin bir ekonomisi vardır” kuralı artık 24 Ocak “istikrar programı” rehberliğinde istikrarlı bir şekilde yol alacaktı. Eski DTP uzmanlarından ve Milliyet gazetesi köşe yazarı Güngör Uras “Bak Ben Sana Anlatayım” adlı hatıralarında, “1981 yılının Eylül ayında Washington’da Georgetown Üniversitesi Stratejik ve Uluslar Arası Araştırmalar Merkezi tarafından düzenlenen bir toplantıda 24 Ocak 1980 Kararları’nı, zamanın Başbakan yardımcısı Turgut Özal ve Maliye Bakanı Kaya Erdem açıklamışlardı” dedikten sonra Kennedy döneminde CIA’da uzun süre görev yaptıktan sonra Ankara’da büyükelçilik yapan Robert Komer’in anlattığı “kesilen yanlış bacak” hikayesini aktarıyor ve şunları yazıyor: “24 Ocak Kararları’ndan sonra olan biteni izledikçe Komer’in anlattığı ‘kesi-

¹⁴⁰ Nevzat Bölügiray, a.g.e, s. 488.

¹⁴¹ Süleyman Demirel, Gazeteler, 3 Ağustos 1980.

¹⁴² Ufuk Güldemir, “Kanat Operasyonu”, Tekin Yayınları, 1985, s. 82-84.

len yanlış bacak' hikayesini hatırlar oldum. O eski CIA'lı benim kafamı karıştırmış, içime şüphe tohumları ekmmişti... Acaba bizim ekonomimiz 24 Ocak'tan önce gerçekten 'hayati tehlike' içinde miydi?"¹⁴³ Yoksa Türkiye küresel sermaye elitlerinin "finansal tesisatçılık"¹⁴⁴ kurbanı mı oldu? 1986 yılında 1.1 trilyon dolar olan küresel vadeli ve opsiyonlu işlemlerin tutarı 1991'de 6.9 trilyon dolara ulaştı. 1991'de değişen işlemlerin günlük tutarı 900 milyar dolar civarındayken dünya ticaret hacmi 3.3 trilyon dolardır. Uluslararası kredi tutarı Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Teşkilatı ülkelerinin GSMH'nin (gayri safi milli hasıla) toplamı 1980'de % 4 iken, 1991'de % 44'e çıkmıştır. Uluslararası borsa işlemlerinin tutarı 1980 yılında 120 milyar dolar iken 1990'da 1.4 trilyon dolara ulaşmıştır.¹⁴⁵

Türkiye 1923-1979 döneminde, bilhassa Atatürk dönemi ile 1961-1979 planlı kalkınma döneminde bölge ve yöreler arası dengesizlikleri azaltmak için birçok politika uygulamış ve kamu sektörü üstüne düşen görevi büyük ölçüde yerine getirmiştir. Ancak 1923-1979 dönemindeki milli ekonomi politikaları 24 Ocak 1980 sonrası uygulamaya konulan neo-liberal politikalarla etkisini giderek yitirmiştir. Üstelik son yıllarda AB üyeliği gerçekleşmemesine rağmen, AB tarafından dayatılan BÖLGE KALKINMA AJANSLARI ortaya çıkmıştır. Uygulanan iktisat politikalarında ciddi devletlerin hesaba kattığı milli ve iktisadi bağımsızlık, kamu yararı gibi

¹⁴³ Güngör Uras, "Bak, Ben Sana Anlatayım", Doğan Kitap, İstanbul Şubat 2010, s. 167-169.

¹⁴⁴ A. Brender, "Un Choc des Nations", Hatier, Paris 1987.

¹⁴⁵ The Economist, "Fear of Finance: A Survey of the World Economy", 19-25 Eylül 1992.

hususların göz ardı edilmesi, dış dayatmalarla özelleştirme ve serbest piyasa yöntemlerinin öne çıkarılması, dengesizlikleri azaltıcı değil, daha da artırıcı olmaktadır. Bugüne kadar sekiz bölgeye ayrılan Türkiye’de 26 kalkınma ajansının kurulduğu ve ülkeyi eyaletlere ayırarak federal rüzgârların esmesine yardımcı olacak bir projeyle karşı karşıyayız.¹⁴⁶

Küresel kapitalizme daha fazla eklemelenmeden başka bir işe yaramayacak olan bu ajanslardan, işsizliğin ve yoksullaşmanın arttığı günümüzde çare beklemek anlaşılır gibi değildir. Ankara’yı devre dışı bırakarak her bir ajansın kalkınma kurulunu yabancı ülkelerle doğrudan temasa sokabilecek ve kamu denetimini, merkezi bütçeyi dışlayacak bir model; bölgesel kalkınmaya değil, proje veren çok uluslu şirketlere yarayabilirler. Bunları görmemek kısaca “liberal körlüktür”.¹⁴⁷

24 Ocak 1980 Neoliberalizmi, 12 Eylül 1980 askeri darbesi ve 28 Şubat 1997 postmodern askeri darbesi ile iktisaden ve siyaseten “dönüştürülen” Türkiye’nin 2010 yılı sonu ekonomik verilerine baktığımızda Türkiye’yi 50 şirket yönlendiriyor.¹⁴⁸ Mesela, Türkiye’de kurumlar vergisinin %52’sini 50 şirket ödüyor, ithalatın %49’unu, ihracatın %40’ını 50 şirket gerçekleştiriyor. Söz konusu 50 şirketin sermaye paylarına baktığımızda ise hâkimiyet yabancılarda. Öte yandan en çok vergi ödeyen 50 şirket içindeki ilk 10

¹⁴⁶ Prof. Dr. Mustafa E. Erkal, “Bölgesel Azgelişmişlik ve Kalkınma Ajansları”, Türkiye’de Yeniçağ, 16 Mayıs 2010.

¹⁴⁷ Mustafa E. Erkal, a.g. makale, 16 Mayıs 2010.

¹⁴⁸ Şükrü Kızılot, “Türkiye Ekonomisini 50 Şirket Yönlendiriyor”, Hürriyet 3 Ekim 2011.

şirket ise kurumlar vergisinin %35'ini ödedi. 20 şirketin ödediği kurumlar vergisi oranı ise %45. Diğer taraftan 2010 yılındaki toplam 185 milyar \$ ithalatın %48'i 50 şirket tarafından, %52'si 55 bin şirket tarafından yapılmış. 2010 yılında 113 milyar dolarlık toplam ihracatın %40'ı 50 şirket, %60'ı ise 0-249 kişi çalıştıran KOBİ'ler tarafından gerçekleştirilmiş. Sonuç itibariyle Ocak-Ağustos 2011'de dış ticaret açığı bir önceki yıla göre %70 artarak 71 milyar dolara, cari açık ise yıl sonunda 70 milyar dolara çıktı ve ihracatın ithalatı karşılama oranı ise %55'e düştü.

e. Ekonomik Armagedon ve Yeni Dünya Düzeni

Bu arada küresel finans oligarşisinin ve kapitalizmin kalesi ABD'de Bank of North Dakota (BND) adlı tek kamu bankasının başarısı ve şöhreti her geçen gün artarak büyüyor. 1919'da kurulan ABD'nin ilk ve tek kamu bankası BND, ABD'nin içine düştüğü son mali krizdeki performansı ile yıldızı Amerikan halkı nezdinde iyice parlamış durumda. Bankanın CEO'su Eric Hardmeyer, özellikle son finansal krizden sonra BND'nin bankacılık modeline diğer eyaletlerin büyük ilgi gösterdiğini belirtiyor. Hardmeyer; "Bizim motivasyonumuz, Wall Street bankaları gibi patronların kârlarını maksimize etmek değil, bizim misyonumuz, North Dakota'daki tarımsal ve ticari işletmeler ile bireylere hizmet vererek ekonominin kalkınmasına yardımcı olacak yeni finansal fırsatlar meydana getirmek" diyor. Hardmeyer, BND'nin özel bankaların kredi riskini azaltan yöntemiyle, KOBİ ve çiftçilere ucuz kredi imkânı sağladığını da belirtti. İşsizliğin % 9.5 olduğu ABD ortalamasına karşın North Dakota'da bu oranın % 4.9'da kaldığına da dikkat çekiyor.

BND'nin 25 yıllık memuru ve on yıllık CEO'su Hardmeyer. 2009 sonu itibariyle 4 milyar dolar toplam varlığı olan BND'nin toplam kredi portföyü 2.67 milyar dolar, 2009 net kârı ise 58.1 milyon dolar. Son on yılda eyalet bütçesine aktarılan kâr 350 milyon dolar ve BND'nin mevduatı ABD'nin TMSF'si olan FDIC tarafından sigortalı değil.¹⁴⁹

"No Logo" kitabıyla dünya çapında tanınan Kanadalı araştırmacı-yazar Naomi Klein'a göre, küresel ölçekte serbest piyasanın, yani neoliberalizmin zafere demokratik yöntem ve araçlarla ulaşacağı/ulaştığı düşüncesi sadece bir safsatadan ibaret. Dahası, "şok terapisi" doktrinine uygun şokların uygulanmasının hemen arkasından, toplumların hızla büyük çok uluslu şirketlerin –ki bu şirketler çok uluslu olmayıp çok farklı ülkelerde faaliyette bulunan nesebi sahil birkaç düzine elitin kontrolündeki kuruluşlardır. RK- çıkarları doğrultusunda sil baştan düzenlenmesini gerektiren felaket kapitalizmi macerası gerçekte 11 Eylül 2001'den önce başlamıştır. Klein'e göre felaket kapitalizmi politikalarının başlangıcı çok gerilerde olup 50 yıl önce Chicago Okulu iktisat ekolünün görüşleri doğrultusunda, ekonomi politikaları ve "ŞOK ve DEHŞET" salan savaşlar ile 1950'lerde CIA'nın finanse ettiği örtülü elektroşok ve duygusal yoksunlaştırma deneyleri arasında doğrudan bir bağ vardır ve bu bağ günümüzde Guantanamo Körfezi'ndeki "hukuk dışı" hapishanelere kadar devam ettirilmiştir. Naomi Klein'e göre, Şili'deki 1973 Pinochet darbesinden, Çin'de 1989'daki Tiananmen Meydanı katliamına ve 1991'de Sovyetler Birliği'nin dağılmasına kadar dünya-daki siyasi ve ekonomik değişikliklere sebep olan olaylar-

¹⁴⁹ İrfan Donat ve Ufuk Şanlı, Sabah Ekonomi, 16 Mayıs 2010.

da “ŞOK DOKTRİNİ” yöntemi başarıyla uygulanmakta “küresel sermayenin çıkarlarını” kollayan yeni kapitalizm modeli dünya milletlerinin çoğunluğu için yıkım ve yok-sulluğa yol açmaktadır.¹⁵⁰

Naomi Klein şu tespiti yapıyor: “Ben serbest piyasanın şok gücüne bağlılığını araştırmaya 2003 yılında, Irak işgalinin ilk günlerinde başladım. Bağdat’tan gelen Washington’ın “şok ve dehşeti” şok terapisiyle takip etme konusundaki başarısız girişimleriyle ilgili haberlerin ardından, 2004’teki tsunami felaketinden birkaç ay sonra Sri Lanka’ya gittim ve orada aynı manevranın bir başka versiyonuna tanık oldum: Yabancı yatırımcılar ve milletlerarası kredi kuruluşlarının temsilcileri bu panik atmosferinden, bütün tropikal sahilleri, balıkçılıkla geçinen yüz binlerce insanın su kıyısındaki köylerini yeniden kurmalarına engel olarak, kocaman sayfiye yerleri yapan girişimcilere sunmak için faydalanmak üzere bir araya gelmişlerdi.¹⁵¹ “Kaderin acımasız bir darbesiyle tabiat, Sri Lanka’ya eşsiz bir fırsat sunmuştur ve bu büyük trajediden dünya çapında birinci sınıf bir turizm alanı doğacaktır” diye açıklama yapıyordu Sri Lanka hükümeti.¹⁵² Anlaşıyor ki terörizm, savaş, tabii afetler ve mali kriz “Yeni Dünya Düzeni Tarikatı” elitleri tarafından Mike Battles’ın değerlendirmesiyle: “Korku ve kargaşa gerçek bir vaat

¹⁵⁰Naomi Klein, “Şok Doktrini-Felaket Kapitalizmin Yükselişi”, Türkçesi: Selim Özgül, Agorakitaplığı, İstanbul Mayıs 2010.

¹⁵¹ Naomi Klein, a.g.e, s. 8.

¹⁵² Alison Rice, “Post-Tsunami Tourism and Reconstruction: A Second Disaster? Tourism Concern, Londra Ekim 2005.

olarak sunulmuştur.”¹⁵³ Irak’ın işgalinden sonra ortaya çıkan kaos ortamının, eski bir CIA görevlisine göre kendisinin daha önce hiç bilmediği ve tecrübe sahibi olmadığı özel güvenlik alanında kurduğu şirketi Custer Battles’in ABD federal hükümetinden 100 milyon dolar para almasına nasıl sebep olduğunu anlatıyordu.¹⁵⁴ “Bu CIA görevlisinin sözleri çağdaş kapitalizmin sloganı -korku ve düzensizlik, ileriye doğru atılan her yeni adımın katalizörüdür- olarak işlev görebilir... Süper kârlar ile büyük çaplı felaketler arasında kesişme söz konusudur... 11 Eylül 2001 ABD’ye, diğer ülkelere “serbest ticaret ve demokrasinin ABD versiyonunu isteyip istemediklerini sormaktan vazgeçme ve ŞOK ve DEHŞET’le askeri güç dayatmaya başlama konusunda yeşil ışık yakmış gözükmektedir. Serbest piyasa, yani neoliberalizmin dünyaya yayılma tarihinin köklerini kazırken, krizleri ve felaketleri kullanma düşüncesinin ta başından beri Milton Friedman’ın hareketinin çalışma şekli olduğunu fark ettim; kapitalizmin bu fundamentalist biçimi yol almak için daima felaketlere ihtiyaç duymuştur... Daha ziyade, krizlerden yararlanma konusundaki bu geniş deneyler, şok doktrinine sıkı sıkıya bağlılıkla geçirilen 30 yılın birikimini oluşturmaktaydı.”¹⁵⁵ 14 Eylül 2008’de ABD’de patlayarak dünyaya yayılan mali kriz 11 Eylül 2001 “zayıf ihtimal ile küresel şok” politikasının finans versiyonundan başka bir şey değildir.

¹⁵³ Neil King Jr. Ve Yochi J. Dreazen, “Amid Chaos in Iraq, Tiny Security, Firm Found Opportunity, Wall Street Journal, 13 Ağustos 2004.

¹⁵⁴ Eric Eckholm, “U.S. Contractor Found Guilty of \$ 3 Million Fraud in Iraq”, New York Times, 10 Mart 2006.

¹⁵⁵ Naomi Klein, a.g.e, s. 9-11.

Yani “yaşanan bu en kötü günler temel ekonomik reformun zaruretiyi anlayanlara (elitlere) en iyi fırsatları sağlamaktadır.”¹⁵⁶ Aslında “Yeni Dünya Düzeni Tarikatı” insanlığa şunu söylüyordu: “Sıkıp içinizi boşaltacağız, sonra da kendimizle dolduracağız.”¹⁵⁷ Yaşanan neoliberal süreci Hemingway’nin 1961’de söylediği şu sözü çok güzel ifade ediyor: “Kafamı yiyip bitiren, her şeyim olan belleğimi silen ve beni işimden alıkoyan bu duygu nereden kaynaklanıyor? Harika bir tedavi uygulanıyordu ama hastayı kaybettik.”¹⁵⁸ Mesela 2001’deki mali kriz ile ortaya çıkan “Arjantin’deki imha hareketi kendiliğinden ortaya çıkmamış, tesadüfen gelişmemiştir ve hiçbir mantığı olmayan bir olay da değildir: Arjantin milli topluluğunun parça parça ve sistemli bir şekilde yok edilmesidir; bu sıfatla, Arjantin milli topluluğunu dönüşüme uğratmayı, oluşum şeklini, toplumsal düzeni, kaderini, geleceğini yeniden tayin etmeyi hedeflemektedir.”¹⁵⁹ Hindistan’ın kurucusu Gandhi daha 1926 yılında şu sözleri ile bugünkü finansal dehşete işaret ediyordu: “Millerler arasında süren silahlı çatışma bizi dehşete düşürmektedir. Fakat ekonomik savaş silahlı bir çatışmadan daha evla değildir. Cerrahi bir müdahaleye benzemektedir bu. Ekonomik savaş uzun süreli işkence

¹⁵⁶ Stephan Haggard ve John Williamson, “The Political Economy of Policy Reform” 1994.

¹⁵⁷ George Orwell, 1984.

¹⁵⁸ A. E. Hotchner, “Papa Hemingway”, Carrol and Graf, New York 1990, s. 280-Ernest Hemingway’nin elektroşok üzerine intihar etmeden önce 1961 yılında söylediği söz.

¹⁵⁹ Sosyolog Daniel Feierstein ve Guillermo Levy, “Hasta que la muerte nos separe: practicas sociales genocidas en America Latina” Buenos Aires, 2004, s. 76.

demektir. Bu savaşın sebep olduğu tahribatlar, yerinde bir nitелеmeyle, savaş literatüründe anlatılanlardan daha az değildir. Sadece öldürücü sonuçlarına alıştığımız için ötekinin üzerine fazla kafa yormuyoruz.”¹⁶⁰

Komünizm zulmünü yaşadıkdan sonra bir anda neoliberalizmin bataklığına yuvarlanan Rusya’nın durumunu Rus yazar Grigory Gorin şöyle değerlendiriyor: “Yabancılar tuhaf görünse bile, canlı bir şehrin parçaları yerli/milli geleneklerin mevcudiyeti hesaba katılmadan haraç mezat satılamaz... Fakat bunlar bizim geleneklerimiz ve bizim şehrimizdir. Uzun zamandır komünistlerin diktatörlüğü altında yaşadık, ancak şimdi de iş dünyasındaki insanların diktatörlüğü altındaki hayatın daha iyi olmadığını gördük. İçinde yaşadıkları ülkenin ne halde olduğu bu insanların umurlarında bile değil.”¹⁶¹

Michael Ledeen, 2002 yılında yayımlanan “The War Against the Terror Masters” adlı kitabında şöyle diyor: “Yaratıcı yıkım bizim hem kendi topluluğumuz içinde hem de dışarıdaki göbek adımızdır. Her gün iş dünyasından bilime, edebiyata, sanata, mimariye ve sinemadan politikaya ve hukuka...” Nitekim Yeni Dünya Düzeni’nin hararetli savunucularından Richard Cohen Irak’ın işgali üzerine şu düşüncelerini yazıya döküyor: “Ben 11 Eylül 2001 sonrası dünyada şiddetin ölçülü bir şekilde

¹⁶⁰ M. K. Gandhi “Non-Violence- The Greatest Force”, 1926.

¹⁶¹ Boris Kagarlitsky, “Square Wheels: How Russian Democracy Got Derailed”, İngilizce çeviri: A. Auerbach ve diğerleri, Monthly Review Press, New York, 1994, s. 191.

kullanılmasının tedavi edici bir etki yaptığı kanısındayım.”¹⁶²

Yeni Dünya Düzeni din, siyaset felsefesi ve ekonomi temelinde yürütülen bir elitizm/seçkinler projesidir. Dini söylemler Batı dünyasının insanlarını iknaya yönelik olup, Judeo-Hristiyan teolojiiyi esas almaktadır. Siyaset felsefesinin esasları ise Kabala, Tevrat ve İncil tefsirlerine dayandırılıyor. Ekonomide ise Waterloo Savaşı’ndan (1813-1815) Eylül 2008 küresel mali krize kadar temel enstrüman küresel finans ve bu gücü elinde bulunduran birkaç yüz kişilik elitler oligarşisi. Yeni Dünya Düzeni’nin din boyutu Endülüslü Tevrat tefsircisi İbn Meymun’un (Maimonides, 1135 Kurtuba-1204 Mısır) tefsirlerine, günümüzdeki siyaset felsefesi boyutu ise Alman Musevisi Leo Straus’un (1899-1973) eserlerine dayandırılmaktadır.

Stephen Kinzer ABD’de Musevi gazetesi olarak tanımlanan New York Times’in eski muhabirlerinden biri. 2006 yılında yayımlanan “Overthrow” adlı kitabında, ABD’li politikacıları ülke dışındaki askeri müdahalelere yönlendirilen üç motivasyon unsurunun olduğunu belirtiyor. Kinzer ABD’nin 1983’te Haiti’den 2003’te Irak’a kadar rejim değişikliği operasyonları içinde yer almasının üç aşamalı olduğunu ve bunlardan birincisinin ABD merkezli çok uluslu şirketlerden gelen talep olduğunu ifade ediyor.¹⁶³

¹⁶² Richard Cohen, “The Lingo of Vietnam”, Washington Post, 21 Kasım 2006.

¹⁶³ Stephen Kinzer’la yapılan mülakat, 21 Nisan 2006, www.democracy.org

“Tanrı’nın gözünde yeryüzü bozulmuş ve şiddet doluydu artık. Ve Tanrı yeryüzünün bozulduğunu gördü; çünkü dünyadaki bütün insanlar yoldan çıkmıştı. Ve Tanrı Nuh’a ‘İnsanların varlığına son vermeye karar verdim; çünkü dünya onlar yüzünden şiddetle dolu; şimdi yeryüzünü onlarla birlikte yok edeceğim’ dedi”¹⁶⁴

“Ve tahta oturan şunları söyledi: “Bakın, her şeyi yeniliyorum”, Şunu da ilave etti: Yazın bunu, çünkü bunlar güvenilir ve gerçektir.”¹⁶⁵

ABD devlet politikasının temel taşları kurucu elitlerin/ataların Amerikan kimliğine yükledikleri kurucu efsanelerinin köklerinde gizlidir. Bunlar; a) Vahşi Batı, b) Sınır, c) Tepedeki ev, d) Belirlenmiş Kader’dir ve ABD’nin hem içeride hem dünya ile siyasi-iktisadi- askeri ilişkilerinin politik çerçevesini belirler. Yukarıdaki dört unsurda Kabala, Tevrat ve İncil kökenlidir.¹⁶⁶

ABD’nin Irak’ı işgalinde kullandığı askeri doktrinin adı ilginç bir şekilde İncil kökenli ve Evanjelist Hristiyan (Siyonist Hristiyanlar olarak da anılırlar) siyasi/dini söylemlerine uygun olarak “şok ve dehşet” ismini taşımaktadır: “Şok ve dehşet, genelde tehditle işleyen toplumun belirli unsurlarına/kesimlerine, genelde insanlara ya da yönetim kademelerine anlaşılmaz gelen korkular, tehlikeler ve yıkıma yol açan olgulardır. İçinde yaşadığımız ve fırtınalar, kasırgalar, depremler, sel baskınları, kontrol

¹⁶⁴ Eski Ahid-Yaratılış 6: 11.

¹⁶⁵ Yeni Ahit-Vahiy 21:5.

¹⁶⁶ Ramazan Kağan Kurt, “Türkler ve Mesihusa”, Truva Yayınları, İstanbul 2007, s. 108-109

altına alınamayan yangınlar, açlık ve hastalıkla şekillenen tabiat, şok ve dehşet doğurabilmektedir.”¹⁶⁷

2008 yılı ekonomi Nobel’ini alan iktisatçı Paul Krugman ABD’nin içinde bulunduğu ekonomik durumu şu şekilde özetliyor: “Hisse senedi piyasaları yüzünden paniklemeyin. Kredi piyasalarından korkun. ABD hazinesinin üç ay vadeli bonolarının faizi yüzde 0.02; az güvenli olan şirketlerin “çöp” tahvillerinin faizi yüzde 20. Bu ekonomik alarmdır!”

Eylül 2008’de “patlayan” krizin oyuncularını, avlarını köşeye kısıtayıp parçalamakta oldukça mahir. Daha bir yıl önce-sinde ABD’nin en büyük bankası olan Citigroup, Kasım 2008 içinde bir haftada kendini ihaleyle satma noktasına geldi. Son dakikada 306 milyar dolarlık dev bir operasyonla Amerikan hükümeti tarafından kurtarıldı.

Rakamlarla Citigroup’un durumu şöyle idi. Toplam aktifleri 2.05 trilyon dolar. Toplam mevduatlar 780 milyar dolar. Sermeye 126.1 milyar dolar. Müşteri hesabı 200 milyon adet. Çalışan sayısı 352 bin kişi. Faaliyette bulunduğu ülke sayısı 106. Grubun hisse değeri 55 dolardan 4 dolara indi.

Bunun anlamı şu: Wall Street’te, küresel sermaye elitleri arasında tam bir “Armagedon” savaşı patlak vermiş halde. Bu savaşta üç dört aile öne çıkmış gözüküyor.

Daha birkaç ay öncesine kadar ilah olarak pazarlanan “piyasalarda” dev mali şirketler batıyor ve sektör kaçır

¹⁶⁷ Harlan K. Ullman and James P. Wade, “Shock and Awe: Achieving Rapid Dominance”, Washington D.C: NDU Press Book, 1996, s. 110.

adımlarla küçülüyor. Devlet piyasalara yardım etmek için geliyor ama piyasaların yerini alıyor. Piyasaların can simidi devletçilik. Özel bankaların ve diğer mali kuruluşların güvenilirliği artık yüksek sesle sorgulanıyor.

Amerika'nın toplam borçlarının GSYİH'ye oranı tarihin en yüksek seviyesinde. Reel sektörden pek çok şirket avuçlarını açmış, devletin kapısına dayanmış durumda. Amerikan iç siyasetinde Obama daha koltuğuna bile oturmadan tutukluk ve karışıklık var. Kimse ne yapacağını ya da yapmayacağını bilmiyor. Gözü kapalı hareket ediyor veya korkuyla sınıyor.

"Wall Street'te yakartop" oynanıyor. Bu oyun dalga dalga bütün dünyaya yayılacak.

Goldman Sachs petrole ilgili öngörülerinde hep ters köşeye yattığı için artık Kasım 2008'in son haftasında "petrol için tavsiye vermeyi bıraktığını" açıklayarak bunca yıllık müşterilerini ortada bırakıverdi.

Obama'nın Hazine Bakanlığı'na atadığı New York FED Başkanı Timothy Geithner mevcut krizin çıkmasında şöyle ya da böyle payı olan biri. İsrail lobisinin has adamı olan Geithner 2003'ten bu yana ABD Merkez Bankası'nın (FED) New York başkanlığını yürütüyor. Daha önce eski Dışişleri Bakanı Henry Kissinger'in şirketinde ve 1988'de Hazine Bakanlığı'nda görev aldı. 2003'e kadar IMF'de Politika Geliştirme Birimi'nde görev yapan Geithner 2001'den beri Türkiye'de uygulanan IMF programının destekçilerinden.

ABD Merkez Bankası Başkanı Ben Bernake 24 Kasım 2008 tarihli gazetelerde yer alan açıklamasında "mortga-

ge'in küresel kriz çıkaracağını göremedim" dedi. Yorumu ihtiyaç yok.

Bir başka yorumsuz haber de yine aynı tarihteki gazetelerde şu şekilde Amerikan ve insanlık tarihi kayıtlarına girdi: "Küresel finansal kriz sebebiyle ABD'de azalan iş fırsatları, kadınları yaşlarına bakmadan dünyanın en eski mesleklerinden biri olan fahişeliğe yönlendiriyor. ABD'nin Nevada eyaletinin ünlü genelevi "Mustang Ranch" (Mustang Çiftliği)'da işe başlamak için başvuran kadınlar arasında 70 ve 72 yaşında olanlar da bulunuyor." Bu genelevin müdürü Susan Austin krizle birlikte genelevde çalışanların sayısını şimdiden yüzde 30 arttığına dikkat çektikten sonra "kriz dönemlerinde insanların 'ilaç, içki ve seks'ten kesmediğini kaydediyor.

Daha önce yüksek maaşlı bir işte çalışan ancak işten çıkarılan ve 30 yere iş başvurusuna olumsuz cevap alan Bayan Kimberly "Mustang Ranch"te çalışmaya başladı.

Tabiatüstü olayları konu alan popüler TV dizisi X-Files'in DVD versiyonu için üç bin kişi üzerinde yapılan bir araştırmada Amerikalıların yüzde 54'ü Tanrı'ya inandığını söylerken yüzde 58'i UFO gibi fantastik şeylere inandığını beyan etti. Bu oran kadınlarda daha yüksek. Araştırmaya katılanların yüzde 33'ü ise hayalet ve yaratıkların kendi inanç sistemlerinin temeli olduğunu bildirdi. Böyle bir sonuç Yeni Dünya Düzeni Tarikatı'nın teşvik ettiği kırılgan inanç anlayışının ne kadar mesafe aldığını göstermesi bakımından oldukça anlamlı.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ve hele hele 1980'lerden itibaren baş tacı edilen neo-liberalizm kadın-erkek hatta çocuk-aile ilişkileri ile inanç ilişkilerinin bile piyasa şartlarına göre fiyatlandırılabileceğine inanılan bir dünya kurgulamaya yöneldi. Bu krizde bildiğimiz para politikaları meseleleri çözmeyecek. İnsanlara ücretle kazanamadığını krediyle alma yöntemi dayatıldı. Çünkü maaş skalasında 1'e 30 fark, 1'e 1000'lere fırlamıştı. Batı merkezli dünya hâkimiyeti projesinin ilk denemesi feci bir şekilde çöktü. Ancak bu projenin sahipleri bu çöküşü ne derece hazmedecek. Bizim kanaatimiz kısa vadede dönüşüm ve geçişin çok kanlı olacağı ve bunun için de "zayıf ihtimaller" üzerinden küresel şokların "görünmez" eller tarafından manipüle edileceği yönünde. Yani Pearl Harbour, 11 Eylül 2001, El Kaide, Bin Ladin'in yeni versiyonlarına şahit olacağız.

Rusya Federasyonu'nun en tanınmış uluslar arası ilişkiler uzmanı ve Rus Dışişleri Bakanlığı Diploması Akademisi Başkanı Profesör Igor Panarin, ekonomik krizin ABD'yi böleceğini iddia etti. Rus Izvestia gazetesinin haberine göre, on sene önce dünyanın büyük bir ekonomik krize doğru gittiğini ve ABD'nin otoritesini kaybedeceğini öngören Rus Profesör Panarin'in yeni Öngörülleri şöyle: "Ekonomik kriz daha da kötüleşecek. Milyonlarca insan birikimlerini ve işini kaybedecek. Amerika'nın zengin eyaletleri ile fakir eyaletleri arasındaki uçurum aratacak. Bir süre sonra bağımsızlık lafları edilecek. Obama'nın Mart 2009'da hiçbir şey yapmadığı ortaya çıkacak."

Panarin'e göre ABD'de bölünmeyle ortaya çıkacak altı bağımsız devlet şunlar:

- 1- Pasifik kıyısı: Bu bölgede artan Çinli nüfusu sebebiyle yeni süper güç Çin'den destek alacak.
- 2- Güney kıyısı: Hispanikler kendi devletlerini isteyecek. Belki Meksika'ya bile bağlanabilirler.
- 3- Teksas: Petrol zenginleri. Bu eyalette zaten Obama'ya düşmanlar. Ayrıca yıllardır bağımsızlık istiyorlar.
- 4- Atlantik kıyısı: Buradaki eyaletler daha zengin ve entelektüel. Kendilerini ortalama bir ABD'li olarak görmüyorlar. Avrupa elitlerine daha yakınlar.
- 5- Kızılderililer ve etnik Amerikalılar: Dünyanın da desteğini alıp kendi ülkelerini kuracaklar.
- 6- Kuzey eyaletler: Özellikle Kanada'nın desteğini alacaklar.

Fareed Zakaria, 30 Kasım 2008 tarihli Newsweek dergisinde yazdığı "Ormandan Çıkarılan Patika" başlıklı makalesinde; "Çin'in çıkarlarının ABD ile aynı olduğunu görmesini sağlamalıyız. Aksi takdirde işler epey sarpa sarabilir" diyor.¹⁶⁸

Eylül 2008'de Pekin, Japonya'yı geçerek ABD'nin en büyük yabancı kredi vereni oldu. Çin Amerika'nın kamu borcunun yüzde 10'unu elinde bulunduruyor. Yani "Amerikan bankeri" Çin, içeride kendi ekonomisini canlandırmak için ilk etapta 600 milyar dolar tutarında bir harcama paketini yürürlüğe koydu.

¹⁶⁸ Fareed Zakaria, Newsweek, 30 Kasım 2008.

2001’de Nobel Ekonomi Ödülü alan Joseph Stiglitz, “İnsanlar sıklıkla Çin ve ABD’nin eşit biçimde birbirine bağlı olduğunu söylüyor” diyor. “Ama bu artık doğru değil, Çin’in ekonomisinin büyümesini sağlamak için iki yolu var. Biri Amerikan tüketicilerini, diğeri ise kendi tüketicilerini finanse etmek.”

Niall Ferguson, “The Ascent of Money” (Paranın Tırmanışı)¹⁶⁹ adlı kitabında soğuk savaş sonrası yeni bir milletin doğuşunu tasvir ediyor: “Çimerika” (Chimerica) adını verdiği bu ülke;

- a- Yeryüzünün onda birini kaplıyor.
- b- Dünya nüfusunun dörtte birini oluşturuyor.
- c- 2000-2008, son sekiz yılın küresel ekonomik büyümesinin yarısını gerçekleştirmiş bulunuyor.

Ferguson’a göre bu durum bir süreliğine cennette bir evlilik gibiydi. “Doğu Çimerikalılar tasarruf yaptı, Batı Çimerikalılar harcadı.”

Stiglitz ve Ferguson’a göre Çin’in B planı var ancak ABD’nin yok.

Alvin Toffler, “Previews and Premises” adlı ve Türkçede “Dünyayı Nasıl Bir Gelecek Bekliyor” adıyla yayımlanan kitabında daha 1997’de şu tespitte bulunuyor:

“Şu anda vuku bulan hadise, yeryüzünü olduğu gibi bırakıp şöyle yüzeyden esip geçen bir kasırgaya benzemiyor.

¹⁶⁹ Niall Ferguson, “The Ascent of Money”, The Penguin Press, New York NY, 13 Kasım 2008.

Bu daha çok bir depremin başlangıç kısımlarına benziyor. Bütün ekonomilerimizin üstüne kurulduğu satıh altı yapı kayıyor, çatırdıyor şimdilerde. Büyük bir çöküşü engellemeye çalışırken gerçekten büyük değişimlerin vuku bulduğu derindeki yapıya eğilmek yerine, yüzeydeki olgularla uğraşıyoruz.” Toffler’dan, taa 1997’den bir cümle daha alalım: “Dünya bankacılık sistemleri çöküş bıçağının sırtında sendeliyor.” Benzer sözleri Paul Kurugman’da 1999’dan beri yüksek sesle haykırıyordu.¹⁷⁰ Elbette ekonomik sistem kendini mahvetmeden farklı ikazlarda bulunan Galbraith gibiler de vardı.¹⁷¹

George Orwell (1903-1950), “Medyayı kontrol eden beyinleri de kontrol eder” demişti ve bütün felakete gidiş medya operasyonları ile örtbas edildi.

Mart 1922’de eski ABD Başkanı Theodore Roosevelt (1901-1909) şöyle diyordu: “Bu milletlerarası bankalar ve Rockefeller-Standard Oil, ülkedeki gazeteleri ve gazetecilerin çoğunu kontrol ediyor. Bir görünmez hükümet oluşturmuş. Yozlaşmış, güçlü hizip grubu toplumu onlara itaate zorluyor ya da kendilerine itaat etmeyen devlet görevlilerini işinden ediyor.”¹⁷²

Günümüzde Hollywood’daki film endüstrisi de dâhil olmak üzere dünyada beş büyük medya şirketi tekel oluş-

¹⁷⁰ Paul Krugman, “Bunalım Ekonomisinin Geri Dönüşü”, Türkçesi: Neşenur Domaniç, Literatür Yayıncılık, İstanbul, Haziran 2001.

¹⁷¹ John Kenneth Galbraith, “Ekonomi Kimden Yana-Yaklaşan Ekonomik Bunalımı Nasıl Önleyebiliriz”, Türkçesi: Belkıs Çorakçı-Nilgün Himmetoğlu, Altın Kitaplar yayınevi, İstanbul Mart 1998.

¹⁷² The New York Times, 27 Mart 1922.

turmuş durumda. Time Warner, Walt Disney, News Corporation (Rupert Murdoch'un şirketi), Viacom ve Bertelsmann (Almanya). Bu beş büyük medya devinin Yeni Dünya Düzeni Tarikatı'nın kontrolü altında olduğunu söylemeye gerek var mı? Bunlar dünya medyası üzerinde mümkün olduğunca tahakküm kurmuş durumdalar.¹⁷³

David Rockefeller, Almanya'nın Essen şehrindeki Bilderberg toplantısında 8 Haziran 1991 tarihinde şöyle diyordu: "Washington Post, The New York Times gazetelerine, Time dergisine ve bizim toplantılarımıza katılan diğer bütün yayın organlarının yöneticilerine, kırk yıla yakın bir süredir bu toplantıların gizliliğine saygı gösterdikleri için teşekkürü borç bilirim. Eğer basın bu kaideye uymayıp bizim buradaki konuşmalarımızı kamuoyuna duyurmuş olsaydı, dünya üzerindeki planlarımızı uygulamak mümkün olmazdı. Bizim kültür ve finans dünyasındaki elit tabaka için hazırlamakta olduğumuz, uluslar üstü egemenliğe sahip dünya hükümetini tesis etmemiz ve kabul ettirmemiz için ortam şimdi daha elverişli."¹⁷⁴

Alev Alatl, Bilderberg grubunu entelijansiya destekli bankerler ve sanayicilerden oluşan OLİGARŞİK bir federasyon olarak tanımlıyor.

¹⁷³ Ben Bagdikian, The Media Monopoly, Beacon Press, Boston, Massachusetts, 2004, s.3

¹⁷⁴ Bu konuşma metni pek çok kaynakta veriliyor. Bunlardan en önemlilerinden biri eski Fransız Gizli Servis uzmanı, araştırmacı Pierre de Villemaire tarafından iki cilt olarak yazılan "Fact and Chronicles Denied to the Public", Aquilion Ltd, USA 2005 adlı kitaptır. Bu kitabın özellikle ikinci cildinde Bilderberg toplantılarındaki bazı çarpıcı konuşmalara yer veriliyor. Ayrıca (www.policestateplaning.com) adresine bakınız.

“Bildenberg’in kökenleri 1877 Yuvarlak Masa toplantılarına kadar uzar. Andrew Carnegie, Peabody, Cecil Rhodes, Rockefeller, Rothschild hanedanları. Daha sonraları 1904’te yarı gizli bir cemiyet haline geldiler. O zaman açıkladıkları amaçları dünyayı Anglo-sever, İngilizce konuşan bir oligarşik yapı altında birleştirmekti. Birinci ve İkinci Dünya Savaşları’nda bu ülkülerine uygun oluşumları desteklediler. 1954’te ilk Bilderberg toplantısı yapıldı. Bilderberg otelinde, otelin sahibi Hollanda kralı, eski bir Nazi. Servetini Endonezya petrollerinden yapmış bir hanedan. Eski sömürgeci. Bu toplantılar o gün bu gün basına kapalı devam eder. Yüzlerce uzantısı vardır. Vakıflardan, Trilateral Komisyona kadar yüzlerce aynı amaç doğrultusunda çalışan bir kurum... Bütün bu olanlardan kimsenin ruhu duymuyor değil. İnternette yüzlerce muhalif, meselleri anlatıyor, tartışıyor, çözüm üretmeye çalışıyor. Ancak uluslar arası medya kontrollü ve yansıtmıyor. Nitekim sıkı bir muhalif “Bo” Gritz, 1992 Amerikan başkanlık seçimlerinde adaydı. Adanın adını bile duymadık.”¹⁷⁵

Açıkçası dünyanın ekseriyeti finans, zihni kontrol ve din bağlamında Yeni Dünya Düzeni Tarikatı’nın / federasyonunun kontrolüne geçmek üzere.

¹⁷⁵ Alev Alatl, Nihal Bengisu Karaca’nın röportajı, Aksiyon Dergisi 13-19 Ekim 2001, sayı 358.

Teksas Waco'da, Karmel dağındaki Koresh/David tarikatı üyesi 81 kişi, 19 Nisan 1993'te dışarıdan zihni kontrol yöntemleri ile etkilenerek kendilerini yakmaları sağlandı.¹⁷⁶

Alev Alatlı "Kabus" adlı eserinde insanoğlunun inanamayacağı hiçbir yalan olmadığına vurgu yaparak, dünyanın bir çeşit tarikat düzenlemesine gittiğini; cihazından zikrine, kurallara uymayanların "DÜŞKÜN" ilan edildiğine dikkat çekiyor.¹⁷⁷

Dünya medyası küresel sermaye oligarşisinin eline geçiyor. Yahudi medya patronları Amerika ve Batı Avrupa medyasına, sonra da dünya medyasına hâkim olmaya çalışıyor. Özellikle ABD'de Yahudi seçkinler Hollywood ve medyaya hâkim durumda.

Amerikan medyasındaki etkili yazarların çoğu ya Yahudi ya da Yahudi lobisine yakındır.

Bugün Kanada medyasının yüzde 60'ını Kanadalı Yahudi aile Asperlerin "Can West Communication. Corp" şirketi kontrol eder. Bu şirketin Türkiye'de de radyo yatırımları mevcut.

1983 yılında ABD medyasının yüzde 90'ını 50 şirket yönetirken, 2000 yılına gelindiğinde ABD medyasının kontrolü esasen altı büyük şirketin eline geçti.

¹⁷⁶ Vamuk D. Volkan, "Körü körüne İnanç-Kriz ve Terör Dönemlerinde Geniş Gruplar ve Liderleri", Türkçesi: Özgür Karaçam, Okuyan US yayınları, İstanbul Eylül 2005.

¹⁷⁷ Alev Alatlı, "Kabus", Everest Yayınları, 16. Baskı, İstanbul Mayıs 2005.

Zbigniew Brzezinski, "Günümüzde bizim için önümüzdeki en büyük engel, dünyanın küresel politikaların artık farkına varmaya başlamış olmasıdır" der.¹⁷⁸

Eski CIA ajanı Graham E. Fuller şunları söylemektedir: "Az gelişmiş üçüncü dünya ülkeleri, zengin ülkelerle olan ilişkilerini geliştirmek için kendilerine saygı duyularak yaklaşılmasını isteyeceklerdir. BATI BU TALEBE CEVAP VERMEZ, bu konuda başarısız olursa bu, üçüncü dünya ülkelerindeki milliyetçi ve İslami kaynaklı radikal hareketleri CEZALANDIRACAKTIR."¹⁷⁹

Rusya'daki Ekim 1917 ihtilalından 1980'li yılların ortalarına kadar geçen yaklaşık 70 yılda küresel güçleri ve kapitalizmin acımasız uygulamalarını tenkit etmek cüretinde bulunanlar ya komünist damgası ya da ırkçı-aşırı milliyetçi damgası yiyordu. ABD'de başını Senatör McCarty'nin (1947-1957) çektiği kampanyalarla 1950'den itibaren "komünist avı" başlatılmıştı.

Günümüzde ise benzer tenkitte bulunanlara öncelikle anti-semitik damgası vurulmaya çalışılıyor. Başta ABD olmak üzere dünyadaki İsrail lobisi bunu, daha geniş bir cephe oluşturmak maksadıyla medyadaki gücünü kullanarak anti-Amerikan şeklinde lanse ediyor.

Dünyanın en büyük borsa, döviz spekülâtörü ve hedge fon yöneticisi Macar Yahudi'si Amerikalı George Soros'un "Açık Toplum Kurumu" (Open Society Institute) gibi pek

¹⁷⁸ PBS Televizyonu, 14 Haziran 2007.

¹⁷⁹ Graham E. Fuller, *The Democracy Trap: Perils of the Post-Cold War World*, Dutton Publ. New York 1991, s.4.

çok ABD ve Batı Avrupa merkezli sivil toplum örgütleri (STÖ) ya doğrudan ya da “yerli işbirlikçileri vasıtasıyla hedef ülkelerde “demokrasi ve hürriyet” çıkartkanlığı yapıyorlar. Saklanan esas maksat ise Yeni Dünya Düzeni Tarikatı’na hizmet.¹⁸⁰

ABD’yi, ABD’de olup bitenleri daha iyi anlayabilmek için öncelikle şu üç kitabın okunmasında fayda vardır.¹⁸¹ Mearsheimer ve Watt, iki akademisyen kitaplarında ABD’deki İsrail lobilerini tenkit etmekte ve Amerikan dış politikasının İsrail lobisi tarafından yönlendirildiğini, neoconların ve İsrail yanlısı lobilerin kışkırtmasıyla Irak işgalinin gerçekleştirildiğini, Amerikan halkının yüzde 73’ünün bu politikaya karşı olduğunu yazmışlardı. Başta ADL olmak

¹⁸⁰ Mustafa Yıldırım, “Sivil Örümceğin Ağında”, Ulus Dağı Yayınları, 13. Basım, Ankara Haziran 2006.

¹⁸¹ a) Amerikan Kongresi’nde 22 yıl üyelik yapmış olan: Paul Findley, “They Dare to Speak” (Konuşmaya Cesaret Ettiler)-Lawrence Hill Books, Chicago 1985, 2003) adlı kitabında AIPAC’ın (Amerikan İsrail Public Affairs)-İsrail Amerikan Halkları İlişkileri Komitesi) Amerikalıları nasıl sindirdiğini ve taktiklerini anlatır.

b) Bir ekip çalışması olan “The Ugly Truth About the Anti Defamation League (ADL)”, (ADL Hakkındaki Çirkin Gerçek-Executive Intelligence Rewiev Editors, Washington DC. 1992) adlı kitapta ADL’nin (Yahudi Karşıtlarını Önleme Teşkilatı) ne tür entrikalar çevirdiğini anlatır.

Bunlar ve benzeri düzinelerce örgütler prestijli İngiliz yayın kuruluşu BBC’yi bile zaman zaman Yahudi düşmanı yayın yapmakla suçluyorlar.

c) Prof. John Mearsheimer ve Prof. Stephan Walt tarafından kaleme alınan “The Israel Lobby and US Foreign Policy” (İsrail Lobisi ve Amerikan Dış Politikası) Bu kitabın özeti Türkçe olarak 2008 yılı içinde yayımlandı. Prof. Mearsheimer Chicago Üniversitesi’nden. Prof. Walt ise Harvard Üniversitesi’nden. Bu iki akademisyen oldukça uzun bir makaleyi 2005 yılında yazmışlardı. Ancak Mart 2006’da London Rewiev of Books’ta yayımlatabildiler. Makale Harvard Üniversitesi, Kennedy School web sayfasında “working paper” olarak yayınlanınca internetten kısa sürede 275 bin kopyası indirildi.

üzere İsrail lobisi kuruluşları makaleyi yazan hocaları komplo teorisi üretmekle suçladılar. Mart 2006'da makalenin yayınlanmasından sonra Wall Street Journal ve Washington Post başta olmak üzere pek çok gazete ve dergi iki akademisyeni anti-semitik olmakla suçladı.¹⁸² The American Conservative dergisi makaleyi destekler yazı yayımladı. İki akademisyenin sessiz çoğunluğun sesi olduğunu belirtti.¹⁸³

İngiliz The Independent gazetesinin 7 Nisan 2006 tarihli sayısında Cornwell Rupert köşe yazısında: "En sonunda ABD'nin İsrail'i desteği tartışma konusu olabiliyor" diye yazarak makaleyi destekledi.¹⁸⁴ Cumhuriyetçiler ve Demokratlar dâhil Amerikan Kongresi'nin yarından fazlası İsrail lobisinin desteğiyle seçilmiştir.¹⁸⁵

Ünlü İngiliz gazeteci-savaş muhabiri Robert Fisk 2006 yılında yayımlanan kitabında şunları yazıyor; "Özellikle 11 Eylül 2001 saldırısından sonra Ortadoğu'da her kim ABD politikalarına karşı çıkıyorsa, ona "suç işliyor ve terör yanlısıdır" denmektedir. Dünyanın diğer bölgesinde de her kim Amerika'yı tenkit ediyorsa, anti-semitiktir. (Yahudi düşmanıdır-RK) Anti-semitikler de Nazi yanlısıdırlar, faşistlerdir. (Sovyetler dağılmadan önce komünist-RK) Bu şekilde Ame-

¹⁸² Eliot A. Cohen, Yes It's Anti-Semitic, Washington Post, 5.04.2006.

¹⁸³ Scott McConnell, Breaking the Silence, The American Conservative, 6.11.2006.

¹⁸⁴ Cornwell Rupert, The Independent, 7 Nisan 2006.

¹⁸⁵ Michael Massing, The Israel Lobby, The Nation, 10.6.2002.

rika, kendisine İsrail'le birlikte kutsal bir dokunulmazlık çemberiyle çevreliyor."¹⁸⁶

Devletleri borçlandırarak bağımlı hale getirip, siyasi ve ekonomik dayatmalarla onların egemenlik alanlarına müdahale ve tehditle yıldırma silahsız bir istila metodudur. Çünkü her ekonominin-financemanın bir siyaseti, her siyasetin bir ekonomisi-financemanı vardır. En tehlikeli kontrol, kitlelerin çoğunluğu tarafından görülemeyen gizli bir güç tarafından gerçekleştirilendir.

Bu hallerde pek çok insan ya durumdan habersizdir ya da yapabileceği hiçbir şey yoktur.

Tek merkezden kontrol, teknoloji geliştikçe çok daha kolay ve basit hale gelmektedir. Ayrıca ABD'nin Alaska eyaletinin Gakona bölgesinde kurulu küresel çapta operasyonlar yapılabildiği ifade edilen HAARP (High-Frequency Active Auroral Research Program-Yüksek Frekanslı Auroral Araştırma Programı). HAARP'ı ilk yazarlardan biri olan Amerikalı Jerry E. Smith; "Alaska'daki HAARP projesi ABD tarafından üstlenilen en ihtilaflı projelerden biridir. Bu fütüristik teknoloji ışın silahından tutun da dünya çapında zihin kontrol aletine kadar her şeydir" diyor.¹⁸⁷

"Tek dünya hükümeti" kurarak bütün insanlığı yönetmek isteyenler, Yeni Dünya Düzeni Tarikatı'nı oluşturan piramidin tepesindeki küresel finans oligarşisidir. Bankacılık-finance yolu ile para sistem ve akışını, ordu, eğitim, ticaret

¹⁸⁶ Robert Fisk, *The Great War for Civilisation; The Conquest of the Middle East*, Harper Perennial Publ, London 2006, s.1034.

¹⁸⁷ Jerry E. Smith, "HAARP", *Adventures Unlimited Press*, Kempton Illinois, 1998.

ve sanayi, gıda, siyaset, medya, din, istihbarat örgütleri, bilim ve teknoloji araştırma merkezleri dünya hayatının ana unsurlarıdır ve kontrol altında tutulması gerekir.

Yukarıda saydığımız kurumların kontrol ve yönlendirme aşaması küresel boyutta olup UYGULAMALARIN en üst basamağına gelinmiştir.

Alev Alatlının Yeni Dünya Düzeni Tarikatı olarak tanımladığı yapılanma söz konusu kurumların içine girerek veya insan devşirerek kontrol mekanizmalarını mümkün olduğunca genişletmiştir.

Hiç şüphesiz yukarıdaki kurumlardan içine en zor girilecek olanı ordudur. Bunun için küresel sermaye oligarşisi ABD Savunma Bakanlığı Pentagon'u bölümler halinde özelleştirmeye çalışıyor.

Küresel finans oligarşisi ZİRAAT ve GIDA'nın dünya ölçeğinde tek merkezden yönetilmesi projesini 1950'lerden bu tarafa uygulamaya koymuş durumda.¹⁸⁸ Bu plan iki aşamalıdır:

1- Gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkelerin ziraat ve çiftçisinin yok edilerek bu ülkeleri gıda bakımından dışa bağımlı hale getirmek. Meksika'nın "Tortillas"ının başına gelenler ibretliktir. Türkiye'de sebze tohumlarının yüzde 85'i dışa bağımlı hale geldi. Esasen de İsrail başta olmak üzere küresel sermaye şirketlerinin kontrolündeki hibrit

¹⁸⁸ John Tirman, "100 Ways America is Screwing up the World", Harper Perennial, New York 8 Ağustos 2006.

(melez) kısır tohumlara. Her insanın yaz kış tükettiği domates tohumunun kilosu altından daha pahalıdır.

2- 1950'lere kadar yeryüzünün her yerinde tarım ürünleri organik idi. Önce kimyasal gübre ve kimyasallar girdi, arkasından DDT gibi böcek öldürücü zehirler... İnsanlara zarar verdi ve binlerce çeşit hayvanın ölümüne hatta türünün ortadan kalkmasına sebep oldu.

1990'lardan itibaren GM (Genetically/Modified) yani genleriyle oynanmış gıdalar ortaya çıktı.

1994'te ilk kez genleriyle oynanmış domates yetiştirildi. Arkasından ABD / İsrail merkezli genleri değiştirilmiş tohumlar piyasaya sürüldü.

Genetik ve biyoteknolojik gelişmelere dayalı tarım ve gıda teknolojileri ile "İsa'nın yeryüzüne dönüşü", "Kurtarıcı Mesih", "Zamanın Sonu", "Armagedon Savaşı" ve "Tanrı imparatorluğu" arasında doğrudan bağ kuruluyor. Hatta bu hususa nükleer silahlardan daha çok önem veriliyor.

İktisadi olduğu kadar felsefi ve siyasi bir düşünce bunalımıyla da karşı karşıyayız. Bu bunalım, etik ve ahlakın da kesin bir çöküşüyle birlikte gidiyor.¹⁸⁹ Bütün bu olup bitenlerde "dine dönüş"ün endişe verici başarısı söz konusudur.¹⁹⁰

¹⁸⁹ Georges Corm, "Kalkınmada Başarısızlığın Kökenleri-Yeni Küresel Ekonomik Düzensizlik", Türkçesi: İsmail Kılınç, Phoenix Yayınevi, Ankara Şubat 2010, s. 16.

¹⁹⁰ Georges Corm, "21. Yüzyılda Din Sorunu", İletişim yayınları, İstanbul 2008.

ABD’de 70 milyondan fazla satan Evanjelist-Siyonist Hıristiyan kitap serisi “Left Behind” (Geride Kalanlar) sürekli bu konuyu işliyor. Dünya barışını bu teknolojiyi bilen İsraili bir uzmanın sağlayacağı anlatılıyor.¹⁹¹ Siyonist Hıristiyan olarak bilinen bu Evanjelistler Anadolu dahil Kudüs merkezli hinterlandı hem kutsal topraklar-wehere God has wal- ked” (Tanrı’nın yürüdüğü topraklar) hem de kötü Müslümanların arı kovarı olarak görüyorlar. Dünyanın ruhunu kurtarmak için bir askeri –ekonomik-dini meydan savaşı yürüten Evanjelist Siyonistler” Püriten etik” diye tanımladıkları bir ahlaki doğruluğu siyaset felsefesine dönüştürmüş durumda hareket ediyorlar.¹⁹²

“GM” ürünlerin meydana getirdiği / getireceği felaketler hususunda “Seed of Deception” adlı kitabı okuyabilirsiniz.¹⁹³ Genetiği ile oynanmış kısır tohumlar ile dünya gıda zinciri üzerinde ciddi bir kontrol şimdiden sağlanmış olup, küresel finans oligarşisi buğday, mısır, soya ve pirinç üzerine 2002’den beri daha çok yönelmiş durumda. 21. yüzyılın en önemli savaş araçları genetik ve biyoteknoloji şirketlerinin ürettiği ürünler olacak. Seçkinler-elitler ve onların hizmetindeki birkaç milyon kişi hariç insanların milyarlarcası “Hiksos”laştırılacak. Yeni Dünya Düzeni Tarikatı’nın küresel egemenleri “büyük kaos” başlamadan önce kendileri için

¹⁹¹ Left Behind serisi kitaplarından bazıları Türkçeye çevrilmiştir. Mesela; Tim Lahaye ve Greg Dinallo, “Babil’in Dirilişi”, Neden Kitap, İstanbul Ocak 2005.

¹⁹² Ramazan Kağan Kurt, “Evanjelizm”, Birharf Yayınları, 2. Baskı, İstanbul Mart 2006.

¹⁹³ Jeffrey M. Smith, “Seed of Deception: Exposing Industry and Government Lies About Safety of the Genetically Engineered Foods You are Eating”, Yes Books, San Francisco 2003.

“baş ağrısı” oluşturabilecek bölgelerdeki “potansiyel Hiksoslar” tasfiye etmek için bir dizi büyük operasyonu Eylül 2008’de başlayan küresel mali ve ekonomik krizle birlikte daha kolay devreye sokacaklar.

Bilmeyen okuyucularımız için hatırlatalım. M.Ö. 1649 yılında son yörünge geçişini yapan ve Babillilerin adına MARDUK / Sümerlerin Nİ.Bİ.RU, Mısırlıların “milyonlarca yılın gezegeni” dedikleri dev bir gök cismi küresel iklim değişikliğine sebep olmuştu. Aralarında Tevrat-Exodus (Mısır’dan çıkış) dahil pek çok mitlere esin kaynağı olmuş, Ortadoğu ve Yakındoğu başta olmak üzere yeryüzünün birçok yerinde siyasi ve sosyal dengeleri alt üst ettiğine inanılan Mısır büyücülüğüne-Yahudi mistisizmi Kabala’ya dayanan mitler zinciri. Burada seçkinler vardır, bir de medeniyetleri yok eden fakir, barbar, çapulcu “Hiksoslar”.¹⁹⁴

Genetiği ile oynanmış tohumlara Batılılar “Terminatör” ismini vermişler. GM ürünlerinde belirteç gen olarak kullanılan antibiyotik direnç genleri insan sağlığı için büyük tehlike arz etmektedir. GM polenlerinin Kuzey Amerika’da 1200 kilometre kadar uzağa gidip diğer ağaç ve bitkileri etkiledikleri tespit edilmiştir. GM ürünlerinin tehlikeleri DAHA ÇOK KÂR hırsı ile insanlardan gizlenmektedir. Bu tür gıdaların tehlikelerini ortaya koyan bilim insanlarının başına ise işlerini kaybetme dâhil, olmadık işler gelmektedir. Bunlardan biri Macar asıllı bilim adamı, biyokimya doktoru Arpad Pusztai ve eşi Dr. Susan Bardocks Pusztai. Genleri ile oynanmış patateslerin farelerin bağışıklık sistemini bozduğu-

¹⁹⁴ Hiksoslar için bakınız: Burak Eldem, “2010 Mardukla Randevü”, İnkılap Yayınları, İstanbul 2003.

nu bulan ve 13 Haziran 1998’de BBC’nin haber programına konu olan Pusztailer ertesi günü uzun yıllardır çalıştıkları İskoçya “Rowett Research Institute”deki işlerinden kovuldular. Laboratuar çalışmalarına el konuldu, arkadaşlarıyla görüşmeleri yasaklandı. Arpad Pusztai buluşunu Dr. Stanley Ewen’le birlikte İngiliz bilim dergisi The Lancet’te yayınlandı.¹⁹⁵ Hikâyenin gerisini Arpad Pusztai’nin web sayfasından öğrenebilirsiniz:¹⁹⁶

ABD 13 Mayıs 2003’te, WTO nezdinde Avrupa Birliği’ne karşı “GM gıdalarına kısıtlama getiriliyor”. 2005 yılında da Türkiye’yi “Benden pirinç almıyor” gerekçesiyle dava etti. Küresel finans oligarşisinin kontrolündeki WTO’da hem AB hem Türkiye davayı kaybetti. İşte bu hikâyenin baş aktörü ABD ticari temsilcisi Robert Zoellik Eylül 2008 küresel mali krizinde Dünya Bankası (WB) başkanlık koltuğunda oturan zat-ı muhterem. Lütfen parçaları birleştiriniz. Zoellik şöyle demişti: “Bilimsel rapor sonuçlarına göre biyoteknoloji (GM) gıdaları güvenli ve sağlıklıdır.”¹⁹⁷

Nasıl ki dünya üzerinde bir nükleer teknoloji tekeli oluşturulmuş ise aynı şekilde genetik ve biyoteknoloji tekeli ile gıda tekeli oluşturulmak isteniyor. Böyle bir gelişme kitle imha silahları denilen nükleer-biyolojik-kimyasal silahlardan çok daha tehlikeli bir süreci başlatabilir. Dünya küresel ekolojik terörizm ile karşı karşıya kalabilir.

¹⁹⁵ The Lancet, 16 Ekim 1999.

¹⁹⁶ www.freenetpages.co.uk/hp/a.pusztai/

¹⁹⁷ www.ustrade-wto.gov/0305102.html

Milletleri-insanlığı bir merkezden kontrol etmekte en önemli nokta, araştırmayan, okumayan, tetkik etmeyen TEPKİSİZ kitleler meydana getirmektir. Bunun iki yolu vardır: a) Eğitim b) Medya.

Türkiye’de her ikisinin içler acısı durumu, ayrı ayrı kitap olacak feci bir durumda. Hollywood film ve TV dizilerinin ne menem operasyon ürünleri oldukları ortada. Filmler, video oyunları, reklamlar, müzik vasıtasıyla verilen “subliminary/subliminal messages”ler (bilinçaltı mesajları) bir şekilde zihni kontrol/beyin yıkama yöntemleridir. Zihni kontrol/beyin yıkama yöntemleriyle toplumlar kendi kendinin polisi olma yolunda. Kitle psikolojisinde soruşturmadan kabul etmeye yatkınlık vardır. Bu duruma küresel sermaye oligarşisinin faşizmi diyebiliriz. En büyük hedeflerinden biridir. İlk uydu 1957 yılında geliştirildi. Bugün HA-ARP teknolojisine gelindi. Yeni Dünya Düzeni Tarikatı için en büyük tehlike ulus devletler ile Kur’an’daki İslam ile milliyetçiliktir. Milletleri kimliksizleştirme, özellikle Kur’an’daki İslam’ı –indirilen İslam- çok sayıda Batını tarikat ve cemaatler yoluyla farklı farklı itikadi-ameli mecralara yöneltme, İslam’ı “senkretik din” (bağdaştırılmış din) haline dönüştürme... İnsanları kimliksiz tüketim toplumu haline getirme, sosyal, kültürel, aile bağlarını koparma... Hepsi bu oyunun bir parçasıdır.

Gandhi’nin yakın dostu J.L.Nehru şu sözleri ile Yeni Dünya Düzeni Tarikatı’nın tehlikesine 50 yıl önce dikkat çekmişti: “ABD karşısında iki seçenekten birini tercih etmek gerekiyor: Ya Pentagon’un otoritesini kabul edip hürriyeti-

nizi kaybedersiniz yahut da Hollywood'un otoritesini kabul edip kültürünüzü"¹⁹⁸

Zihin kontrolü olarak adlandırılan psikiyatri, nörobilim, sosyal psikoloji alanları kitlelerin beynini yıkamak maksadıyla kullanılıyor. Amerikan ordusundan emekli General Lyn Bunchanan tarafından yazılan bir kitap bu hususta bilimin nereye geldiğini göstermesi bakımından okunması gereken bir kaynak.¹⁹⁹

21. Yüzyılın başında dünya üzerinde altı bin çeşit dil konuşulmakta iken 100 yıl sonra bunların yüzde 90'ı yok olacak. Zira sadece enformasyon teknolojisinin gelişmesiyle kendi milli dillerine sahip çıkabilen milletlerin dilleri yaşayacak.

Genetik mühendisliği alanındaki hızlı ilerlemeler, Milletlerin ortak genetik yapısının bilinmesi noktasında stratejik bilgiler sağlamakta, ülkelerin etnik dağılımı hususunda büyük avantaja sahip bilgileri ortaya çıkarmaktadır. Bu bilgiler bütünleştirici, koruyucu yönde kullanılabileceği gibi yıkıcı etkiler içinde kullanılabilir. Türkiye'de 1990'ların sonlarında yaşanan Dr. Babuna olayını pek çoğumuz hatırlar. Türk milletinin acıma duygusu ile oynanarak, güya tedavi maksatlı 160 bin kan örneği toplanmış, bunun 110 bini Amerika'ya götürülmüştü. Tarihimizde ilk kez zamanın Sağlık Bakanı Prof Osman Durmuş 1999 yılında stratejik

¹⁹⁸ Hasan Erden, Sivil İşgal Orduları İçimizde, Kum Saati Yayınları, İstanbul 2007, s.199.

¹⁹⁹ Lyn Bunchanan, The Seventh Sense, Preview Pocket Books, New York, 2003.

tehlikeyi milletimize duyurmuş, gerekli müdahaleyi de 17 Ağustos 1999 depreminde yapmıştı.

Çin’de genetik araştırmalarda kullanılacak her türlü doku ve kan örneğini ülke dışına çıkarmak kanunen yasaklanmıştır. Küresel güç simsarlarının en önemli kalelerinden olan ve hakkında pek çok olumsuz rivayet dolaşan ABD merkezli National Geographic Nisan 2005 sayısında IBM’in desteği ile “Genographic Project” adını verdiği bir projeyi uygulamaya koydu. Haziran 2007’ye kadar 210 bin kişinin tükürük örneğini topladılar.²⁰⁰

Günümüzde en basit suçtan dolayı karakolluk olursanız ABD’de ve Avrupa’da parmak izninizi birlikte DNA kaydınız dosyalanmak için yanak içi tükürük bezlerinden doku numunesi alıyor.

Bugün mevcut genetik ve biyoteknoloji ile bir ülkenin ortalama gen haritası bilgileri esas alınarak o ülkeye-bölgeye yönelik virüs ve biyolojik silahlar geliştirilebilir.

Dünyadaki bütün telefon, faks, e-posta haberleşmesi ABD’nin ECHELON adı verilen sistemi sayesinde National Security Agency (NSA) /Milli Güvenlik Ajansı tarafından her an takip ediliyor.²⁰¹ Amerika’da yayınlanan Mechanics adlı popüler derginin Nisan 2001 sayısında bu konuya geniş yer verildi ve “Sovyetler’in KGB ajanlarını dinlemek ve takip etmek için kullanılan sistemle şimdi Amerika kendi vatandaşlarını takip ediyor” diye yazdı.²⁰² NSA’nın Echelon dinleme ağının merkezi Amerika’nın başşehirinin yanındaki

²⁰⁰ www.genagraphic.com

²⁰¹ Ali Çimen, “Echelon”, Timaş Yayınları, 3. Baskı, İstanbul Şubat 2003.

²⁰² <http://www.popularmechanics.com/militarylaw/1281411.html?page=1>

Marlyand 'dadır. Dergiye göre Echelon sisteminin kulakları Türkiye, Kanada, İngiltere, Avustralya ve Yeni Zelanda'da. Yine söz konusu dergiye göre Echelon'm yerini daha komp-like bir sisteme sahip olan "Tempest" almış durumda.

Ayrıca NASA'da SIGNET adlı bir teknolojik dinleme ağına sahip ve Echelon'dan daha kapsamlı. NASA'nın faaliyetlerini anlatan eski ajan Wayne Madsen'e göre Türkiye'de halen iki dinleme istasyonu var. NASA'nın merkezinde 22 bin olmak üzere toplam 50 bin çalışanı var.²⁰³

Akla hemen şu soru geliyor. Bu kadar gelişmiş dinleme-takip teknolojilerine sahip ABD 11 Eylül 2001 saldırılarını niçin önleyemedi? Haydi bu sorunun cevabını geçelim.

Ama geçemeyeceğimiz bir şey var. Bu sistemlerle insan-ları, devlet adamlarını kontrol altında tutmak, en hayati finans ve ekonomik bilgilere ulaşmak çok kolay.

"TheTavistock Institute" (Tavistok Enstitüsü), 30 Tabernacle Street, Londra EC2A 4DD adresi merkezli, İngiltere ve ABD'de resmi faaliyetleri insan davranış ve düşüncelerini bilimsel olarak incelemek olan bir kurum. Ama söylenmeyen çalışma sahası kitlelerin beyin yıkama metotlarıyla nasıl zihni kontrol ve yönlendirileceği.

Psikolog Kurt Lewin (1890-1947), Alman Yahudi'si ve sosyal psikoljinin babası. 1932'de Londra'ya Tavistock Enstitüsü'ne yönetici oldu. 1933'de Amerika'ya göç etti. CIA'nın atası OSS'nin (Office of Strategic Services) kuruluşunda görev aldı. 1946-47 yılında küresel sermayenin uç beylerin-

²⁰³ Hürriyet 4 Haziran 2007.

den Rockefeller Vakfı'nın parasal desteğiyle toplum psikolojisi, toplumsal hareketlerin yönlendirilmesi konusunda yoğunlaşmak üzere Tavistock'dan bağımsız çalışmak üzere ayrıldı. Açıkçası Tavistock Enstitüsü İngiltere'nin psikolojik savaş merkezidir.

Tavistock Enstitüsü 1946'danberi Stanford Üniversitesi, MIT gibi üniversitelerin yanında Trilateral (üçlü) Komisyonu, Hudson Institute, Herigate Foundation, CSIS, RAND, CIA, ABD Hava Kuvvetleri İstihbaratı, pek çok çok uluslu şirket ve stratejik kuruluşlarla ortak çalışmalar yapmakta. Zihin kontrol çalışmaları konusunda dünyada neler olup bittiği konusunda daha fazla bilgi sahibi olmak için: "The Story of Federation Against Mind Control Europa (FEDAME)" / (Avrupa Beyin Kontrolü Karşıtı Federasyonu) web sitesine girebilirsiniz.²⁰⁴

Dr. John Coleman İngiliz Gizli Servisi M15/6 ajanıydı. Tavistock'la ilgili sağlam belgelere ulaşmıştı. 1992 yılında "The Story of the Committee of 300" adlı kitabını yayımladı. Dr. Coleman'ın bu kitabına göre dünya 150 yıldır 300 kişilik bir komitenin oluşturduğu ELİT bir grup tarafından yönlendiriliyor. Bu seçkinler grubunun esas gayesi tamamen kendilerinin hâkim olduğu Yeni Bir Dünya Düzeni kurmak. Seçkinler grubu kendi gayeleri için Tavistock Enstitüsü'nü de kullanıyor.²⁰⁵

Dr. Coleman 1999 yılında da "The Tavistock Institute of Human Relations" / Tavistock Enstitüsü'nün İnsan İlişkileri

²⁰⁴ www.fedame.org

²⁰⁵ John Coleman, "The Story of The Committee of 300" 4. Baskı, Joseph Holding Corporation Carson City, NV 2005.

adlı kitabı yayımladı. Bu kitapta, Tavistock Enstitüsü'nün propaganda yöntemleri, sosyo-psikolojik ve diğer beyin yıkama metotları, siyasi, eğitim ve sosyal alanda nasıl yönlendirme yaptığı anlatılıyor.²⁰⁶

Günümüzde "Nonlethal" adı verilen muhtelif silahlar geliştirilmiştir. Bu tür silah sistemlerine ait en önemli örnek Alaska Gakona'daki HAARP projesidir. Nonlethal silahları gözle görmek imkânsızdır. Psikolojik baskı, zihin kontrolleri, elektromanyetik dalgalarla acı vermek, uçakları elektromanyetik dalgalarla düşürmek, haberleşme sistemlerini felç etmek, suni depremler, tabii afetler meydana getirmek, iklim değişiklikleri oluşturmak gibi.²⁰⁷

Teknolojide sağlanan gelişmeler sosyal bilimlerde sağlanamıyor. İdeolojiler 1990'lardan itibaren çökertilince, her geçen gün insanların davranışları daha çok birbirlerine benziyor. Ancak fertler kalabalıklar içinde yalnızlıktan kıvranıyor.

Yunan filozof Euripides (M.Ö. 480-406) şöyle demiş: "Bilgenin iki dili vardır; biri gerçeği söylemek, diğeri gerekirse gizlemek." Yaşanacakları önceden tahmin etmek, stratejik sürprizlerin öngörülmesi, muhtemel senaryoların 21. Yüzyıla göre yeniden düzenlenmesi... Yeni Dünya Düzeni

²⁰⁶ John Coleman, "The Tavistock Institute of Human Relations", Omni Publ. Palmdale, California 1999.

²⁰⁷ John B. Alexander, "Acoustics, In Future War, Non Lethal Weapons in Twenty-First Century Warfare" Thomas Dunne Books, New York 1999) Ayrıca bakınız: Frank Vizard, "Do Microwave Weapons Kill" Scientific American, 18.02.2003.

Tarikatı'nın "zayıf ihtimaller"le küresel şokları manipüle edeceğine işaret ediyor.

Beklenmeyen olaylara karşı insanların çoğunluğunun algı başarısızlığının en önemli sebeplerinden biri, hatta birincisi dünyada işlerin nasıl yürütüldüğüne dair temel sebebin, yönetimlerin veya ELİT/SEÇKİN çevrelerin küçük gruplardan meydana gelen /getirilen dinamiklerince pekiştirilen ortak zihinsel modellerle doğrudan alakalıdır. Bunlar; a) insanların algılama kabiliyetinin yapısı ve bu yapının beyin yıkama/zihni kontrol yöntemleriyle etkilenmesi b) insanların çoğunluğunu hazırlık yapmaya teşvik edecek gerekçelerin zayıf olması veya bunların "karartılması" c) "Zayıf ihtimaller"e bağlı, beklenmedik veya felaketle sonuçlanacak olaylara karşı korunmak için gereken kurumların olmaması.

Yeni Dünya Düzeni için Küresel finans oligarşisinin ne yapmak istediğini görebilmek için en iyi yöntem, ÖRNEK VAKALAR: GEÇMİŞE BAKMAK...

I-BARACK OBAMA NİÇİN BAŞKAN SEÇİLDİ VE FEMA NEYE HAZIRLANIYOR

1- "MEHDİNİN HABERCİSİ" ABD BAŞKANI VE TÜRKİYE HER ŞEYE HAZIRLIKLI OLMALIDIR

Bir milletin topyekûn akıl tutulması bu olsa gerek. Liberal solcu, sağcı, dinci, dindar ve hatta bir kısım milliyetçi olduğunu söyleyenler de dâhil... Bizim yerli mallar haftasından bile bihaber yerlilerimizin Obama yorumları dudak uçuklatacak cinsten.

Dün Başkan Bush'a methiye düzenler, Irak'ın işgalini en hafifi ile görmezden gelen, kem küm edenler, birden bire Obama'nın danışmanı gibi konuşmaya başladılar.

Bunların hiçbiri, Amerikan sempatisinden hiç kimsenin şüphe etmeyeceği Prof. Hasan Köni Hoca'yı bile dinlemişler. Köni bir televizyon kanalında Obama'nın başkanlığı ile birlikte Türkiye'nin başına sarılabilecek dertleri sıraladı. Prof. İlber Ortaylı da; "Obama ile ilgili bizdeki kutlamaların pek erken olduğunu zannediyorum. Hayal kırıklığına uğramayız umarım" diyor.²⁰⁸ Buna rağmen çok zayıf ihtimal olmakla birlikte iki umudun altını çizelim; a) Amerikan gerçek derin devletinin milliyetçi kanadının aklını kullanarak çılgınlıklara izin vermemesi b) Eski Dışişleri Bakanı

²⁰⁸ Milliyet, 9 Kasım 2008.

Merhum İhsan Sabri Çağlayangil'in öngörüsü. "Siz seçim meydanlarında söylenenlere bakmayın. Beyaz Saray'a taşınır taşınmaz değer yargıları yeniden formatlanır."

Seçilmiş Başkan Barack Obama'nın babası 1936'da "Kenya'nın Siaya bölgesindeki Nyang'oma Kagelo köyünde Müslüman bir ailede Müslüman ismiyle doğdu. Hiç Müslüman olmadı" bu söz Başkan Obama'nın üvey kız kardeşi Auma'ya ait. Bütün bilgiler, baba Barack Hussein Obama'nın Türkiye'de özellikle bazı liberal ve muhafazakâr kesimlerin söylediğinin aksine Müslüman değil ateist olduğu yönünde. Baba Obama Başkan Kennedy'nin "Barış Gönüllüleri" kapsamındaki projeye uygun olarak Amerika'daki misyonerlerin bursuyla önce Hawaii Üniversitesi'nde burslu okumuş, arkasından yine burslu olarak Harvard Üniversitesi'nde ekonomi mastırı yapmış. Kenya'da evli ve hamile karısını bırakarak Hawaii'ye gelen baba Obama burada Başkan Obama'nın annesi Ann Dunham ile evlenmiş. İddialar ve yayınlanan çıplak resimler doğruysa Bayan Ann gece kulüplerinde striptiz yapmaktadır ve annesi Yahudi asıllı bir Alman Protestan aileden gelmektedir. Obama'nın babaannesi de beyaz.

Baba Obama ile ilgili bir başka önemli bilgi oldukça manidar. Kenya Devlet Başkanı Kenyatta baba Obama'nın kariyerini bitiren kişidir. Gerekçe ise misyonerlik ve kayıtsız şartsız Batı menfaatlerini gözetken bürokratik özgeçmiş. 1982'de 46 yaşında Nairobi'de bir trafik kazasında ölen baba Obama oğlu Başkan Obama'yı en son 1971 yılında 10 yaşında iken görmüş. Ölmeden önce dört kadınla evlenip boşanan baba Obama'nın aşırı alkol tükettiği ve iki bacaklarının da kesildiği hakkındaki bilgiler arasında.

Baba Obama'nın kariyerine son veren Başkan Kenyatta şu sözleriyle tarihe geçmiştir: "Hristiyan misyonerler geldiklerinde, onların ellerinde İncil, bizim ise topraklarımız vardı. Gözlerimizi kapayıp dua edelim dediler. Gözlerimizi açtığımızda bizim elimizde İncil, topraklarımız ise onlarındı."

Seçilmiş ABD Başkanı Obama'nın baba tarafına biraz daha yakından bakalım. Kenya'nın önde gelen iki kabilelerinden biri "Kikuyu"lar (% 22) diğeri de Obama'nın babasının mensup olduğu "Luo"lar" (% 13). Luo kabilesi Afrika'nın en büyük tatlı su gölü olan Victoria Gölü çevresinde yaşayan kabilelerden. Luo kabilesinin büyük çoğunluğu Hristiyan pek azı Müslüman. Yahudi mistisizmi Kabala ve Hint mistisizminde yer alan REENKARNASYON'a inanan bir İslam inancına sahip Luolu Müslümanlar.

2007'nin 27 Kasım günü yapılan devlet başkanlığı seçimini Kenya'nın kuruluşundan beri iktidarda olan Kikuyu kabilesinden Mwai Kibaki kazandı. Ancak Luo kabilesinden aday olan Raila Odinga başta olmak üzere Luolar "seçimde hile" yapıldığı gerekçesiyle ayaklandılar. Ayaklanmanın lideri Macar Yahudi'si Soros tarafından desteklenen Turuncu Devrim Demokratik Hareketi lideri Raila Odinga. Ve arkasında ABD var.

BBC'den Mukoma Wa Ngugi'nin "Turuncu devrim yapmak isteyen Luolar bir vahşete sebep oldular" dediği Luo ile Kikuyu kabilesinin çatışmasında binden fazla insan öldü ve 200 bin kişi yaşadıkları yerleri terk etmek zorunda kaldı. ABD ve Batı'ya göre Keya'nın bağımsızlık savaşı önderliğini de yapan Kikuyular "totaliter" ve ülkenin "demokratikleştirilmeye" ihtiyacı var. Barack Obama'nın babası

Barack Hussein Obama Raila Odinga'nın dayısı. Soros Kenya'da Odinga'yı desteklerken ABD'de Obama'yı destekledi. Yani her ikisinin para kaynağı Soros.

Kenya basınında Soros'un vakıflarıyla ilgili sert tartışmalar yer alıyor. Daha başka ilginçlikler de var.

Kikuyular çok eskiden Somali'nin güneyindeki Shungwaya'dan gelmişlerdi Kenya'ya. Luo kabilesi ise bugün Sudan, Uganda, Kenya, Kongo ve Tanzania'ya yayılmış kökü bir kabile.

Luolar, Somali'den gelen ve içlerinde çok sayıda Müslüman olan Kikuyuları hiçbir zaman sevmедiler. Ancak yine Somali'den Kenya'ya gelen bir başka siyah derili kabileyle, Yabirsler ile çok sıcak ilişkiler kurdular. Yabirsler Yahudi dinine mensuplar.

Luolar ile Yabirsler din farkına rağmen kız alıp veriyorlardı! Yabirsler Hz. Davud döneminde Somali'ye gelmişlerdi.

Batı basınında yer alan bilgilere göre, Luolar, Afrikalı renkdaşlarını Yabirsler aracılığı ile köle olarak Amerikalılara satmışlardı. Yani beraberce köle ticareti yapmışlardı. Bu yüzden o tarihten beri Luo-Yabirs, Luo-Batı ilişkileri iyice pekişmişti. Batı basınına göre Afrikalı siyah insanların çoğu Obama'nın babasının kabilesi Luoları pek sevmiyor.

Gerçekten de seçim kampanyası sırasında "Obama hiç köle olmadı" propagandası oldukça ilginç bir anektot ve bunun üzerine "Yes we can" klibindeki Mesihî, "vaat edilmiş topraklar" sözü cuk oturuyor.

Bunların üstüne “ateist Müslüman” baba Barack Obama’ya “Barış Gönüllüleri” programı çerçevesinde Hristiyan misyonerlerce sağlanan Amerikan eğitim bursunu ve Başkan Obama’nın annesi Ann’in annesinin Yahudi olduğunu koyunuz... İşte Amerikalı Müslümanların yüzde 89’un oy verdiği, dünyaya “zenci” ve “Müslüman” olarak pazarlanan Demokrat Partili Obama böyle bir “çokomel”: Amerikalılar Obama’ya “Negro” (olumsuz anlamda zenci) değil, dışı siyah kakao, içi beyaz kremalı bisküvi olan “Oreo” adını takmışlar. O BİR PROJENİN ÜRÜNÜ.

Başkan Obama Avukat ama hiç avukatlık yapmamış. Buna rağmen büyük bir servet sahibi. Nasıl sorusu ister istemez mide bulandırıyor. Ayrıca seçim kampanyasındaki en büyük bağışçıların finans oligarşisi ve sanayi kompleksinin Yahudi seçkinleri olması da oldukça manidar.

Financial Review’un Temmuz 2008 sayısında aktardığına göre ilk kez bu seçimlerde Wall Street bankerleri, hedge fonların müdürleri Cumhuriyetçi Parti’ye değil daha çok Demokratlara bağış yapıyorlarmış. Hedge fonların müdürlerinin Obama kampanyasına yaptıkları bağış daha Temmuz ayında 822.375 dolara ulaşmış.²⁰⁹

Rolling Stone dergisinin Ağustos 2008 sayısı “satılık adaylar” başlığı ile yayımlandı. Obama kampanyasına Goldman Sachs 627.000, JP Morgan Chase 398.921, Morgan Stanley 291.388, Lehman Brothers 353.922 dolar bağış yapmış.²¹⁰ Rolling Stone şöyle bir yorum yapmış: “Obama sü-

²⁰⁹ Financial Review, Temmuz 2008.

²¹⁰ Rolling Stone, Ağustos 2008.

rekli “yeni Washington” diyor. Ama bu seçimlerin gerçek mirası, siyasi sistemimizin hiç değişmeyen OLİGARŞİK tabiatını, bir kez daha sergilemek gibi bir trajedi olabilir.”

Obama’nın devlet yönetimi listesinde Robert Rubin, Lawrence Summers, Paul Volcker, Timothy Geithner gibi finansal krizin mimarları yer alıyor. Yukarıda verdiğimiz bağışçı ve bağış miktarları resmi ve bilinenler. Bir de parası önceden ödenerek satın alınan kredi kartlarıyla yapılan (kaynağı belirsiz) bağışlar çok büyük meblağlara ulaşmış durumda. Son birkaç ayda yayınlanan Pentagon ve CSIS raporlarında, milli çıkarlara jeo-ekonomik arasındaki ilişkiler, asimetrik savaşlar, ulus inşa etme kapasitenin önemi vurgulanıyor. Bunların manası yeni savaşlar demektir.

Barack Obama’nın Beyaz Saray genel sekreteri olarak belirlendiği kişi “İsrail” ve “Rahmbo” lakaplı Rahm Emanuel. Bu isim Amerika içinde çok tartışmalı bir isim. İsrail gizli servisi MOSSAD ile bağlantılı olduğu pek çok kaynakta yer alan Rahm Emanuel’in Filistin-İsrail barışı için İsrail’e baskı yapmaya başlayan Başkan Clinton’a yönelik “Monica Lewinsky seks skandalı”nu tezgâhladığı yaygın bir kanaat. NAFTA teşkilatının kurucusu olan Rahm Emanuel “the West Wing” adlı TV dizisindeki Josh Lyman karakteri ile sürekli gündemde tutulan bir siyasetçi ve İsrail lobisinin ABD’deki en keskin isimlerinden biri. Chicagolu olan 48 yaşındaki “Siyon Şövalyesi” unvanlı Rahm Emanuel Başkan Bill Clinton tarafından 1992 yılında “kıdemli danışman” olarak atanmıştı. 2002 yılında Temsilciler Meclisi’ne seçilen Emanuel’i Amerikan basını Obama’nın seçim zaferinin baş mimarı ilan etti. Obama’nın bağış organizasyonunu yöneten Emanuel İsrail’den ABD’ye göçen Yahudi bir ailenin çocu-

ğu. Babası Benjamin Siyonist terör örgütü "Irgun" militanıydı ve yüzlerce Müslüman Filistinli köylüyü öldürmüştü. Göbek adı "Israel" olan Emanuel, 1991 yılındaki Birinci Körfez Savaşı esnasında İsrail ordusunda "gönüllü" olarak görev almış bir İsrail vatandaşı. Obama ile İsrail lobi kuruluşu AIPAC'ı bir araya getiren kişi. Obama'yı siyasete Rahm ile birlikte yine Yahudi Lobisi'nin önde gelen isimlerinden David Axelrod ve Lee Rosenberg'in soktuğu söyleniyor.

ABD'deki 13 gizli servis içinde en prestijli ve ultra gizli milli güvenlik ajansının (NSA) ödüllü eski ajanı Wayne Madsen, Obama'nın Beyaz Saray sekreteri olarak atadığı Rahm Emanuel'in MOSSAD ajanı olduğunu söylüyor. Madsen, eski Başkan Bill Clinton'ın, İsrail ile bağlantıları sebebiyle Emanuel'in Bayaz Saray'daki görevine 1998'de son verdiğini ifade ediyor.

FBI İsrail konusunda tuttuğu "Mega File" başlıklı istihbarat dosyasına Rahm Emanuel hakkındaki bilgileri de ekledi. Bu durumu bilen iki ajandan biri, John O'Neill 11 Eylül günü New York'taki İkiz Kuleler'de öldü. İkinci ajanın kimliği ise açıklanmadı. Demokrat Partili stratejist Paul Begala'nın tanımı ile Emanuel "hemoroid ile dış ağrısı karışımı biri". Tam bir Türkiye aleyhtarı olduğunu da belirtelim. İsrail'de yayımlanan Maariv gazetesi Emanuel için "adamımız Beyaz Saray'da" diye başlık attı. Başka söze gerek var mı? Rahm'ın babası İsrail gazetelerine verdiği demeçte, "Oğlum Yahudi duygularını Beyaz Saray'a taşıyacak ve Obama'nın İsrail yanlısı olması için her şeyi yapacaktır." diyor.

Bir başka isim Richard Hoolbrooke. Yugoslavya'yı parçalayan etnik ayrıştırma uzmanı. Yahudi ve Graham Fuller'in başarılı talebesi. Bu isimlerin ortak özelliği BOP'un (Büyük Ortadoğu Projesi) ve Irak'ın kuzeyinde "Kürt devleti" projesinin mimarlarından olmalarıdır. 26 Ekim 2008 tarihli Forbes dergisinde Amer Taheri'nin yazdığı makalede yer alan bilgiye göre bazı İranlılar Obama'yı kurtarıcı, Mehdi'nin gelişinin işareti, kıyametin habercisi olarak görüyor.

Şii İslam'da "kayıp 12. imam" beklenen kurtarıcı Mehdi olup, imanun şartlarından biridir. İşte Barack Obama bu kurtarıcı Mehdi'nin habercisi olarak algılanıyormuş. Taheri'nin yazısından kısa bir alıntı: "İran'da rejim yanlısı bir web sitesinin 17. yüzyıla ait "Bahr ul-Enver" (Işık Denizi) adlı eserden bir hadisi nakletmesiyle konu gündeme geldi. İnanışa göre, İmam Ali bin Ebu Talib, zamanın sonunda, kıyamet yaklaştığında ve kurtarıcı Mehdi'nin dünyaya dönüşünden hemen önce "uzun boylu, siyah bir adam" Batı'da iktidarı ele alacak. Dünyanın en büyük ordusunu yönetecek. Batı'nın bu yeni lideri üçüncü İmam Hüseyin bin Ali'den işaretler taşıyacak."²¹¹ Batı basını ile bizim bazı "İslamcı" ve liberal basında da pompalanan görüşler yukarıdaki misyona paralel.

Obama'ya yüklenen "ilahi" misyon ile önce Amerikan halkını sonra topyekun insanlığı kurtarıcı misyonu dünyanın medya üzerinden esir alındığının bir işareti değil mi?

Hâlbuki Barack Obama, Endülüslü Tevrat tefsircisi İbn Meymun (Maimonides - 1135-1204) ile Alman Yahudi'si Amerikalı siyaset felsefecisi Leo Strauss'un (20 Eylül 1899-18

²¹¹ Amer Taheri, Forbes, 26 Ekim 2008.

Ekim 1973) DİN-SİYASET FELSEFESİ-FİNANSMAN üçlemesine dayanan Kabalist Yeni Dünya Düzeni projesinin yeni versiyonunun “misyoneri”. Bilmeyenler için, Bush ile özdeşleştirilen “neocon hareket”in kurucusu Amerikan-Yahudi-Evanjelist sol entelektüellerdir ve ilk siyasi liderleri de Demokrat Partili Senatör Henry M. Jackson. (1933-1941 milletvekili, 1941-1983 senatör)

İnsanlık, her dinin “daha inançlı” müminlerinin önderliğinde “kitlesele kıyımlar” – holokostlar ile “bireysel kurtuluşlar” arasındaki “mucizevî kurtarıcılar”a doğru itiliyor. İnsanlar, öncelikle her dinin “daha duyarlı” müminleri bir an önce kurtuluşa ermek istiyor. Ancak bireysel olarak hiçbir şey yapmadan, peygamberlerin çektiği çilelerin verdiği mücadelelerin binde biri kadar bile fedakârlık göstermeden, yorulmadan biat edeceği bir el tarafından kurtarılmayı bekliyor / medyanın psikolojik operasyonlarıyla bekler hale getiriliyor.

Evanjelist Hristiyanlar 2012 – 2018 yılları arasında hem Armagedon Savaşı’nı hem de İsa Mesih’in ikinci ve üçüncü kez dünyaya dönüşünü bekliyor. Onlara göre “zamanın sonu” denen kıyamet alametleri dönemindeyiz. Şii İslam’ın iddiası da hemen yukarıdakine benziyor. Onlar hem Hz. İsa’yı hem de Mehdi’yi bekliyor. Maalesef Sünni İslam inançına tabii bir kısım tarikat ve dini cemaatler de “ahir zamanın geldiği için” hem Hz. İsa’yı hem de Yahudi asıllı bir Mehdi’nin Şam civarında ortaya çıkacağını ve Hz. İsa’nın Mehdi’nin arkasında “namaza duracağını” arkasından bütün Hristiyanların Müslüman olacağını yazıyor, vaaz ediyor. Kur’an’da bu hususta hiçbir ayet yok.

Yahudilere gelince, onlar da Kral Davut soyundan kurtarıcı Mesih'i M.Ö 586'da Babil Kralı Nabukadnazar'ın Kudüs ve Süleyman Tapınağı'nı yerle bir etmesinden sonra Kâhin Ezra'nın yazdığı Muharref Tevrat'a göre bekliyorlar. Kabbalist formatlı New Age (Yeni Çağ) tarikatları da Mesih'i bekliyor. Hepsinin ortak beklentisi ise kurtuluş için yaşanacak bir "kıyamet savaşı".

İsa'yı bekleyenler, Mehdi'yi bekleyenler sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa'nın son peygamber olduğunun tartışmalı hale getirilmek istendiğinin de mi farkında değiller? Yeni Dünya Düzeni ütopyacıları İslam'ı Yahudi – Hristiyan senkretik dinine monte etmek için Allah'ın Aslanı, peygamberimizin damadı Hz. Ali'yi "Nostradamus" a dönüştürmek derdindeler. Yüce kitabımız Kuran'a âyet monte etmek imkânsız olduğu için kafalarına göre "hadis" uyduruyorlar. İşte bu beklentiler Endülüslü Muhyiddin İbn Arabî'den (1165 – 1239) beri Müslümanların en azından bir kısmını öyle içten içe kemiriyor ki... Dün Şeyh Fevzi Mardin Eva Peron'u Müslüman ilan edip cenaze namazını kıldırması. Mardin'e göre ABD Başkanı Roosevelt gizli Müslüman'dı. Alman İmparatoru II. Wilhem "Hacı"ydı. Hitler'in gerçek adı "Haydar", Mussolini'nin ise "Musa" idi ve ikisi de Müslüman'dı. Şeyh Nazım Kıbrısı'ye göre Prens Charles sünnetli ve Müslüman'dı. İngiliz kraliyet ailesi Hz. Peygamberin soyundandı.²¹²

Eski İngiltere Başbakanı Tony Blair Kuran'ı Kerim'i üç kez hatmetmişti.²¹³ Dün bunları "Müslüman" ilan edenler,

²¹² Hürriyet, 4 Ocak 1996.

²¹³ Sabah, 11 Mart 2000.

hangi "merkez" ise... Bugün de Obama'yı benzer misyonla İslam dünyasına pazarlayanlar aynı "merkez" in elemanları. 2000 yılı başkanlık seçiminde Al Gore'un G.W. Bush'a çok az farkla yenilmesi üzerine Demokratlar tarafından, başkanlık seçimine katıldığı için sert şekilde tenkit edilen tüketici hakları savunucusu ve Yeşiller Partisi Başkanı Ralph Nader şöyle sordu: "Bakalım Başkan Obama Afro – Amerikalıların başkanı olabilecek mi? 1980'lerde iki kez başkanlık yarışına katılan ünlü Zenci lider Jesse Jackson, Obama'nın siyahlara üstten bakıp ahlak dersi verdiği için; "Obama'nın testislerini kesmekten büyük zevk alacağım" demiş. Basındaki tevatür böyle.

Kızılderili dilinde "prangalı kokarca" ya da "yabani pırasa" manasına gelen Şikago Amerikalılar tarafından "rüzgârlı şehir" olarak bilinir. İşte Obama buradan "İrk tatile çıktı, cahillik tatile çıktı" diye estirildi. Cumhuriyetçilerin "Obamamiyopi" dediği bu tuhaf duruma Pulitzer ödüllü yazar John Updike'in formüle ettiği şu sözü siz Obama için uyarlayabilirsiniz: "ABD insanları mutlu etmek için yaratılmış büyük bir komlodur."

308 milyon Amerikalı neredeyse ikiye ayrılmış. Cumhuriyetçiler Demokratlara "Latte içen züppeler" derken Demokratlar Cumhuriyetçileri banal bulurken, bizdeki Liberaller İkinci Cumhuriyetçiler ve bazı muhafazakârlar Türk kamuoyunu adeta bir beşinci kol hissiyatı içinde "hazırlıyorlar".

Ana hatlarıyla "Ermeni Meselesi" Irak'ın kuzeyinde bir Kürt devleti, Kıbrıs, İsrail'in İran'a saldırması ihtimali... Mescid-i Aksa ile Kubbetüs Sahra camilerinin yıkılarak yerine Üçüncü Süleyman Tapınağı'nın inşa edilmesi ve Mesih

beklentisi, Yeni Dünya Düzeni adı verilen “Tanrı İmparatorluğu” kurmak için fethedilecek günahkârlar ülkesi Edom’un Anadolu Türk yurdu olması ve... Hepsi Türkiye’yi öncelik-
le ilgilendiren hayati konular.²¹⁴

Obama’nın başkan seçilmesini değerlendirirken insan öz vatanına bu kadar mı bigâne olur? Zihni ve kalbi esaret bu boyuta kadar mı geldi? Bizim TÜSİAD’cılarının esareti “ABD’de sergilenen demokrasi kültürü Türkiye’ye örnek olmalı” açıklaması ile taçlandırıldı. Sanki Kürt asıllı Turgut Özal başka bir ülkede cumhurbaşkanı seçilmişti? “TÜSİAD’ın talebi çok net; IMF ile stand-by anlaşması yapılması.”²¹⁵ Ya Türk Amerikan İş Konseyi (TAİK) Başkanı Haluk Dinçer’in şu sözlerine ne demeli? “ABD en zor zamanlarında küllerinden doğabiliyor. Kıbrıs ve Ermenistan için ABD’den destek görüyoruz.” Nitekim Gördüğümüz desteğin rengi Mart 2010’da aleyhimize sonuçlanan Ermeni tasarıyla ortaya çıktı.

Başım Küresel Finans Oligarşisinin çektiği “seçilmiş klan” Tanrı İmparatorluğu projesine uygun olarak kendileri dışında her yerde “MELEZ”, “KIRMA” yönetilebilir adamlardan oluşan yöneticiler planını uyguluyor. Yapılan araştırmalara göre 2042 yılında Amerikan vatandaşı Zencilerin, Latinlerin, Asyalı ve Arap, Türk kökenlilerin toplamı Hristiyan – Yahudi beyazlardan daha fazla olacak. Amerika’da beyaz olmayan azınlıklar sistemin kendilerine karşı ayrımcılık yaptığına her geçen gün daha fazla inanıyor.

²¹⁴ Ramazan Kağan Kurt, “Tanrı İmparatorluğu ve Türkiye, Karma Kitaplar, İstanbul Nisan 2008.

²¹⁵ Başak Ergüder, İktisat Dergisi, Sayı 501, Mayıs 2009.

Bundan dolayı egemen güçlerin Obama gibi sembol isimlere ihtiyacı var.

Ama Obama'nın etrafı kuşatılmış vaziyette. En yakınındaki bir düzine kişinin içinde hiç zenci yok, buna mukabil Yahudi 4, Yahudi Lobisi'nin adamı 2 önemli isim var. Obama'nın seçimden sonra ilk telefon görüşmesini İsrail Başbakanı Olmert ile yaptığını belirtelim. Böyle bir kuşatılmışlıkta İsrail Lobisi Türkiye'ye karşı Obama üzerinden "Ermeni konusunu", Irak'ın kuzeyinde Kürt devleti konusunu ve Kıbrıs meselesini kullanacaktır. Bunlara direnecek bir Obama kucağında bir "Monica Lewinski" bulabilir.

Obama adaylığını açıkladığında ilk ziyaretini Yahudi Lobisi'ne yapmıştı. Kongre'ye (Temsilciler Meclisi + Senato) toplam 45 Yahudi kökenlinin seçilmesini Milli Yahudi Demokratik Kurulu Başkanı Ira Forman "Kongrenin iki kanadında da temsilcilerimizi artırdığımız için Obama'ya minnettarız" sözleriyle açıkladı.

Obama'nın yardımcısı 65 yaşındaki Joseph (Joe) Biden 29 yaşından beri senatör. Türkiye'ye yönelik "marifetleri"nden bazıları şunlar:

a) Türk ordusunun 1974 Kıbrıs Harekâtı'ndan sonra silah ambargosunun başını çekenlerden biri. Türk askerinin Kıbrıs'tan çıkarılarak BM Barış Gücü yerine, adaya 70 bin Amerikan askerinin yerleştirilmesini önerdi.

b) Bülent Ecevit 1999'da Amerika'da kendisini ziyareti esnasında Ecevit'e "ABD'ye muhtaçsınız. Kıbrıs meselesini çözerseniz kredi veririm" diye konuştu.

c) Fener Rum Patrikliği'nin "Ekümenik" olması için sürekli teşebbüslerde bulunuyor.

d) Senato Dış İlişkiler Komitesi Başkanı olarak "soykırım tasarılarını" sürekli destekledi.

e) Hırant Dink öldürülünce Türkiye'yi kınama maksatlı tasarı sundu. Ermenistan ve Türkiye'ye atanacak elçilere "soykırım" baskısı yaptı.

f) Bir Mart tezkeresi TBMM'den geçseydi, Türk ordusunun Irak'ın kuzeyinde değil, güneyde görev yapması için çalıştı.

g) 2007 yılında Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'e randevu vermedi. Ancak Cumhurbaşkanı Gül, Biden'i Ankara'da kabul etti.

İşte Senato'da böyle bir tipoloji Biden'den onay almış bir kişi, James Jeffrey adlı Yahudi asıllı bir diplomat Ankara'da Aralık 2008'de ABD Büyükelçisi olarak göreve başladı. Amerika'da Obama, Almanya'da Merkel, Fransa'da Sarkozy, İtalya'da Berlusconi... Ama İsrail ve İngiltere'de "MAVİ KAN"lar.

Evanjelist ve Kabalistler "Kehanetleri" çok sever. Kaba-la'ya göre rüya kehanetin altmışta biri. İslam'ın yüz akı İmam Rabbani Hazretlerine göre "rüya ile amel edilmez, çoluk çocuk işidir" ama İslam dünyasının bir kısmı Şeyh Efendi'lerin rüyalarından medet umar durumda... Öyle ise Bulgar asıllı Kâhin Baba Vanga'dan (Vangelina Pandeva – Makedonya 1911 – Sofya 1996) bir kehanet: "Amerika çökecek". Baba Vanga 1990'da, 18 yıl önce ifşa ettiği kehanetlerinde siyah birinin, ABD'nin 44. Başkanının yani Barack Obama'nın ABD'nin köşküne çıkacağını söylemişti.

Oynanan “Demokrasi” oyunu çok tehlikeli sulara yelken açacağı benziyor. Albert Pike tarafından 15 Ağustos 1871’de Avrupa Illuminati’sinin tepe yöneticisi Giuseppe Mazzini’ye yazdığı mektupta. öngörülen “ÜÇÜNCÜ DÜNYA SAVAŞI”NIN şartları ekonomik kaos – Yahudi - Müslüman gerginliğine dayanıyor.²¹⁶ Obama’nın başkan seçilmesindeki en büyük etken 14 Eylül 2008’de patlatılan mali kriz ile ABD seçim haritasının değişmesidir. Türkiye milli bekası için her ihtimale karşı hazırlıklı olmalıdır.

İşte “Güvercin” Obama’nın şahin kadrosundan bazı isimler; Başkan adaylığı süresince “İsrail’in en yakın dostu olduğu “ söylemini sık sık kullanana Hillary Clinton Dışişleri Bakanı. Cumhuriyetçilerin önemli isimlerinden ve Irak’ın üç bölünmesini savunan Bush döneminde aynı koltukta oturan Robert Gates Savunma Bakanı. Janet Napolitano, Arizona valisi iken İç Güvenlik Bakanı olarak atandı. Adalet Bakanlığı’na Eric Holder, Milli Güvenlik danışmanlığına emekli General James Jones ve BM Büyükelçiliğine ise Susan Rice, Obama tarafından atandı. Çin asıllı Nobel ödüllü fizikçi ve yeni nesil enerjiye kendine adanmış Steven Chu da Enerji Bakanı olarak atandı. Ve bir başka son dakika, çok önemli ataması New York Merkez Bankası Başkanı Timothy Geithner Hazine Bakanlığı’na getirildi. ABD’nin 1944-2002 Yıllarındaki Güvenlik Stratejileri.²¹⁷

²¹⁶ Ramazan Kağan Kurt, “Tanrı İmparatorluğu ve Türkiye”,

²¹⁷ Kaynak: Richard K. Bettes: “U.S. National Security Strategy: Lenses and Landmarks”, Princeton University Press, Princeton, Nov. 2004, 4.

148 | Küresel Ekonomik Kriz ve Yeni Dünya Düzeni

<u>Yıl</u>	<u>Proje/Doküman/Strateji</u>
1944	Bretton Woods Dünya Düzeni-Küresel Ekonomik Yapı
1947	Truman Doktrini Çevreleme: Siyasi Yükümlülük
	Marshall Planı Çevreleme: Ekonomik Vasıtalar
	NSC 4/A Çevreleme: Örtülü Siyasi Vasıtalar
1949	NATO Çevreleme: Askeri Yükümlülük
1950	NSC-68 Çevreleme: Büyük Strateji
1951	ABD-Japonya Anlaşması İkili Yükümlülük
1952	NATO Lizbon Konferansı Konvensiyonel Savunma
1953	NSC 162/2 Yeni Bakış
1954	NATO MC 48
	Manila Paketi/SEATO Kara Savaşına Yeni Bir Bakış, Pak- tomanya
1957	NATO MC 14/2 Esnek Mukabele Başlangıç
1961	Berlin İhtimalat Planı, NSAM 2 Esnek Mukabele: Kabus, Karşı Ayaklanma
1962	McNamara Ann Arbor Söylevi
	Genel Maksat Kuvvetleri Nükleer Karşı Kuvvet Savaşlar: Askeri İsteklerin Zirvesi
1963	Garantili İmha, DPM Durum & Strateji
1967	NATO MC 14/3 Esnek Mukabele: Diplomatik Onay
1969	Nixon Doktrini Savaşlar: Düzenli Gerileme
1972	Şangay Bildirisi
	ABM Anlaşması Güç Dengeleme Stratejik Çelişkiyi Dü- zenleme

- 1977 PD-18 Petrol ve Yeni Cephe: Ön Strateji
1978 PD-30 Dünya Düzeni: İnsan Hakları
1980 PD-59 Esnek Mukabeleyi Canlandırma
1982 Reagan Doktrini Toparlanma
1983 SDI Yıldızlar Savaşı(Stratejik Hayaller)
1992 Taslak Sav. Planı.Rehberi
(DPG) Üstünlük Stratejisi
1994 NSSUS, Angajman ve Genişleme Üstünlük ve Kol
Kola Dünya Düzeni
2002 NSSUS, Ön Alma, Önleyici Darbe Ön Cephede
Üstünlük

2- DEMOKRAT ŞAHİN OBAMA VE FİNANS SEKTÖRÜ KAZANDI SANAYİ-ASKER KOMPLEKSİ KAYBETTİ (Şimdilik)

Barack Obama 4 Kasım 2008 seçimlerinde ezici bir çoğunlukla ABD'nin 44. Başkanı seçildi. 20 Ocak 2009'da Beyaz Saray'daki koltuğa oturdu.

Açıklanan resmi rakamlara göre, başkan adayları kampanyalarında 1 milyar 550 milyon dolar harcadı. Bu harcamaya 2004'teki seçimin iki, 2000'dekinin ise üç katı.

Obama, Kenya'nın Kogelo köyünden zenci bir baba ile Ann Dunham adlı Kansalı beyaz bir annenin oğludur. Obama'nın babası ve annesi Hawaii Üniversitesi'nde tanışıp evlendi. 4 Ağustos 1961 Hawaii doğumlu olan Obama'nın anne ve babası o iki yaşındayken ayrıldılar. Obama altı yaşındayken annesi bu kez Endonezyalı biriyle evlendi.

Aile Cakarta'ya taşındı. Obama Endonezya'da yaşadığı dört yıl boyunca Protestan Hristiyan misyoner okullarına devam etti. Obama'nın babası Harvard Üniversitesi'nde burslu ekonomi mastırı yaptıktan sonra Kenya'ya dönerek devlet için çalıştı. Obama'nın annesi Ann Dunham'ın annesinin Yahudi asıllı olduğu iddia ediliyor. Yani Obama hem ırki hem de dini anlamda tam bir "melez" görünse de Amerikan halkına derisinin rengi, seçilmiş klan tarafından annesinin genleri ile birlikte pazarlandı. Obama bir Martin Luther King değildir.

Yeni Dünya Düzeni ütopyası peşindeki seçilmiş klan kendilerinin dışında melez bir toplum ve melez toplum liderleri öngörür.

New York'taki Columbia Üniversitesi'nde siyasal bilimler okuyan Obama 1988'de Harvard Hukuk Fakültesi'ne girdi. Buradaki öğrenciliği esnasında "Harvard Law Review" dergisinin ilk yarı "African-American" yöneticisi oldu. 1996-2004 yılları arasında Illinois eyalet senatörü olan Obama, 2004 yılında da ABD Senatosu'na seçildi.

Barack Obama 2007'de eski ABD Başkanı Bill Clinton'ın eşi Hillary Rodham Clinton'ın karşısına, biraz da Bayan Clinton'ın burnunun sürtülerek seçilmesi için başkan adayı olarak çıkarıldı. Başlangıçta tam bir medya pazarlaması yapıldı. Ancak Evanjelist Hristiyan-Siyonist Yahudilerden teşekkül eden neocon Bush yönetimi sekiz yıldır işleri berbat edince, üstelik finansal krizin tetiği de çekilince... Amerikan halkı Obama'ya yöneldi. Yani Başkan Obama, küresel finans oligarşisi-medya işbirliğinin tam bir pazarlama harikası. Stratejiye uygun bir ürün. Obama'nın annesinin por-

nografi kokan çıplak resimlerinin son dakikada basına sızdırılması da ilginç. İhtar niteliğinde.

Amerikan iç siyasetinde iki ana aktör söz konusudur. Biri sanayi-Pentagon kompleksi olarak tanımlanan WASP(Beyaz Anglo Sakson Protestan) liderliğindeki bu yapının temsilcisi Cumhuriyetçi Parti'dir. Diğer aktör ise finans ve medya sektörünün başını çektiği, Yahudilerden Araplara genellikle her çeşit göçmen kesimince desteklenen Demokrat Parti cenahı. Zenciler ve Hispanikler bu partinin tabii oy deposudur. Cumhuriyetçiler Demokrat Partili siyasetçileri "Latte için züppeler" olarak küçümserler.

Demokrat Parti'nin finans kaynaklarının yüzde 85'i Yahudi lobisi ve Amerika'daki finans sektörüdür. Başkan Barack Obama her ne kadar "siyah başkan", "African American" olarak sunulsa da o bir melezdır. Kaldı ki melezliğinin beyaz tarafını oluşturan annesinin anasının Yahudi aslı Protestan olduğu söylenmektedir. Obama bu yönü ile Cumhuriyetçilerin başkan yardımcısı adayı Alaska Valisi Sarah Palin'e benzemektedir. Zira Palin Yahudi asıllı Evanjelist Protestan Hıristiyan'dır. Obama'nın yardımcısı Joe Biden Siyonist Yahudi, Roman - Katolik olup müthiş bir Kürt ve Ermeni hayranıdır. Delaware Senatörü Biden, Amerikan siyaset yelpazesindeki tescilli Türk düşmanı ve Türkiye aleyhtarı isimlerden biridir. Rum-Yunan lobisinin has adamıdır. Türkiye'ye 1974'te silah ambargosunu tezgâhlayanlardan biridir.

Bu arada ABD'de finans ve medya sektörünün İsrail lobisinin kontrolü altında bulunduğunu belirtelim ve Beyaz Saray'da Obama'nın en yakın adamı olan kişi, Ram Ame-

nuel'in (Rahm Emanuel) katı bir Siyonist, İsrail ordusunda gönüllü savaşmış biri olduğunun altını çizelim.

MIT'den John Tirman'ın "paranın siyaset üzerindeki çarpık etkisi"ni²¹⁸ Obama'nın başkanlığı döneminde 14 Eylül 2008'de patlatılan küresel finans sisteminin de etkisiyle daha çok göreceğiz.

Washington D.C'de eskisinden daha acımasız lobi faaliyetlerinin-savaşlarının yaşanacağını söylemek kehanet değildir. "Political Money Line/ Politik Para Hattı"na göre şirket lobiciliği 2004 yılında Kongre ve 220 diğer federal kuruluş için sürdürülmüş olan lobi faaliyetlerinde 2.2 milyar dolara ulaşmıştır.

Seçim kampanyası boyunca Obama'nın stratejisi "We need change/ Değişime ihtiyacımız var" ve "Yes we can/Yapabiliriz" adlı şarkı üzerine oturtuldu. Bu şarkıdaki en güçlü vurgu Mesihî "vaad edilmiş topraklar" üzerinedir. Küresel finans oligarşisinin kısılcasında inim inim inleyen Amerikan halkı son yedi yılda üç kırılma yaşadı.

Birinci kırılma, 11 Eylül 2001'de Maslow'un "ihtiyaçlar hiyerarşisi"ndeki bir numara GÜVENLİK duygusu kırıldı. İkinci kırılma Eylül 2008'de patlatılan "finansal ve ekonomik güç" kaosu adıyla anılan "işini ve aşını" tedarik duygusu kırıldı. Maslow'daki hiyerarşi de karnını doyurmak ikinci sırada yer alır. Üçüncü kırılma 4 Kasım 2008'de Barack Obama'nın başkan seçilmesiyle başladı ve AHLAK ve SİYASET alanında yaşanacak. Amerikan kamuoyu ilk iki kı-

²¹⁸ John Tirman, "100 Ways America is Screwing up The World", Harper Perennial, New York 8 August 2006.

rilmanın etkisi ile 1982'deki Bradley SİYASİ etkisini Kaliforniya'da bırakmış ve o seçim hikâyesini de Davud'un Mez-murlar'ının yanına koymuşa benziyor.

1995'lerden itibaren Hollywood filmlerine dikkat ettiy-seniz veya hatırlamaya çalışın... Hırsız, katil, ırz düşmanı zenciler gitti mahallenin namusunu koruyan zenci polisler geldi. Yoldan çıkanların çoğu beyaz. "24" dizisinde ikinci sezonda da, şimdiki üçüncü sezonda da ABD başkanı zenci. TGRT'yi satın alan "Fox TV"nin sahibi muhafazakâr Yahudi Murdock grubu dâhil pek çok Hollywood ve medya devi Obama'yı destekledi. Neden Obama desteklendi?

a) Bir kere topyekûn Amerikan halk çoğunluğunun gazı alındı. Özellikle zenciler, Hispanikler –yaklaşık 75 milyon-Obama'ya koşa koşa oy verdi. Ekonomik krizin vurduğu beyaz Amerikalılardan önemli bir kesim de Obama'ya oy verdi. İçi beyaz dışı siyah Obama hep halkçı gözükecek.

b) Obama ile birlikte İran'ı vurmak daha kolay olacak. İsrail Bush'tan kurtulmanın tadını çıkaracak.

c) Müslüman ülkelere saldırmak eskiye kıyasla daha rahat kotarılacak. Ne de olsa ABD Başkanı Obama, baba tarafından Müslüman kökenli, göbek adı "Hüseyin"... Yani Prens Charles'ın "sünnetli ve Müslüman" olmasına benzer bir operasyonla karşı karşıya İslam dünyası. Öyle görünüyor ki islan dünyası daha çok taze dayaklar yiyecek. Gerçek-te Başkan Obama'nın babası Ateist.

d) Obama ile birlikte Afrika'nın ekonomik ve enerji kaynaklarına daha kolay ulaşılabilecek. Zira ABD Afrika'da Çin varlığından oldukça rahatsız durumda.

e) “Medeniyetler Çatışması” tezi, “Temiz ulus”, Batılı değerler, yani Yahudi – Hristiyan toplumu dominantını korumak için ilk operasyon sayıları 40 milyonu bulan zencilere karşı yapılacak. Nitekim Mart 2010’da Obama’nın “sağlık reformu” Yahudi lobisinin desteği ile Kongre’den geçmiş olup Öncelikle çoğunluğu zenci-Hispanik 40 milyon en yoksul kesimi sigorta kapsamına alıyor. Sırada Hispanikler ve Asyalılar var. Amerikan sisteminde “zenciye zenciye öldürtmek” adettendir.

Türkiye açısından bakarsak, şairin “her renge bürün de hiç renk verme” dediği gibi, karşımızda dünyadaki en stratejik koltuğa oturmuş, içi beyaz-dışı siyah, kendisi “yedi bela Hüsnü” değil ama “yedi bela” tiplerin elinde bir “Hüseyin” Obama var. ABD’nin ilk Yahudi başkanı olan Obama²¹⁹ ile Türk-Amerikan ilişkilerinde tarihi kırılmalar göreceğiz.

3- BAŞKANIN ADAMLARI

ABD’nin 44. başkanı Barack Obama pekçok farklı kökenden kişiyi bakanlık koltuğuna oturttu. Ekonomi ekibi Bill Clinton döneminin tecrübeli isimlerinden oluşuyor. Milli güvenlik konusunda da Bush döneminden tanınan isimler yer alıyor ekipte. Obama İsrail’e yakın bir politika izleyeceği izlenimi veriyor.

Obama’nın ekibinde pek çok şahin isim yer alıyor. Bunlardan biri Beyaz Saray Genel Sekreteri, 49 yaşındaki fanatik bir Yahudi olan Rahm İsrail Emanuel. Emanuel’in görevi bizdeki başbakanlığın karşılığı ve Obama’nın sağ kolu. Ba-

²¹⁹ John Helleman, New York Dergisi 19 Eylül 2011.

karların ve başkan yardımcısının üzerinde bir pozisyonda. Sert tavrından dolayı "Rahm BO" olarak anılıyor. Chicago doğumlu Emanuel, yardım kampanyalarıyla tanınan ve sonradan Yahudiliği seçen hırslı bir anne ile Kudüs doğumlu Yahudi doktor bir babanın oğlu. Babası Benjamin M. Emanuel, İsrail kurulmadan önce İngiliz sömürge yönetimi esnasında Araplara karşı silahla mücadele eden ırkçı "Irgun" teşkilatının militanıydı... Emanuel 1992'de Clinton'ın başkanlık seçimi kampanyasında çalıştıktan sonra 1993 - 1998 yılları arasında, Beyaz Saray'da Clinton'ın politik ilişkiler ve siyaset-strateji konularında üst düzey danışmanlığını yaptı. 2003 yılında kongreye girdi. Ermeni ve Yahudi lobisine çok yakın olan Emanuel bir İsrail gazetesine Obama için verdiği "Tabi ki İsrail'in çıkarlarını koruyacak. Sonuçta o bir Arap değil ki. Beyaz Saray'a da yerleri silmek için gitmedi zaten." açıklamasıyla ABD'de soğuk rüzgârlar estirdi. Rahm İsrail Emanuel Ermeni iddialarını da soykırım olarak nitelendiriyor.

Joe Biden: ABD başkan yardımcısı. 1973 yılından bu yana Amerikan Senatosu'nda yer alıyor. Türkiye karşıtı görüşleriyle tanınan Biden, 1980 yılından bu yana ABD senatosunda Ermeni iddialarını içeren tasarılarla destek verdi. "Frankist" olduğu iddia ediliyor. Yani Yahudi soylu Hristiyan.

Hillary Clinton: Dışişleri bakanı. Eski başkan Bill Clinton'ın karısı. İsrail yanlısı. New York senatörüydü. Anne tarafından Yahudi asıllı.

Eric Holder: Amerika'nın ilk zenci adalet bakanı. Ayrıca Obama kabinesindeki tek zenci bakan. Barbados kökenli avukat ve Guantanamo'nun kapanması taraftarı.

Robert Gates: Bush kabinesinden kalan tek bakan. 1991 – 1993 yılları arasında CIA başkanı olan Savunma Bakanı Gates 2006'dan beri bu görevde.

Janet Napolitano: Yeni iç güvenlik bakanı. Eski Arizona valisi Napolitano eyaletin yeniden seçilmeyi başaran tek kadın valisi. 2005 Kasım ayında Time dergisi tarafından ABD'nin en başarılı 5 valisi arasında gösterildi. Kanseri yenen, hukukçu Napolitano İtalyan kökenli. Klimanjero ve Himalayalara tırmandı.

Bill Richardson: 2002 yılından beri New Mexico valisi iken Ticaret Bakanı olan Richardson Latin Amerika kökenli.

Arne Duncan: Eğitim bakanı. Chicagolu ve profesyonel basketbolcu.

Steven Chu: Enerji bakanı Chu, 1997 yılında Nobel ödülü kazandı. Profesör Chu, Stanford Üniversitesi Fizik bölümü ve Bell Elektrik – Elektornik Araştırma Laboratuvarı başkanıydı. Bioenerji konusunda çalışmalarıyla tanınıyor. Çin kökenli ama Çince bilmiyor. Ailesinde çok fazla akademisyen var.

Ray Lahood: Ulaştırma bakanı. Lübnanlı bir ailenin çocuğu. Eğitimci ve sosyolog. Cumhuriyetçi olan Lahood 1998 yılında milletvekilliği görev süresinin dolmasıyla Temsilciler Meclisi'nden bir daha seçilmemek üzere kendi isteğiyle emekliye ayrılmıştı.

Shaun Donovan: Bayındırlık bakanı. Dar - orta gelirli ailelerin ev sahibi olmaları konusunda yaptığı çalışmalarla tanınıyor. Bayındırlık sektörünün sadece özel sektör eliyle olmayacağını savunuyor. Clinton döneminde Bayındırlık Bakanlığı'ndaki görevi esnasında 1 milyon 700 bin insanın ev sahibi olmasına vesile oldu.

Ken Salazar: İç işleri bakanı. Latin Amerikalı asıllı. Sekiz çocuklu fakir bir ailenin çocuğu. Evinde su ve elektrik olmayan Salazar 2004 yılında Colarado senatörü seçildi.

Timothy F. Geithner: Hazine bakanı olmadan önce New York eyaleti Merkez Bankası başkanı idi. FED Başkanı Ben S. Bernanke'ye çok yakın bir isim. Eski vergi borçlarını ödemediği basına yansıdı. Ekonomik krizle ilgili olarak Obama kabinesinin en şaibeli isimlerinden biri. Yahudi asıllı.

Hilda L. Solis: Çalışma bakanı. Vasıfsız işçi haklarını savunmasıyla tanınan Bayan Solis dört dönemdir California eyalet milletvekilliği görevini yürütüyor. Temsilciler Meclisi Başkanı Nancy Pelosi'nin çok yakın arkadaşı.

Eric K. Shinseki: Gazi, şehit ve emekli askerlerden ve ailelerinden sorumlu bakan. 38 yıl ABD ordusunda görev yaptı. Eski Genelkurmay Başkanı olan Shinseki Irak ve Afganistan'da görev aldı. 1942 Hawaii doğumlu ve Japon asıllı.

Cassandra Quin Butts: Hukuk baş danışmanı. Harvard'dan Obama'nın okul arkadaşı. Zenci.

Cecilia Munoz: Hükümetlerarası ilişkiler direktörü. Daha önce bir düşünce kuruluşunda siyasi analist olan Bayan Munoz, Latin kökenli göçmenler için çalışmalarıyla tanınıyor.

John O. Brennan: Terörle mücadele baş danışmanı. 1990'larda CIA'nın Suudi Arabistan şefiydi. 25 yıllık istihbaratçı. Irak'ın işgali öncesi BM'ye sunulan, Irak'ta kitle imha silahları bulunduğu dair düzmeci raporun hazırlayıcılarından. İşkenceye hoşgörüyle bakıyor.

Leon Panetta: CIA başkanı. Restoran işleten bir İtalyan göçmenin oğlu. Clinton döneminde 1994 – 1997 arası Beyaz Saray genel sekreterliği yaptı. California doğumlu, hukukçu ve siyasetçi. Irak Çalışma Grubu'nun üyelerindendi. İstihbarat geçmişi yok.

Jonathan Favreau: Üniversiteyi 2003 bitirdikten sonra John Kerry ile çalışmaya başladı. Kanada asıllı. 2005'ten beri Obama'nın ekibi içinde yer aldı. Obama'nın konuşma metinlerini hazırlıyor. "Favs" takma adı ve gitar çalmadaki ustalığı ile şöhretli.

Tom Vilsack: Tarım bakanı. Genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) üreten en büyük şirket Monsanto'nun destekçisi.

Tom Daschle: Sağlık bakanı. 30 yaşından beri kongrede görevli. Eski bir hava kuvvetleri subayı. Aslen Rusya'da yaşayan Alman kökenli aileden geliyor.

James L. Jones: Milli güvenlik danışmanı. Orgeneral Jones NATO Avrupa Müttefik Kuvvetlerinin başındaydı.

2007’de ABD’nin Ortadoğu özel temsilcisiydi. Çocukluğunun büyük bir kısmı Fransa’da geçti.

Penny Pritzker: İş dünyasının önde gelen Yahudi – Amerikan Pritzker ailesinin kızı. Hyatt oteller zincirinin başında. Forbes dergisinin en zengin 400 ismi listesinde, 2.8 milyar dolarlık servetiyle 135. sırada.

Ve diğerleri Craig Robinson (Obama’nın kayınbiraderi), Valerie B. Jarrett (İran – Şiraz doğumlu). Obama’dan büyük beklentileri olan hayalperestleri hayal kırıklığına uğratacak bir kadro. “Malzeme” bu. Bu malzemeden sürpriz bir yemek çıkar mı?

Hadisenin, yani “Obama Olayı”nın asıl vahim tarafı, Eylül 2008 finansal krizinin bütün müsebbiplerinin Obama iktidarında hem siyaseten hem de iktisaden terfi ederek daha yüksek mevkilere gelmiş olmalarıdır. ²²⁰ Yani “kediye ciğer emanet ediliyordu.” Yeni Dünya Düzeni için “ekonomik tetikçiler” artık siyasi mekanizmanın birinci halkasını oluşturmuştu. Hiçbir insani değer yargısına inanmayan, açgözlü, para, borsa ve mortgage pazarlamacıları her şeyi mümkünmüş gibi gösteren ²²¹ oyunlarına, Obama iktidarı ile birlikte pervasızca devam etmekteydiler. Sahip oldukları siyasi ve iktisadi güçle Eylül 2008’den günümüze hiçbir çözüme yönelik, tedbir almadıkları gibi ABD’nin tarihinde ilk kez ülkenin notu da düşürülüyordu. Artık 2011 yılının sonlarına doğru

²²⁰ Inside Job, DVD Belgesel, Charles Ferguson, 2010 Sony Pictures Classics Inc.

²²¹ Hırs / Freefall, DVD film, BBC Worldwide Ltd, 2009.

ABD'nin 15.2 trilyon dolarlık milli gelirine karşılık federal hükümetin borç stoku da 15.2 trilyon dolara ulaşmıştı.

4- "ZAYIF İHTİMALLER" ÜZERİNDEN KÜRESEL ŞOKLAR: 11 EYLÜL 2001 SALDIRILARI -EYLÜL 2008 MALİ KRİZİ VE FEMA

Ekim 1984'te, köşe yazarı Jack Anderson milli bir kriz halinde FEMA'nın "DEVREYE GİRECEK BİR KANUN" hazırladığını yazdığında Amerikalılar neredeyse şok geçireceklerdi.

Bu kanunla, FEMA, "Anayasa ve İnsan Hakları Bildirgesi'ni askıya alıp, özel mülkiyete el koyup, serbest girişimciliği ortadan kaldırarak Amerikalıları totaliter bir mengeneyle kısıtıracak"tı.

Anderson yazıncaya kadar Amerikalı çoğunluğun böyle bir kamu kurumunun varlığından bile haberi yoktu.

FEMA, kanuni düzenlemeye "MİLLİ GÜVENLİK" planlaması adını vermeyi uygun görmüştü.

H.R.4079 FEMA²²² (Federal Acil Durum Yönetim Teşkilatı) Demokrat-Evanjelist Başkan Jimmy Carter tarafından 20 Temmuz 1979'da tabii afetlerde kurtarma ve sivil savunma amaçlı kurulmuştu. Ancak Cumhuriyetçi-Evanjelist Başkan Ronald Reagan yönetiminde FEMA "milli güvenlik tehlikeye girdiğinde seçimsiz milli hükümet olarak başa geçecek olan, yani gizli FEMA devleti kurumuna" dönüştürüldü.

²²² C.V.Anderson, "The Federal Emergency Managment Agency", Nova Science Pub. INC, Şubat 2003.

Afet masası tarafından Acil Durum Yardımlaşma Kanunu ile 1988’de ABD başkanına bahşedilmiş olan haklar, 24 Mart 1989’da Başkan baba Bush tarafından yayınlanan yürütme emri ile FEMA’nın başına devredildi. Bu emirle diğer federal kuruluşları yönetme yetkisi FEMA’ya devredilmiş oluyordu. “Acil durum” ölçütlerine bir bahane, neredeyse gazete ve televizyonlarda günlük olarak bile bulunabiliyor. Yetmedi 11 Eylül 2001 saldırı ve 14 Eylül 2008 mali krizi benzeri bir durum her an yaşanabilir. Evanjelist Reagan yönetiminde FEMA, 1981’den itibaren barışçı eylemleri bile potansiyel bombalı teröristler gibi görerek ipin ucunu kaçırmaya başlamıştı.

Reagan ile başkanlık danışmanı, sonra adalet bakanı olan Edwin Meese ve California milli muhafızı “Orgeneral” Louis O.Giuffrida FEMA’yı yeni bir kimliğe büründürdüler.

1960’ların sonu ile 1970’lerin başında Vali Reagan’ın terörizm danışmanı olarak görev yapan Giuffrida, Reagan’ın arzusu üzerine “California Özel Eğitim Merkezi”ni (CSTI) kurmuştu.

Polis ve ordu için komando eğitimi veren bu merkezin el kitabından bir alıntı: “Kanuni şiddet hükümetimizin ayrılmaz bir parçasıdır, çünkü ancak bu şekilde zayıf yönlerimizi kapatabiliriz.”

FEMA, Amerikan ordusunun “Garden Plot”un türevi olan “İÇ TEHDİT BASTIRMA” çalışmalarına odaklanmış durumda. Mesela bunlardan bazıları, borç ödemelerinin Amerikan devletlerinin-eyaletlerinin yüksek büroları tarafından askıya alınmasından, Amerikan ticari bankalarına

kitlesel hücumlara, yiyecek kısıtlamaları ve uyuşturucu ile savaşa kadar her şey dâhil.

FEMA, Nisan 1984'te REX84 A kodlu kanun ile gücünü test etti. Bu kanun ABD sivil ve askeri teşkilatlarının ciddi bir milli güvenlik krizine müdahaleye hazır olup olmadığını test etmek için hazırlanmıştı. Yürütme emri 11951, Acil Durum Planlama Ofisi ya da FEMA'nın görevlerini ayrıntısıyla açıklıyor.

Bu emir, ABD başkanı tarafından ilan edilen bütün milli acil durumlarda, artan milletlerarası gerilimlerde ya da EKONOMİK KRİZLERDE bütün yürütme emirlerin etkin hale getirilmesine imkân sağlıyor. Yani FEMA bütün muhtemel İÇ KRİZLERE odaklanmış durumda.

FEMA'nın bütün yürütme emirlerini ve acil durum yürütme emirlerini etkinleştirmesi için tek ihtiyaç duyulan şey, başkanın herhangi bir milli acil durum ilan etmesidir. Amerika'daki "muhalif" seslerin söyleyip yazdıklarına göre FEMA'nın yürüttüğü AR-GE çalışmaları, CIA'nın LSD çalışmalarını bile solda sıfır bırakacak cinsten.

Yazar Jack Anderson'ın makalesinin araştırmasına yardımcı olan Donald Goldberg'e göre, devlet adına çalışan bilim insanları FEMA'ya "kriz esnasında hareketlerini yönlendirebilmek gayesiyle teröristlere uyarıcı veya uyuşturucu iğneler yapması veya algılayışlarını sekteye uğratmak için MİKRODALGALAR kullanması" gibi KİTLE KONTROL yöntemleri öneriyordu. FEMA'nın olağanüstü hal stratejileri, Pentagon'un manevralarına paralel bir dizi tatbikatla denendi. FEMA Rex-84'ü, Amerikan ordusunun Nisan 1984'te Honduras yakınlarındaki Kontra erzak depolarına

binlerce kişilik birlik indirdiği Gece Treni 84 Harekâtı ile eşgüdüm içinde yürüttü. Donald Goldberg'ın yazımına yardım ettiği ve ünlü erotik dergi Penthouse'un Ağustos 1985'teki sayısında yayınlanan makalede, tatbikat esnasında FEMA'nın altı saatlik bir sürede 400 bin hayali "yabancıyı" yakalayıp bunları ABD'deki çeşitli askeri kamplarda tutacağı, yani yakalayıp tutacağını varsayacağı anlatılıyor. FEMA, bu toplama kaplarını mülteciler arasında köstebekler olacağı öngörüsüyle haklı çıkarmaya çalışmıştır. Aslına bakılırsa Donald Goldberg ve diğer eleştirmenlere göre "Rex-84 Amerikan vatandaşlarını topluca yakalama tatbikatı"ndan başka bir şey değildi. Açıkçası "Cable Splicer veya Garden Plot"tan farksız, mesela orta Amerika'nın işgali gibi ÇELİŞKİLİ bir hükümet teşebbüsünde ortaya çıkması muhtemel Amerikan halk eylemlerini bastırmada kullanılmak üzere tasarlanmış bir plan FEMA.²²³

"Orgeneral" Louis O. Giuffrida daha 1970'te askeri öğrenciyken hazırladığı bir ödevde, "siyah radikalleri" hapsedmeyi öneriyor, toplama kamplarının nasıl inşa edilip yürütüleceğini tarif ediyordu. "Posse Comitatus Code" Amerikan ordusunun ABD'yi yönetmesini yasaklar. Bu Yüksek Mahkeme'nin güvencesindedir. Ancak FEMA-Ordu, sıkıyönetim anlamına gelen "acil durum kanunları" ile "acil durum güçleri"nin yönetimi ele almasıyla her şey mümkün olabiliyor.

FEMA başkanını diktatöre yakın güçlerle donatan Acil Durum Yönetim Merkezi Kanunu ile haberleşmeyi kısıtla-

²²³ Penthouse, Ağustos 1985.

ma, hükümet karşıtı gösterileri yasaklama, endüstriyel kamulaştırma “milli savunma” adına özel mülke el koyma ve devlete sadakat –FEMA gizli devletine- yemini ettirilmesine onay vermeye imkân sağlıyor. FEMA, “hükümetin devamlılığı” (COG) programı ile öncelikle Amerikan halkı olmak üzere insanlık için (COG ile) ahrette son sözü söyleyecek kurum konumunda. FEMA, bir nükleer saldırı/savaştan nasıl sağ çıkılacağı hususunda oldukça naif stratejiler geliştirirken, önceliği her şartta federal hükümetin mensuplarının ayakta kalmasına verdi. Geri kalan Amerikalılar için Reagan’ın savunma bakan yardımcısı oldukça pratik bir “kurtuluş” yolu bulmuştu: “Bir çukur kazın, üstüne birkaç kapı kapatın, sonra da üstüne üç kat toprak dökün... Eğer yeterince küreğiniz varsa herkes hayatta kalacak demektir.”

Daha 1950’lerin başında bir milyar dolara mal edilen çok gizli yer altı kalesi “TESİS” Weather Dağı’nın sağlam granit yapısının altına inşa edilmişti. Amerikan kaynaklarından öğrendiğimize göre Washington’ın 70 kilometre batısında, Virginia Bluemont’daki bu Beyaz Saray tıpkı James Bond filmlerindeki setlere benziyordu. Yeraltındaki Beyaz Saray-Tesis renkli görüntülü telefon sistemi ile dünyanın en güçlü süper bilgisayarlarından birine de sahipti. Tesis her şeyi ile bir yer altı alışveriş-eğlence merkezi durumundaydı.

Milli bir felaket durumunda hayatta kalan federaller – esasen FEMA- ABD’yi Tesis ve FEMA’nın Maryland Olney’deki yer altı yönetim merkezi ile ülke çapına yayılan 50 sığınaktan yönetmeye devam edecekler. Washington D.C’deki Pentagon’un bir benzeri Camp David’in hemen kuzeyinde yerin 180 metre aşağısında hizmet vermek için hazır. Jonathan Vankin ve John Whalen tarafından ortaklaşa

kaleme alınan "The Greatest Conspiracies of All Time" (Bütün Zamanların En Büyük Komplo Teorisi" adlı kitaba göre; "Ne yazık ki milli bir felaket sırasında eski ABD'yi yöneten federaller aşına olduğumuz kişiler olmayabilirler. FEMA'nın COG planına göre belirlenen, seçimle gelmemiş, ne kadar güvenilir olduğu bilinmeyen 300 bin kişi, "milli güvenlik tehdidi halinde federal hükümetin karar alma pozisyonlarında hizmet etmek üzere" FEMA tarafından seçilip eğitilecektir. Elbette bu tür eksantrik projelere karşı mücadele eden, FBI'dan Pentagon'dan ve başka devlet birimlerinden Amerikalıların sayısı da az değil. Nitekim "Orgeneral" Giuffrida 1985 yılında FBI ve Pentagon'un "yakın tehdit" nitelemesiyle görevinden uzaklaştırılmıştı.

FEMA'nın 10995'den başlayarak 11931'e kadar devam eden yürütme emirleri var. Bunlardan yürütme emri 11004, iskân ve finans otoritesine, köylerin, kasabaların, şehirlerin, mahallelerin yerlerini değiştirme, yerleşim alanlarını boşaltma ve nüfuslar için "yeni yerleşim birimleri bulma" yetkisi veriyor. Keza 11000 kodlu yürütme emri bütün sivilin FEMA gözetiminde işçi taburlarına aktarılmasını öngörüyor. 11003 ise FEMA'nın bütün havaalanlarına ve uçaklara el koymasına izin veriyor..

FEMA'nın arkasındaki beyinlerin Dış İlişkiler Konseyi (CFR) ve Üç Taraflı Komisyon'un üyeleri olduğu ifade ediyor. Bunlar ise tamamen küresel finans oligarşisi veya Yeni Dünya Düzeni Tarikatı olarak nitelendirilen bir avuç "seçilmiş klan"ın kontrolü altında. Bu görüşü Brent Scocrof ismi doğrulamaktadır. Zira bu isim hem söz konusu mahfilere üye hem de FEMA'nın danışmanı. Bir başka şöhretli

tanıdık. FEMA danışma heyeti, "medeniyetler çatışması" tezinin mimarlarından Prof. Samuel P. Huntington tarafından yönetilmektedir.

Huntington, 1972'de Demokrat-Evanjelist Jimmy Carter Başkanlık Memorandumu 32'yi tasarladı. 1979'da FEMA'nın kurulmasına önayak oldu. Huntington'un bütün meşhur fikirleri milli güvenlik kararı emri 47'ye geçirildi ve 22 Temmuz 1982'de Cumhuriyetçi-Evanjelist Başkan Reagan tarafından kanunlaştırıldı.

Amerika'daki müesses nizama muhalif araştırmacılara göre; "Bunlar sağın, solun ya da başka bir lanet tarafın işi değil. İş ABD'yi baştanbaşa istila eden ve Yeni Dünya Düzeni'ne katılmaya götüren Illuminati'de bitiyor." FEMA'nın acil durum yönetiminde Hazine Bakanlığı-Departmanı, nakit olan ve olmayan paraların toplanmasından ve mal ve taahhüt delillerinin yeni baştan ortaya çıkartılmasından sorumlu olacak. Federal olmayan bir banka olan Federal Reserve yani Amerikan Merkez Bankası tedavüldeki paranın yürürlükten kaldırılma nizamından sorumlu olacak.

İran'a nükleer saldırı senaryolarının, iç savaşların tartışıldığı ABD/Batı ve İsrail ile İslam dünyası arasındaki gerilimin tırmandığı tarihin en hassas dönemlerinden birindeyiz. FEMA yeniden yapılandı. Hem de nükleer saldırı, isyan ve iç savaşa göre. Bankacılık işlemlerinden vatandaşlık kanunlarına kadar. ABD olağanüstü şartlar için hazırlık yapmaya devam ediyor. ABD'nin muhtelif şehirlerinde 800 toplama kampı-cezaevi hazırlandı. FEMA tarafından yönetilecek bu kampların her biri binlerce insanı barındıracak nitelikte. En büyük kamplar, Alaska, Alabama, Arkansas,

Colarado, California, Georgia, Hawai, İndiana, Illinois, Luisiana, Mississippi, Nevada, Oregon, Texas, Washington ve diğerleri. Alaska'daki kamp iki milyon kişiyi barındıracak kapasitede.

FEMA (Federal Emergency Management Agency) gizli hükümeti gerektiğinde seçilmiş başkanı aşır kararlar alma yetkisine sahip. FEMA istediği takdirde insanları sorgusuz sualsiz tutuklama ve süresiz gözaltında tutmak gibi yetkilerle donatılmış durumda. Bu yetkiler "Executive order" denilen ve numarası 10990'dan 11931'e kadar giden çok çeşitli konuları kapsayan direktiflerle verilmiş durumda. ABD "zayıf ihtimaller" üzerinden güçlü şoklara göre yönetimi devralacak bir yapılanmayı kurmuş durumda. 11 Eylül 2001 saldırıları "zayıf ihtimaller"e dayalı güçlü şok tanımına oldukça uygun bir örnektir.

Eylül 2008'de patlayan/patlatılan mali kriz ile birlikte ABD başta olmak üzere küresel bir ekonomik kaosun yaşanacağı artık ayan beyan ortada. FEMA-Executive Order Num.11000 ile yönetim Amerikan başkanının elinden alınıp, insanlar kitleler halinde tutuklanıp kamplarda zorla çalıştırılabilir. İlginç olanlardan biri şudur. FEMA ile ilgili bilgileri Amerika'nın büyük gazetelerinde hemen hemen hiç bulamazsınız. FEMA, ABD'nin çeşitli eyaletlerinde gizli sığınaklar inşa etmek için bir milyar 300 milyon dolar harcadığı zaman bile Kongre'de bu işten haberdar olan milletvekili ve senatörlerin sayısı en fazla 20 kişiymiş. Bunlar da güvenlik izni çok yüksek tutulmuş kongre üyeleri. Geri kalan Kongre üyelerinin ise hiçbir şeyden haberi bile olmamış. ABD'de

küresel finans oligarşisinin başını çektiği bir grup “seçilmiş” korkunç işler için hazırlıklarını tamamlamış durumda.

Obama’nın başkan seçilmesi beyaz/seçkin ırkçılığa siyah deri geçirme operasyonundan başka bir şey değil. Obama, Kızılderililerin deyişiyle, “Beyaz Adam’ın adamı”. Obama, “zayıf ihtimaller” üzerinden küresel çapta şoklar tezgâhlamaya uygun bir tipoloji.

1990’lardan ve hatta 1970’lerden beri adım adım tezgâhlanan ve önce Amerika’yı/Amerikan halkını vuracak küresel bir ekonomik krizin tetiği Eylül 2008’de çekildi. Bundan sonra her şey olabilir. ABD’de 1964 yılından beri fakir sayısında endişe verici artışların olduğunu Amerikan istatistikleri gösteriyor. Sayıları 1991’de nüfusun %14.2’sine yani 35.7 milyon kişiye ulaşıyor. ABD istatistikleri tarafından gösterilen fakirlik sınırı bekâr bir kişi için yıllık 6932 dolar olarak belirlenmiştir.²²⁴ Buna mukabil Amerikan istatistikleri yıllık geliri bir milyon dolardan fazla olanların sayısının da arttığını gösteriyor.²²⁵ Özellikle başta İngiltere olmak üzere birçok OECD ülkesindeki eğilim de aynıdır.

Bu tespitler sizlere bir fantezi olarak gelmesin: “Zayıf ihtimal güçlü şok” ile “Seçilmiş elitler”, öncelikle kendilerine karşı en kapsamlı ve sert direnişi göstermesi kesin gibi bir şey olan Amerikan halkının icabına bakmak istiyor. Arkasından dünya büyük bir hesaplaşmaya sürüklenecek. Önce ekonomik “Armagedon” sonra Mesihi Armagedon... Çünkü kendi Tanrı’sı adına konuştuğunu iddia eden bir “seçil-

²²⁴ Herald Tribune, 4 Eylül 1992.

²²⁵ Herald Tribune, 25 Mayıs 1992.

miş” elitler zümresi ile karşı karşıyayız ve Tanrı adına konuştüğünü iddia edenlerle pazarlık edilemez.

5- ABD’DE YÜZYILIN KRİZİ: ELİTLERARASI SER-VET TRANSFERİ VE KERİZ SİLKELEMESİYLE “NOVUS ORDO SECLORUM”

21. yüzyıla girerken kapitalizmin 19. Ve 20. Yüzyıldaki dişli rakipleri olan sosyalizm ve komünizm artık yoktu. Buna mukabil kapitalizm kendi içinde dönüşerek finansallaşma²²⁶ sürecinin doruklarını her gün daha da yukarı itiyordu. Üretim ve ticaret kapitalizmi liderliği finans kapitalizmine bırakmıştı.

Dünya ekonomisi 1960’lı yıllarda enflasyondan arındırılmış olarak ortalama yılda % 5 büyüme sağlamıştı.²²⁷ 1970’lerde dünya ekonomisindeki büyüme senelik ortalama % 3.6’ya, 1980’lerde yılda % 2.8’e düştü. 1990’ların ortalarında ise dünya ekonomisindeki ortalama yıllık büyüme % 2’ye düşmüştü.²²⁸ 1973’ten 1994’e kadar bütün Avrupa’da bir tek net yeni iş bile sağlanamadı.²²⁹ Açıkçası kapitalizm, 20 yıl içinde, büyüme hızının % 60’ını kaybetmişti.²³⁰ 1968 yılında, İkinci Dünya Harbinden sonraki dönemde, uzun

²²⁶ Costas Lapavitsas, “Finansallaşma ve Kapitalizmin Krizi”, Yordam Kitap, Türkçesi Tuncel Öncel, İstanbul, 2009.

²²⁷ IMF-International Monetary Fund-International Financial Statistics, Washington, D.C, Çeşitli Yıllara Ait Veriler; Stuart Holland, Toward a New Bretton Woods, Russel Press, Nottingham, İngiltere, 1994, s. 10.

²²⁸ Council of Economic Advisers, Economic Report of the President 1995, Washington D.C; U.S. Government Printing Office, s. 403.

²²⁹ A.g.e, s. 314; Robert Solow, Is All That European Unemployment Necessary? The World Economic Laboratory, MIT Working Paper, No. 94-06.

²³⁰ Prof. Dr. Lester C. Thurow, “The Future of Capitalism”, 1996.

zamandır yerinden kımıldamayan Kuzey Kutbu buzulları misali, ekonomik eşitsizlik iyice kendini göstermeye başladı.²³¹ Bu tarihten 20 yıl sonraki dönem boyunca gelir dağılımındaki eşitsizlik öylesine hızlı genişleyip yoğunlaştı ki, 1990'lı yılların başlarında gelir dağılımındaki eşitsizlik hem sosyal gruplar arasında hem de bu gruplar içinde olmak üzere, bütün meslek, eğitim, sanayi, demografi (yaş, cinsiyet, ırk) ve coğrafi bölgelerde yükseldi.

1980'li ve takip eden 90'lı yıllarda erkeklerin kazancındaki bütün getiriler işgücü toplamının zirvesinde yer alan % 20'ye gitti ve % 64 gibi devasa bir oranda en tepedeki % 1'de gerçekleşti.²³² Öte yandan kazançlardan ziyade gelirler incelendiğinde en tepedeki % 1'in daha da fazlasını elde ettiğini, yani toplam gelirlerin % 90'ını elde ettiği görülecektir.²³³ ABD'de nüfusun zirvedeki % 1'inin sahip olduğu servet payı % 40'tan daha çoktu ve 1990'lı yılların başında, 1970'lerin ortasındakinden iki kat fazlaydı.²³⁴

Şaibeli bir suikastla öldürülen Başkan John F. Kennedy: "Sular yükseldiğinde, bütün tekneler de yükselir" demişti. Ancak bu söz 1970'li yılların başından itibaren geçerli değildi.

²³¹ Claudia Goldin and Robert A. Margo, "The Great Compression: The Wage Structure of the U.S at Mid-Century", *The Quarterly Journal of Economics*, Şubat 1994, s.4.

²³² Daniel R. Feenberg and James M. Poterba, "Income Inequality and the Incomes of Very High Income Taxpayers", NBER Working Paper Num: 4229, Aralık 1992, s. 31.

²³³ Daniel R. Feenberg and James M. Pateba, a.g.e, s. 5.

²³⁴ *Wealth: The Divided States of America*", New York Times, Nisan 23, 1995, s. F.2.

Ekonomi yükselme gösteriyor, ancak bu arada pek çok tekne de batıyordu. ABD’de kişi başına düşen reel GSYİH 1973-1994 döneminde % 33 artmıştı. Buna mukabil sıradan işçilerin reel ücretleri % 14 ve reel haftalık ücretleri ise % 19 düşmüştü. Bir başka söyleyişle reel ücretler 1994 yılının sonunda 1950’li yılların sonlarındaki seviyeye geri gitmişti. Böyle bir durum ABD’de daha önce hiç söz konusu olmamıştı.²³⁵

Başkan Clinton ABD ekonomisinin vatandaşlarının büyük bir kesimine ihtiyaç duymadığını şu sözlerle dile getirmişti: “... 1980’lerde yaşanan gelişmelerden dışlanmış, bir kenara atılmış ve şimdi başka bir dünyada yaşayan insanlar... oy kullanmıyorlar, işsizler, suç ihbarlarında bulunmuyorlar, çocuklarını okula göndermiyorlar ve hatta iletişim kurabilecekleri bir telefonu olmayanlar bile var. Bir boşlukta yaşıyorlar.”²³⁶

“1970’li yıllarda başlayan bugünkü bunalımın kapitalizmi tehdit ettiğini kimse inkar etmeyecektir. Bu bunalım 1929’dakinden daha farklı bir vahamet içermektedir ve en büyük şirketler muhtemelen içine yuvarlanacaklardır.”²³⁷ Braudel aynı eserinde “İzleyen denklemler istenen yönde yazılabilir” diyerek şu denklemleri veriyor: “Ekonomi= siyaset+kültür+toplum veya kültür= ekonomi+ siyaset

²³⁵ Council of Economic Advisers, “Economic Report of the President 1995”, Washington D.C, U.S Government Printing Office, s. 276, 311, 326.

²³⁶ Peter S. Canellos, “The Outer Class”, Boston Globe, Şubat 6, 1994.

²³⁷ F. Braudel, “Maddi Uygarlık III. Ekonomi ve Kapitalizm XV-XVIII. Yüzyıllar”, Gece Yayınları, Ankara 1993, s. 543.

+toplum veyahut da belli bir toplumda siyasetin ekonomiyi yönettiği veya tersi kabul edilebilir.”²³⁸

Sonuç olarak “bir ihtilal ya da daha sonra kalıcı olan bir askeri darbe yaşamayan hiçbir ülkede eşitsizlik, şu son 20 yıldır ABD’de söz konusu olduğu kadar hızlı ve yaygın bir şekilde artmamıştır. Şimdiye kadar Amerikalılar, kişi başına düşen milli gelir artarken, reel ücretlerin azaldığına hiç şahit olmamışlardır.”²³⁹ İşte 1978 Dünya Bankası Raporu, 24 Ocak 1980 Kararları ve 12 Eylül 1980 Askeri Darbesi’yle Türkiye’de uygulamaya konulan neo-liberal ekonomi politikalarıyla olanlar da bunların daha beteridir.

William Greider “Küresel Seçkinleri Uyandırmak” başlıklı yazısında şöyle der: “Önemli toplumsal değişimlerin hemen hemen her zaman ikiyüzlülükle başladığı temel bir gerçektir. Güçlü olanlar önce uygun kelimeleri kullanmaya, daha yüce değerlere bağlı kalacaklarına dair taahhütte bulunurlar... Daha sonra bir on yıl geçer... Esasen bu dönem bir nevi hazırlık safhası olarak anlaşılabilir.”²⁴⁰ Bugün gelinen durum, giderek daha çok insan ACİZLİK KÜLTÜRÜ-NÜ VE TESLİMİYETİ yıkmaya, küreselleşme denen “liberal faşizmi” sorgulamaya yönelmektedir. Ancak acil olarak cevaplanması gereken soru şudur: Küresel finans kapitalizminin tabii tamahkârlığının sebep olduğu yıkımdan biosferi ve “hiksoslaştırılmış” yüz milyonlarca insanı koru-

²³⁸ F. Braudel, a.g.e, s. 534.

²³⁹ Prof. Dr. Lester C. Thurow, “Kapitalizmin Geleceği – Bugünün Ekonomik Güçleri Yarının Dünyasını Nasıl Şekillendiriyor”, Sabah Kitapları, İstanbul Mayıs 1997, s. 35.

²⁴⁰ William Greider, “Waking up the Global Elite”, The Nation, Ekim 2, 2000.

yabilecek kadar yakın bir gelecekte hedefe ulaşılabilir mi?”

1975 yılından bugüne kadar şirketler ve hükümetler bütün dünya genelinde ücretleri azaltmayı, kamu harcamalarını durdurmayı ve özelleştirmeyi hedefleyen “küreselleşmeye hazırlık” politikaları takip etmeye başladı. Bu sadece ABD ile sınırlı bir eğilim değildi. Bütün dünyaya IMF, WB, NAFTA ve WTO gibi uluslararası ve bölgesel kuruluşlar yoluyla dayatıldı. Yetmedi STK (Sivil Toplum Kuruluşları) devreye sokuldu. Bu eğilim ABD merkezli zengin ve güçlü seçkinlerin önderliğinde her ülkede kârların azalmasına verilen bir “finansal oligarşi” tepkisiydi.

Elitler hiçbir zaman zaferlerini ilan edemediler, çünkü uygulanmasını sağladıkları ekonomik baskılar “istedikleri istikamete” yönelik meseleleri çözmeye yetmemişti. Moda deyimi ile Keynes devri bitmiş, Friedman devri başlamıştı. (İyi hoş bugün de Friedman artık öldü yeni bir Keynes dönemi başladığı söyleniyor.) 1990’lı yıllarda Amerikan şirketleri hisse fiyatlarının yükselmesi için kâr rakamlarının iyi görünmesini istiyorlardı. Bu yüzden, açıkça yalan söylenerek, rapor edilen kâr rakamlarını yüksek göstermek için muhasebe sistemlerinde değişikliğe gidildi. Fiktif kârlar büyüdükçe büyütüldü. 1990’lar boyunca ABD ekonomisi Avrupa, Japonya ve Çin sanayi ekonomileriyle her zamankinden daha çok ticaret ilişkisi içindeydi ve bu ekonomilere borcu her yıl daha da yükselmışti. Radikal iktisat akımından Robert Brenner meseleyi milletlerarası rekabetin bir sonucu olarak ele alır. İktisatçı David Harvey ve Patrick Bond’a göre temel problem dünyada gereğinden fazla sermaye,

fabrika ve tersane olmasıdır. Marksist ekonomist Chris Harman ise, sınaî kapitalizmin temel bir çelişkiyle karşı karşıya olduğunu ileri sürer. İlginç olan her üç akım iktisatçısının da hükümetler ve şirketler tarafından uygulanan politikaların temel meseleyi çözmeye yönelmediği konusunda fikir birliği içinde olmaları.

Fiktif kârlar hisse senedi piyasalarındaki canlılığı her geçen gün artırdı. Finansal spekülasyonlar birbirini takip etti. 1995 yılında ABD’de 500’den fazla kişi çalıştıran toplam 16000 işletme bulunmaktaydı.

Şirketler, işletme sahipleri, üst düzey yöneticiler ve diğer sermayedarlardan meydana gelen yönetim kurullarınca yönetilmektedir ve bu yönetim kurullarında yaklaşık 200 bin kişi bulunmaktadır.

ABD ekonomisinin önde gelen bütün şirketleri en büyük 1000 (BİN) ortaklığın oluşturduğu küçük bir grubun kontrolündedir. Bu ortaklıkların yönetim kurullarında yer alan ve çoğu erkek yaklaşık 1500 kişi birden fazla şirketin yönetim kurulu üyesidir. Bu kişiler farklı şirketler arasındaki koordinasyonu sağlar. Büyük ortaklıkların yürütme kurulu başkanları (CEO) çoğunlukla birden fazla şirketin yönetim kuruluna üyedir. Söz gelimi bütün büyük bankaların yönetim kurullarında büyük sanayi şirketlerinin yöneticilerine de yer verilir. Böylece reel sektörün seçkinleriyle finans kesiminin seçkinleri arasında yoğun bir ağ kurulur. Bu ağ aynı zamanda üst düzey devlet görevlileri, önemli avukatlar, finansçılar, lobi temsilcileri, üniversite rektörleri, vakıf başkanları, üst düzey hâkimler, generaller gibi devlet elitleriyle de sürekli ve düzenli temas halindedirler.

Amerikan medyasının yarıdan fazlası sekiz şirketin kontrolündedir. Yani kendisi zaten büyük ortaklıkların kontrolünde olan medyanın üst düzey yöneticileri de bu dünyanın bir parçasıdır.

Aynı şekilde başta dini liderler olmak üzere diğer kanaat önderleriyle Hollywood yönetmenleri, şöhretli oyuncular, söz gelimi ABD'nin en zengin 500 kişisi arasında yer alan Oprah Winfrey gibi televizyon yıldızları, hep bu ağın içindedir. Üst düzey politikacıların çoğu seçim kampanyalarına parasal destek veren büyük şirketlere bağımlıdır. (Palast, 2003) Bundan daha önemlisi Amerikan politikacılarının çoğu ya seçkin sınıftan gelen ya da bu sınıfa dâhil olma histerisi içinde yanıp tutuşan insanlardır. En yukarıda, asıl patronlar finans ve reel sektör şirketlerindeki, medyadaki ve politikadaki bu insanlardır. Amerikan toplumunun çoğunluğunu oluşturan insanlara ne yapması lazım geldiğini söyleyenler bu ağa mansuptur: Maaş, hisse senedi opsiyonları, isim hakları, bonolar, gayrimenkul ve şirket hisseleri gibi çok farklı ve çeşitli gelir kaynakları vardır. Parayla özdeşleşmişlerdir. Ancak burada asıl önemli olanı diğer insanların (başta Amerikalılar) hayatı üzerine söz söyleme gücüne sahip olmalarıdır. Bu ağdaki insanlar egemen elit sınıfla özdeşleşirler, yaptıkları şey yönetmektir.

Elitler bazen, önemli politik konularda fikir ayrılığına düşerler. Mesela 1960'lardaki Vietnam veya bugünkü Irak ve Afganistan'ın işgali gibi zorlu konularda. Amerikan reel sektörü ağırlıkla WASP seçkinlere, finans ve medya sektörü Yahudi seçkinlere ait "horozlanma" sahalarıdır. Mesela

petrol firmaları, otomobil endüstrisi bir şey isterken bankalar başka fikirde olabilir.

Ama tartışmalar çok uzun da sürse çoğunlukla sonunda ortak bir zeminde buluşurlar. Ekim 2008 başındaki 700 milyar dolarlık kamu desteği paketinde yaşanan süreç buna iyi bir örnektir.

Varılan uzlaşma daha sonra federal hükümetin kararları, meşhur televizyoncular veya gazetecilerin gündem analizleri, varılan uzlaşma lehinde konuşan, yazan akademisyen, uzman, yazar – çizer takımının yorumları... Yüksek mahkemenin tutumu... Wall Street Journal, New York Times, Washington Post, Newsweek ve Time gibi yazılı basın organlarının köşe yazılarında ifadesini bulur.

Yukarıda saydıklarımın neredeyse tamamı aynı telden çalmaya başladığında anlarsınız ki elitler belirli bir siyasi ya da ekonomik konu hakkında uzlaşmaya varmışlardır. Elitler kararlarını gizlilik içinde alırlar. Sohbetler “olağan ortamlarda” ikili sohbetler ve arabulucuların karşılıklı ziyaretleri şeklinde yürütülür. Seçkinler 2000 yılında Irak’a savaşa karşı iken, 2002 yılında neden savaş tamtamları çalmaya başladılar? Sakın 11 Eylül 2001 saldırıları ile ikna edilmiş olmasınlar?

ABD nüfusunun yüzde 80’i mavi ve beyaz yakalı çalışanlardan yani işçi kesiminden oluşur. Yüzde bir elitler ve onların emrindeki üst düzey yönetici ve ailelerinden oluşan seçkinlerdir. Geriye kalan yüzde 19 ise küçük işletme sahipleri, serbest meslek sahipleri ve orta kademe yöneticileri ile üniversite hocalarından, gazetecilerden oluşur.

Amerikalılar sohbetlerinde, çok güvindikleri kişiler hariç, sizinle, kendi aralarında konuşurken elitleri “ONLAR” diyerek telaffuz ederler. Onların kim olduğunu herkes bilir ama kolay kolay isimlendiremez, korkarlar. Bugün gelinen nokta: “Profits privatized, losses socialized” (Kârlar cebe, zararlar toplumun sırtına)

Finans piyasalarının orta sınıf mensubu milyon dolarlık yöneticileri, yıllardır finans oligarşisinin yüz milyar dolarlarına yüz milyar dolarlar katmak için başta Amerikan halkı olmak üzere dünyadaki milyarlarca insanı “Hiksos”laştırdılar. Akla hayale gelmedik maaş ve primleri ceplerine attılar ve Keynes’in ifadesiyle “hayvani ruhlarının” faturasını şimdi de – aslında bir kez daha – Amerikan halkına, Türk milletine ve bütün insanlığa ödetiyorlar / ödedecekler.

2007 sonunda sadece Irak’taki Amerikan işgalinin maliyeti üç trilyon dolar. Bu maliyetin yüzde yüzü Amerikan halkının sırtına bindirildi. Kurtarma paketinin gerçek rakamı şimdiden üç trilyon doları geçti. Amerikan halkının beyni medya tarafından öyle yıkanmış ki, çoğunluk “radikal İslamcı terörist” unsurlar yüzünden korku içinde yaşıyor.

Sıkça dile getirilmesine rağmen özellikle finans sektöründeki işlemler şeffaf değil. SEC (ABD sermaye piyasası kurumu) gibi kurumlar aciziyet içinde. Hazine Bakanı Henry Paulson ve FED Başkanı Ben Bernanke ve yöneticileri başta olmak üzere, Amerikan mali sistemi Amerikalıların “Hergeleler” dediği küçük bir grubun kontrolünde. Zaten hepsinin geçmişinde Lehman Brothers, Merrill Lynch, Citibank gibi kurumlarda çalışmış olmak ortak özellik.

Citibank ve Wells Fargo arasındaki mahkemeye taşınan kavga oldukça ilginç. Citibank Akbank'ın yüzde 20'sine sahip. Fargo 1980 öncesinde, "Türkiye'nin 70 cente muhtaç olduğu" günlerde Türkiye'nin ihracat alacaklarına haciz işlemi başlatan bir, "zulüm makinesi" banka. Sahibi Amerikan Yahudi'si bir seçkin aile.

ABD'nin zor durumdaki bir başka bankası Wachovia "devlet müdahale etmesin" diyerek Citigroup'u atlatıp 15.1 milyar dolara Wells Fargo ile birleşti. Wachovia tercihini ABD'nin en yaygın mesken kredisi kullandıran bankalarından Wells Fargo'dan yana kullandı. Böylelikle, ABD'nin üçüncü büyük bankası konumundaki Citigroup'un hükümetin de desteğiyle Wachovia'nın bankacılık bölümünü 2.16 milyar dolara satın alma hesabı suya düştü.

Citigroup, Wachovia ile Wells Fargo'nun birleşme kararına itiraz ederek, kararın 29 Eylül 2008 tarihinde Wachovia ile arasındaki münhasırlık anlaşmasına uygun olmadığını savundu.

158 yıllık bir geçmişe sahip Lehman neden kurtarılmadı?

158 yıllık Lehman 613 milyar doları aşan borçlarıyla tarihe gömüldü. Bu devasa iflasın arkasında yatan sebepler içinde sadece riskli mesken kredileri mi vardı, yoksa böyle bir iflasın arkasında bir "keriz silkelemesi" ve buna bağlı olarak elitlerarası yeni bir servet transferi ile mi karşı karşıyayız? Ya da Yeni Dünya Düzeni ütopyasına yönelik yeni bir komplolar mı başlatıldı?

Eski FED (ABD Merkez Bankası) Başkanı Yahudi asıllı Amerikalı Alan Greenspan yaşanan krizi "yüzyılın krizi" olarak nitelerken, 1980 – 1994 yılları arasında uygulanan ve batık kredileri devralacak fon benzeri bir öneriyi de ihmal

etmemiştir. Tahvil piyasası 1990'larda çökmüş ve Drexel batmıştı. Greenspan ve meşhur para sihirbazı, "Turuncu devrimler" in finansörü Macar asıllı Yahudi Amerikalı Soros hep bu krize dikkat çektiler. Tespit miydi yoksa çanak tutan temenniler miydi?

Artık Amerikan kamuoyu ile birlikte dünya kamuoyu da biliyor. 11 Eylül 2001 hadisesi "Pearl Harbour benzeri" bir manipülasyon ürünü.

11 Eylül ve sonrasındaki, Afganistan ve Irak'ın işgali, Türk – İslam dünyasını hedef alan, sınır değişiklikleri öngören BOP... "Yeni Amerikan Yüzyılı", "Yeni Dünya Düzeni" ve "Tanrı İmparatorluğu ve Armagedon Savaşı"... Bu söylemlere bağlı gelişmeler ve bu gelişmelerde başrol oynayan siyasi seçkinlerin arkasında asıl oyun kurucu elitlerin rolü...?

Kabala – Tevrat – İncil kehanetleriyle beslenen Ezoterik temelli "Tanrı İmparatorluğu" nun hedeflerinden biri de "tek dünya merkez bankası" ve "tek dünya para birimi" dir. Bunun için dünyanın tek bir "economic village" olması gerekiyor. Ekonomik – siyasi Yeni Dünya Düzenleri hep "holokostlar", kaoslar üzerinden kurulur.

ABD parası bir dolarlık banknotun üzerinde dört tane vecize vardır. Bunlardan sadece bir tanesi İngilizce'dir: "In God we Trust" (Tanrı'ya güveniyoruz) Diğer üç Latince vecize gibi, bu da, Washington, D.C'deki Senato binasının giriş kapılarından Güney girişinin üzerine kazınmıştır.

Doğu girişinde "Annuit Coeptris" vecizesi yer alır. Pağan – Ezoterik tanrılara yapılan bir duadan alınmadır ve "Teşebbüslerimizden lütfunu esirgemesin" anlamına gelir.

Batı girişinde “Novus Ordo Seclorum” vecizesi bulunmakta olup “Çağların Yeni Düzeni” veya “Yeni Dünya Düzeni” manasındadır. Bu vecize pek çok uzman tarafından İsa Mesih’in yeryüzüne ikinci ve üçüncü kez gelişinin kehaneti olarak yorumlanmaktadır. Şair Virgilius’un ünlü eseri Eclogues’ten alınmadır. Bu vecize gizli numeroloji, Kabala ile ilişkilidir.

Dördüncü vecize, “E pluribus unum” bir dolarlık banknotun üzerindeki kartal gagasındadır ve “çoktan yaratılan bir” anlamına gelir. Majik – büyü yani Kabala numerolojisinin bir parçasıdır. Latin dilinde “unum” bir manasına gelir. Beşinci yüzyılda yaşamış Hristiyan Azizi Augustine’in kendi otobiyografisi olan “itiraflar” adlı eserinde yer alır.

Kabalist maji – büyü geleneğinde, güneşin doğduğu yer ve güneşin ilk ışıklarının görülebilir olduğu doğu yönü, olayların başlangıcını, batı ise olayların bitişi ya da sonu ile ilişkilidir.

Irak’ın doğuda olduğunu, işgal edildiğini ABD’nin batıda olduğunu ve ekonomik kaosun patladığı “komplosu”nu kurduktan sonra: Doğu kapısındaki “Annuity coeptis” vecizesi, yeni bir uygarlığın kurulması için girişilen, “medeniyetler çatışması” manipülasyonlu, yeni çabanın başlangıcının Tanrı tarafından kutsanması isteğini ifade etmektedir.²⁴¹

Batı kapısındaki “Novus Ordo Seclorum” vecizesi ABD yönetimini elinde bulunduran küresel finans oligarşisinin “Yeni Dünya Düzeni” için son noktayı koyma amacının bir işareti olabilir.

²⁴¹ David Ovason, “The Secret Symbols of The Dollar Bill”, Harper Collins Publishers, Inc., New York 2004.

Trilyon dolarlık kamulaştırma paketlerini bile tınmayan krizin gittikçe derinleşeceği / derinleştirileceği anlaşılıyor. Bu gelişmeler sürerken açığa satışların yasaklanması önemli. Belirli bir süreliğe kadar ertelenip tekrar uygulamaya konulması ne kadar adilane?

Batan Lehman Brothers'ı açığa satışlar ne kadar etkiledi? Şirketin CEO'su batıştan bir süre önce Lehman'ı halka kapatmayı önermesine rağmen niçin destek bulamadı?

4 Kasım 2008'de Amerikan başkanlık seçimi yapıldı. Uzmanların hemen hemen hepsi yaşanan bu ekonomik kaosu seçimlerden sonra bekliyordu. Acaba seçim sonuçlarına etki mi edilmek istendi? Wall Street Journal'ın haberine göre, iflas başvurusunda bulunan Lehman Brothers'ın bu başvuruyu yapmadan önce ABD Merkez Bankası (FED) Başkanı Ben Bernanke'den yardım istediği ortaya çıktı. Lehman CEO'su Dick Fuld'ın 2008 yazında yatırım bankasından mevduat bankasına dönüşme fikrini ortaya atarak gerekli başvuruyu yaptığı belirtildi. Lehman iflasını açıkladığı güne kadar FED'i ikna edemedi. Ancak ilginçtir, Eylül sonunda Morgon Stanley ve Goldman Sachs, FED'den mevduat bankası olmak konusunda onay almakta hiç zorlanmadı.

Bir başka husus, Lehman Brothers'ın ticari gayrimenkul dosyalarında yüksek varlık değerlendirme örnekleri görüldü. Olayı inceleyen müfettişlere göre Lehman ticari varlıklarının değerini yüzde 35 yüksek göstererek 10 milyar dolar fazla ödedi. Lehman'ın CEO'su Dick Fuld, FED'in bir şeyler yapmak için çok uzun süre beklediğini, "Bu kararlar daha erken alınsa her şey çok daha kolay olurdu. Ayrıca, FED

bizim varlıklarımızı nasıl değerlendirdiğimizi sürekli kontrol ediyordu.” dedi. Ama hiç kimse Lehman’ın portföyündeki 550 milyar dolarlık Arap sermayesine ne olduğunu konuşmuyor.

14 Eylül 2008’den bu tarafa, finansal kaosun ortasında Amerika’da şöhretleri ve finansal kaynaklarıyla bazı kişiler öne çıkıyor. Onların zamanları ve kişilikleri farklı. Pierpont Morgan’ın 1907 krizindeki rolü, dünyanın en zenginleri liginde ilk üç içinde yer alan Warren Buffett’in Eylül 2008’de başlayan krizdeki hareketlerinde kendini gösteriyor.

New York Üniversitesi’nden ekonomist Richard Sylla “Buffett’in yaptıkları 1907’de Morgan’ın yaptıklarıyla aynı. Yaptıklarını da ‘Kârlı vatanseverlik’ olarak adlandırabiliriz.” dedi.

78 yaşındaki Buffett krizin başlangıcından sonraki 15 günde batmış “blue – chip” şirketlere yatırımla etkisini gösterdi. Goldman Sachs ve General Electric’e 8 milyar dolarlık yatırım yaptı.

Roma Katolik Kilisesi lideri Papa 16. Benedikt’e göre küresel mali kriz “ilahi bir uyarı”.

Piyasalardaki korku o denli büyüdü ki kimse elinde hisse senedi ya da benzeri bir varlık tutmak istemiyor. Korkunun zirve yaptığı zamanlar; kelepirci fiyattan yeni pozisyon almanın, servetin el değiştirdiği uygun zamanlardır.

New York Üniversitesi’nin muhalif ekonomi profesörü Nouriel Roubini: “Kurtarma planı işe yaramaz” dedikten sonra, bütün finansal ve hatta ticari sistemin çöküşüne bir adım kaldığını söyledi. ABD’de olan yüzlerce örnekten sadece bir tanesi: Yaşanan ekonomik kriz, Los Angeles’da yaşayan bir aileyi yok etti. İşini kaybeden ve borsadaki yatırımlarını kaybeden aile, evsiz kaldı.

rımları bir anda eriyen Karthik Rajaram adlı şahıs, karısı, kayınvalidesi ve üç çocuğunu öldürdükten sonra intihar etti. İşini kaybederek bunalıma sürüklenen Rajaram, Price Waterhouse ve Sony Pictures gibi dev şirketlerde çalışmıştı. California eyaleti krizden en çok etkilenen eyaletlerden biri.

Financial Times gazetesi: "Türkiye diğer gelişmekte olan ülke piyasaları gibi küresel finansal kargaşaya karşı bağışık olmaktan çok uzak" diye yazdı. IMF, 7 Ekim 2008 tarihinde yaptığı açıklamada: "Küresel finansal krizde gelişmekte olan ülkeler daha büyük risk altında" dedi. Türkiye ve gelişmekte olan ülkelerin uyguladığı, dayatılan politikalar IMF'nin "ekonomik tetikçileri"nin hazırladığı paket programlar. Peki, şimdi ne diyor IMF?

Öte yandan 2011 yılının sonuna doğru, elinizdeki bu kitabın ikinci baskısı için küresel finans krizi ile ilgili ABD ve Avrupa basınında yer almaya başlayan yazılara baktığımızda bizim 2008/2009'da yaptığımız çalışmayı doğrular mahiyette makalelerin yayınlandığını görüyoruz. Söz konusu makalelerin ortak noktası küresel finans elitlerinin artık açıkça suçlanması. İşte bunlardan birkaç tanesi:

"Dünyayı kim yönetiyor? En zengin %1'lik kesim mi? Üçüncü Dünya Savaşı'na hoşgeldiniz. On trilyonlarca dolar, kasti olarak dünya nüfusunun yüzde birinin en zengin onda birlik bölümüne doğru akarken, geri kalan geniş kitleler fakirlik içinde kıvranıyor. Bu durum karşısında şöyle bir çıkarımda bulunabiliriz: Teknik olarak karşımızda neo-feodal bir elitist faşist devlet aygıtı bulunuyor. Zengin, hiçbir zaman bu kadar zengin olmamıştı. Rüşvet yiyen politikacılar ise fakir ve orta sınıfa yönelik bütçe kesintilerine

gitmeye ve temel ihtiyaç maddelerinin maliyeletlerinin sıçramasına sebep olmaya devam ediyorlar.”²⁴²

“Paranın efendileri ve politikacılar tarafından yüzyıllardır kullanılan ‘hırsız’ tüyoları, halk tarafından pek anlaşılmaz ve çoğu da, bunun nasıl işlediğini ve nihai sonuçlarını idrak etmez. Bütün bu olanlar ise ilave borç oluşturur. Bu trendi, bir yarış halinde bulunan diğer ülkelerin merkez bankaları da takip eder. Sonuç itibariyle bütün milletler borçlarını ödeyemezler ve temerrüde düşerler. Bir dönüm noktasına doğru ilerliyoruz. Belirsizlik ve istikrarsızlık, Amerika’nın ve dünyanın önündeki bir sonraki mesele. Altın ve gümüş, altın ve gümüş hisseleriyle birlikte dalgalanacaklar.”²⁴³

²⁴² David DeGraw, Küresel Elitler ve Dünyayı Kim Yönetiyor, <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=25967>, Eylül 2011.

²⁴³ Bob Chapman, “Küresel Mali Krizin Derininde Yatan Sebepler – Elitlere Ne Zaman Dokunulacak”, <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=26086>, Eylül 2011.

II-"DON CARLEONE'NİN FİNANS- GENETİK VE ZİHİN KONTROL SAVAŞI

*"Bir milletin parasının kontrolü elimde olsun, onun kanunla-
rını kimin yazdığını umursamam artık!..."*

Rothschild ailesinden Mayer Amschel Bauer

1- "VATİKAN PROTOKOLÜ"... 2008 KÜRESEL Fİ- NANS KAOSU VE 1871'DEKİ "ÜÇ DÜNYA SA- VAŞI" ÖNGÖRÜSÜ

"Ülkeler arasındaki büyük uçurumu görüyorum ve bu uçurumun inanılmaz biçimde arttığını görüyorum. Ve üstelik aldığımız duyumlar var. 'VATİKAN PROTOKOLÜ' diye bir şey var. Bu protokole göre dünyanın dörde ayrıldığı söyleniyor. Birinci grup buluşçu milletler, İkinci grup uygulayıcı milletler, Üçüncü grup ayak işi yapan milletler, Dördüncü grup ortadan kaldırılması gereken milletler şeklinde. Ortadan kalkması gereken milletler, Kızılderililer gibi, Eskimolar gibi. Birtakım milletlerin GENLERİNİN ortadan kalktığı duyumu var. Avustralya Aborjinleri gibi. Eskisi gibi silahla ve savaşlarla bu iş yapılmıyor... Bunlar Yeni Dünya Düzeni'ne giden yolda meşru (!) araçlar olarak karşımıza çıkıyor."²⁴⁴ "Sıradan Amerikalıların haklarını korumak arzumuzu bu kadar saplanıp kalamayız..."²⁴⁵

²⁴⁴ Alev Alatl, Hüseyin Sorgun röportajı, Aksiyon 18-24 Aralık 1999.

²⁴⁵ Başkan Bill Clinton, USA Today, 11 Mart 1993, sayfa 2A.

“Krizlerde seçilmiş klan her şeyi beşte bir fiyatına satın alır ve daha çok zengin olur.” Amerikalı Senatör R.F. Pettigrew, Amerikalıların küresel finans oligarşisi olarak tanımladığı görülmeyen el, tek dünya hükümeti ajanlarını “parçalayıp yöneten ve istedikler an MALİ KURULUŞLARI batırıp panik başlatabilecek kendi kendini seçen diktatörler” olduğunu söylemiş ve bunların HÜKÜMET GÜCÜ ile donatıldığını belirtmiştir.

İngiliz haftalık dergisi British Guardian, küresel finans oligarşisinin mensuplarından biri olan Warburg ailesini; “Warburgler: Milletlerarası dolandırıcılar” olmakla suçladı.²⁴⁶

İngiliz General Tasker Bliss: “Gelecekteki savaşlar gittikçe artan bir çabuklukla gelecek” demişti.

ABD’nin önde gelen “seçkin” siyaset erbabı 2008 krizini, “tarihin en büyük krizi”, öyle ki 1929 krizini bile gölgede bırakacak” diye tanımlıyor.

Milletlerarası Para Fonu (IMF) Başkanı Dominique Strauss-Kahn, 12 Ekim 2008 tarihinde 185 ülkenin temsil edildiği Uluslararası Para ve Finans Komitesi’nin (IMFC) toplantısından sonra yaptığı konuşmada: “Küresel finans sistemi çöküyor” dedi.²⁴⁷ Dünya Bankası Başkanı Robert Zoellik ise “yeni bir küresel finans sistemine ihtiyaç var” diye konuştu.

Türkiye’de TÜSİAD’ın başını çektiği “Franchising”ci sermayedarlar da tutturmuş IMF ile yeni bir anlaşmanın hemen yapılmasını istiyorlar ve “Türkiye bu krize önceden

²⁴⁶ British Guardian, 20 Mayıs 1925.

²⁴⁷ Basın, 12 Ekim 2008.

IMF ile anlaşma yapıp girseydi, etkisi çok aza indirilebilirdi" diye konuşuyorlar. Açıkçası "eşegi öldürenlerin tetikçisi" IMF olduğu halde, kriz kitleleri "ölmüş eşek kurttan korkmaz" noktasına getirdiği halde, bu görüşleri ileri sürmek... Olsa olsa "gökyüzünü yıldızdan yeryüzünü eşek gübresinden zannetmektir."

Sanki bu krizden sonra IMF ve Dünya Bankası -en azından eski fonksiyonlarıyla-ayakta kalamayıp tarihin çöplüğüne gidecekken, IMF'ye kurtarıcı gözüyle bakmak olsa olsa bizdeki "devşirme burjuvaların" miyopluğunu bırakın hipermetropluğudur. Bir söz vardır: "Dilin müşterisi kulaktır" diye. Ya dilin sahibi cam fanusta oturanlar ve etrafa taş atmamsı gerekenler ise... Bu arada 2009 yılı IMF-DB toplantısının 6-7 Ekim 2009 tarihinde İstanbul'da yapıldığını ve İstanbul'da yoğun protestolar ile Vandalizmin yaşandığı bilgisini de not düşelim.

Finans sektöründe patlayan, iktisatçı Paul Krugman'ın "bunalım ekonomisi bir hayalet gibi dünyada başıboş doluşmakta ve üçüncü perde sürpriz bir şekilde gelmeyecek, göstere göstere gelecek" dediği tarih 2000 yılıydı ve Mel Gibson'ın başrolünde oynadığı "Mad Max ile Keanu Reeves'in oynadığı "Speed" filmi karışımı bir film artık vizyonda. Kurtarıcı rolünde ise yakında ünlü Budist aktör Richard Gere'nin başrolünü oynadığı "Mr. John" filmi sahnedeki yerini alacak.

Paul Krugman, Yiğit Bulut, Güngör Uras, R. Kağan Kurt gibi ekonomist ve finansçılar en az beş yıldır yazdılar, söylediler. Kimse kulak asmadığı gibi "Mesihi serbest piyasaya karşı çıkan dinazor beyinliler" olarak suçlandılar. Ocak 2007

Davos toplantısında İstanbul doğumlu Yahudi iktisatçı No-
uriel Rubini “Ekonomide çok kötü bir gidiş var, Amerika’yı
büyük bir ekonomik felaket bekliyor” deyince, “felaket tella-
lı” olmakla suçlandı. Rubini, ipotekli ev kredilerinin (mort-
gage) felaketi tetikleyeceğini, daha ortada bir sürü briyantın-
lı saçlı, üç lafından biri İngilizce bir ekonomi terimi olan”
çağdaş serbest piyasacılar” o televizyon, bu televizyon kana-
lında bülbül gibi şakırken söyledi. ABD’de ilk etapta 12
milyon kişi kredi borçlarını ödeyemez hale geldi.

Bir hamburgere 175 dolar ödeyen “ama patates kızart-
ması ve ketçap bedava” diyen “dehalar”, Manhattan’da
kimi gördülerse bankalardan içeri attılar, arkasından
ABD’nin her yerindeki ödeme gücü olmayan insanlar kredi-
lendirildi. İlk “Ben borcumu ödeyemeyeceğim, evi gelip
alın” diyenler 2007’nin ortalarında basına yansımaya başla-
dı... Önce en fazla 40-50 milyar dolarlık risk Amerikan
ekonomisini etkilemez dendi. Sonra rakam, 150 milyar dolar
dendi. Sonrası 400, 700, 850 milyar ve şimdi de 3 trilyon
dolar diyen var, 9 trilyon dolar diyen de. Çünkü saadet zin-
ciri AB ülkelerine, özellikle Batı Avrupa ülkelerine de ulaş-
mıştı.

Krediyi dağıtanlar, dağıttıkları paraların “hastalıklı” ol-
duğunu biliyorlardı. Bunun için kredileri sigorta ettirdiler.
Sigortalayan sigorta şirketleri de bu kredilerin hastalıklı
olduğunu bildiklerinden onlar da kendilerini bir başka si-
gorta şirketine sigorta ettirdiler. Üstlendikleri risklerden
kurtulmak isteyen bu kuruluşlar tahvil çıkarıp Avrupa’daki,
Asya’daki fonlara “bunlar çok kârlı” diye sattılar. Böylelikle
ekonomik “Armagedon” a doğru türbülasyon ve kaos zinciri
tamamlanmış oldu.

1990'larda başlayan ama 2000'den itibaren iyice bir çıkmaz yola giren küresel finans oligarşisi hangi tedbirleri alırlarsa alsınlar bir ekonomik kaosun kaçınılmaz olduğunu gördüler ve o tarihten itibaren bunu kendi lehlerine kullanma yolunu seçtiler. "Mad Max"ın çılgınları "finansal tetikçiler" ortada sağa sola saldırırken "rehine" vuruldu, rehin alan zor duruma düştü.

İzlanda battı. Yunanistan ve Dubai de battı. Güney Kore batmak üzere, Japonya Güney Kore'yi kurtarmakla görevlendirildi. Böylelikle Japonların başını kaldırıp sağa sola bakacak hali yok. Yoksa kendilerini de vurmaya başlayan finansal türbülasyona iyice kapılacaklar.

Putin liderliğindeki Rusya 1999'dan beri fazla "şımarmıştı", artık kendi derdine yanabilir.

AB "Euro"yu ikinci küresel para birimi yaparak oyunbozanlık etmiş, başına buyruk hareketlere "yeltenmekteydi". Şimdi "kapitalizmin de, serbest piyasanın da anasını satarım" diyerekten devletçiliğe sarılmış durumdalar. ABD'ye ihracatları düşecek ve ucuzlayacak. Çin'in elindeki kâğıtların ne kadarının tutuştuğunu bilemiyoruz ama 10 trilyon dolarlık ABD tüketim pazarına en çok mal satanlardan biri olarak Çin (2007'de 800 milyar dolar) ihracat sıkıntısı yaşayacak. Türkiye'ye gelince... Hazine müsteşarlığı verilerine göre, Türkiye'nin cari açığı (döviz açığı) 2002 sonunda 626 milyon dolar iken 2008 Ağustos'unda 46 milyar dolar. 2008 yılı sonunda 50 milyar doları geçti.

Sıcak para hareketleri de küsuratları yuvarlanmış haliyle şöyle: 2002'de 8 milyar dolar iken 2007 sonunda 107 milyar

dolar. Ağustos 2008'de ise 94 milyar dolar. Yani Türkiye'den sıcak para çıkışı başlamış durumdaydı. Ve her 100 dolarlık ihracatımızın 72 doları ithal girdilerden oluşuyor. Resmi işsizlik oranı yüzde 14 ve 3.9 milyon iken gerçekte 10 milyon kişiye dayanmış durumda. 2008 Ocak ayından itibaren kapanan-açılan işyeri sayısı 2001 krizinin dibine vurduğu zamandan daha kötü durumda. Bir başka gösterge, 2002 sonunda karşılıksız çek sayısı 748.493, protestolu senet sayısı aynı dönemde 805.059 iken 2007 sonunda karşılıksız çek sayısı 1.397.166, protestolu senet sayısı ise 1.470.758 adet. Kredi kartları ve tüketici kredileri 2002 sonunda 12 milyar dolar iken, 2009'un sonunda 100 milyar dolar düzeyinde.

Türkiye'nin borç stokuna baktığımızda durum yukarıdaki göstergelerden daha da kötü.

İç borç stoku 2002 sonunda 92 milyar dolar iken Ağustos 2008'de 225 milyar dolar.

Dış borç stoku 2002 yılının sonunda 130 milyar dolar 2008 Ağustos'un sonunda 284 milyar dolar ve toplam borç stoku 2002 sonunda 222 milyar dolar iken Ağustos 2008'de 509 milyar dolara fırlamış durumdaydı ve 2009 sonunda toplam borç stoku 521 milyar dolar.

Türkiye'nin dış borç macerası, 12 Temmuz 1947'den 2002 sonuna kadar 55 yılda 130 milyar dolara çıkarken 2009 sonunda 309 milyar dolara çıkmıştı.

Hükümet ve ekonomi kurmayları diyorlar ki, "dış borçların büyük çoğunluğu özel sektöre ait." Doğrudur. Ancak bu durum bir avantaj değil, dezavantaj. Türkiye'nin 2001 krizinde sıkıntıya giren özel sektör bankalarının bütün borç-

ları IMF ve DB'nin dayatması ile hazine borcu haline getirildi. Bir krizde olacak olan yine budur.

Özel sektörün toplam borcu 2002 sonunda 44 milyar dolar iken Haziran 2008 Merkez Bankası verilerine göre²⁴⁸ 191 milyar dolara çıkmış. Bu borcun 13 milyar doları sigorta şirketleri, faktoring şirketleri gibi kurumların, 53 milyar doları ise bankacılık sektörünün ve 125 milyar reel sektör dediğimiz sanayi ve ticaret şirketlerine ait. Bu göstergeler 2000 yılındaki Arjantin şirketlerinin durumuna benziyor ve finans sektörünü krize sürükleyen 2001'deki likitide sıkıntısından daha tehlikeli.

Bir başka gösterge, 2002 sonunda ihracat 36 milyar dolar, ithalat 52 milyar dolar. Yıllık üzerinden 2008 ihracatı 126 milyar, ithalat ise 199 milyar dolar. Kısaca Türkiye'nin ihracatı düşecek, borçlarını ödemekte zorlanacak. Türkiye dünyanın en yüksek reel faizini ödemeye devam eden bir ülke. Küresel finans klanı Federal Reserv'i tamamen kontrolü altında bulunduruyor. Karşılıksız basılan dolarlar; bir avuç kendilerinin "seçilmiş" ve "Tanrı imparatorluğu" kurmakla görevli olduğuna inanan para babasının elinde nükleer silahlardan daha tehlikeli.

Euro'nun dünyanın ikinci "rezerv parası" haline gelmesinden Çin ve Doğu Asya'nın palazlanmasından rahatsız oldular. Daha doğru ifade ile bu gelişmeler kontrollerinden çıktı.

²⁴⁸ www.tcmb.gov.tr

Yukarıda belirtmiştik Amerika'daki finans klanı daha 2000 yılında küresel finans kaosa karar vermişti. 11 Eylül 2001 İkiz Kuleler saldırısı, Afganistan'ın 2001 sonunda ve Irak'ın 2003'te işgali, bu projenin parçalarıydı. Türkiye'yi yönetenler bu gelişmelere paralel tedbir alacakları yerde, ülkemizi borç batağına saptılar.

ABD'yi kontrol altına tutan finans klanı, 1990'lardan itibaren Amerikan reel sektörünü ağırlıkla kontrol eden WASP (Beyaz Anglosakson Protestan) seçkinlerin paralarını da "çok kazandırma" hırs/ ve geyiği ile kendi kontrolleri altındaki "yatırım bankaları"na çektiler. Amerikan halkının çoğunluğunun emeklilik fonları da çoğunlukla batan, piyasadan çekilen yatırım bankası ve fonlarındaydı. Çoğu buharlaştı. Elindeki tek gücü sadece küresel finans sistemi ve basın olduğunu bilen finans oligarşisi daha fazla kontrolü kaybetmemek için tetiği çekti. ABD siyasal eliti de Amerikan halkına söyleyebilecek bir şeyi kalmadığı için bu operasyona boyun eğdi.

Ekonominin kitleler üzerindeki bir numaralı güç olduğunu bilen finans oligarşisi kaybettiklerini geri almak için "kriz" denilen küresel reçeteyi uygulamaya koydular. "Komplo teorisi" diyecekler için söylüyorum: Neden olmasın ki?... Ben ABD'de başlayıp bütün dünyaya yayılan krizin, 2008 yılı Nobel Ekonomi Ödülü'nü alan Paul Krugman'ın 2000 yılında yayımlanan "The Return of Depression Economics" (Bunalım Ekonomisinin Geri Dönüşü) kitabı ile Robert Kagan'ın 2003'de yayımlanan "Of Paradise and Power" (Cennet ve Güç) adlı kitabını birer kez daha okuduktan ve 14 Eylül 2008'den beri Amerika'da olup bitenleri alt alta yazdıktan sonra, küresel finans merkezinde şuurlu

bir hesap kitapla çıkarıldığını ve manipüle edildiğine inanıyorum. Elbette bu tür operasyonlara ait manipülasyon ve komploları, somut delillerle, somut desteklemek, üzerinden 30-40 yıl geçmeden sebep-sonuç bağlantılarını somut olarak ortaya koymak çoğunlukla mümkün değildir. Mesela Japonların Pearl Harbour baskını ile alakalı pek çok somut manipülasyon verisi aradan 30 yıl geçtikten sonra ve günümüzde ortaya çıkmıştır.

Eylül 14'ten itibaren, finansal kaos ekonomik kaosa dönüşmeye başlayınca, 1991 Körfez işgali ile başlayan, Afganistan ve Irak'ın 2003'te işgali ile zirve yapan dünyanın nefret ettiği Amerika imajı hızla "medet umulan Amerika"ya dönüşmekte. Pek çok şey yazılabilir, örnekler verilebilir ama özetin özeti; ABD ekonomik krizin önlenmesi için umutların bağlandığı ülke konumuna geldi.

Paul Krugmana göre "üçüncü perde" olarak göstere göstere gelen krizden: a) Kimler finansal olarak faydalaniyor? Kimlere ve hangi yönde yeni bir servet transferi yapılıyor? b) Hangi ülke veya hangi siyasi söylemler bu krizden politik olarak yararlanıyor?

Lehman Brothers'ın batmasına neden izin verildi? Neden Lehman ile hemen hemen aynı durumda olan, mesela Morgan Stanley ve Goldman Sachs ile başka finansal kuruluşun batmasına izin verilmedi? Kurtarma paketiyle kurtarıldılar. Lehman'ın batmasına göz yumulmasında portföyündeki 550 milyar dolarlık Arap parası olabilir mi?

Kanaatime göre, Lehman Brothers krizi tetiklemek için seçilmişti. Nitekim Lehman'ın batmasıyla birlikte her şey çok hızlı bir şekilde "çözölmeye" de başladı.

Yazdıklarımızı "komplo teorisi" kapsamına sokanlar; "Ama bu kriz Amerika'ya da zarar veriyor" diyerekten başlayacaklar. Elbette başta Amerikan halkının çoğunluğuna olmak üzere kriz Amerika'ya da zarar verecek. Ancak Yeni Dünya Düzeni adını verdikleri "Tanrı İmparatorluğu" kurmak isteyen küresel finans oligarşisinin seçkinleri için "ortalama Amerikalı"nın içine düşeceği durum pek anlamlı değil. Bunu ABD'de yaşadığım yıllarda müşahade etmiştim.

Mesela 2008 yılı içinde yapılan New York Times-CBS araştırmasına göre, Amerikalıların sadece yüzde 16'sı 11 Eylül 2001 saldırısı için açıklanan resmi söyleme inanıyor, geri kalan yüzde 84 ise olayın bir komplo olduğuna inanıyor. 11 Eylül 2001'deki olayda üç bin'den fazla Amerikalı ölmüştü. Yeni Dünya Düzeni için olayı planlayanlar ve uygulayanlar, ezoterik Tanrı imparatorluğu için gözlerini kırpmadan rahatlıkla Amerikan vatandaşlarını harcadılar/harcadılar. Gaye, Amerikan toplumunda bir şok, yeni ilan edilen düşman "radikal İslamcı teröristler"e karşı savaşılmasına onay verecek bir toplumsal konsensusun sağlanmasıydı.

Ezoterik formatlı Mesih/Mehdi fenomenli Tanrı İmparatorluğu üç katmanlı bir toplum yapısını esas alır: a) Birkaç bin kişiden oluşan "seçilmiş ırk"ın seçkinleri b) Seçilmişlerin günlük işlerini yürüten dünya ölçeğinde birkaç yüz bin kişi c) "Hiksoslar" adı verilen "gönüllü köleler"den oluşan milyarlarca insan.

Yaygın kanaatin aksine, küresel finans oligarşisi nihayetinde serbest Pazar-kapitalist bir ekonomik düzeni hedeflemez. Servetin ve yönetim erkinin küresel ölçekte bir avuç seçkinin elinde toplanmasını gaye edinmiştir. Belki de hedeflenen ekonomik düzene “sosyalist kapitalizm” adı verilebilir. Tek para birimi, tek dünya ordusu ve senkretik (bağdaştırılmış) tek dünya dini ile İsa ve Musa figürleriyle beslenen Kudüs merkezli Kabalist-Pagan bir “Tanrı İmparatorluğu”.

İmparatorluğun yönetim erkinin en tepesinde “Kral Davud soyundan” bir Mesih.

BOP’un ilk adımında ABD’yi, İslam ülkelerinden Afganistan ve Irak’ı ateşin içine atan, Türkiye dâhil Türk-İslam dünyasına BOP’u (Büyük Ortadoğu Projesi) dayatan “neo-con” diye bilinen insanların projeleri TEOLOJİK SİYASET (Din-Felsefe-Siyaset) temelli olup, dayanakları Tevrat tefsircisi, ünlü Kabalist Endülüslü İbn Meymun (Maimonides) ile onun Tevrat-Kabala yorumlarını siyaset felsefesine dönüştüren Almanya doğumlu Amerikan Yahudi’si Leo Strauss’dur.

Leo Straus, devleti yönetenlerin toplumları istedikleri gayelere yönelik harekete geçirmek için en iyi yöntemin ŞOK terapisi olduğunu söylemektedir. 11 Eylül 2001’deki İkiz Kuleler ve Pentagon saldırıları, Şok terapisini esas alan komploymdu. Amerika o günden bugüne Afganistan ve Irak cehenneminde savaşıp duruyor. Amerikan halkı bir korku travması yaşıyor.

Amerikan milliyetçileri –esas olarak WASP ve Katolik beyazlardan oluşur- Amerika’nın küresel finans oligarşisinin ya da Mustafa Erkal Hoca’nın ifadesiyle “siyaset örtülü siyaset” politikalarının²⁴⁹ kontrolüne girmiş olmasından son derece rahatsızdırlar. Finansal kriz konusunda Amerika’nın elden kaçırmaya başladığı dünya liderliği konumunu yeniden elde etmek için WASPlar –Evanjelist teolojik kehanetlerin de etkisiyle- küresel finans klanı tarafından “İKNA” edilmiş olabilir.

Obama’nın seçilmesiyle, Cumhuriyetçi ve Demokratlar arasında radikal bir şekilde kutuplaşan Amerika’nın tarihinde ilk kez görülen olay 2 Nisan 2010 tarihinde basında yer aldı. Kendilerine “Hür Cumhuriyetin Kurucuları (Guardians of the free Republics)” adını veren bir grup 30 eyaletin valisine istifa etmeleri için üç günleri olduğunu söyleyen mektuplar gönderdi. Örgüt internet sitesinde gayesini barışçı yollarla “ABD’yi yıkıp tekrar inşa edelim” şeklinde belirtiyor. Güney Fakirlik Hukuk Merkezi’nin bir raporunda, ABD’deki aşırı sağcı grupların sayısı Obama’nın başkan seçilmesinden sonra yüzde 250 artarak, 500’ü geçti. Raporda kötü giden ekonomi, Amerikan halkının borç yükü ve Obama’nın sağlık reformunun aşırı sağcılarının sayısını artırdığını da belirtiyor.²⁵⁰ Ünlü araştırmacı yazar Christopher Knight’a göre, Beyaz Saray yönetimi el sıkışan ve etrafa gülücükler dağıtan paravan kişilikler. Asıl yöneticilerse binlerce yıldır varlığını sürdüren, elit, “yıldız aileler”.²⁵¹

²⁴⁹ Mustaaf Erkal, Türkiye’de Yeniçağ, 4 Nisan 2010.

²⁵⁰ Vatan Gazetesi, 4 Nisan 2010.

²⁵¹ Christopher Knight, Haber Türk, 4 Nisan 2010.

Her şey bir tarafa 2000 yılından bu tarafa Amerikan finans piyasasında olanlardan ve hele hele 14 Eylül 2008'den itibaren atılan "devlet adımları"ndan pis kokular geliyor. Nitekim neoliberal küreselleşme için "tarihin sonu" diyerek mutlak düzen teşhisi koyan, Japon asıllı Evanjelist Amerikalı Francis Fukuyama tam bir "U" dönüşü yaparak Newsweek dergisinin 12 Ekim 2008 tarihli nüshasında şöyle yazdı:

"Dünya 2002-2007 arasında görülmemiş bir büyümenin tadını çıkarırken, Amerikan ekonomik modelini "kovboy kapitalizmi" diye kınayan Avrupalı sosyalistleri ve Latin Amerikalı popülistleri göz ardı etmek kolaydı. Fakat büyümenin motoru olan Amerikan ekonomisi dünyayı da kendisiyle birlikte batırma tehdidi yöneltecek şekilde raydan çıktı. Amerikan markası, Çin ve Rusya gibi modeller daha çekici görünmeye başlarken, feci biçimde sınamaya tabi tutuluyor... Guantanamo ve Ebu Garib'deki esirler, pek çok Amerikalı olmayan insanın gözünde Amerika'nın sembolleri olarak Hürriyet Heykeli'nin yerini aldılar."²⁵²

Evet, küresel finans sisteminde ele geçen her kuruş, bir başkasının aynı kuruşu kaybetmesi manasına geliyordu. Bir avuç seçkin yüz milyonlarca insanın bilmediği şeyi biliyor ve aradaki farklılığı manipüle ediyor. Dünya piyasalarındaki döviz dalgalanmaları vs. fiyatların aniden değişmesi için gerçekten beklenmedik olayların patlak vermesi lazım. Mesela İkiz Kulelere ve Pentagon'a yapılan saldırılar kahur ekseriyet için hiç beklenmedikti ama bir avuç elit için...?

²⁵² Francis Fukuyama, Newsweek 12 Ekim 2008.

Bazı stok fiyatlarındaki hareketlenmeler saldırının önceden bilindiğini ortaya koyuyor. El Kaide denen "radikal İslamcı terör örgütünün" şefi Usame bin Ladin'in terörist saldırılarından daha farklı yollarla kazanç elde ettiği düşünüldüğünde, bu net bir gösterge idi.²⁵³

Artık kelepir fiyatına bankalar, sigorta şirketleri, sanayi şirketlerini satın almak için elitlerin eliti "seçilmiş" kurtarıcı "Mr. John"lar sahaya inmeye başladılar bile. Bu arada ABD hükümetine de bir karar aldırıldılar. Zor duruma düşen şirketleri ancak Amerikan vatandaşları satın alabilecek. Yani bir Türk, Arap, Japon, Çinli veya Avrupalı, Rus vs. Amerikan şirketlerini satın alamayacak. "Babalar gibi satan" bizim siyasetçilerin kulakları çınlasın.

Diyeceksiniz ki paraları batan WASP seçkinlerinin ve Amerikan halkının durumu ne olacak? Onların, yani halkın ağzına "kurtarma paketlerinden" birer parmak bal çalınacak, seçkin WASP'ların paraları ödenecek ve en önemlisi de finans klanının en tepesindeki seçkinlerin kelepir fiyata yeni bankalar ve şirketler alarak "üçgenin tepesi" daha da daraltılacaktır.

Öyle ya Amerikan solunun en şöhretli başkanı bile şöyle demişti: "Sıradan Amerikalıların haklarını korumak arzu-muza bu kadar saplanıp kalamayız..."²⁵⁴

Kısmen Avrupa ülkeleri zarar görecek. Ancak esas zararı Asya'nın palazlanan ekonomileri, petrol zengini ülkeler ile Türkiye gibi ülkeler görecek. Kriz, öngördükleri "servet

²⁵³ Thom Burnett ve Alex Games, "Who Really Runs the World?"

²⁵⁴ Bill Clinton, USA TODAY, 11 Mart 1993, Sayfa 2A

transferi" tamamlanana kadar devam edecek. İşte şeytanın gör dediği nokta burası. Bu finansal kaosta istediklerini elde edemezler, hesapta olmayan gelişmeler olursa –ki olması kuvvetle muhtemeldir- hoş geldin üçüncü dünya savaşı.

Buraya kadar yazdıklarımıza "komplo teorisi" deyip çıkacak pek çok devşirme dolu bu ülkede. Bu toprakların asli unsuru 1512'den beri çoğunlukla çapsız adamların elinde sürekli hırpalanıyor. Türk milletinin çapı ile siyasi-ekonomisini elitlerin çapı ters orantılı. Yarım sırtıtmalar, yarım İngilizce ve yarım ekonomi bilgisiyle ha babam konuşanlar, şimdi kıvırtıyorlar. Hâlbuki bunların hepsine, son altı yılda televizyonlarda söyledikleri, gazetelerde yazdıkları seyrettirilse, dinletilse hepsi birden "Şeyh Nazım Kıbrisi'ye mürit olur" maddi âlemden elini eteğini çekerek manevi âleme rücû ederler. Çünkü öyle şeyler söylediler ve yazdılar ki... Ortaya çıkan "epik eser" Romero'nun korku klasiğini bile tahtından indirir.

Tarihin sonu, ideolojilerin iflası, serbest piyasa ekonomisinin ilahi düzenlemeleri, küreselleşmenin sunduğu fırsatlar derken... Önce "buuum" sonra "boom, boom" vaziyetindeyiz. Tarihin sonu olmadığı gibi yeni bir tarih yazılıyor. Bir tarafta Kuzey Amerika ve Batı Avrupa'da bir avuç elit ve hizmetçileri milyonlar. Bir yanda Kuzey Amerika ve Batı Avrupa'nın etrafını sarmış, soluduğu havadan başka kaybedeceği bir şeyin olmadığına inanan milyarlık "Hiksoslar".

Finansal kaos ekonomik kaosa dönüştükten bir müddet sonra "Mad Max"ın ortada dolaşan serserileri "temizlene-

cek”, stabilite sağlanacak ve insanlık yeni palavralar dinleyecek.

Finansal kriz bazı banka ve sigorta şirketlerini gömerken, bazılarını da inanılmaz bir büyüklüğe doğru taşıyor. Rakiplerini piyasa fiyatlarının çok çok daha altındaki bedelle bünyesine katan bankaların başında JP Morgan Chase geliyor. JP Morgan Chase, 11 Eylül 2001’deki saldırılardan kısa bir müddet önce “İlluminati’nin 13’ü içinde yer alan Rockefeller ailesinin Chase Manhattan’ı ile Morgan ailesinin JP Morgan’ın birleşmesinden doğmuştu. JP Morgan Chase, 1 Temmuz 2004’te Amerika’nın altıncı büyük bankası olan Bank One’ı satın aldı. 2008 Mart ayı içinde ABD’nin beşinci büyük yatırım bankası Bear Stearns’ü sadece 236 milyon dolara ortadan kaldırdı. Washington Mutual’ı (WM) yuttu. WM daha birkaç ay 60 milyar dolara “babanın oğluna” satılır denen bir bankaydı.

John Pierpont Morgan, 34 yaşında iken 1881 yılında JP Morgan’ı kurdu. 1902’de Amerika’nın en büyük demiryolu ağını satın aldı. Amerikan hazine kâğıtlarını alıp yurtdışı piyasalara satan en büyük oyunculardan biriydi. Morgan, 1914’te Almanya’ya karşı savaşılan İngiltere ve Fransa hükümetleri için özel “savaş bonoları” hazırladı. Dolayısıyla Osmanlı Türkiye’sine karşı. Kendisi gibi Yahudi olan İngiliz vatandaşı Rothschild ailesinin (Osmanlı Türkiye’sini borç ve faizlerle batıran, İsrail devletinin kurulmasını sağlayan ailelerden biridir) yardımlarıyla Avrupa’da söz sahibi oldu. ABD Merkez Bankası (FED) ve hazine kâğıtlarını pazarladı. Bankasını Amerikan finans sektörünün önemli oyuncularından biri haline getirdi. 1913 yılında kabul edilen “Federal Reserve Kanunu” ile Amerikan Merkez Bankası’nın para

basma yetkisinin büyük sermaye gruplarına ait özel bankaların kontrolüne bırakılması ile yeni kurulan New York Federal Reserve Bankası'nın kurucu ortakları arasında yer alması ile JP Morgan, dolar basma yetkisine sahip oldu.

1929'da "Kara Perşembe" ile başlayan "büyük buhran" sırasında imtiyazlı konumunu muhafaza eden JP Morgan bu dönemde çıkarılan ve yatırım ve ticari bankacılık faaliyetlerinin ayrılmasını öngören "Glass-Steagall Kanunu" ile ikiye ayrıldı. Bu bölünme ile yatırım bankacılığının Morgan Stanley'si doğdu. 1935-1955 yılları arasında "uykuda geçen" JP Morgan, 1959 yılında kendinden dört kat büyük Guaranty Trust bankası ile birleşti. 30 yıl boyunca "Morgan Guaranty Trust" adıyla faaliyetini sürdüren banka 1980'de JP Morgan adına geri döndü. Ve finansal küreselleşmenin ana aktörlerinden biri oldu. 1990'ların ortalarından itibaren çok sayıda birleşme teklifleri alan bankanın taliplerinden biri de şimdilerde can çekişen Goldman Sachs idi. Credit Suisse ve Deutsche Bank ile birleşecek derken 2000 yılında Chase Manhattan ile nikâh kıydı.

John D. Rockefeller ticarete muhasebeci olarak başladı. Simsarlık şirketine ortak oldu. Madencilik ve çelik işine girdi. Rockefeller ailesi Standart Oil Company adlı petrol şirketiyle dünyanın en zengin Yahudileri Arasına girdi.

John Thompson'ın 1877 yılında, bankayla hiçbir alakası olmayan ABD Hazine Sekreteri Salmon Chase'in ismini vererek kurduğu Chase Manhattan Bank, kurulduğundan beri küçük bankaları satın alarak büyüdü ve 1920 yılında Chase Securities Corporation ismini aldı.

Rackefeller ailesinin en büyük hissedarı olduğu Equitable Trust Company of New York Bankası ile 1930'da birleşen "Chase" dönemin en büyük bankası haline geldi. Önceleri toptancı bankası olan Chase, bilahare petrol endüstrisine finansman sağlayarak Standard Oil'in bölünmesiyle ortaya çıkan Exxon-Mobil'in yönetim kurulu ile uzun soluklu ilişkileri yürüttü. 1995 yılında Chemical Bank ile yine Chase Manhattan Bank adı altında birleşen banka, 2000 yılında JP Morgan ile nikâh kıyarak yoluna 2008'in kriz ortamında yeni servet transferlerinin başoyuncularından biri olarak devam ediyor.

Eylül 2008'de patlatılan mali krizde herkes can derdinde iken üç büyük aile batık banka ve finans kuruluşlarını kelepir fiyatlarla satın alarak öne çıktılar: 1) Rotshchild ailesi 2) John Pierpont Morgan ailesi 3) Rockefeller ailesi.

Küresel finans krizini tetikleyen Lehman Brothers şirketinin 14 Eylül 2008'de batışından birkaç gün önce bu yatırım bankasının başındaki tepe yöneticilerine milyonlarca dolar para ödenmiş olması yaşanan krizin aslında hesaplı kitaplı ve ahlaki bir kriz olduğunu gösteriyor.

Şimdi Dow Jones'a hayli yakın bir mesafede bulunan AMERİKAN MALİ TARİHİ MÜZESİ'nde bu döneme ait belge ve semboller biriktiriliyor. Müzenin küratörleri büyük mali krizlerin dönemsel olarak sergilendiği müzede daha şimdiden açacakları Eylül 2008 bölümünün hazırlığı ile meşguller.

1980'li yıllarda "Barbarians at the Gate" (Barbarlar Kapıda) adlı televizyon dizisinde Wall Street oğlanlarının – borsacılarının davranış bozukluklarının muhtemel sonuçları

analiz ediliyordu. Küresel mali sistemin çürümüş yanları anlatılıyordu. Bu konuda Wall Street adlı filmde her şeyi açıkça söylüyordu. Küresel finans sisteminin başındaki insanlar ve “Sen bize kazandır, biz sana rüyandaki hayatı verelim” mentalitesine dayalı olarak o dünyaya ram olan insanlar kendilerinin menfaatleri için her ahlaki kuralı yıkmak, her hukuki kurala karşı hileyi şerriye uygulayarak başkalarına zarar vermeyi göze alabilecek insanlardı. Küresel finans oligarşisi ve tetikçilerinin nasıl yaşayıp düşündüklerini a) Bright Lights Big City b) The Good Life adlı kitaplarda bulabilirsiniz.²⁵⁵

Ahlaki kuralların dışına çıkınca olabileceklerin ve hukuki kurallara karşı hileyi şerriye ile işler kitabına uydurulunca olabileceklerin provası hep mikro-bireysel düzeyde yapıldı. Ahlaksızlık ve kuralsızlık topyekûna-makroya dönünce sistem tabii olarak çökecekti. Öyle de oldu. Küresel boyutta yaşanan sadece finansal bir çöküş değil. Aynı zamanda AHLAKİ ve SİYASİ bir çöküşün başlangıcıdır.

ABD ve dünya 11 Eylül 2001 saldırıları ile “GÜVENLİK” şoku yaşadı. Eylül 2008’deki mali kriz ile “AÇLIK” şokuna doğru gidiyor.1859-1891 yılları arasında 32 yıl süreyle Kuzey Amerika masonluğunun büyük üstatlığını yapan Albert Pike 15 Ağustos 1871’de Avrupa Illuminati’sinin başkanı Giuseppe Mazzini’ye yazdığı bir mektupta, Yeni Dünya Düzeni’ni gerçekleştirmek için gerekli olan ÜÇ DÜNYA SAVAŞI’ndan bahsetmektedir. Pike’ın Birinci ve İkinci

²⁵⁵ Jay McInerney, “Bright Lights, Big City” Vintage Books, New York, 12 Ağustos 1984 ve Jay McInerney “The Good Life”, Vintage Books a division of Random House, Inc., New York, 2006.

Dünya Savaşı için öngördüğü “kehanetler” şaşırtıcı bir biçimde gerçekleşti. Üçüncü Dünya Savaşı’nın öngörüsünde ise Siyonist Yahudi-Müslüman anlaşmazlığı ile ekonomik kaos yer alıyor.²⁵⁶

Cihicago Üniversitesi’nden Profesör Charles E. Merriam bir konferansta şu şaşırtıcı itirafta bulunmuş: “Bilim, tek dünya hükümeti dışında bütün dünyayı fethetse, bundan ne çıkarımız olacak?”²⁵⁷

“Tek dünya hükümeti” komplosunun arkasındaki küresel finans oligarşisiyle ilgili olarak Mazzini’nin Londra’dan Dr. Breidenstein’a yazdığı mektuptaki şu ifadeler oldukça düşündürücüdür: “Her türlü boyunduruktan kurtulmak istiyoruz, yine de bütün ağırlığıyla üstümüzde olan görül-meyen bir tane daha var. Nereden geliyor? Şimdi nerede? Hiç kimse bilmiyor, ya da en azından kimse söylemiyor. Bu birlik, gizli cemiyetlerin duayenleri olan bizler için bile bir sır.”²⁵⁸

Mazzini’nin yukarıda tarif ettiği “tek dünya hükümeti” denen küresel finans oligarşisinin en tepe noktasında 1770’den beri Rothschild hanedanlığının olduğu pek çok kaynakta zikrediliyor.

İngiliz tarihçi Bayan Nesta Webster meşhur kitabı “Dünya Devrimi-Medeniyete Karşı Komplo”da, “büyük devrim hareketi”, “tek dünya hükümeti” projesi 1770’de Amschel

²⁵⁶ Ramazan Kağan Kurt-Tanın İmparatorluğu ve Türkiye.

²⁵⁷ The ChicagoTribune, 24 Haziran 1924.

²⁵⁸ NestaHelen Webster, “World Revolution The Plot Against Civilization”, Book Jungle, 11 Mayıs 2007.

Rothschild'in Hesse Kalesi'ne yönetici olmasıyla başladı" diyor.

Bakalım elitler arasındaki servet transferlerinin, "finansal düzeltme savaşı"nın sonu nereye varacak? Hep beraber bekleyip göreceğiz. Ancak internetten bir dostumun bana gönderdiği anonimleşmiş bir düzenlemeyi de sizlerle paylaşmak istiyorum. Kenya'nın ünlü lideri Kenyatta Batılıları ve kendi trajedilerini şu sözlerle anlatır:

"Batılı misyonerler Kenya'ya geldiklerinde onların ellerinde İncil, bizim ellerimizde topraklarımız vardı. Bize gözlerimizi yumarak dua etmeyi öğrettiler. Gözlerimizi açtığımızda ise, bizim ellerimizde İncil, onların ellerinde bizim topraklarımız vardı."

Bu deyişin Türkiye versiyonunu şöyle özetleyebiliriz: "24 Ocak 1980'e kadar elimizde hürriyet, milli, laik, üniter cumhuriyet vardı.

Bize kömür, makarna verdiler, gözümüzü kapayarak tekrar oy vermemizi istediler.

Gözümüzü açtığımızda ise bizim Deniz Feneri, şehitler, yabancılara devredilmiş bankalar ve sanayi tesisleri, yabancılara satılmış topraklarımız, borçlar ve başörtümüz vardı, onların elinde ise Barzani destekli etnik iktidar, servet, şöhret ve şehvet.

Küresel finans oligarşisine mensup ailelerden birinin mensubu olan Nelson A. Rockefeller 1956 yılında ABD Başkanı Eisenhower'e bir mektup yazar. Bu mektup haftalık ANT dergisi tarafından ilk kez 9 Mart 1969 yılında yayın-

landı. Mektup gün yüzüne H.O. Connor'un "Petrol İmparatorluğu" adlı kitabının Almanca baskısının 275-280. Sayfalarında ortaya çıkmıştı. Daha sonra bu mektup M. Emin Değer'in yazdığı "Oltadaki Balık Türkiye" adlı kitapta yer aldı.

Rockefeller, başkana yazdığı mektupta ülkeleri üç grup halinde tasnif ediyor. Birinci gruba koyduğu Türkiye ile ilgili bölümden kısa bir alıntı yapalım:

"Birinci gruba; bizimle dost olan ve bize uzun süreli sağlam askeri paktlarla bağlanmış olan anti-komünist hükümetlerin iktidarda olduğu ülkeler girer. Bu ülkelere yapılacak yardımlar ve açılacak krediler öncelikle askeri nitelikte olmalıdır. Oltaya yakalanmış balığın yeme ihtiyacı yoktur. Bu noktada Dışişleri Bakanlığı ile aynı fikirdeyim. Genişletilmiş iktisadi yardım –örneğin TÜRKİYE'YE- bazı hallerde düşünülenin tersi, sonuçlar verebilir. Yani bağımsızlık eğilimini artırıp, mevcut askeri paktları zayıflatabilir. Bu tip ülkelere –TÜRKİYE GİBİ- doğrudan doğruya iktisadi yardım da yapılabilir. Ama bu bize uygun ve bağlı hükümetleri iktidarda tutacak ve bize düşman muhalifleri zararsız bırakacak biçim ve miktarda olmalıdır... Aynı zamanda ABD ile işbirliğine hazır yerli işadamlarına yardımı artırmalı ve böylece bu işadamlarının, ilgili ülkenin ekonomisinde kilit noktalarını ele geçirmeleri, buna dayanarak siyasi etkilerinin artması sağlanmalı."²⁵⁹

"Yeni Dünya Düzeni'ni oturtmaya çalışan "kutsal koalisyon"un gezegenimizi post-modern faşizm diye adlandırdığım, feodal bir oligarşiye dönüştürme çabalarına var gücüyle devam ediyor... Burada ironik olan şu: Bilimin si-

²⁵⁹ Ant Dergisi, 9 Mart 1969.

yah/beyazdan vazgeçtiği bir zamanda kutsal koalisyon dediğim Yeni Dünya Düzeni tarikatının siyah/beyazda ısrar eden tutumunu sürdürmesi. Başarılı olmaları mümkün değil ama can yakacakları da bir gerçektir.”²⁶⁰

Hepimiz meşhur “Uzay Yolu” dizisini biliyoruz. Bu diziyi ilk bölümünden son bölümüne dek seyrederseniz şunu görürsünüz. Önce dizinin ulus gençliğinin şuur altına yönelik bir küresel kolektivizm telkini olduğunu fark etmeye başlarsınız. Kaptanlar James T. Kirk (JTK), yani JTK= (K) nights of the (T)emple of (J)erusalem. Yani Kudüs mabedi şövalyeleri. Ya da Süleyman Tapınağı şövalyeleri. Ve diğer kaptan Cristhoper Pike, templar düzene ve kardeşlerin en büyük teosofi filozofu ve belki de en üretken yazarı “dünya masonluğunun papası” ve ırkçılığın sembolü Ku Klüks Klan’ın kurucusu, Kuzey Amerika masonluğunun 32 yıl büyük üstatlığını yapan General Albert Pike’a birer sembolik selamdır.

2- ABD MERKEZ BANKASI (FEDERAL RESERVE): YENİ DÜNYA DÜZENİ’NİN “DON CARLEONE”Sİ

ABD Kongre üyesi Charles Lindberg 22 Aralık 1913’de Federal Reserve Kanunu Kongre’de görüşülürken yaptığı konuşmada şöyle seslenmişti: “Bu kanun yeryüzünde dev bir tröstün kurulmasına sebep olacaktır... Kanun sayesinde bu tröst istediği şekilde ekonomiyi yönlendirebilecektir.” 1912 yılında Londra “City” merkezli tefecilerinde desteklediği Wall Street bankerleri Woodrow Wilson’ı ABD başkanı

²⁶⁰ Alev Alatl, Nihal Bengisu Karaca röportajı, Aksiyon, 13-19 Ekim 2001.

seçtirdiler... Federal Reserve Kanunu "Glass-Owen Beyanamesi" olarak Amerikan Kongre'sinde kanunlaştı. Bu dünyanın efendilerine verilen "küçük" bir hediye idi. Bugün yaşanan küresel mali krizin de anası. "Amerika rahat bırakılmadı. Bırakmayan kim? Bırakmayanlar 1870'lerde ilk iki milyon dolarlık şirketi kuranlar. Daha sonra milyar dolarlık şirketler. Daha sonra karteller. Çok uluslu ve nihayet bu yüzyılın başında tek başlarına trilyonluk servetleri yöneten hanedanlar... Bu hanedanların servetlerini artırmalarının karşısında duran ulusal devletleri ortadan kaldırma istekleri de yeni değildir. Ulusal devletleri ayak bağı olarak görürler ve ortadan kaldırmak isterler."²⁶¹ Avusturya göçmeni Yahudi bir aileden gelen ve 23 yıl (1939-1962) ABD Yargıtay Başkanı olarak görev yapan Felix Frankfurter (1882-1965) 1952 yılında şöyle demişti: "Washington D.C'yi yöneten gerçek güçler görünmezdirler. Onlar güçlerini perde arkasından kullanırlar."

ABD'de ve dünyada en büyük güç hangi kurum veya kurumlardır diye sorulsa, bunun bir tek cevabı vardır: "Federal Reserve" denilen "Amerikan Merkez Bankası"dır. İkinci Dünya Savaşı'ndan önce bu merkez İngiliz Merkez Bankasıydı.

Amerikan halkı seçimlerde Başkan ve Kongre üyelerini seçerek ülkenin yönetiminde doğrudan rol oynadığını zanneder. Başkan ve hükümetin arkasında hukuki dokunulmazlığı olan, istediği gibi karşılıksız para basma tekeline sahip, ABD'yi perde arkasında yöneten daha büyük bir güç

²⁶¹ Alev Alathı, Aksiyon, 13-19 Ekim 2001.

vardır. O da adına Federal Reserve Bank denilen Amerikan Merkez Bankası'dır.²⁶²

Federal Reserve a) İsteddiği kadar karşılıksız dolar basma b) Faiz artırma ve azaltma operasyonları c) Enflasyon ve deflasyon meydana getirme operasyonları ile sadece Amerika'da değil, bütün dünya ekonomisi ve siyaseti üzerindeki en büyük güç merkezidir. Özel bir şirkettir ve sahipleri de bir avuç çok uluslu finans şirketinin patronlarıdır. 1913 yılında kurulan/özelleştirilen Amerikan Merkez Bankası-Federal Reserve'in sahibi konumundaki şirketler aynı yıl çıkan kanuna göre gizli tutuluyordu. O günden itibaren araştırmacılar bu işin peşini hiç bırakmadılar. Son yıllarda elde edilen bilgilere göre gizlenen FED'in ilk ortakları, sermaye sahibi şirket ve aileler şunlar:

1)Rothschild ailesi-Londra 2) Rothschild ailesi-Berlin 3) Lazard Brothers-Paris 4) İsrail Seiff-İtalya 5) Warburg ailesi-Hamburg 6) Lehman Brothers-New York 7) Goldman Sachs-New York 8) Kuhn-Loeb Co (Rothschild ve Warburg ortaklığı-1984 yılında American Express oldu) 9) Rockefeller ailesi-New York. Bu şirketlerde birbirini tanıyan 300 kadar kişi hisse sahibi.²⁶³ Yukarıda yer alan aileler ve şirketlerin tamamı Yahudi kökenlidir. Bunlardan sadece Rockefeller ailesi Amerika'ya göç etmiş Almanya kökenli Protestan Frankist (soy olarak Yahudi olup Hristiyan dininden gözü-

²⁶² William Grider, *Secrets of the Temple: How the Federal Reserve Runs the Country*, New York: Touchstone Publication, 1989, s.11-12.

²⁶³ Peter Kershaw, *Economic Solitions, The Incredible Story of How You and America Are Being Bunkrupted*, Engelwood, Colorado: Quality Press. Ltd, 1994.

ken, bir başka anlatımla Sabatayist (Yahudi soylu-Müslüman görünen) gibi. Günümüzün Fransa Cumhurbaşkanı Sarkhozy bir Frankist'tir.

Alman kökenli Warburg ailesinden Yahudi banker Paul Warburg 1902 yılında Kuhn-Loeb şirketinin yöneticisiydi. Goldman-Sachs, Rockefeller ve J.P. Morgan National Bank of Commerce'in en büyük ortaklarıydı. Bu banka daha sonra Morgan Guaranty Trust Company adıyla faaliyete devam etti.

Lehman Brothers ile Kuhn-Loeb 1977'de birleşti ve 1984 yılında da American Express adıyla yoluna devam etmeye başladı. Rothschild, Warburg, Lehman Brothers, Goldman-Sachs ve Kuhn-Loeb aileleri ile Rockefeller ailesinin ortak özelliği Alman Yahudi'si olmalarıdır. "Lazard Brothers" (Alexandre-Simon-Elie) Fransız kökenli Yahudi'dir. Bu şirketi 1848 yılında kuran üç kardeş 1880'den itibaren finans sektörüne girmişlerdir. 2005 yılında ancak halka açılan şirket, günümüzde New York merkezli "Lazard LLC" adıyla yatırım bankacılığı yapmakta olup Rothschild ailesiyle birlikte çalışmaktadırlar. Nathaniel Rothschild, günümüzde 14 milyar dolar değerindeki Atticus Capital LLC adlı hedgefon işlemleri yapan şirketin iki başkanından biridir. Yukarıda zikrettiğimiz ailelerin hepsinin birbirleri ile ortaklıkları ve aileler arasında evlilikleri söz konusudur.

Rothschild ailesinin Almanya-Frankfurt'ta yanında büyüyen bir hahamın oğlu olan Jacob Schiff (1847-1920), Rothschild ailesi tarafından Amerika'ya mali operasyonlar yapmak üzere gönderildi ve Jacob Rothschild, Kuhn-Loeb şirketinin iki ortağından biri, Solomon Loeb'in kızı Teresa ile

evlendi. Jacob Schiff, Rothschild ve Kuhn-Loeb ile beraber Woodrow Wilson'un (1913 – 1921) başkan seçilmesinde büyük rol oynadı. Jacob Schiff Federal Reserve'in kurulmasında rol oynayan baş aktörlerden biridir. Kendisi uzun zaman Amerikan Yahudi cemaatinin liderlerinden biri olmuştur.

ABD'de özellikle 1970'lerden itibaren finans ve medya gücünü kontrol eden Yahudi cemaatinin seçkinleri daha çok güç sahibi olmak maksadıyla, Yahudi olmasa da diğer güç sahibi ailelerle evlilikler yapmaktadır. Jacob Schiff'in torunun torunu, Andrew Schiff, Başkan Clinton'un yardımcısı Nobel ödüllü (2007) Rum asıllı All Gore'ın (1993-2001) kızı Renna ile 1997'de evlendi.

Rothschild ailesinin ileri gelenlerinden, dedesinin adını taşıyan Baron Jacob Rothschild 1961 yılında Kanadalı zengin banker ve Hristiyan bir aileden gelen James Dunn'ın kızı Serena Mery Dunn ile evlendi. Baron Jacob'un annesi de Yahudi asıllı değildi. Ama bu evliliklerde kadının kesinlikle Yahudi inanç ve geleneklerini kabul etmesi, Yahudi inancına, Yahudiliğe kabul eğitim ve ritüellerinden geçmesi şarttır. Nitekim 1999'da bulduğum Amerika'daki UCSD'deki Yahudi asıllı bir profesör tanıdığım Protestan Hristiyan bir ailenin kızıyla evlendi. Evlenmeden önce kadın Yahudiliğe kabul ritüellerinin hepsinden geçirildi.

Araştırmacı Eustace Mullins tarafından kaleme alınan iki kitaba göre, günümüzde Federal Reserve'in arkasında esasen sekiz büyük finansman şirketi bulunuyor ve bunların çoğu Londra'dan kontrol ediliyor: 1) Citibank 2) Chase Manhattan 3) Morgan Guaranty Trust 4) Chemical Bank 5)

Manufacturers Hanover Trust 6) Bankers Trust Company 7) National Bank of Nort America 8) The Bank of New York.²⁶⁴

Amerikan Kongre'sinde kütüphane memuru olarak çalışırken 1952 yılında yazdığı ve Federal Reserve'in gerçek yüzünü ortaya çıkaran Eustace Mullins, "Secret of the Federal Reserve, New York: John McLaughlin, 1952) adlı kitabı yayınlanır yayınlanmaz Kogre kütüphanesindeki görevinden uzaklaştırıldı.

Mullins, günümüzde de Siyonist Yahudilerin hemen başvurdukları anti-semitik (Yahudi düşmanı) suçlaması ile karşılaştı. Çünkü o Federal Reserve (Amerikan Merkez Bankası) ve küresel sermayenin arkasındaki ana gücün Yahudi seçkinlerden oluştuğunu ortaya çıkarmıştı. Mullins başta AIPAC (Amerikan İsrail Public Affairs Committee) ve ADL (Anti Defamation League) olmak üzere Amerika'daki Yahudi teşkilatları tarafından karalama kampanyasına tabi tutuldu.

Federal Reserve'in başkanını ABD başkanı atar. Sistem başta New York'ta olmak üzere 12 merkez Bankası'ndan oluşur. Her biri Federal Reserve, farklı şirketlerdir ve sahipleri bulundukları bölgenin bazı bankalarıdır. Bu ticari bankalar Federal Reserve'in (FED) yönetim kurulunun üçte ikisi olan dokuz kişiyi belirler.

FED'e yöneltilen tenkitler gittikçe ağırlaşınca arkasındaki en büyük sekiz şirketin ismini yayınlamak zorunda kaldı. 30

²⁶⁴ Eustace Mullins, The Secret of the Federal Reserve, Virginia: Bankers Research Institute, 1983, s.179 ve diğer çalışma: Eustace Mullins, The World Order: Our Secret Rulers, Staunton-Virginia: Ezra Pound Institute of Civilization, 1987.

Haziran 1997 tarihinde yayınlanan rapora göre sekiz büyük FED hissedarı:

1- Chase Manhattan Bank (2000 yılında J.P. Morgan ile Chase birleşti)

2- Citibank (Dünyanın en büyük bankası-Suudi Prens El Velid bin Tallal'ın yüzde 4.4. hissesi var. Bizim "İslamcılar" kulakları çınlasın, Yahudilere hiç durmadan söverler ama onlarsız da yapamazlar.)

3- Morgan Guaranty Trust Comp. (Yeni adı J.P.Morgan Chase)

4- Fleet Bank (2004'te Bank of Amerika ile birleşerek onun adını aldı.)

5- Bankers Trust (Alman Deutsche Bank tarafından 1998'de satın alındı.)

6- Bank of New York (2007 yılında ismi Bank of New York Mellon oldu.)

7- Marine Midland Bank (1998'de ismi HSBC bank USA oldu.)

8- Summit Bank (Honk Kong merkezli United Commercial Bank tarafından 2006'da satın alındı.)

Dikkatinizi çekmiştir. FED'in hissedarı bankalar sık sık isim ve el değiştirmektedir. İsimler değişse de sahiplik yapısında çoğunluk hissesi yukarıda saydığımız ailelerin kesinlikle kontrolü altında kalmaktadır.²⁶⁵ Ekim 2011'de ABD'li finans uzmanlarından öğrendiğimize göre FED'in 12 orta-

²⁶⁵ FED Raporu, 30 Haziran 1997.

ğından 7 bankanın sermayesinin yüzde yüzü Yahudi bankerlere aittir.

Kongre üyesi Charles A. Linberg Sr. (1859-1924) 1913'te Merkez Bankası'nın kuruluş şekline karşı çıkmış ve şöyle demişti: "FED Kanunu, bankalarına verdiği büyük güç ile Birleşik Devletler hükümetlerinin Amerikan halkının menfaatlerini savunmasını önlemektedir."²⁶⁶ ABD'nin hem Evanjelist Hristiyan-Siyonist Yahudi hem küresel sermaye oligarşisinin kontrolüne girmesinde en büyük rolü oynayan, bir papazın oğlu olan, Türk düşmanlığı tescilli Demokrat Parti'den başkan seçilen Woodrrow Wilson'dır. (1913 – 1921)

Eylül 2008'de patlatılan küresel finans krizinden sonra da 4 Kasım 2008'de yine bir Demokrat, Barack Obama başkan seçildi. FED'in hissedarları, Amerikan halkının ve devletin parasını kontrollü altında tutup, devletin parasıyla devlete borç verip faiz alarak, dünyanın en risksiz ve en çok parasını kazanmaktadırlar.

FED, 1933 yılından itibaren para basma tekeline sahip olmuştur. Dikkat ederseniz "Kara Perşembe" ile Wall Street'de başlayan 1929'daki büyük buhranın hemen sonrasındır.

İngiltere'de durum nedir?

İngiliz Merkez Bankası (Bank of England) 1694 yılında kuruldu. Kurucuları özel şirket sermayedarıydı. Para basma

²⁶⁶ Charles A. Lindbergh Sr, Lindbergh on the Federal Reserve, Costa Mesa-CA: Noontide Press, 1923, s.88.

tekeline sahiptiler. Sir William Pitt Lordlar Kamarası'nda 1771 yılında şöyle konuşmuştu: "Tahtın arkasında bir güç var ki bu kralın kendinden daha güçlü."

İngiliz Merkez Bankası 1946'da devletleştirildi. 1997 yılında hükümetten bağımsız bir statü kazandı. Bugün tekrar küresel finans gücünün kontrolü altında. FEDin yanında, aslına bakarsanız belki de perde arkasında kalarak FED'i bile etkileyen bir merkez vardır. Londra Finans Merkezi "City". İngiltere'nin başkenti Londra'daki "City bölgesi" 18. yüzyıldan bu yana dünyanın finans merkezi olma özelliğini korumaktadır.

Kanuni olarak olmasa da gerçek hayatta City bölgesinin, İtalya, Roma'daki Vatikan gibi özel bir statüsü vardır. Burası "devlet içinde devlet" gibidir. İngiliz hükümetlerinin ekonomik ve siyasi kararlarında City baş aktördür. ABD'deki küresel sermaye şirketlerinin ve sahiplerinin kesinlikle City bölgesinde ya bir finans şirketi ya da bir temsilcisi vardır. İngiliz borsaları ve 1694 yılında kurulan İngiliz Merkez Bankası "Bank of England" da buradadır.

FED ve ekonomide "FİAT PARA" (Fiat Money): Küresel finans oligarşisi Federal Reserve hâkim olarak dünya ekonomisini kolayca yönlendirebilmektedir. Para basma hakkı ve tekeli elinde bulundurduğundan kâğıt ve mürekkep istedikleri kadar dolar basmak için yeterli bir kaynak.

FED'in emri ile hazine tarafından basılan ve sadece basım ve personel masrafları ödenerek hazineden alınan dolarların karşılığı yoktur. KARŞILIĞI BİRLEŞİK DEVLETLER HÜKÜMETİNİN HALKTAN TOPLAYACAĞI

VERGİLERDİR. Buna ekonomide “FİAT PARA” (Fiat Money) denilir.

Değeri hükümetin kararına dayanan ve karşılığı olmadan basılan parayı devlet kanuni hale getirir. Federal Reserve bastığı bu karşılıksız paranın üzerine belli bir faiz oranı koyarak Amerikan devlet hazinesine borç verir. Bu para çok miktarda basıldığında doların değerini DÜŞÜRÜR. Böylece halkın tasarruflarının değerini de düşürürsünüz ve halkı dolaylı vergiye tabi tutmuş olursunuz. Diğer yandan borsa da spekülatif değerler meydana gelmesine vesile olur.

Ekonomik kriz, kaos ortamı ve savaşlar olduğunda Federal Reserve daha çok para basıp devlete daha çok borç verir. Böylelikle FED’in sahipleri daha çok para kazanır. 14 Eylül 2008’de patlayan finansman kaosu ile birlikte Amerikan hükümetinin “açtığı paketler”in içindeki paralar FED’in yeni bastığı gıcır gıcır banknotlar olup, “yeni nesil” FİAT PARA’dan başka bir şey değildir. Arkadan küresel boyutta enflasyon yaşanacak.

Amerikalı bayan, araştırmacı gazeteci Devvy Kidd, “Why a Bunkrupt America” adlı çalışmasında, doların ister BİR dolarlık banknot ister YÜZ dolarlık banknot olsun basım maliyetinin aynı olduğunu, bunun da 2.3 ile 4 cent arasında bir rakam olduğunu belirtiyor. Devvy Kidd’e göre, her biri yüz dolarlık bin tane banknotun maliyeti 23 dolar, on bin tanesinin 230 dolar. Yani bir milyon doların maliyeti FED’e sadece 230 dolar.²⁶⁷

²⁶⁷ Devvy Kidd, “Why A Bunkrupt America”, Project Liberry Publ, Colorado, 1995.

Dr. John Coleman eski bir İngiliz istihbarat görevlisi ve namuslu bir Yahudi asıllı İngiliz.

Coleman'a göre dünyayı 150 yıldır 300 kişiden oluşan bir komite (The Committee of 300) yönetiyor. Komitenin içinde milletlerarası bankerler, güçlü aile ve yöneticiler yer alıyor ve kendilerinin tamamen hâkim olduğu "Yeni Dünya Düzeni" peşindeler. İnsan hayatının Illuminati, Rothschild, Warburg ailesi, Federal Reserve bankerleri ve bunların dâhil olduğu 300'lük komite için fazla bir önemi olmadığını belirten Coleman, dünyada çıkan savaşları bu 300 kişilik elit grubun başlattığını ve savaşların taraflarını da bunların finanse ettiğini yazıyor.²⁶⁸

Federal Reserve'in muhasebe sistemi oldukça karışıktır. Hissedarı olan özel finans şirketleri bilançolarındaki görünmeyen perde arkası kârlardan inanılmaz rantlar elde ederler. Karmaşık muhasebeyi denetleyecek ayrı bir kurum yoktur. Hesaplar Amerikan Kongre'sine gider ama... Kongre kendisine verilen raporla yetinmek mecburiyetindedir. FED gelir vergisinden muaftır. FED kontrol eden güçlerin esas para kazandığı alan faizler, bir kısım ekonomik göstergeleri etkileyerek, kararların alınması öncesinde stratejik bilgilerden bu güçlerin önceden haberdar olarak pozisyon almaları, manipüle etmeleri mesela döviz piyasaları ve bağlı alanlarda işlem yaparak kimseye fark ettirmeden milyarlarca dolar kazanmaları gibi.

²⁶⁸ Dr. John Coleman, *Diplomacy by Deception*, Carson City: Bridge House Publ. 1993, s.1.

Federal Reserve'le ilgili detaylı bilgi için²⁶⁹ web sayfasına bakabilirsiniz.

FED'in yönetim kurulundaki yöneticiler (Federal Reserve Governors) kanuni olarak Amerikan Kongresi'nden bağımsızdırlar. FED en önemli toplantılarını gizli yapar ve genel olarak alınan kararları belli bir süre geçtikten sonra açıklar.²⁷⁰ FED'in başkan dâhil yedi yönetim kurulu üyesi ABD başkanı tarafından atanır, senato tarafından onaylanır. Amma hükümet adına görev yapan insanların pek çoğu çok uluslu şirketlerin kontrolü altındadır. FED'in 19 yıl başkanlığını yapan Alan Greenspan (1987-2006) dâhil bugünkü başkan Ben S. Bernake, yönetim kurulu üyeleri, Randall S. Kroszner, Donald D.Kohn, Prof. Dr. Frederic S. Mishkin, Kevin M. Warsh'ın ortak özellikleri Yahudi asıllı olmalarıdır.

Başkan George W. Bush tarafından 35 yaşında FED'in yönetim kuruluna atanan Kevin M.Warsh'ın karısı Jane Lauder ünlü kozmetik firması Estee Lauder'in kurucusu başarılı Yahudi iş kadını Estee Lauder'in torunudur. Lauder ailesi Amerika'daki Yahudi cemaatinin seçkinlerinden olup baba Ronald Lauder, İsrail eski Başbakanı "Kasap" Ariel Şaron'un mali destekçisidir. Ayrıca pek çok Yahudi seçkin Demokrat Parti'yi desteklerken bu aile Bush ailesinin destekçisidir.

Kevin M. Warsh'ın babası Yahudi Milli Fonu'nun (Jewish National Fund) eski başkanı olup Dünya Yahudi Kongresi'nin mali yöneticisidir.

²⁶⁹ www.federalreserve.gov

²⁷⁰ www.usinfo.state.gov

Kevin M. Warsh ADL yönetiminde olmasının ötesinde Tel Aviv Müzesi milletlerarası yönetim kurulu üyesidir. Başkan Bush'a mali danışmanlık yapmaya başlamadan önce FED'in hissedarlarından Morgan Stanley'de çalışmaktaydı. Dünya Bankası'nın başkanlık koltuğuna da sürekli Yahudi seçkin ailelerin mensupları atanmaktadır. "Çuvalcılar"ın başı iken Dünya Bankası başkanlığına atanan, aşk skandalı ile istifa etmek zorunda kalan Paul Wolfowitz, Temmuz 2007'den beri görevde olan Robert Zoellick'te Yahudi'dir. Bu kadar tesadüf nasıl oluyor?

Federal Reserve dolar basma tekeli elinde bulundurduğu için, dolar dünya ticaretinin belirleyici döviz olduğu günden vs... FED Yeni Dünya Düzeni'nin belirleyici güç merkezidir ve Pentagon'dan daha güçlü ve etkilidir. Bu gücü kontrol eden Yahudi seçkinlerin temel düsturu, her şeyden önce İsrail'dir.

Hedefledikleri Yeni Dünya Düzeni de Kabala temeline dayanan Pagan bir inanç sisteminin Yahudi-Hıristiyan-Müslüman dini inançlarını senkretik bir dine dönüştürmesi esasına dayanmaktadır. Ekonomik olarak ise bir avuç seçkinin dünyaya hâkim olduğu "devlet kapitalizmi" veya "sosyalist kapitalizm"dir.

Bakınız 1915 doğumlu ve bu çalışmanın yapıldığı Ekim 2009 yılında, 94 yaşında ve hayatta olan David Rockefeller hatıralarında ne yazıyor: "Bazıları bizi Amerikan çıkarlarının karşısında bir araya gelmiş gizli bir grubun, Cabal (Kabala-Kabala RKK) üyeleri olarak görüyorlar. Beni ve ailemi enternasyonalist olarak karakterize edip dünyada aynı görüşte diğer güçlerle beraber işbirliği içinde olarak kabul

ediyorlar. Küresel siyasi ve ekonomik yapılanma içinde tek bir Dünya Düzeni meydana getirme, kurma komplosu içinde olduğumuza inanıyorlar. Eğer bu suçlama ile karşı karşıya isek, suçlu olduğumu kabul ediyorum ve bundan da gurur duyuyorum.”²⁷¹ İşte şimdi şeytanın gör dediği. David Rockefeller ve ailesi çok uzun yıllardır bu hususta suçlanıyorlardı. Ancak suçlamaları şiddetle reddetmekteydiler, hatta David Rockefeller New York Times gazetesine bir mektup göndermiş ve gazete bu mektubu 25 Ağustos 1980’de yayımlamıştı.²⁷² Bu mektup The Washington Times gazetesinde Ellen Sorokin tarafından 6 Nisan 2002 tarihinde tekrar gündeme getirildi.²⁷³

Henry Kissinger ve Zbigniew Brzezinski Yeni Dünya Düzeni’nin iki önemli Yahudi seçkin teorisyeni olup Rockefeller ailesine çok yakındırlar. Brzezinski’nin ailenin damadı olduğunu belirtelim. Garry Allen “The Rockefeller File” adlı kitabında, Rockefeller ailesinin “koyu Protestan” bilinmesine rağmen aslında Sefarad Yahudisi olan “Yahudi dönmesi” bir hanedandır diyor. Bir başka tanımla “Frankist”. Eski Ahit/Tevrat şöyle der: “Çocuğu gideceği yola göre yetiştir, yaşlanınca da ondan ayrılmaz. Zengin fakirlere hâkim olur ve borç alan, borç verenin kulu olur.”²⁷⁴

“Mali kapitalizmi elinde tutan güç odaklarının esas gayesi, dünya sistemini özel kişiler (seçkin-elit kişiler) tarafından kontrol ederek, her ülkenin siyasi sistemine ve ekono-

²⁷¹ David Rockefeller, Memoirs, Random House, New York, 2002, s.404-405.

²⁷² David Rockefeller, Letter to The New York Times, 25.08.1980

²⁷³ Ellen Sorokin, Trilaterall Meeting to Discass Terrorism, The Washington Times, 06.04.2002.

²⁷⁴ Tevrat-Süleyman’ın Meselleri-22/6-7.

misine hâkim olmaktadır. Sistem feodal bir şekilde gizli toplantı ve anlaşmalar, konferanslarla merkez bankaları eli ile kontrol edilmelidir.”²⁷⁵

ABD ve İngiltere Merkez Bankaları ve Yeni Dünya Düzeni’nden bu kadar bahsettikten sonra BIS’den (Bank for International Settlements-Milletlerarası Ödemeler Bankası) bahsetmemek olmaz. BIS, 1930 yılında İsviçre’nin Basel şehrinde Amerikalı ve Avrupa’nın önde gelen bankerlerinin himayesi ile kuruldu. Basel ilginç bir şehirdir. Avrupa’nın fuarcılık merkezidir ve Almanca, İngilizce, Fransızca, İtalyanca dört lisanın konuşulduğu merkezdir. İsviçre devleti gelirinin üçte birini buradaki finans ve ilaç endüstrisinden sağlar. BIS küresel finans sisteminin “DENETİM” üssüdür. BIS, bir başka ifade ile Federal Reserve ve İngiliz Merkez Bankası’nın üzerinde anlaştıkları konuları diğer devletlerin merkez bankalarına tebliğ eder. Çin, Rusya ve Suudi Arabistan Merkez Bankaları dahil 55 ülkenin merkez bankası BIS’e üyedir. 19 ülkeden oluşan yönetim kurulunun 6’sı değişmez üyelerden oluşur. Bunlar Amerika, İngiltere, Almanya, İtalya, Fransa ve Belçika’dır. Yönetim kurulunun bu çekirdeğine “ex officio” (daimi değişmez) adı verilir. Yönetim kurulu her iki ayda bir, yılda altı kez gizlice toplanır. BIS bünyesinde dört komite mevcuttur. En tepedeki komitede G-10 olarak adlandırılan ABD, İngiltere, Kanada, Fransa, Belçika, Almanya, Japonya, Hollanda, İsveç, İsviçre devletlerinin merkez bankalarının temsilcileri yer alır. Yılda bir kez toplanır.

²⁷⁵ Prof. Dr. Carroll Quigley, *Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time*, Macmillan Comp, New York, 1966, s.324.

BIS kişilere hesap açmaz ama diğer özel bankalarla da rekabet halindedir. Merkez bankalarına döviz, altın, tahvil satar ve alır. Merkez bankaları BIS’de değişik oranlarda depozit adı verilen hisselerle sahiptirler. BIS işlemlerini gizlilik içinde yapar ve kimseye hesap vermez. Hangi ülkenin merkez bankasının BIS’te ne kadar hissesi vardır bilinmez. Oy haklarının gücü hisse gücü ile eşittir. Federal Reserve’in oy hakkı diğer bütün üye devletlerden fazladır. Federal Reserve ilave olarak, üç büyük Amerikan bankası J.P.Morgan, First Bank of New York, First Bank of Chicago’nun da aynı sayıda BIS’te hisseleri vardır. Böylelikle BIS’teki oy gücü ABD lehine diğer ülkelerden üç kat daha fazladır.²⁷⁶

BIS gizlilik, dokunulmazlık ve koruma zırhı altındadır. Çalışanlarının dokunulmazlığı vardır. Binasını hiçbir güç arayamaz, hesaplarına girip inceleyemez, çalışanlarını tutuklayamaz. Tam bir dokunulmazlığa sahiptirler. BIS dünya döviz para rezervlerinin yüzde 7’si ile 15’ini elinde bulundurur. 2005 yılı raporlarına göre elinde 712 ton altın rezervi vardır. Yıllık raporla dünya para piyasalarının analizini yaparak küresel sermayenin çıkarları doğrultusunda kontrol ve yönlendirme işlevini yerine getirir. Raporları üç aylık ve yıllık olarak hazırlar.

BIS’in en büyük hedefi TEK DÜNYA PARA BİRİMİ’dir. Bu yöndeki hazırlıkları ile çok sayıda “komplo” teorisi üretilmiştir.

²⁷⁶ Doug Casey, What We Now Know; The Most Powerful Bank You Have Never Heard, www.escapeartist.com/efam/78/Bank.html, Mart 2006.

2007 Eylül ve Ekim aylarında ABD’de riskli ev kredileri kategorisinde olan subprime mortgage kredileri ve bağlı süpekülasyonlar ile fiyatları şişirilen tahvillerin balonları patlamasına rağmen ne BIS, ne Federal Reserve seslerini çıkarmadılar. Üstelik BIS’in 1 Nisan 2006-31 Mart 2007 dönemi senelik mali yıl raporunda hedge fonların şeffaf olmaya başladığından, piyasalardaki likitideyi artırdığından dem vurularak bu fonlar meşrulaştırılıyordu. Hedge fonlar gibi kendi de şeffaf olmayan ve gizlilik içinde çalışan BIS küresel finans oligarşisinin ileri karakolu niteliğinde.²⁷⁷

“ABD’deki Yahudi lobileri o kadar güçlüdür ki, onların baskı ve isteklerine karşı Amerikan başkanları bile direnemez. Kesinlikle inanıyorum ki Beyaz Saray, Kongre ve Amerikan medyasının çoğunluğu bizim kontrolümüzde. Onların gözünde başkalarının hayatı Yahudilerin hayatı kadar önem taşımıyor.”²⁷⁸ Günümüzde akademik sahada neredeyse beş profesörden biri Yahudi’dir. Dört gazeteciden biri de Yahudi’dir. “Son 30 yıldır (1965-1995) ABD’deki en önemli 200 entelektüelin yarısı, en iyi üniversitelerdeki profesörlerin yüzde 20’si, New York ve Washington’daki en prestijli hukuk bürolarının ortakları, film yapımcıları, yönetmenler ve senaristlerin yüzde 59’u Yahudi’dir.”²⁷⁹

Vanity Fair dergisinin Ekim 2007 sayısında dünyanın en etkili ve güçlü 100 isim listesi yayınlandı. İsrail gazetesi The

²⁷⁷ James C.Baker, *The Bank for International Settlements Evaluation and Evaluation*, Quorum Books, Wesport, USA, 2002, s. 2 ve devamı.

²⁷⁸ İsrail Ha’aretz gazetesi yazarı Ari Shavit, *the New York Times* 27 Nisan 1996.

²⁷⁹ Seymour Martin Lipset-Earl Raab, *Jews and The New American Scene*, Harvard University Press, 1995, s.26-27.

Jarusalem Post'un 13 Ekim 2007 tarihli nüshasına ve bazı internet sitelerine göre isimlerin yüzde 80'inden fazlası Yahudi.²⁸⁰

İsrail eski Başbakanı Ariel Şaron (2001-2006) İshak Rabin'e hitaben yaptığı konuşmada şöyle dedi: "ABD'yi ve Amerikan halkını kontrol eden biz Yahudi halkıdır."²⁸¹

Hollandalı dünya çapında kültür teorisyeni, Amsterdam "School for Cultural Analysis" okulunun kurucusu bayan, Prof. Mieke Bal(1946-): "Tevrat kitaplar arasında en tehlikeli olanıdır. Çünkü Yahudi halkı dışındakileri öldürmenin hak olduğunu meşrulaştırır" diye yazıyor.²⁸²

Bal'a yönelik hakaret içeren saldırılar bir yana, "Journal of Biblical Studies" adlı İncil-Tevrat konusunda üç ayda bir akademik düzeyde yayın yapan dergide, Yale Üniversitesi'nden John J. Collins, Mieke Bal'ın ileri sürdüğü görüşlerin yanlış olduğunu belirttikten sonra Tevrat'taki "kör göze değnek hükümleri görmezden gelerek Kur'an'a saldırır. Collins'e göre asıl Tevrat değil Kur'an savaşı ve öldürmeye cevaz verir. 11 Eylül 2001 terör olayına sebep olanların Müslüman teröristler olduğunu, ideolojilerini Tevrat'tan değil, Kur'an'dan aldıklarını yazar.²⁸³

Sadece şu kadarını belirtelim. 2008 yılı içinde New York Times gazetesi ve CBS'in birlikte yaptıkları bir kamuoyu

²⁸⁰ The Jarusalem post, 13 Ekim 2007.

²⁸¹ Kol Yisrael (Israel) radyosu, 3 Ekim 2001.

²⁸² Mieke Bal, Anti-Covenant: Counter-Reading Women's Lives in the Hebrew Bible, Almond Publ, Sheffield, 1989, s.14.

²⁸³ John J. Collins, The Zeal of Phinehas: The Bible and the Legitimation of Violence, The Society of Biblical Literature, Vol.122, No:1, s.3, Spring 2003, Atlanta.

araştırmasına göre Amerikan halkının sadece yüzde 16'sı 11 Eylül 2001 olaylarından "Müslüman teröristleri" sorumlu tutmakta, yüzde 84'ü bu hikâyeye inanmamaktadır.

Kuran'ı, öldürmeye cevaz vermekle suçlayan Yale Üniversitesi Profesörü John J. Collins aşağıda Eski Ahit'ten (Tevrat ve Zebur) seçtiğim çok sayıdaki Kutsal Kitap hükümlerine ne der acaba? Herhalde görmezlikten gelir. "İsrail'in Tanrı'sını izlemeyen herkes, ister küçük veya büyük, ister erkek veya kadın, kim olursa olsun ölüm cezasına çarptırılmalı."²⁸⁴ "Bebekleri Babil'in taşlarına savuranlara ne mutlu"²⁸⁵ "Onların bebekleri gözleri önünde paramparça olacaklar; evleri yağmalanacak ve kadınların ırzına geçilecek."²⁸⁶ "İsrail Tanrı'nın savaş baltası ve silahıdır. İntikam için Babil'e pusu kurun ve onları yok edin. Tanrı İsrail ile milletleri parçalayacak, kadınları ve erkekleri, yaşlıları ve gençleri kıracaktır."²⁸⁷ "Darüsselam'a git ve hiç merhamet göstermeden ve acımadan önüne geleni öldür. İşaretlenmişler hariç, yaşlıları, genç erkekleri, genç kızları, kadınları ve çocukları öldür."²⁸⁸

40 yıllık bir Bilderberg üyesi olan, Vietnam Savaşı'nın yanlış bir siyaset olduğunu açıklıkla söyleyen ve ABD başkan yardımcılığı da yapan George Ball (1909-1994), Amerika'daki Yahudi lobileri için söylediği şu sözlerle şimşekleri

²⁸⁴ 2 Krallar 15:13

²⁸⁵ Zebur 137:9

²⁸⁶ Eski Ahit / İsayah 13:13-16

²⁸⁷ Yeremya 51:10-24

²⁸⁸ Hezekiel 9:5-6

üzerine çekmek cesaretini gösteren ender Amerikan milliyetçilerinden biridir:

“Yahudi lobisinin dayandığı en temel güç, anti-semitizm suçlamasıdır. Pek çok insan anti-semitik olarak suçlanmaktan nefret eder. Lobilerde İsrail’i tenkit etmeyi her daim anti-semitizmle bir tutar. Bu kozu sürekli gündemde tutarlar ki, kimse hiçbir şey söylemesin.”²⁸⁹ Paul Findley’in yukarıdaki kitabının adının Türkçe karşılığı: “Konuşmaya cesaret ettiler”dir. Kitapta ünlü Yahudi lobisi kuruluşu AIPAC’ın mafyavari taktiklerini anlatır.

ABD’deki ilk Yahudi lobisi 1843 yılında New York’ta kurulan “Ahit’in Çocukları” “B’nai B’rith” adlı masonik örgüttür. 1913 yılında Rothschild ailesi tarafından kurulan ADL’nin (Anti Defamation League / Yahudi Karşıtlarını Engelleme Cephesi) kuruluş maksadı Yahudilere ve küresel güçlere karşı gelenlerle mücadele etmektir.

Birkaç editör tarafından kaleme alınan “ADL Hakkındaki Gerçek” kitabında bu örgütün ne derece kanunsuz işlere bulaştığını anlatır.²⁹⁰

ADL ve B’nai B’rith 1993 yılında San Francisco’da bir casusluk skandalına bulaştı. FBI eş zamanda ADL’nin San Francisco ve Los Angeles bürolarını bastı. İnanılmaz bilgiler ele geçmişti. Richard C. Paddock tarafından Los Angeles Times gazetesinde yazılan haber şöyle: “Polisin ADL’nin Los Angeles bürosuna yaptığı baskın sonucu ele geçirilen

²⁸⁹ Paul Findley, *They Dare to Speak*, Lawrence Hill Books, Illinois, 1983, 1989, 2003, s.127.

²⁹⁰ *The Ugly Truth the Anti Defamation League (ADL), Executive Intelligence Review Editors*, Washington D.C, 1992.

belgelerde siyaset grupları, sendikalar ve gazeteler gibi muhtelif sektörlerle bazı polis kayıtları da dâhil olmak üzere toplam 950 kurumun ve en az 12 bin kişi hakkında tutulmuş gizli bilgiler ortaya çıktı. Bu bilgilerin İsrail ve Güney Afrika hükümetlerine gönderildiği de biliniyor.”²⁹¹

ADL’nin başkanı, 2007 yılında Amerika’daki Ermeni lobisinin “Ermeni soykırımı” zırvasına “sürpriz” bir destek çıkan, Türkiye aleyhtarı Abraham H. Foxman, 2007 yılında “ölümcül yalanlar” olarak Türkçeye çevirebileceğimiz bir kitap yayınladı. Polonya Yahudi’si, 1940 doğumlu Foxman, kim İsrail’i ve Yahudi seçkinlerin katakulli işlerini tenkit ettiyse, herkesi anti-semitist yani Yahudi düşmanı ilan etti. Hatta eski ABD Başkanı Jimmy Carter’ı bile, yazdığı “Palestine: Peace not Apartheid” kitabında gariban Filistinlilerin haklarını koruyor diye anti-semitik diye suçladı.²⁹²

İşte bir tarafta böylesine bir güç, böylesine organize bir lobi, öbür tarafta Body Shop’un kurucusu Anita Roddick adlı hanımın “Bir eşek bile ABD’yi ondan daha iyi yönetir” dediği G.W.Bush.²⁹³

4 Kasım 2008 seçimlerinde Demokrat Parti’den başkan seçilen dışı siyah içi beyaz Barack Obama, buraya kadar anlatmaya çalıştığımız Küresel Finans Oligarşisi ve kontrolleri altındaki medya pazarlaması ile Beyaz Saray’a oturtuldu. Obama’nın annesinin çıplak resimleri basına sızdırılarak

²⁹¹ Los Angeles Times, 13 Nisan 1993

²⁹² James D. Besser, Jewish Criticism of Carter Intensifies, The Jewish Week, 15 Aralık 2006.

²⁹³ Hürriyet 14 Eylül 2007.

ilk ikaz yapıldı. ABD ve dünya 11 Eylül 2001'den daha ağır bir kırılmaya doğru pupa yelken yol alıyor.

Burada bir bilgi notu ilave etmekte fayda var. İddianın kaynağı Alman basını. Battığı davul zurna ile ilan edilen Lehman Brothers'ın başkanlığını yapan Yakop'un daha önceki görevinin İsrail Merkez Bankası Başkanlığı olduğu, Lehman Brothers'ın 400 milyar dolarının bu kişi tarafından çeşitli mali oyunlarla İsrail'e kaçırıldığı Alman basınında iddia ediliyor.

Dünya, önce Amerikan halkına ve Afganistan ve Iraklı Müslümanlara "ateş suyu" içiren, sonra da 14 Eylül 2008'den itibaren Amerika'nın ve dünyanın ekonomik kaosun içine itilmesini tezgâhlayan bir seçkinler kliğinin elinde.

Yeni Dünya Düzeni projesini geliştiren küresel finans oligarşisinin ABD'li –elbette çok pasaportlu- olması, Amerikan halkını koruyup kollayacağı manasına gelmez. Tam tersine öncelikli hedefi kendi halkıdır. Neden? Çünkü gelişimi, geçmişi, etiği ve sorgulama gücü itibarıyla en güçlü muhalifi Amerikan halkıdır. 11 Eylül 2001 saldırıları, 14 Eylül 2008... Kaybedenin bütün insanlık olduğu, oysa kazanan bir milletin OL-MADIĞI garip bir savaş bu. Ya da zır-delilik/ akıl hastalığı.

4 Mart 2009 tarihinde Amerikan basınında yer alan bir haber FED'in nasıl da ABD Kongresi'ni bile takmadığını gösteriyordu. ABD Senatosu'nun Bütçe Komitesi'ne ifade veren Merkez Bankası (FED) Başkanı Ben Barnanke'ye 2.2 trilyon doları kime borç verdin" diye soruldu.

Bağımsız Senatör Bernie Sanders, nereye gittiği açıklanmadan para dağıtılarak riske girmenin kabul edilemez bir durum olduğunu söyledi. ABD Senatosu'ndaki tek bağımsız olan Senatör Sanders, "Sorum şudur: ABD halkına 2.2 trilyon doları kime ödünç verdiğini söyleyecek misin?" dedi.

FED Başkanı Bernanke, Senatör Bernie Sanders'in sorusunu cevaplamayınca senatör tekrar, "Hangi kurumların borç aldığını açıklayacak mısın?" diye sordu. FED Başkanı Bernanke "Hayır" cevabını verdi. Bernanke, isimlerin açıklanması durumunda bu kurumların küçük düşürüleceğini ve cesaretlerinin kırılacağını söyledi. Senatör Sanders, Bernanke'nin sözünü keserek "Ah ne kadar da kötü. Parayı aldılar ama kamuoyu bunu bilsin istemiyorlar" yorumunda bulundu.

Sanders, bir ara daha da sertleşerek Bernanke'yi "2.2 trilyon doları kime verdiğini açıkla" diyerek azarladı. Temsil etiği Vermont eyaletindeki problemlili kuruluşların, istemelelerine rağmen FED'den para alamadıklarını vurgulayan senatör, "Bu parayı almak için büyük, açgözlü ve dikkatsiz mi olmak gerekiyor?" diye sordu.

Buna rağmen FED Başkanı Ben Bernanke, Senatör Sanders'in sorusunu cevaplamadı.

Bir başka husus; 3 Nisan 2009'da Londra'daki G-20'ler toplantısından "kontROLSÜZ kapitalizmin sonu" olarak lanse edilen "Yeni Dünya Düzeni" kararları açıklaması yapıldı. Dört madde halinde özetlenebilecek kararların iki maddesi şöyle: a) Yeni ekonomik düzeninin patronu IMF olacak. IMF ve Dünya Bankası'na zor duruma düşen ülkelere kullandı-

ılmak üzere bir trilyon dolarlık yeni kaynak aktarılacak. b) G-20 ülkeleri, 2010 sonuna kadar ekonomilerine toplam 5 trilyon dolarlık para enjekte edecek. Bu paranın gerçekten piyasalara aktarılıp aktarılmadığını IMF denetleyecek. Bu kararın anlamı, FED'in IMF ve WB ile dünya ekonomisini 14 Eylül 2008 öncesinden daha etkin bir şekilde kontrol etmek isteğidir. Plan FED'in "Dünya Merkez Bankası" olduğu, tek para birimli tek dünya federal devleti. Ütopya mı dediniz?

ABD Merkez Bankası "The Federal Reserve" hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak isteyen okuyucular için şu kaynak oldukça ilginç bilgi ve iddiaları içeriyor.²⁹⁴

3- FEDERAL RESERVE'İN DRAMATİK TARİHİNDE BAŞKAN LINCOLN İLE BAŞKAN KENNEDY'NİN ÖLDÜRLMESİ VE 2008 MALİ KRİZİ

Amerikan halkında demokrasinin her daim Merkez Bankası (Federal Reserve) tarafından tehdit edildiği endişesi vardır.

Konu Amerikan Federal Reserve olunca, başkandan sıradan Amerikalıya kadar herkes bir kere daha düşünür.

ABD'nin ilk "merkez" bankası 1791'de Kongre tarafından 10 milyon dolarlık öz sermaye ile kuruldu. Bu paranın iki milyon doları altından sağlanacaktı. Hisselelerin yüzde 20'si hükümet, yüzde 80'i özel kesim tarafından kontrol edilmekteydi.

²⁹⁴ A. Ralph Epperson, *The Unseen Hand*, Publius Press, 16. Baskı, Tucson-Arizona, 1995, s.164-185.

Başkan Thomas Jefferson (1801–1809) şunları söylemişti: “Merkez Bankası anayasamızın prensiplerine ve düzenine karşı son derece düşman tavırlar içinde olan bir kurumdur... Amerikan halkı özel bankaların kendi para birimlerini, öncelikle enflasyon ve daha sonra deflasyon ile kontrol etmesine izin verirse, kısa sürede kök salacak olan bankalar ve ticari şirketler insanların sahip olduğu şeylere el koyacaktır, ta ki evlatlar babalarının fethettiği topraklarda yersiz yurtsuz kalıncaya dek.”

Jefferson lağvetme hakkına sahip olmasına rağmen bu yetkiyi kullanmadı ve bunun yerine hükümetin bankadaki hissesini satışa çıkardı. İmtiyaz 1811’de otomatik olarak yenilense de 1812’de İngiltere ile başlayan savaş sebebi ile kadük oldu.

Amerikan devletinin imtiyaz verdiği çok sayıdaki özel bankadan 250’si kısa sürede dolaşımdaki banknotların yüksek miktarda altın ve gümüş karşılığını aştığı bir konuma geldi.

ABD’nin ikinci “merkez” bankası Nisan 1816’da 20 yıllık bir süreçte 35 milyon dolarlık bir öz sermaye ile kuruldu. Bunun da yüzde 20’si hükümete ait, geri kalanı özel bankacıların elindeydi.

Başkan Andrew Jackson 1832’de tekrar başkan seçilince banka müdürü imtiyaz hakkını olması gereken tarihten dört yıl önce almak istedi. Başkan Jackson bankanın Amerikan mali piyasalarını kontrol etmesini İngiltere’nin komplosu olarak değerlendirdi. Yeniden imtiyaz alınmasını veto ederek hükümetin bütün depozitolarını geri

çekti. Jackson finansal kurumlara güvensizlik duyarak büyümüştü. ABD’de 1836-37 yıllarında arazi satışlarına ve Meksika gümüşünün ithalatındaki fiyat artışlarına bağlı olarak spekülasyon yaşandı. Başkan Jackson bunun üzerine Specie Circular adıyla anılan kanunu geçirerek bütün arazi ödemelerinin altın ya da gümüşle yapılması şartını getirdi.

Spekülasyon balonu İngiltere’deki Rothschild ailesinin dikkatini çekmişti. August Belmont adlı bir temsilcisini Amerika’ya göndererek Amerikan hazinesinin tahvillerini satın aldı. Bu kişi Başkan Jackson’un mali danışmanlığına yükseldi.

John Reeves’in yazdığı “Rothschilds, Ülkelerin Finans Yöneticileri” adlı biyografi kitabı, Milletlerarası Bankacılık Sendikası’nın ABD’de başka bir merkez bankası kurmak gayesiyle bu ülkede iç savaş çıkarmaya karar verdiği 1857 yılında Londra’da gerçekleştirilen gizli bir toplantının ayrıntılarına yer vermektedir.

Amerika’daki Kuzey-Güney İç Savaşı 12 Nisan 1861’de, Rothschildlerin Londra’daki toplantısından dört yıl sonra başladı. Başkan Abraham Lincoln (1861-1865) yeni bir merkez bankası kurulmasına karşıydı. Başkan 1862’de herhangi bir altın desteği olmayan ve hiçbir ödünç fon kullanılmadan oluşturulan “Greenback” (bugünkü Amerikan doları) adlı bir banknot geliştirildi. Bu uluslararası banka sahiplerine yönelik meydan okumaydı. 1863’te Kongre Milli Banka Anlaşması’nı yürürlüğe koyarak ABD banknotlarını işleyecek güce sahip federal anlamda imtiyazlı bir banka oluşturdu.

Ve Başkan Lincoln bir suikasta kurban gitti. Bu şekilde ilk öldürülen Amerikan başkanı olan Lincoln'un Rothschild ailesi tarafından öldürtüldüğü yaygın bir kanaattir. Mesela Paul Goldstein'in "The Rothschildlerin Lincoln'ü Öldürme Planı" adlı tezi bunlardan en popüler olanıdır.

Başkan Lincoln ve dönemine biraz daha yakından bakalım. Kuzey-Güney anlaşmazlığı 1812'den beri ateşlenmişti. 3 Ocak 1861'de Alabama valisi Mount Vernon cephaneliğini ele geçirdi. Bu tarihten itibaren başlayan Kuzey-Güney Amerikan İç Savaşı 26 Mayıs 1865'te Güney'in son silahlı kuvvetlerinin yenilmesi, General Kirby E. Smith'in teslim olmasıyla son bulmuştu.

Kuzey ordusundan 385.245 asker öldü ve yaralandı. Güney ordusu da en az 100 bin kayıp verdi. Mayıs 1861'de İngiltere, Fransa ve İspanya Güney'i savaştaki bir devlet olarak tanımışlardı. "Ekim 1861'de birleşik bir İngiliz, Fransız ve İspanyol donanması "ödenmemiş borçları tahsil etmek amacıyla" Meksika'ya çıkarma yapmaya hazırlanıyordu. Ancak Rus Çarı, Napolyon'un bu birliğe davetini reddetmişti."²⁹⁵

Nitekim İngiliz, Fransız ve İspanyol savaş gemileri 1862'de Vera Cruz'a çıkarma yaptılar. Güneylilerin nefretleri İngiltere merkezli ve başını Rothschild bankacılığının çektiği sermaye klanı tarafından öyle azdırmıştı ki, Güney'i oluşturan 11 konfedere eyaletten Texas ve Louisiana'yı 1863'te Fransızlara vermeyi pazarlık konusu yaptı-

²⁹⁵ Edwin Emerson, "The Nineteenth Century and After", Cambridge Scholars Publishing, August 2009, s.867.

lar. Yeter ki Fransa Kralı III. Napolyon Kuzey'e karşı yanlarında savaşınsın. Fransa anında Meksika'nın başkentini işgal etti.

Ancak k Rus Çarı II. Alexander, Kuzey'in yanında yer alarak Atlantik donanmasını New York'a Pasifik filosunu San Francisco'ya eş zamanlı olarak gönderdi ve komutasını da Lincoln'e bıraktı.

Bu arada Osmanlı Türkiye'si ve Rusya'da Londra ve Paris merkezli Rothschild kapital hanedanlığı tarafından tuzağa düşürülmüştü. 1854 Kırım Savaşı yaşanmış Osmanlı Türkiye'si Rothschildlerden tarihinde ilk kez dış borç almıştı. Sözüm ona bu savaşta İngiltere ve Fransa Türkiye'nin yanında yer almıştı.

1904-1905 Japon-Rus Savaşı'nda ABD sürpriz bir şekilde Japonya'nın yanında yer aldı. Bunda Londra-Paris-Frankfurt-New York merkezli küresel sermayenin ve Rothschildlerin temsilcisi Jacob Schiff'in büyük rol oynadığı tarihi bir hakikat.

Tek dünya devleti ütopyası peşindekilerin eskiden beri Katolik tarikatlar ve Protestan tarikatlar arasında acil durumlar için her zaman ajan bulundurduğu biliniyor. Mesela Yahudi Cizvit Papaz Fisher gibi... Amerikan İç Savaşı ve Meksika'da da bunlar kullanıldı.

Başkan Lincoln şunları yaptı:

- Hükümet askerlerin paralarını ödemek için 17 Temmuz 1861'de 50 milyon dolarlık faizsiz hazine bonosu çıkardı. Bu bonolar altınla eşit değerdeydi.

- Aralık 1861’de Wall Street bankaları altın ödemelerini, sermaye oligarşisi Lincoln’e şantaj yapmak üzere durdurdu. Ve Lincoln’e 150 milyon dolarlık kredi vermek için baskı yaptılar. Böylelikle çıkarılan hükümet tahvillerinin yüzde 33’ünü kanunsuz bir şekilde ele geçirmek istiyorlardı. Lincoln bu talepleri reddetti.

- 150 milyon dolarlık askeri harcamalar için hazırlanan kanun tasarısı 25 Şubat 1862’de Birleşik devletlerdeki her borca kanuni statü kazandırarak Temsilciler Meclisi’nden geçti. Bu hareket halk tarafından desteklendi fakat Wall Street bankacılarını çileden çıkardı.

Wall Street bankacılık sistemi dışında dolaşan bono ve dolar küresel sermayeyi çok kızdırmıştı.

Ancak Kongre’de Senatör Pettigrew gibi çok sayıda satın alınmış kişiler vardı. Temsilciler Meclisi’nden geçen tasarı Senato’da yukarıdaki 150 milyon artı 70 milyon savaş öncesi borçları da kapsayacak şekilde kurnazca küresel sermayenin lehine geçirildi.

Başta Rothschildler olmak üzere Amerika’nın altınlarının yüzde 80’i Wall Street’in eline geçti.

Dolar karşısında elde ettikleri “istisnai durum” vasıtasıyla bu ayrıcalığı teminat altına almışlar ve altınları için bir Pazar yaratmışlardı. İthalatçılar mallarının vergilerini ödemek için Wall Street’e gidip altın almak mecburiyetindeydiler. Wall Street borsacıları fiyatları tespit etme gücünü ellerinde tutuyorlardı. Altının değeri arttıkça arttı.

- Eğer doların kanuni statüsünün korunmasına izin verilmiş olsaydı ithalat vergilerinin altınla ödenmesine gerek olmayacaktı.

- İthalat vergilerini ödemek için Wall Street'ten alınan altınlardan hükümet gelir elde ediyor ve sonra kamu borçları için bunları faiziyle Wall Street'e geri ödüyordu. Bankacılar altınları hızla sattıkça altınlar kamu borçlarının faizi olarak geri dönüyordu. Böylece iç savaş boyunca bu altın borsacıları Amerikan halkının kanından ve göz yaşından servetler yaptılar.²⁹⁶

Başkan Lincoln aldığı tedbirlerle Wall Street bankerlerine muhtaç olmadan yedi milyar dolarlık dev bir savaşı sürdürmüştü. Amerikan parası "dolar" Amerikan halkı tarafından memnuniyetler kabul görmüştü. Buna rağmen, Lincoln'ın karşı olduğu bir kısım mali operasyonlar Kongre'den geçirilmişti.

"... Cumhuriyeti hançerleme zamanı gelmişti. Londra, milyonlarca dolarlık altın göndermiş ve doları 35 sentten alıp nominal değerlerden Birleşik Devletler hisse senedi almıştı. Avrupa'nın tefecileri paramızın bir dolarını 35 sentten alabiliyor ve bunu 100 sentlik rehinli tahvile çevirebiliyordu. Lincoln işte buna karşıydı...! Suikastçının mermisi bu şeytani komplolarla uyum içindeydi. Fakat ister bilerek, ister bilmeyerek bankacıların maşası olsun Amerikan halkının ciddi olarak soyulması Ulysses S. Grant (Mart 1864) zamanında başlamıştı. 450 milyon do-

²⁹⁶ Mary E. Hobart, (Rothschildlerin Sırrı), "The Secret of The Rothschilds", Charles H. Kerr & Company Chicago, 1898, s.54.

larlık "istisnai durumlar" 1 milyar 640 milyon dolarlık senet borcuna dönüşmüştü."²⁹⁷

Mart 1861'de başkanlığı devralan Lincoln 1865'te ikinci kez yüzde 55 oyla başkan seçilmişti. "Dürüst Abe", "büyük kurtarıcı" lakaplı Lincoln 14 Nisan 1865 gecesi Ford Tiyatrosu'nda bir güldürüyü seyrederken Güneyli John Wilkes Booth tarafından vurularak öldürüldü.

Bismark gerçeği biliyordu. 1876'da bunu açıkladığı bir Alman, Conrad Siem bunları "La Vieille France, sayı 216, Mart 1921"de yayımladı.

Bismark şunları söylemişti: "Birleşik Devletler'in denk güçte iki federasyona bölünmesine İç Savaş'tan çok önce, Avrupa'nın büyük finansal gücü tarafından karar verilmişti. Bu bankerler, eğer Birleşik Devletler tek parça ve tek millet olarak kaldığı takdirde ekonomik ve mali bağımsızlığa ulaşarak onların dünya üzerindeki finansal hâkimiyetlerini yıkmasından korkuyorlardı. Rothschildler daha baskın çıktı... Lincoln'un karakteri onları şaşırtmıştı. Adaylığı onlara mesele çıkartmamıştı. Kolayca oyuna getirebileceklerini düşündüler. Ama Lincoln komplolarını fark etmiş ve en büyük düşmanlarının Güneyliler değil, Yahudi bankerler olduğunu almıştı. Endişelerini açığa vurmamış, "görölmeyen elin" hareketlerini takip etmiş, cahil Amerikan halkını sinirlendirecek meseleleri herkesin önünde açığa vurmamıştı. Lincoln, milletlerarası bankerleri, eyaletlerin aracı kullanmadan direkt olarak halktan borç alabilmesine izin veren bir kredi sis-

²⁹⁷ Mary E. Hobart, Rothschildlerin Sırları, s.58

temiyle yok etmeye karar verdi. Lincoln finansal meselelerin üstünde durmamıştı ama güçlü sağduyusu ona her türlü zenginliğin kaynağının çalışmakta ve milletin ekonomisinde yattığını anlatmıştı... Yabancı bankerler de Birleşik Devletler'in kolay lokma olmadığını o anda anlamışlardı. Bu nedenle Lincoln'un öldürülmesine karar verildi. Lincoln'un ölümü Hristiyan âlemi için bir felaketti. Birleşik Devletler'de onun yerini dolduracak kimse yoktu. Ve İsrail bir kez daha dünyanın zenginliklerine el koymaya başladı... Yahudiler "dünyanın İsrail'e miras kalması" için Hristiyan âlemini savaşımlara ve kaosa itmekte tereddüt etmeyeceklerdir."²⁹⁸

Başkan Lincoln "en büyük düşmanını Güneyliler değil, New York'taki bankerler" demişti. ABD'nin 16. başkanı birliği sağlamanın ve Amerikan Merkez Bankası'nı özelleştirmemenin bir de "Greenback" adı verilen Amerikan doları bastırmanın bedelini canıyla ödedi.

Amerikan başkanları, 1913 yılında Woodrow Wilson (1913-1921) başkan oluncaya kadar Wall Street-Londra bankerlerinin isteği yönünde Merkez Bankası'nın özelleştirilmesine direndiler Wilson'un ilk işi bu kararı imzalamak oldu. Ve ABD küresel finans oligarşisi tarafından teslim alındı. Küresel finans oligarşisinin elindeki nakit 1925 yılında 300 milyar dolar 1935'te 500 milyar dolar ve 1946'da kontrolündeki paranın bir trilyon dolar olduğu tahmin edilirken günümüzde bu nakit meblağın 15 trilyon dolardan fazla olduğu tahmin ediliyor. Günümüzde dünyadaki en büyük 100 ekonomiden 51'i çok uluslu

²⁹⁸ Conrad Siem, "La Vieille Farnce, Mart 1921, Sayı 216.

şirketlerin 49'u ise ülkelerin kendilerine ait milli ekonomilerdir. Oligarşinin kontrolündeki para ve medya insanlığın hayrına çalışmıyor. Eylül 2008'de patlatılan kriz aslında "DÜN BUGÜNDÜR" şeklinde özetlenebilir.

İşte dünün Wall Street'ine ait birkaç tespit: "New York bir ayrıcalıklar şehridir. Mali ve sanayi müttefik kuvvetlerin temsil ettiği görünmez güçlerin yeri burasıdır. Bu görünmez hükümet gerici, fesat, vicdansız, çıkarıcı ve sefildir. Milli ideallerin ahlaktan yoksun olmasını istemektedir... Bu tarz bir hükümet cezalandırılmalı ve yok edilmelidir."²⁹⁹

Wall Street'in bir diğer adı da "Pine Street"tir. "Wall Street, yediğiniz yemekten üstünüzdeki giysilere kadar her şeyin kontrolü için, politik ve finansal plan ve kompoların yuvasıdır. Milletlerarası bankacıların belli bir kesim için altın ve daha fazla altın çıkardıkları, inançsız parti liderlerini değiştirdikleri, devlet daireleri için adayları atadıkları ve kaderin, babaların çocuklarını ellerinden alması gibi acımasızca kendi özel çıkarları için Birleşik Devletler ordusunu ve donanmasını kullandıkları yer burasıdır."³⁰⁰ Yine Hylan, 22 Mart 1922'de Chicago'da şu açıklamayı yapmıştı: "Cumhuriyetimize olan esas tehdit iğrenç uzuvlarıyla şehitlerimizi, devletimizi ve milletimizi çepeçevre bir ahtapot gibi saran görünmez hükümettir. Bu ahtapotun başı "uluslararası bankalar" denen küçük bir grup kuruluştur. Bu küçük, güçlü uluslararası banka-

²⁹⁹ Eski ABD Hazine Bakanı William Gibbs McAdoo, 22 Haziran 1924.

³⁰⁰ John F. Hylan, New York Belediye Başkanı, 24 Haziran 1924.

lar zümresi gerçekte kendi bencil amaçları için hükümetimizi kullanmaktadırlar.”

ABD’yi tam olarak anlayabilmek, Amerika’nın geleceğe yönelik siyasi hesaplarının kodlarını çözebilmek için:

- a- Amerika’nın mali tarihini
- b- Amerika’nın din ve inanç tarihini
- c- Hollywood’un filmlerinin ne söylediğini iyi anlamak ve bilmek gerekir.

Rothschildler 1907’de Amerika’da özel bir merkez bankası oluşturmak isteyince de ağır şekilde suçlandı. Bu işte kendileri gibi Yahudi olan Amerikalı bankacı J.P.Morgan ile birlikte hareket etmişlerdi. 1907’de Avrupa’da birkaç ay geçiren John Pierpont Morgan Rothschild bankacılık sistemini Amerika’ya taşıdı. New York’taki Knickerborker Bank’ın çıkmaza girdiği yönünde dedikodular yaydı. Wall Street’teki şöhretinden dolayı yatırımcılar bankaya hücum etti, banka talepleri karşılamadı ve J.P.Morgan bu bankayı yok pahasına satın aldı. Sonra bunu diğer bankalar takip etti.

1907’de yaşanan panik, devlet tarafından imtiyaz verilen bankaların güvenilirliği hususunda şüpheleri de beraberinde getirdi. Bir kez daha merkez bankası kurma fikri gündeme geldi. J.P.Morgan bu girişimlerinden dolayı tenkit edilirken, sonradan ABD başkanı olacak olan Türk düşmanı, Princeton Üniversitesi’nden Woodrow Wilson(1913-1921) adlı bir öğretim üyesinden herkesi şoke eden bir savunma ve destek geldi: “Ülkemizdeki

meseleleri çözmek için J.P.Morgan benzeri altı yedi kişilik bir komite kurabilsek bütün bu meseleler ortadan kal-
kar.” Ancak J.P.Morgan Amerikan ekonomi tarihinde ilk
panik yaratan manipölasyoncu kişi olarak tarihteki yerini
almıştır.

Kanun çıkarması için banka sahiplerince seçilen ba-
ğımsız senatör aynı zamanda Nelson ve David Rokerfi-
eld’in de büyük babası olan Yahudi asıllı Amerikalı Nel-
son Aldrich’ti.

İki yıl boyunca Avrupa’daki bütün büyük bankaları
gezen Nelson 1910 Kasım’ında ABD’ye döndü ve Hobo-
ken -New Jersey’den Jekyll Adası- Georgia’daki
J.P.Morgan’a ait Jekyll Adası Avcılık Kulübüne özel bir
tren yolculuğu tertipledi.

Trendeki yolcular arasında şu isimler yer almaktaydı:
Amerikan Hazine Bakanı Piatt Andrew, Kuhn-Loeb’e ait
National City Bank of New York Başkanı Frank Vander-
lip, Kuhn-Loeb and Company’nin ortağı Paul Warburg,
J.P.Morgan’ın büyük ortağı Henry Davidson, Morgan’a
ait Banker’s Trust Company’nin başkanı Benjamin Strong
ve Morgan’a ait First National Bank of New York’un Baş-
kanı Charles Norton.

J.P.Morgan bu olağanüstü güvenlik ve gizliliğı niçin
sağlamıştı? Özel Amerikan Merkez Bankası’nın oluşum
sürecince neden böyle bir gizliliğı ihtiyaç duyulmuştu?

ABD’de “Merkez Bankası” ürperti veren bir anlam ta-
şıdığından Federal Reserve sistemi adı altında ve her biri
tek bir Federal Reserve başkanı tarafından yönetilen 12

bölge belirlendi. Bu bir aldatmacaydı ama merkez bankaları, kazançlarını sahip oldukları hisselerden sağlayan özel müşterilerin yönettiği bankalar anlamını taşıyordu Amerika'da.

Federal Reserve'in yasama organı kanun koyucular yerine banka sahipleri tarafından yönetilir. Ancak kanunların Kongre'den geçme mecburiyeti vardır.

J.P.Morgan ve toplam yedi kişilik ekibi 1909'da Yale Üniversitesi'ndeki Kurukafa ve Kemikler örgütü üyesi William Howard Taft'ın başkan seçilmesiyle sert bir dirençle karşılaştılar.

Aslında kavga bir WASP-Yahudi seçkinler kavgasıydı. J.P.Morgan ve Woodrow Wilson'a göre "halk yanlısı" yedi kişi: Aldrich, Andrew, Davidson, Norton, Strong, Vanderlip ve Warburg. Hepsi Yahudi kökenli. 1913 başkanlık seçiminde Wilson'ın Taft'a karşı başkan seçilemeyeceği anlaşıncı Teddy Roosevelt bağımsız başkan adayı olarak Taft'ın oylarını bölmek için ortaya sürüldü.

Neticede Wilson yüzde 45 oyla başkan seçildi. Woodrow Wilson'un ilk işi Federal Reserve Kanunu'nu imzalamak oldu ve Amerika'nın uzun süredir karşı koyduğu özel merkez bankası fikri hayata geçirildi.

Kongre üyesi, Bankalar ve Para Birimi Komitesi Başkanı Lois Thomas McFadden'ın (1876-1936) şu sözleri Eylül 2008'de Amerika'da patlayan finansal krizin ne manaya geldiğini anlamamızı kolaylaştıracaktır: "Federal Reserve Kanunu yürürlüğe girdiğinde Amerikan halkı dünya çapında bir bankacılık sistemi ile tanıştıklarının

farkında değildi. Dünyayı köleleştirmek için birlikte hareket eden... Milletlerarası bankacılar ve sanayiciler tarafından kontrol edilen bir süper devlet... Gücünü gizlemek isteyen FED her teşebbüsün arkasında ama asıl gerçek FED'in de hükümeti gasp ediyor olması."

Louis McFadden 10 Haziran 1932'de, kongrede yaptığı konuşmada Amerikan Merkez Bankası hakkında şöyle konuşmuştu: "Bazılarımızın zannettiği gibi FED, onun şubeleri bir devlet kurumu değildir. Biz ülkemizde dünyanın görebileceği en yozlaşmış bir kuruma sahibiz. Bunlar tekelleşmiş özel şirketlerdir. Bunlar kendi ve milletlerarası müşterilerinin çıkarları için ABD halkını sömürürler. Birleşik devletler o kişiler tarafından yönetilir."³⁰¹

McFadden'in gayretleriyle Federal Reserve konusunda araştırma açılmak üzereyken Louis McFadden oldukça şüpheli bir şekilde aniden gıda zehirlenmesine dayanan kalp yetmezliği sonucu 1936'da öldü. Onun ölümü ile birlikte soruşturma meselesi de kapandı.

Amerikan entelektüel ve akademik çevrelerinden tutun da sağdan ve soldan Amerikan milliyetçisi çoğunluk halk, Amerika'nın mali işlerinin FED ile değil, ancak başkan ve halk tarafından seçilen görevlilerce kontrol edilebileceğini savunur. Bu tartışmanın gerekçesinin 1929 ve 2008 krizinden sonra uygulamaya konan düzenlemeler

³⁰¹ ABD Congressional Record House, Pages 1295-96, 10 June 1932- Louis McFadden'nin Kongre konuşmaları için bakınız: Louis Thomas McFadden, Collective Speeches of Congressman Louis T. McFadden, s.298, Hawthorne, CA: Omni Publication 1970.

göz önüne alındığında Amerikan halkının ne kadar haklı olduğu görülür.

Wilson başkan seçilince Bermuda'da anonim bir romanı "Philip Dru: Yönetici" adlı kitabı okumuştur. 1912'de yayımlanan kitap, 1925 yılında geçen fütürist bir romandı.

Roman West Point mezunu bir subayın eylemlerini konu ediniyordu.

Aynı anda hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat Parti'nin kontrolünü elinde tutan ve onları kullanarak "Marx'ın hayal ettiği gibi" sosyalist bir dünya hükümeti oluşturan baskıcı ABD hükümetine karşı bir darbeyi (coup d'état) yöneten, kanlı bir iç savaşta Philip Dru kontrolü ele geçirir ve kendini "YÖNETİCİ" totaliter bir diktatör ilan eder.

Açıkçası bu roman, Başkan Woodrow Wilson'ın görev süresinin ilerleyen zamanlarda benimsediği pek çok siyasi, ekonomik ve sosyal ilkelere rehberlik etmiştir.

Kitabın yazarının kim olduğu 1917 yılına kadar tartışıldı. Çünkü romandaki diktatör kahraman Philip Dru, bir merkez bankası kurmuş ve derecelendirilmiş gelir vergisinden bahsediyordu. Yine Dru romanında "Milletler Cemiyeti" oluşturmıştı. Bu kavram Wilson'ın en büyük siyasi gayelerinden biri olmuştu. Wilson yönetiminin İçişleri Bakanı Franklin Lane şöyle bir açıklama yapmıştı: "Kitapta öngörülen her şey gerçekleşiyor."

Kitabın yazarı Albay Edward Mandell House idi. Askeri bir "albay" rütbesine sahip olmayan House kitabı

1911-12 yıllarında yazmıştı ve Başkan Wilson'ın danışmanıydı. "Albay" House Wall Street ve Avrupa'nın önde gelen Yahudi bankacı ve banker finans devleriyle güçlü bağları olan biriydi. Babası Rothschildlerin Londra şubesindeki en yetkili kişiydi.

"Albay" House, J.P.Morgan grubu ve Wilson arasındaki arabulucu olarak Federal Reserve Kanunu'nun hamisiydi. Wilson ve Wall Street'in bankaları üzerinde olağanüstü etkisi vardı. "Albay" House'ın idealleri Rockefeller, Warburg, Schiff ve Kuhn aileleri için heyecan vericiydi hatta Jacob Schiffi "Albay" House'ı "HARUNLARIN MUSASI" olarak çağırırmaktaydı.

"Albay" House tarafından dillendirilen "tek dünya hükümeti" görüşü kısa bir süre sonra kendi kurduğu gizli bir örgütte "kutsal" hedef olarak kabul edildi. Müritleri de Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nın kurucu temsilcileriydi.

Amerikan Merkez Bankası (FED) çok sancılı bir sürecin sonucunda ortaya çıkmış olup halen dünya siyaseti ve ekonomisinin bir numaralı yönetim üssüdür.

ABD tarihinde iki başkan, Lincoln ve Kennedy, Amerikan dolar banknotu sebebi ile küresel finans oligarşisinin kurbanı oldular, suikastla öldürüldüler.

Başkan Lincoln "Greenback" adlı bugünkü Amerikan dolarını geliştirdiği için 1865'te, Başkan Kennedy ise FED cuntasının kontrolü dışında yeni bir Amerikan doları bastırıp piyasaya sürdüğü için Dallas'ta vurularak öldürüldü. Başkan John F. Kennedy(1917-1963) 43 yaşında

ABD başkanı seçilmiş tek Katolik ve mason olmayan Amerikan başkanıdır.

Bugüne kadar pek az kişi Amerikan Merkez Bankası ve arkasındaki güçlere meydan okuyabildi. Başkan Kennedy bunlardan biridir ve hala Amerikan halkı tarafından en çok sevilen Amerikan başkanıdır.

Federal Reserve sistemine son vermek, onun yaptığı işi DEVLETLEŞTİRMEK için 4 Haziran 1963'te bir başkanlık kararnamesi yayımladı.³⁰² Bu kararnameye göre Federal Reserve'in devlete faizli borç verme hakları iptal edilecek ve kısa süre içinde arkasında özel küresel finans şirketlerinin bulunduğu bu merkez bankası sistemden çıkartılacaktı.

Bu kararnameden hemen sonra Amerikan hazinesi 4.2 milyar dolar para basıp tedavüle sürdürdü. Bu miktar hazinedeki gümüşün belli orandaki karşılığı olarak basıldığından "gümüş sertifika" (silver certificate) adıyla anıldı. Hazinenin bastığı dolar banknotunun üzerinde "United States Note" yazıyor, ön yüzünde bakıldığında sağ tarafta seri numaraların altında Federal Reserve'in bastırdıkları gibi yeşil değil, kırmızı renkte damga vardı. Kennedy bu olaydan beş ay sonra 22 Kasım 1963'te bir suikastla öldürüldü.

Kennedy suikastında İsrail istihbarat servisi MOS-SAD'ın parmağı olduğu iddiaları vardır. Bu hususta pek

³⁰² Presidential Decree, Executive order EO 11 ve EO 110-11110.

çok kaynak olmakla birlikte şu iki kaynağa başvurabilirsiniz.³⁰³

John F. Kennedy'nin babası Büyükelçi Joseph Kennedy Yahudi lobilerinin tenkidine maruz kalmış, J.F.Kennedy Yahudi lobilerinin desteği olmadan seçilebilmiş ender başkanlardan biridir. Ocak 1961'de Kennedy başkanlık kampanyasını sürdürürken Yahudi cemaatinin önde gelenlerinden biri onunla buluşarak, Ortadoğu politikalarına yön verebilecek yetki karşılığı sınırsız para desteği vaat etmişti. Ne var ki bu teklifi Kennedy dikkate almadı.³⁰⁴ Arkasından iktidara gelmesine kesin gözüyle bakılan ve ağabeyi John F. Kennedy'nin intikamını almak, Amerikan halkını sömürüden kurtarmak için harekete geçecek olan Robert F. Kennedy'yi de öldürttüler.

Kongre üyesi Larry P. McDonald 1976 yılında yaptığı bir konuşmada şu ikazda bulunmuştu: "Rockefeller ile birlikte Federal Reserve Bank'ı oluşturan diğer çok uluslu özel bankerlerin amacı, Sovyetleri, Amerika'yı ve yeryüzündeki bütün ulus devletleri ortadan kaldırıp, bunların yerine bir TEK DÜNYA DEVLETİ meydana getirmektir. İnanılmaz kötü amaçları olan bir entrikadır bu."³⁰⁵

Larry P. McDonald 1981 yılında, CFR ve Trilateral adlı organizasyonlar için Kongre'nin soruşturma açmasını istedi. Rockefeller ailesinin damadı olan, ünlü Yahudi

³⁰³ a) Collins Piper, *Final Judgement*, Wolfe Press, Washington DC, 1993 b) Paul Findley, *In Kennedy Assassination, Anyone but MOSSAD is Fair Game for US Media*, Washington Report on Middle East Affairs, Mart 1992.

³⁰⁴ Paul Findley, *They Dare to Speak*, Lawrence Hill Books, Illinois, 1989, s.114.

³⁰⁵ Cengiz Özakıncı, *Euro-Dolar savaşı, Otopsi Yayınları*, İstanbul 2005, s.89.

asıllı siyaset bilimci Zbigniew Brzezinski'nin başını çektiği ekibin faaliyetlerini sık sık tenkit etmişti.

Pek çoğumuz hatırlamayabilir. Ancak soğuk savaşın son demlerinde sert tartışmalara vesile olmuştu. 1983 yılında Sovyetler tarafından Güney Kore Hava Yolları'na ait bir Boeing 747 düşürüldü. Uçak normal hava sahasından çıkıp Sovyet hava sahasına girmiş, Rus savaş uçakları pilotu ikaz etmelerine hatta uyarı atışları yapmalarına rağmen Güney Kore yolcu uçağının pilotları bu ikazlara cevap vermemişlerdi. Uçak düşürülmeden önce yerden iki paraşüt görülmüş uçak kazasında ölenlerin cesetlerinin hepsi bulunmuş ama kaptan pilot ve yardımcısının cesetleri bulunamamıştı. İşte bu uçaktaki ölen yolculardan biri Larry P. McDonald idi.

2008'de finans kaosu ile başlayan küresel ekonomik kriz çok şeye gebe. Başta ABD'de olmak üzere dünya sürpriz, yeni gelişmeler ve şoklar yaşayacak. "Düzeltilme Savaşları" ve Üçüncü Dünya Savaşı kuvvetli ihtimaller arasında.

Eylül 1787'deki Anayasa toplantısının sonucunda Benjamin Franklin'e soruldu: "Ne yaptınız?" Cevap verdi: "...Bir cumhuriyet, eğer koruyabilirsiniz."

III-EYLÜL 2008 KÜRESEL MALİ KRİZİNİN ARKA PLANI: ABD DEVLET Mİ ŞİRKET Mİ?

1- WATERLOO SAVAŞI'NIN GERÇEK KAZANANI KİMDİ VE 2008 KÜRESEL FİNANS KRİZİ

“Çağlar boyunca aşağılanan ve zulüm gören İsrail oğulları güce ulaşmak için çırpınmışlardır ve artık amaçlarına ulaşmış gibidirler. İsrail oğulları artık melun Hristiyanların ekonomik hayatlarını kontrol etmektedirler ve güçleri siyasiler ile yaşadıkları ülkelerin hayatlarını etkilemektedirler.” ³⁰⁶

Küresel finans piyasası ve siyaset dünyasında adı çok duyulan ancak hakkında pek az bilgi sahibi olunan Rothschild ailesi kesin ve sert gizlilik kuralları ile aileye mahsus kurallarla yönetilmektedir. “Ailenin büyük serveti kara para işiyle başlamış ve savaştan devletlerin finansmanı ile devam etmiştir. Rothschild ailesi Waterloo Savaşı’nı, Boşlevik Devrimi’ni, Amerikan İç Savaşı’nı, 1. ve 2. Dünya Savaşı’nı finanse eden olarak bilinmektedirler. Yahudi İhtiyar Meclisi ve Siyonist hareketi her zaman desteklemiş olup, Osmanlı İmparatorluğu döneminde Siyonizm’in kurucusu ve Rothschild ailesinin yakın dostu

³⁰⁶ George Armstrong, “Rothschild İmparatorluğu Derin Yahudi Devleti”, Çeviren: Dr. Mert Akcanbaş, Destek Yayınevi, İstanbul Ağustos 2011, s.15 – Yahudi Protokolleri.

Teodor Herzl, 2. Abdülhamit'ten Filistin'de kurulacak bir Yahudi devleti için toprak istemiştir. I. Dünya Savaşı sonrası tüm Avrupa hükümetlerinde aile bireyleri bakan hatta başbakan olarak görev yapmışlardır.

Versay Antlaşması'nda Rothschildlerin katkısı büyük olmuş ve bu anlaşma sonrası Almanya bunalıma sürüklenmiştir. 1800'lü yıllardan itibaren aile başta Bank of England olmak üzere Fransız Merkez Bankası ve Amerikan Federal Rezerv Bankalarını ele geçirmiştir ve halen sahibidir. Aile ayrıca Vatikan Papalık servetinin de yönetimine sahiptir. Hitler ile 2. Dünya Savaşı'nda büyük bir darbe alan Rothschildler ABD'yi savaşa sokarak dünya üzerindeki güçlerini tekrar sağlama almışlardır. Amerikan Başkanı Andrew Jakson'm amansız bir mücadele verdiği Rothschild ailesi Başkan'a "Bu aileyi Amerika'dan kovarsam, öldüğümde mezar taşıma 'bankayı bitirdi' diye yazın!" dedirtmiş ve gerçekten de belli bir süre Rothschildleri Amerika'dan uzaklaştıran Başkan'ın öldüğünde mezar taşına vasiyeti üzerine istediği sözler yazılmıştır. Ailenin 1840 yılındaki serveti 1940 yılında Ford, Rockefeller ve Carnegie'nin servetinin toplamının 10 katıdır. Yine 1940 yılında ailenin serveti ABD gayri safi milli hasılasının iki katıdır.³⁰⁷

Uluslararası finansman uzmanı olan Mert Akcanbaş 1940 yılında George Armstrong tarafından yazılan söz konusu kitabı Türkçe'ye tercümesinde yazdığı önsözünde şu görüşleri de dile getiriyor: "Henüz Pearl Harbor

³⁰⁷ Dr. Mert Akcanbaş "Rothschild Para İmparatorluğu" - Çevirmenin Önsözünden, Destek Yayınevi, İstanbul 2011, s.7-8.

baskını olmadan yazılmış bu kitap, ABD’de sivil diktanın nasıl kurulduğunu, yandaş medya ile nasıl desteklendiğini, kamuoyu yoklamalarıyla halkın nasıl yönlendirildiğini ve Japonya’nın saldıracağına nasıl bilindiğini açıklamaktadır. Ailenin bu oyunlarını gören ve o zaman Amerika’nın en zengin kişisi olan Henry Ford, üç ciltlik eseri “Uluslararası Yahudi”yi yayınladıktan sonra suikaste uğramış ve ağır yaralı kurtulmuştur. Savaşların finansmanı ve borsa spekülasyonları dışında Rothschild ailesi akrabalık bağları sayesinde Çin’deki afyon ticaretini ele almış ve bu ülkenin afyon kullanımını yasaklaması üzerine İngiltere’yi Çin’i işgale zorlamıştır. Aile dünyada Yahudi hâkimiyeti için özgürlük, serbest piyasa ekonomisi, Avrupa Birliği, gümrük duvarlarının kaldırılması, Birleşmiş Milletler gibi kavramları 1800’lü yıllardan beri kullanmıştır. Bu kitabı okuduktan sonra George Soros ve kaynağı bilinmeyen servetini, eski Sovyet Cumhuriyetlerindeki “Turuncu Devrimleri”, İkiz Kuleler- Afganistan Savaşı bağlantısını, Taliban sonrası Afganistan’da artan afyon üretimini, yandaş medya ve kurumlarını, yabancı fonlarca desteklenen köşe yazarlarını, İslam ülkelerinde özgürlük hareketlerini ve Büyük Ortadoğu Projesi’ni insan ister istemez tekrar sorgulamakta ve bunların yüzyıllar önceden oynanmaya başlanan bir oyunun devamı olduğunu görmektedir.”³⁰⁸

George Armstrong’a göre “Rothschild finans imparatorluğunun kurucusu Mayer Amschel Rothschild 1812’deki ölümünde mal varlığını Yahudi ırkının yükseli-

³⁰⁸ Mert Akcanbaş, a.g.e, s.8-9.

şi ve “Dünya Yahudi imparatorluğunun kuruluşu için” bir vakfa devretmiştir. Bu vakfın en önemli prensipleri gizlilik, mal varlığının bütünlüğünün korunması, mirasçılar ve onların mirasçılarının mal varlığından müstereken yararlanmaları ve mal varlığının mirasçıların çoğunluğu karşı çıkmadığı sürece en büyük oğlun en büyük oğlu tarafından yönetilmesidir... Mal varlığı hala tek kişi tarafından yönetilmektedir... Bu büyük servet şimdiye kadar büyük bir aç gözlülük ve enerji ile Yahudi olmayan insanların ve dünyadaki ülkelerin sömürülmesi üzerine kurulmuştur. Bu süreçte kullanılan yöntemler döviz spekülasyonları, para operasyonları ve savaşlardır.”³⁰⁹

İngiltere ve Fransa arasında çıkan savaşın (1813 – 1815), 1815’teki Waterloo Savaşı ile 14 Eylül 2008’de patlak veren küresel finans krizi arasında ne gibi bir bağ olabilir ki? Waterloo Savaşı’nda bankacı Rothschild ailesi özel kurye ordusu ile elde ettiği bilgileri kendi çıkarlarına uygun bir şekilde kullanarak muazzam kârlar elde etti.³¹⁰

Evet, 1815’teki Waterloo Savaşı ve Rothschild ailesi: Gelin biraz yakından bakalım. Alman-İngiliz Yahudisi Amschel Moses Bauer, yani daha sonra soyadını değiştirerek “Rothschild” adıyla anılan ailenin lideri banka zincirini kurmuştu. Önceleri mahalli idarelere borç verirken daha sonra Bay Rothschild işleri büyütürken milli hükümetlere de borç vermeye başlamıştı. Beş oğlundan Nathan’ı Londra’ya, (1804) Meyer’i Frankfurt’a, Solomon’u Viyana’ya, James’ı Paris’e (1812) ve Carl’ı da Napoli’ye

³⁰⁹ George Armstrong, “Rothschild Para İmparatorluğu” s.14.

³¹⁰ Haydar Kazgan, “Galata Bankerleri”, Cilt I-II, Orion Yayınevi, Ankara 2006.

olmak üzere Avrupa'daki finans ve bankacılık merkezlerine yerleştirmişti.

Beş ok ile sembolize edilen Rothschild hanedanının kurucusu olan Askenaz (Eşkenaz/Aşkenazi) Yahudi'si Mayer Amschel Rothschild 1744 yılında Almanya'nın Frankfurt şehrinde doğdu. Aile son 200 yıldır Avrupa, ABD ve dünya ekonomi ve siyasi tarihi üzerinde büyük etkisi olan tefeci/bankacı aile olarak biliniyor.

Ailenin işleri özellikle 1792-1815 yıllarındaki Fransız İhtilali ve Waterloo Savaşları döneminde iyice açıldı. Buğday, tütün, pamuk ticaretinden altın/pırlanta kaçakçılığına kadar pek çok kârlı işin içinde yer aldılar/almaya devam ediyorlar. Bugün dünyanın en büyük bankacılık, maden ve kıymetli taş şirketleri bu aileye aittir.

1909 baskılı Jewish Encyclopedia'da Rothschildlerin Fransa'daki gücü şöyle anlatılmaktadır: "1848 yılında Paris bankacılarının toplam 352 milyon Frankı olduğu halde yalnızca Rothschild, Paris'te 600 milyon Franka sahipti.³¹¹ İngiltere'ye giden Nathan Mayer 1806'da Hannah Barent Cohen ile evlendi. Böylelikle İngiltere'deki Sefarad Yahudileri cemaatine de dâhil oldu. 1836'da ölünce yerine oğlu Lionel Nathan Rothschild geçti ve 30 yıl İngiliz Yahudi toplumunun liderliğini yaptı. Oğlu Nathaniel Mayer Rothschild 1885'te İngiltere'de "İngiliz asilzadesi" unvanını kazanan ilk Yahudi'dir. Lionel'in kendisi ise İngiliz Parlamentosu'na giren ilk Yahudi'ydi.

³¹¹ Jewis Encyclopedia.

Aile 1875'te Süveyş Kanalı hisselerinin alınması için İngiliz hükümetine kredi verdi.

Alman tarihçi Werner Sombart "Jews and Modern Capitalism" adlı kitabında: "1820 sonrasındaki dönem 'Rothschildlerin çağı' olarak bilinir. Öyle ki, yüzyılın ortasında finans çevrelerinde şu yargı genel bir kanaat haline gelmişti: Avrupa'da tek güç vardır, bu da Rothschildlerdir" diyor.

John Reeves ise "The Rothschilds; The Financial Rulers of Nations" adlı kitabında şöyle bir ifadeye yer veriyor: "Rotschildler siyaset ve ticaret dünyasında öyle güçlü bir pozisyona yükseldiler ki bir anlamda Avrupa'nın diktatörleri oldular."

Yazar E.C.Knut, "The Empire of the City" adlı kitabında Rothschildlerin servetini başka milletlerin, insanların yıkımı ve savaşlar üzerine kurduğunu yazıyor.

Waterloo savaşlarının ardından Fransa'nın ödediği 120 milyon Pound'luk tazminatın ödenmesine de Rotschildler aracılık etti.

Judaica'nın bildirdiğine göre yalnızca 1815-1828 arasında ailenin serveti 3.332.000 Frank'tan 118.400.000 Frank'a fırlamıştı. Tefecilik, faiz ve kaçakçılık yöntemleriyle dev bir finans imparatorluğu doğmuştu.

Aile fertlerine karşı Avrupa genelinde oluşan tepkiler üzerine aile 20. yüzyılın başından itibaren geri çekildi. Nazilerin 1939-1945 arasında Yahudilere yönelik soykırımı ile birlikte ailenin tamamen yeraltına çekildiğine dikkat çekiyor. Halen aile İsviçre'de yaşıyor. Ancak aile

bugün de etkisini artırarak sürdürüyor. 2001 yılında Harper Collins Publisher tarafından basılan, Jim Marrs tarafından kaleme alınan "Ruled By Secrecy" adlı kitap-tan bir alıntı yapalım:

"Dünya düzenine yön vermeyi amaçlayan Bilderberg gibi Batı dünyasını politik ve ekonomik liderlerini ortak gayelere yönlendirmeye çalışan "KULÜP" şeklindeki örgütler ve Trilateral Komisyonu gibi ekonomik gelişme-leri denetleme amacını güden birlikleri finanse eden Rothschild hanedanı, bu örgütlerin ardındaki bir numara-lı güçtür." Bankacı Rothschildler bütün servetlerini Av-rupa ülkelerini birbirine düşürerek elde etmişti. Buna 1854'ten itibaren Osmanlı Türkiyesi de dâhildir. (16 mil-yon poundluk borç)

Muhtemel bir savaş daha fazla borç para ve büyük ka-zanç manasına gelmekteydi. Demek ki dünkü kural gü-nümüzde de geçerliydi. ABD hazinesinin yaklaşık 11 trilyon dolarlık borç stokunun çoğunluğu hangi sermaye gruplarına / ailelerine ait dersiniz? Avrupa'nın beş finans merkezine dağılan Rothschild kardeşler bölgesel krizleri olağanüstü değerlendirerek kârlarına kâr kattılar. Ailenin ilk yaptığı iş, Avrupa'daki bütün banka merkezleri ve kardeşler arasında muazzam bir iletişim ağı kurmak ol-muştu. Oluşturulan kurye ordusu, kaynağını savaş esna-sında düşman bir ülkeden alıyor olsa da, çeşitli ülkeler-deki sınır güvenliğinin asla açık vermeyeceği çok gizli bilgiler taşıyorlardı.

Kurye ağı, bilgi edinme ve taşımada öyle maharetli ve hızlıydılar ki, Rothschildler henüz mali piyasalara sızma-

yan şok edici haberlere hükmedebiliyorlardı. Hem iyi hem kötü haberlerden menfaat elde ediyorlardı. Diğer banka sahipleri bu durumun elbette farkındaydı ve gelecekle ilgili tahminlerde bulunmak için Rothschildlerin aldıkları pozisyonları dikkatle takip ediyorlardı.

Mesela, Waterloo Savaşı'nda Nathan Rothschild Londra'daki tahvil sahibi tüccar yandaşlarını oldukça iyi bir "keriz silkelemesi"ne tabi tutmuştu.

Fransa tarafının, Napolyon'un savaşı kaybettiği haberini önceden alan Nathan, Tiran Corsican'ın savaşı çoktan kazandığı havasını yarattı. Kötü haberleri aldıktan sonra takındığı "üzgün tavrı", Londralı tüccarları İngiltere hükümetine ait devlet tahvillerini elden çıkarmaları için zorladı. Ve Nathan adına çalışan vekilleri oldukça kelepirci fiyatlara bunları satın aldılar.

Resmi haberler, Londra'da Wellington'ın zaferini ilan ederken, tahvil fiyatları tekrar hızla yükselmeye başladı. Londralı tüccarlar ve diğer banka sahipleri "ütüldüklerini" anladıklarında Nathan çoktan sırta kadem basmıştı.

Banka sahiplerinin / bankerlerin işleri pozisyon olarak para kazanmaktır ve bunun da tek yolu mali piyasanın hareketlenmesinden geçer. Sirkülasyon, stok ya da emtia bu noktada pek önem arz etmemektedir. Umutlar spekülasyon beklentilerin doğmasına sebep olur. Yatırımcılar kazandıkça korkuları da o kadar büyür. Bir noktadan sonra spekülasyon beklentiler etkisini kaybeder ve böylece patlayan korku psikozu beraberinde panik ve para savaşlarını getirerek piyasayı tahakküm altına alır.

Bütün bunlar tabi olarak belirsiz bir süreç takip eden döngülerin oluşmasına meydan verir. Yani “yükselişler ve çöküşler” fenomeni panik pozisyonları tetikler. Bu ortamda bazı banka sahipleri çıkmaza girer, kaçınılmaz olarak kayıplar verirler.

Buna mukabil mali piyasaların tehlikeli dehlizlerinden sakınmayı veya ilk farkındalıkla kendinden sonraki vagonlara yüklerini boşaltmayı başaran pek az bankacı / banka sahibi varlığını sürdürür. Zora düşen bankaları kelepir fiyata satın alır.

Finans uzmanları bu başarıyı “içeri sızan bilgilere” ve piyasalardaki manevralara yormaktadırlar.

Finans piyasalarını “isteğe bağlı” idare etme, yönlendirme yeteneği çok büyük miktarlarda para gerektirir. Mali piyasalar çeşitlenip geliştikçe banka grupları ve sermayedar aileler arasında GİZLİ ANLAŞMALAR yürüterek birlikte pozisyon almak, hareket etmek mecburiyetinde kalırlar.

En basitinden sendikasyon kredilerinde yaygın olarak gizli anlaşmalar sık sık kullanılmaktadır. Küresel finans dünyasında ve bu dünyaya adım atmasına izin verilen herkesin ilk duyduğu söz: “My word is my bond” (sözüm senettir). “Sözlü olarak verilen taahhütlerin yıldırım hızıyla ilerlediği milletlerarası finans işlerinin profesyonelliğini yansıtan bir sözdür.”³¹² “City”deki Londra bor-

³¹² Ryo Kuroki, “Top Left”, s. 289

sasının armasında bu sözün Latincesi yazılıdır: “Dictum meum pactum”.

Ekim 1990’da “BIS kriterleri” adı verilen ve banka işletmeciliğinin sağlıklı bir şekilde yürütülebilmesi için başlatılan “sermaye yeterliliği oranları” kriterleri ABD’nin baskısıyla yürürlüğe kondu. Milletlerarası çalışan bankalar BIS’ın belirlediği ölçüm standartlarına uygun olarak sermayesinin RİSK ağırlıklı aktiflere oranının % 8 alt limitinde tutmak mecburiyetindedirler. Mesela Japon bankalarının çöküşüne sebep en önemli etkenin BIS kriterleri olduğu söylenmekte olup, BIS’ın Amerikan komplosu, Yahudi sermayesinin komplosu, WASP(Beyaz Anglo-Sakson Protestan) komplosu olduğu, finans dünyasında sık sık gündeme gelir.³¹³

Elbette kazananlar ve kaybedenler olacaktır. Kural, uzun dönemde kazananlar kısa dönemde kazananların başarısız olmalarına sebep olurlar ve onları kısa dönem kazançlarının sürekliliğine inandırırılar. Daha sonra, onlara mali destekte bulunurlar ve “fişi çekerler”. Kısa dönemde elde edilen kazançlar buharlaşıp tükendiğinde, kaybedenler kazananların daha daha çok kazanmasıyla yok olup giderler.

14 Eylül 2008’den bu tarafa ABD kendi içinde yeni nesil bir Waterloo Savaşı yaşıyor. Bu savaşın etkileri bütün dünyada hissedilecek ve Yeni Dünya Düzeni ütopyasına yeni bir yön verecek.

³¹³ Ryo Kuroki, “Top Left”, s. 304.

Rothschild ailesi Amerika'daki Kuzey – Güney İç Savaşı'nda (1861- 1865) her iki tarafa da borç para vermişti. Birinci Dünya Savaşı'nda Almanya, Almanya'daki Rothschild Bankası'ndan, İngiliz hükümeti, İngiltere'deki Rothschild Bankası'ndan, Fransız hükümeti de Fransa'daki Rothschild Bankası'ndan savaşı finanse etmek için borç almıştı.

Bekleyip göreceğiz. “Düzeltilme Savaşları” “Kanlı mı olacak kansız mı?” Bu bölümle ilgili olarak aşağıdaki kaynakları okuyabilirsiniz.³¹⁴

Nitekim Küresel Finans Sisteminde “top left” (sol üst köşe-zirvedeki) statüsünde olanlar ile “thombstone” (kredi alan zor durumdaki ülkelere/şirketlere verilen isim) statüsünde olanlar vardır. Ancak küresel finans sistemi içinde yer alan “top left”ler finansal türev ürünlerde öyle bir çetrefilli ürünler piyasaya sürüyorlardı ki, “şeytanın bile aklına gelmeyen” yöntemlerdi. Hele hele “Hedge Fund”lar. Her daim “No problem, what so ever” (hiçbir mesele yok) diyorlardı.

Bu gruptan “LTCM, tahvil işlemlerinin zirvesinde bulunan Salomon Brothers'da “Master of Universe” (Evrinin Hâkimi) diye lakap takılan efsanevi simsar John Meriwether'in 1990'lar başında kurduğu, Nobel ödülü sahibi iki ekonomist ve Salomon Brothers'ın yıldız oyuncularını işlem takımında bir araya getiren Hedge Found dünyasının elit topluluğuydu. Bilgisayarlarla hesaplanan

³¹⁴ Martin A. Larson, The Federal Reserve and Our Manipulated Dollar, p:10.
Gustavus Myers, The History of the Great American Fortunes.

karmaşık finans modelini devreye sokarak her yıl yüksek gelirler elde ediyorlardı. Özellikle 1995 ve 1996'da önce % 42.8 sonra da % 40.8 gibi muazzam geri dönüş rakamlarına ulaşmışlardı. En düşük yatırım rakamı 10 milyon dolar, yatırım sonrasında üç yıl boyunca sözleşme fesih yasağı gibi zorlu katılım şartlarına rağmen yabancı ülkelerin hükümetleri, yatırım bankaları, kurumsal yatırımcılar hep birlikte sermayelerini bu "rüya takım"ın ellerine teslim etmişlerdi. Fakat Ağustos 1997'deki "bulaşıcı Rusya etkisi"nin yayılmasıyla birlikte LTCM an be an uçuruma doğru sürüklendi. "Kredi Yatak İşlemcisi" LTCM elbette bu alana çok para bağlamıştı."³¹⁵

LTCM yatırımcılardan topladığı dört milyar doları ipotek ederek, borçlanma ve finansal türev ürünlerle yaptığı çetrefilli işlemlerle malvarlığı büyüklüğünü, 125 milyar dolar gibi, bütün mantıklı hesapları alt üst ederek, şişirmişti. "Kredi yatağı işlemleri başta olmak üzere neredeyse hepsini kumara aktarmıştı. Finansal türev ürünlere, yatırım yaptığı bono türlerini ipotek olarak göstermişti. Ama bono değerleri düşmeye başlayınca ilave "reel ipotek" isteğiyle karşı karşıya kalmıştı."³¹⁶

Açıkçası "saadet zinciri" bir başka anlatımla "ponzi oyunu" artık "it is over" (oyun bitti) moduna gelmişti. 17 Ağustos 1997'den 2 Eylül tarihine kadar yatırımcıların 4 milyar doları 2.3 milyar dolara inmişti. Durum John Meriwether'in mektubuyla yatırımcılara duyurulmuştu. Gün

³¹⁵ Ryo Kuroki, "Top Left-Wall Street Kartalını Vurun", Türkçesi: H. Can Erkin, Bizim Kitaplar, İstanbul 2010, s. 275.

³¹⁶ Ryo Kuroki, a.g.e, s. 276.

geçtikçe durum daha da kötüleşmiş LTCM sermayesini tüketmeye başlamıştı.

Başta New York eyaletinin Merkez Bankası olan New York Federal Reserve Bank'ın Başkan yardımcısı (Executive Vice President) Peter Fisher ve bazı Wall Street bankasının üst düzey yetkilileri birlikte LTCM'nin Connecticut eyaleti Greenwich şehrinde bulunan merkezini ziyaret edip işlem kayıtlarını inceleyince Fisher'in beti benzi atmıştı. Küresel finans sistemini toptan havaya uçuracak güçte bir saatli bomba gözlerinin önündeydi. Menkul kıymetli finansal türev ürünler (equity derivative) toplam getirilerin takası (total return swap) endeksli opsiyonları (indexs option), şirket alımlarıyla ilgili finansal türev ürünler gibi işlemlerin toplam hacmi bir trilyon dolar gibi astronomik bir meblağa ulaşmıştı. Şayet LTCM bu finansal türev ürünler işlemlerini yerine getiremeyecek duruma düşerse, bu bir "kelebek etkisi", şok dalgası şeklinde küresel finans sistemine sirayet edecek, bütün piyasaları ve finans sistemini çökertecekti. Bir meteor tam tepelerine düşmek üzereydi... New York Federal Reserve önderliğinde Wall Street'in "eke"leri bir kurtarma operasyonu başlatmışlardı.

15 bankanın başkanları 3.75 milyar doları LTCM 'ye yatırmak konusunda anlaşmışlardı. Küresel finans sistemi kurtulmuştu. Ancak daha sonraki süreçte LTCM sisteme zarar vermeyecek tarzda tefsiye edildi. Bu süreçte İsviçre'nin en büyük bankası olan UBS'nin başkanı Mathis Cabiallavetta ilk kurban oldu. Çünkü LTCM'ye 950 milyon İsviçre frangı gibi devasa bir yatırım yapmıştı.

Sırada LTCM'ye 250 milyon dolar yatırım yapan İtalyan Merkez Bankası Başkanı Antonio Faggio'nu vardı. Merrill Lynch yıldırım hızıyla 3400 kişiyi işten attı ve diğer yatırım bankaları buna ayak uydurdu.³¹⁷

2- GÖSTERE GÖSTERE GELEN FİNANSAL KAO-SUN PERDE ARKASI: KÜRESEL SERMAYE-HEDGE FONLAR VE MİLLİ SERVET FONLARI

Bir Çin atasözü şöyle der: "Fırtına çıktığında esen rüzgârdan en çok etkilenen ağaç, en yüksek olanıdır."

Küreselleşme, bir avuç devasa şirketin hızlı ve aşırı büyümesini kotarmaktan başka bir şey değildir. Büyükler, büyüklerle veyahut da kendi sektöründeki daha küçüklerle birleşerek teröristleşiyorlar.

Küreselleşmenin en önemli hedeflerinden biri, dünyadaki hiçbir ülkeyi artık sadece kendi ekonomik göstergelerine dayalı milli planlama yapamaz hale getirmektir.

Mali piyasalar bağlamında bu hedef önemli ölçüde gerçekleştirilmiş vaziyette. ABD başta olmak üzere, en güçlü ekonomilerden birkaçı hapsirdiğinde dünya zatürre olmaktadır. Küreselleşen, çok çeşitli ve karmaşık enstrümanlar kullanan finans sektörü kolayca denetlenemez hale gelmiştir.

Küresel sermaye ile mafya sermayesi birlikte büyümekte olup birbirlerine göbekten bağlanmışlardır. Küresel finans oligarşisi, mafya, MOSSAD ve CIA başta uyuşturucu ticareti olmak üzere pek çok faaliyet alanlarında işbirliği yapmaktadırlar. İnsan kaçakçılığı, tefecilik, tu-

³¹⁷ Ryo Kuroki, a.g.e, s. 277-282.

rizm, medya, borsa, hububat ve gıda gibi geniş alanlara yayılmış işbirliği bunlardan bazılarıdır.

İtalyan perakendeciler birliğinin 2007'de yaptığı araştırmaya göre, sadece İtalyan mafyasının yıllık cirosunun 120 milyar dolar olduğu hesaplanmıştır.³¹⁸ Dünyada her yıl el değiştiren uyuşturucu miktarının tahmini değerinin 700 milyar dolar civarında olduğu hesaplanmaktadır.

Küresel sermayenin kontrol edilememesi, kara para sahipleri ile bazı bankaların işbirliğine gitmesini kolaylaştırıyor. Bu işbirliği kara para sahiplerinin başta medya, finans, sağlık ve gıda alanında pek çok şirketi ele geçirmesini, yeni şirketler kurmasını ve hatta sektörü kontrol eder hale gelmesini ve meşrulaşmasını sağlıyor.

Kamuoyu nezdinde oluşturulan meşrulaştırma hızla politika alanında söz sahibi olmaya dönüştürülüyor. Ülkenin siyasi ve ekonomik yönetim mekanizmasında söz sahibi oluyor.

Küresel sermaye ile mafyanın kara parasının işbirliği yaparak ortaya çıkardığı en önemli enstrüman HEDGE FONLAR'dır. Bu fonların denetim ve kontrolü çok karmaşık ve zordur.

Küresel finans oligarşisi oldum olası devlet denetiminden hoşlanmaz. Bu yapı hem kendisini hem de kara parayı ve elbette kara paranın sahibi mafyayı besleyip büyötmektedir.

³¹⁸ David Viley, "İtalyan Mafia Turnover 120 bn", BBC News-23 Ekim 2007, news.bbc.co.uk.

Aslında 1990'lardan itibaren başlayan ve 2000'e gelindiğinde kontrolden çıkmış olan küresel sermaye 2005 yılından itibaren kullandığı enstrümanlarda büyük açıklar vermeye başlamıştı. İleride özetleyeceğim, öyle karmaşık enstrümanlar yani "Ali'nin külahını Veli'ye" modeli kullanıldı ki nihayet 14 Eylül 2008'de Wall Street patladı. Bu çalışmanın yapıldığı Kasım 2008'e kadar olanlar olacakların yanında bir hiçtir.

Önce ekonomik Armagedon, sonra siyasi Armagedon yaşanacak. Arkasından nükleer, biyolojik ve kimyasal silahların kullanıldığı nihai, öldürücü Armagedon yaşanabilir.

Tarih, kontrol edilemeyen, başına buyruk paranın yaptığı büyük yıkım örnekleriyle doludur. Mekodon – Helen, Roma, Endülüs ve Osmanlı ilk akla gelen örneklerdir. Günümüzde teknolojik gelişme ve kullanılan enstrümanların da çok çeşitlenmesiyle finans sektörü büyük felaketlerin öncü habercisi haline gelmiştir.

Artık çok iyi eğitilmiş, tecrübeli, dünyanın en saygın makro ekonomi analistleri, mali analistler, Merkez Bankası yönetimleri EKONOMİK GİDİŞATI tahmin etmekte zorlanıyorlar.

Spekülasyonlara dayalı, hesapsız kitapsız işleyen devasa meblağlardan oluşan bir sistemle karşı karşıyayız. Buna rağmen küresel finans oligarşisi ulus devletlere baskı yaparak denetleme kurallarını daha da yumuşatmaya çalışmaktadır. Açıkçası ulus devletlerin iç ve dış milli güvenliği, dünya barışı için en çok denetime tabi tutulması gereken mali sistemler gerçek bir denetime tabi tutulamamaktadır. 2007'den itibaren iyice belirginleşen

ve 2008’de patlayan finans kaosunun arkasındaki birinci sebep KONTROLSÜZLÜK, AÇ GÖZLÜLÜK VE AHLAKSIZLIKTIR. Ve elbette bütün bunlar şuurlu, hesaplı kitaplı bir “Tanrı İmparatorluğu” projesinin parçalarıdır.

2007 yılı sonunda, Alman HSH Nordbank mortgage işlemlerinden 18 milyar dolar zarar etmiş. Çok ilginç bir gelişme yaşandı. Şubat 2008’de İsviçre’nin dev bankası UBS’yi mahkemeye vereceğini ilan etti.

Alman HSH Nordbank UBS aracılığı ile ABD subprime mortgage kredilerine yatırım yapmış. Alman bankası varlığa dayalı menkul kıymetler portföyünde yapılandırılan bu değerlerin UBS tarafından belli kuralları yerine getirilmediği için 500 milyon dolar zarara uğradığını iddia ediyor.³¹⁹

Küresel sermayenin kontrolü altındaki bankalar önceleri devletleri dolayısıyla halkı soyarken artık birbirini de soymaya başladılar. IBAS (Independent Banking Advisory Service) 1990’ların ortalarında İngiltere’de kuruldu. Bağımsız ve kâr gayesi gütmeyen, bankaların işlemlerini gözlemleyen, halka ve küçük şirketlere bankalar hususunda danışmanlık yapan bir kurum. IBAS’nin raporlarına göre bankalar türlü adlar altında halktan paralar almakta olup bunlar hukuki ve ahlaki değil. İşin ilginç yanı, İngiliz Merkez Bankası, Bank of England’ın 27 Ocak 1998’de yayınladığı raporda bütün olan bitenlerin farkında olmasına rağmen ses çıkarmadığı. Nitekim The Times gazetesi: “Bankalar yalanlar, sahtekârlık ve tehdit ile suç-

³¹⁹ Julia Werdigier, Faulting UBS for Losses in Bad Bebt, Bank is to Sue, The New York Times, 25 Şubat 2008.

lanıyor” şeklinde başlık attı.³²⁰ Kısaca Türkiye’deki duruma bir göz atacak olursak... 2008 yılının ilk ayları itibarıyla enflasyon oranı ayda 0.8 ve yıllık yüzde 9.6 olduğu halde... Türkiye’de kredi kartlarından nakit para çekenlerden ayda ortalama yüzde 4.9 faiz talep ediliyor. Ayrıca nakit çekim ücreti alınıyor. Hâsılı “bindirilen, indirilen kayıklar” sonunda ortalama aylık faiz oranı yüzde 8 civarında. Bu soygun değilse nedir?

Öte yandan bankaların varlık – aktif değerleri ve bilançolarında şeytanın aklına gelmeyecek çeşitli oyunlar oynanıyor. Offshore / kıyı bankacılığı gibi kontrollerden uzak yerlerde kâğıt üzerinden bankacılık yapmak, şirket kurmak yahut da Hedge fonlar gibi şeffaf olmayan şaibeli yeni enstrümanlarla daha kolay ve vergi kaçırılarak para kazanılıyor. Mesela, Alplerde pek çok insanın bilmediği, adını bile telaffuz etmekte zorlandığı Liechtenstein Prensliği’nde yapılan bankacılık tamamen kontrolsüz işlemektedir.

Alman gizli servisi BND burada hesap açtıranların peşine düşer. Nihayet beş milyon Euro’ya mal olan bir rüşvet zincirinden sonra Şubat 2008’de bu bankalarda hesabı olanların isimlerinin olduğu CD’yi ele geçirir. Avrupa ve ABD’de bir panik başlar. İsrail, ABD, İngiltere, Hollanda, Fransa ve İskandinav ülkelerinin gizli servisleri de CD’nin peşine düşer.

Kesin olan bir şey vardır. Küresel finans sistemi göster-göstere “lades” dedi. Ekonomik krizler sonucu piyasadaki reel sermaye ve kapital kaybolmaz, servet bir yerden bir yere transfer olur, el değiştirir. Ekonomik krizin faturası sadece halka çıkar. Halk daha da fakirleşirken, bir

³²⁰ The Times, 28 Temmuz 2007.

avuç sermaye sahibi daha da zenginleşir. Bu arada ihtiyaç duyulduğu kadarı ile birkaç sermaye sahibi de ilahlara kurban edilir.

2008 finans krizi ile birlikte yeryüzünde kitleler daha fakirleşecek, ulus devletlerden gerekli tedbirleri almayanlar zayıflayacaklar, pek çok sosyal meselelerin yanında etnik ve dini milli güvenlik problemleri yaşayacaklar.

Tom Hanahoe 2003 yılında küreselleşmenin felaketine şöyle dikkat çekmişti: "ABD ve Avrupa'da büyük şirketlerin birleşme çılgınlığı 1990'larda 9 trilyon dolar civarındaydı. 2000'de ise yaklaşık 2 trilyon değerindeki büyük şirketler birden ekonomik zorluğa düştü veya iflas etti. Artık diğer finans ve finans dışında faaliyet gösteren büyük küresel sermaye firmalarının ne kadar sağlam olduğu soru işareti taşımaktadır ve bu durum milletlerin geleceğini belirsiz hale getirmektedir."³²¹

a. KÜRESEL FİNANS KLANININ - KARA PARANIN VE MAFYANIN KURAL TANIMAZ ÇOCUĞU: HEDGE FONLAR

Küresel finans kaosunu en doğru tahmin edenlerden biri İstanbul doğumlu Yahudi asıllı Amerikalı İktisatçı Prof. Nouriel Roubini; 2006'da IMF toplantısında yaptığı konuşmada krizin yaklaştığı uyarısını yapınca "felaket tellalı" olmakla suçlanmıştı.

Roubini, kendi web sayfasında Şubat 2008'de yaptığı analizde, ABD'de büyük bir subprime krizin yaşanacağını

³²¹ Tom Hanahoe, America Rules, Brandon Publ. Dublin, s. 235.

Fannie Mae ve Freddie Mac'in batacağını, büyük bir Amerikalı bankanın, yüzlerce hedge fonun ve yatırım bankalarının ortadan kalkacağını yazınca; "Kıyamet doktoru" lakabı ile anılmaya başlandı. Times gazetesine bir değerlendirme yapan, günde dört saat uyuyan Roubini'nin bundan sonrası ile ilgili tahminleri şöyle:³²²

1. Yüzlerce hedge fon batacak. (Hemen belirteyim dünyada 9000'den fazla bu fonlardan mevcut RK)

2. Borsalardaki düşüşler daha da hızlanacak. Panik satışların önüne geçmek için borsalar birer hafta kapatılacak.

3. Hala insanlara sakin olmaları gerektiğini söyleyenler ve beni kıyamet tellalı olarak görenler zavallı. Dünyayı çok daha kötüsü bekliyor.

4. Ben krizin sonunu göremedim. Dip olduğunu söyleyenler yalan söylüyor, henüz dibe ulaşmadık.

5. Dünya genelinde hükümetler çok daha büyük kurtarma paketleri onaylamak mecburiyetinde kalacaklar. ABD birkaç yıl sürecek bir durgunluk dönemine girecek.

"Hedge fonlar" ileride meydana çıkabilecek riskler karşısında varlıkları emniyet altına almak, sigortalamak manasında kullanılır.

Her ne kadar "hedge" İngilizce'de riskten korunmak anlamına gelse de aslında tam tersi işlev ihtiva ediyor.

³²² The Times, 27 Ekim 2008.

"Hedgefund", borsacılar, büyük sermaye kazançları sağlamak gayesiyle sınırlı sayıda kimselerden kurulmuş spekülâtif borsa oyunu oynayan topluluk anlamındadır İngilizcede. Hedge fonlar çok farklı alanlarda dolaşarak tatlı kâr sağlayan piyasayı anında yakalamak ister. Küresel finans klanının ortaya çıkardığı ve para kazanmayı "voleyı vurmak" anlamına çeviren enstrümanlar ve yatırım araçlarıdır.

İlk hedge fon, 1949 yılında Alfred Winslow Johns tarafından ABD'de kuruldu. O günkü şartlarda bu tip fonlar için piyasada gerekli alt yapı oluşmadığından yaygınlaşmadı. Ancak 1990'lardan itibaren öyle bir hızlı yayıldılar ki...

Bono, hisse senedi, emlak piyasası, emeklilik fonları, Özel Grişim Sermayesi (Private Equity), şirket satın almalar, sigorta, finans gibi alanlar Hedge fonların yatırım yaptığı sahalardır.

En önemli özelliklerinden biri de portföylerinin çok çeşitlilik göstermesi olup, ellerindeki yatırım yaptıkları teminatların çok üzerinde yeniden borçlanıp yatırıma yönelmeleridir.

Küresel sermaye oligarşisi para kazanma stratejilerini herhangi bir pazar veya mal ile sınırlamazlar.

Hedge fonları yöneten idareciler işlerini büyük bir gizlilik içinde yapar, medya ile pek konuşmazlar ve yaptıkları hakkında bilgi vermezler. Milyon dolarlık müşterileriyle birebir veya özel seans toplantılarında görüşüp ikna ederler. Fonlarını hedge fona yatıranlar en az BİR YIL

beklemek mecburiyetindedirler. Paralarını bu süre zarfında geri isteyemezler. Bu fonların en çok rağbet gösterdikleri alanlardan biri de "Özel girişim" veya "Yatırım sermayesi"dir. Bu fonların sahipleri daha doğrusu yöneticileri istikbal vadeden şirketlere belli oranda ortak olup yönetimini ellerine geçirirler.

Bir nevi özel sermaye ortaklığı olan bu fonlar ele geçirdikleri şirketleri hiçbir ahlaki ve sosyal endişe taşımadan ACIMASIZCA yönetirler. Çalışan sayısını azaltırlar, kalanların ücretlerini düşürürler ve daha uzun çalışma saatleri ile çalışanlara köle muamelesi yaparlar.

Ortalama olarak söz konusu şirketlerde 2-3 veya 2-7 yıl arası kalırlar. Şirket kârlı hale geçmişse satıp çıkarlar, aksi halde içini boşaltıp çıkar ve bir baka şirkete yönelirler.

Hedge fonların temel prensibi; "Büyük balık küçük balığı yutar" Yani güçlü olan yaşar. (Survival of the fittest)

14 Eylül 2008'den bu tarafa yaşanan finansal krizin günah keçisi ilan edilen hedge fonların yöneticilerine Batı medyasının taktığı "Akbaba pislikler", "Gözü doymayan domuzlar", "Çakallar", "Şirketleri parçalayan vahşiler" gibi sıfatlar onları mutlu etmişse benziyor. Çünkü kendilerine yapılan bu hakaretlerin onların gücünü gösterdiği yolunda haberler yine basında yer aldı.

Bir hedge fon yöneticisi ne kadar acımasız ve kötü davranırsa o kadar itibar ve saygı görüyormuş.

Hedge fon yöneticilerinin olmazsa olmaz üç özelliği öne çıkıyor: a) Yüksek zekâ ve analitik düşünme yetene-

ğine sahip b) Üzerine oyunlar oynayacakları şirketler hakkında çok detaylı ve "içerden"-insider bilgilere sahip-ler c) Acımasız ve tereddütsüzler.

Çoğunluğun genel kanaati, hedge fonların yatırım yaptıkları şirketlerin başarılı olmasıyla para kazandıkları yönündedir. Ama tam tersi, bir şirketin başarısız olması, iflas etmesi durumunda daha çok para kazanabiliyorlar.

Serbest piyasa düzeni içinde manipüle edilmiş yöntemlerle geliştirilen yöntemin adı "Short selling". Sistem özetle şöyle işliyor.

1- Hedge fon yöneticisi yakın zamanda zor duruma düşeceğini tahmin ettiği - "insider" bilgilerle öğrendiği bir şirketi gözüne kestiriyor.

2- Bir başka mali yatırım kuruluşundan gözüne kestirdiği şirketin hisselerini ödünç alıp başkalarına o günkü cari yüksek fiyattan satıyor. Bu arada ödünç aldığı hisseleri geri verme üzerine anlaşma yapmış oluyor.

3- Ödünç aldıkları hisseleri geri verme günü geldiğinde göze kestirilen o şirketin zor durumda kalması ve hisse senetlerinin fiyatlarının düşmesi hesaplarının temeli oluşturuyor. Yani aynı miktar hisseyi satarken YÜKSEK, geri verirken DÜŞÜK fiyattan alarak aradaki farktan büyük kâr elde etme cambazlığı.

"Short selling", serbest piyasa kapitalizmini güve gibi içten içe kemiren bir sistemdir. Hedge fonlar sayesinde zor duruma düşmesi beklenmeyen şirketler bile hesaplı kitaplı saldırılarla zor duruma düşürülüyor. Bunun en

kestirme yolu da hisseleri üzerine oyun oynayan şirketler hakkında olumsuz dedikodular, haberler yaymak. Basın bu yönde ya manipüle ediliyor ya da “yandaş” olduğu için oyunun içinde yer alıyor.

Ya da satın alınmış gazeteci, yazarlar yoluyla operasyon gerçekleştiriliyor.

Batılı ülkelerin pek çoğu 14 Eylül 2008 sonrasında bu oyunu engellemek için kriz süresince “short selling”i yasakladılar.

Hedge fonların bir başka özelliği, BİR dolarlık yatırım-la ON dolarlık pozisyon alırlar.

CARRY TRADE, yani faizi düşük bir ülkenin parasıyla borçlanıp faizi yüksek ülkede yatırım yaparlar. Bu sistemde, faizi yüksek ülkenin para biriminin faizi düşük ülkenin para birimi karşısında ne kadar değer kazanacağı büyük önem arz eder. İşte burada tahminler ve geleceği etkileyecek manipülasyonlar devreye girer. Japon ev hanımlarının Türkiye'ye carry trade yatırımları yaptıkları sık sık gazetelerde 2005'ten itibaren yer almıştı.

Dünyada tahmin edilen fon piyasası 4 trilyon dolar civarındadır. 2007 sonunda bunun 1.7 trilyonluk kısmının hedge fonlardan oluştuğu tahmin edilmekteydi. Ancak ellerindeki gerçek varlık değerlerinin çok çok üzerinde işlem yaptıkları için hâkim oldukları pozisyonların değeri 13 trilyon dolardan fazladır. Buradaki problem bunun büyük bir kısmının karşılığı olmamasıdır.

Nitekim 29 Ekim 2008 günü finans tarihinin bilinen en büyük açığa satış operasyonunun yapıldığı Volkswagen

hisselerinin bazı hedge fonların iflasına sebep olabileceği söyleniyor. 100'den fazla hedge fonun açığa satış yaptığı VW hisselerindeki yükselişin açıkçılara faturasının 38 milyar dolara ulaşabileceği tahmin ediliyor.

Ünlü hedge fon yöneticisi, mali spekülör George Soros, Ekim 2008'de MIT'de yaptığı konuşmada hedge fonların üçte ikisinin batacağını söyledi.³²³

Bu arada bir bilgi notu ilave edelim. Mortgage krizini önceden öngören ve bu alandaki faaliyetlerine 2006 yılında son veren Rothschild ailesinin HSBC bankası krizinden etkilenmedi. Ayrıca yine Rothschild ailesinin de hissedar olduğu, akrabalık ilişkilerinin olduğu JP Morgan Chase iflas eden Bear Stearns'ü satın aldı ve krizden yara almadı.

İsveç Bilimler Akademisi "Ekonomik faaliyetlerin gerçekleştiği yerler ve ticari yapılar üzerine analizleri" nedeniyle 2008 Nobel Ekonomi ödülü verilen Prof. Paul Krugman "Evrenin efendileri hedge fonları gelişmekte olan ülkelerin ekonomilerini darmadağın ediyor" diyor.

Hedge fonlar, buna gölge bankacılık veya sanal bankacılık sistemi de denilebilir. Bu sistem, belirli bir değer borç ve bono şeklinde kâğıtlara dönüştürülerek çeşitli spekülasyonlarla GERÇEK değerinin çok çok üstünde çeşitli defalar el değiştirmesine dayanır.

Mesela, bankalar, özellikle yatırım bankaları müşterilerine bir şekilde borç verdikten sonra bu meblağı başka

³²³ George Soros, Ekim 2008, MIT Konferansı.

yatırım şirketlerine belli indirimlerle borç veya bono halinde satarak devretmelerini isterler. Hedge fonlar bu tip riskli alım satım işlerinin merkezidir. Söz konusu bu tür işlemlere Yapılandırılmış Yatırım Araçları (Structured Investment Vehicles / SIV) denir.

Yatırım bankaları, hedge fonlar işbirliği ile bu araçlar o kadar çeşitlenip el değiştirdi ki, bir süre sonra ipin ucu kaçtı... Kimin elinde ne kadar değerde bu tip yatırım fonlarından olduğunu kimse tahmin edemez hale geldi.

Petrol fiyatları arttıkça ABD karşılıksız dolar bastı. Böylelikle dünya piyasalarında likidite bolluğu da arttı. Bu artış bu tip riskli işlemleri ve yatırımları kamçladı.

Hiçbir hesaba uymayan yeni finans türevleri, ilk sinyallerini emlak alımı için verilen mortgage kredilerinde gösterdi.

Klasik mortgage piyasasında, siz bir ev almak için bankaya gittiğinizde size verilecek paranın hesaplama yöntemi bellidir. Yıllık geliriniz, ortalama iki buçuk rakamı ile çarpılır.

Banka çarpma sonucu çıkan meblağı size ev alma kredisi olarak verir. Ancak alacağınız evin bedelinden de durumunuza göre yüzde 10 ile 20 bir tutarı eksik öder ki, kısa sürede ödeme zorluğuna düşerseniz banka bu evi sizden geri almak mecburiyetinde kalırsa en azından zararına karşı kendisini garantiye almış olsun.

Bu eksik ödenen yüzde 10 – 20 oranı, ev alanın cebinden çıkan peşinat ile kapatılır ve buna “down payment” denir.

ABD bankaları son yıllarda yukarıda verdiğimiz klasik hesaplamayı dikkate almadan da, kişinin gelir tablolarını incelemeden ev almak isteyen riskli gruplara ev kredisi veriyordu. Bu tür subprime mortgage grubundaki RİSKLİ müşteriler piyasa faiz oranlarından biraz daha yüksek oranda ödeme yapıyorlardı.

ABD’de tüketici kredilerinin en büyük bölümünü “gayrimenkul” kredileri teşkil ediyor. Bu durum gelişmiş ülkelerin hepsinde böyledir. Likidite bolluğu, düşük faiz, piyasada kredi almayı çok kolaylaştırır.

Bu duruma paralel olarak kredi verme / kullandırma kuralları da iyice esnekleşti:

a. Ev fiyatlarının değeri arttığı sürece bankaların riskli müşterilerinden herhangi bir depozit talep etmeden ve yıllık gelir tablolarını da iyi incelemeden kredi derecesi düşük kişilere ev kredisi vermeleri fazla bir mesele teşkil etmiyordu. Çünkü kredi verdiği kişi ödeme zorluğuna düşse bile banka evi geri alabiliyor ve kârlı fiyattan satabiliyordu.

b. Piyasada o kadar fazla likidite bolluğu vardı ki, bankalar bu paralara bir an önce müşteri bulup faiz taksimetresini çalıştırmak istiyordu.

c. Mortgage adı altında verilen ev kredilerinin ALACAĞI da VARLIĞA DAYALI VADELİ BORÇLANDIRMA SENEDİNE dönüştürülüp (Mortgage Backed Securities /MBS) başka yatırımcılara satılarak hızlı para dönüşümü sağlandı. Bu bir nevi “vieagara etkisi” idi.

Finans sisteminin altına konan cambazlığa dayalı bir saatli bombaydı.

Bu tür gayri-menkul kredilerini bir havuzda (MBS Pools) toplayıp bunu satan özel finans – yatırım kuruluşları vardı. Fakat bu kuruluşlar riskli müşteri grubunun aldığı kredilerin borçlarını satın almıyorlardı. Bu tür kredilerin 2004 yılına kadar mortgage piyasası içindeki oranları yüzde 10'un altındaydı. Son yıllarda yüzde 20'nin üzerine çıktı.

Bu duruma da bir çare bulundu(!)

“Vieagara”nın dozu artırıldı.

Likidite akımını daha da hızlandırmak ve daha çok kredi vermek ve daha çok para kazanmak için bu riskli kredilerle birlikte yüksek getiri sahibi krediler bir havuzda harmanlanarak yeni finans enstrümanları üretilmeye başlandı.

Mesela 20 yıl gibi uzun vadeli mortgage – ev kredisi veren bankalar, ALACAKLARINI TEMİNAT GÖSTEREK: securitization /varlığa dayalı menkul kıymet / mortgage / Asset Backed Securities – (ABS) belli bir iskonto oranıyla piyasada satılıyordu. 400 bin dolarlık bir ev kredisi, duruma göre 300 / 500 / 1000 dolarlık tahvillere bölünerek satılmaktaydı.

İşte şeytanın gör dediği bu noktada ortaya çıkmaktaydı. Getirisi de riski de yüksek olan bu “hormonlu” tahviller hedge fonlar için başlıca yatırım türevleriydi.

İş bununla da kalmıyordu. Bu tahviller hedge fonlar tarafından yeni finans türevlerine bölünerek başka türevlerle birleştiriliyordu. Yeni oluşturulan finans türevleri REEL bir değer meydana getirmeden spekülâtif değerlerle daha çok para kazanma yoluna gidildi.

Türevlerin kitabına uydurulması gerekiyordu. Bunun için, bankaların açtığı kredi karşılığında tutmaları gereken sermaye miktarını (ayırımları gereken karşılıklar) düşürmek için bu tür kredileri menkul kıymete dönüştürüp başka şirketlerin bilançolarına aktaracak bir sistem oluşturuldu. Böylelikle resmi denetim mekanizmasına karşı hile –i şerriye uygulanarak iş kitabına uyduruldu. Denetim zafiyeti bu tür riskli türevlerin geliştirilmesini daha da teşvik etti.

Finansal sistem içindeki bankalar ve mortgage bağlantılı türev tahvilleri sigortalayan şirketler bir nevi sistemin sigortasını oluşturuyordu. Ancak bu sistem işler yolunda gittiği sürece işliyordu:

Yani, mortgage bağlantılı menkul değerlerin türev ürünleri olan sentetik – sanal ürünler / tahviller evlerin değer kazanmasına bağlıydı. Evlerin değeri arttıkça herkes bu işten para kazanıyordu.

Ev kredileri – mortgage kredileri nasıl finansal türevlere dönüştürülür? Oldukça karmaşık olan bu işlemleri basitleştirerek anlatalım:

- Bu tahviller ya belli bir değer üzerinden satılır, ya da sadece üzerinde yazılı değişken faize bağlı olan şekli

ile piyasaya sunulur. Varlığa Dayalı Menkul Kıymetler (Mortgage Backed Securities – MBS) ikiye ayrılır:

a- Ticari Olmayan Varlığa / Emlağa Dayalı Kıymetler (Residential Mortgage Backed Security – (RMBS)

b- Ticari Emlağa Dayalı Kıymetler (Commercial Mortgage Backed Security CMBS)

“RMBS” olarak tahvil haline getirilenler de riskli olanları ile yüksek getiriye sahip kredilerin bir araya toplanıp satılabilir finans türevi olarak ilk kez 1983 yılında piyasaya sürüldü. Bunlara da Varlığa Dayandırılmış / Destekli Borç Tahvilleri (Collateralized Debt Obligations – CDO) denildi.

İş bundan sonra daha karmaşık hale getirildi ve ipin ucu daha da kaçtı. Bu fonlar aynı riski içerecek şekilde parçalara bölünüp satıldı. İş öyle çığırından çıktı ki “CDO”ları birleştirip yeniden bölerek “yeni CDO”lar üretiliyordu. Bütün bunlar piyasadaki likiditeyi artırıyordu ama bu türev spekülasyonun da ötesinde, bir nevi cambazlık hatta işi kitabına uydurulmuş sahtekârlık olarak tanımlamak mümkündür.

Emlak fiyatları düşüp ya da riskli kredi alanlar kredilerini ödeyemeyecek duruma gelince balon önce baloncuklara dönüştü. Eylül – Ekim 2007’den itibaren perde arkasındaki oyunlar bir bir ortaya çıkmaya başladı ve arkası çorap söküşü gibi geldi.

Ev fiyatlarının düşmesi bu saadet zincirini işleyemez hale getirdi.

Varlığa Dayalı Menkul Kıymet denilen mortgage bağlı, arkasında belli bir emlak ile desteklenmiş alınıp satılan senede dönüşmüş ticari kâğıtlar Yapılandırılmış Yatırım Araçları (SIV) piyasasında mevcut olan çeşitli finansal türevler içinde en fazla kullanılanlardı.

2003 – 2006 yıllarında bu kâğıtlar 650 milyar dolar civarındayken 2007 yılının yazında 1 trilyon 200 milyar dolara çıkmıştı.³²⁴

Menkul değerlere bağlı tahviller ve onların türevlerinin değer kaybı sebebiyle oluşan zararlar için sermaye ilavesi gerekiyordu.

Bu türev ürünlerin çoğu bilançolarda gösterilmediğinden bunların değerini tespit için gereken fiyatlar da piyasalarda oluşmadı. Bundan dolayı kimin ne kadar zarar ettiği tam olarak bilinmiyordu.

Mali yılsonunda bir kısmı ortaya çıkan zararları sebebiyle EKSİLEN SERMAYE zarar olarak resmen deftere yazılıyor. Yazılan – eksilen sermaye açığını kapatmak için para SWF (Sovereign Wealth Funds / Milli Servet Fonları) olarak adlandırılan hükümet fonlarından sağlanıyordu.

ABD’de Bear Stearns, Lehman Brothers, Citigroup, UBS, Merrill Lynch, Morgan Stanley, Goldman Sachs bu fonlardan para bularak sermaye eksilmelerini kapatmaya

³²⁴ Gillian Tett ve Paul J. Davies, Out of the Shadow: How Banking’s Secret System Broke Down, The Financial Times, 16 Aralık 2007.

çalıştılar. Bir kısım bankalar da hisselerinin bir kısmını yabancı yatırımcılara satmak mecburiyetinde kaldılar.

İngiltere’de mortgage kredisi krizinden dolayı zorluğa düşen emlak kredi bankası Northen Rock’a İngiltere Merkez Bankası Eylül 2007’de 25 milyar sterlin borç vermesine rağmen kurtulmasına yetmedi, Şubat 2008’de devletleştirildi. Bu banka daha önce devlet bankası iken özelleştirme furyasında özelleştirilmişti.

Sistem öyle bir riskli çalışıyordu ki... Bir hedge fon 10 milyon dolarlık para ile 850 milyon dolarlık mortgage veya varlık destekli kâğıt satın alıyordu. Yani 85 dolarlık bir değer alınırken esas olarak ödediğiniz para bir dolar. Aldığınız kâğıdın değeri 85 dolar gibi gözükürken aslında arkasındaki REEL karşılığı BİR dolardır.

Ev fiyatları yükseldiği veya değerini koruduğu sürece bu çarpık sistemin FOYASI ortaya çıkmıyordu. Ancak konunun uzmanı herkes bu durumu biliyordu.

Bu sistemde KALDIRAÇ, işin anahtar noktası idi. Alım yapan bir yatırımcının veya hedge fonun alım için pozisyon açabilmesi için bakiyesinde belli miktarda para olması gerekir. Bu belli orana KALDIRAÇ / Leverage denir.

Varlığa dayalı standart hesaplarda kaldıraç oranı “BİR”e “YÜZ”dür. 100 bin dolarlık kontrat alıp satabilmek için bakiyenizde en az 1000 dolar olması gerekir. Yani akla ziyan bir riskli alışveriş.

Maalesef bu tip alışverişe belli bir denetim ve kontrol getirmeyen FED (Amerikan Merkez Bankası) adeta yıkı-

ma giden yolu açtı. Suni finansal türevler... Çılgın kaldıraç oranları. Neticede tam bir cambazlık ve hokkabazlık maharetine dayanan "vieagara"lı "hormonlu" sistem çöktü.

Hedge fonlar SERMAYE YETERLİLİĞİ gibi bir sınırlama ile karşı karşıya kalmadıklarından daha yüksek getiri sağlamaktaydı. Çalışma mantığı minimum sermaye, maksimum kazanç ve elbette maksimum risk.

Bütün bu sahtekârlıkla karışık cambazlık işlerinin ilk acı meyvesi 1997'de ortaya çıktı. Asya Finansal Krizi'nin arkasında "hedge" fonlar vardı. Ama gerek işlemlerin gizliliği, gerek küresel finans oligarşisinin krizin asıl sebebini gizleme gayreti ile açıkça "ispatlanamadı."

İlk hedge fon iflası aslında, LTCM (Long Term Capital Management) adlı hedge fonun 1998'de 125 milyar dolarla batması ile yaşandı. Ancak bunun da üstü örtüldü. Aymazlıklar demeyelim şuurlu davranışlarla Asya'dan sonra Rusya, Türkiye, Arjantin, Brezilya, Meksika gibi ülkeler küresel finans sistemi tarafından yağmalandı.

2007'nin son aylarına gelindiğinde mortgage kredisi alanların bir kısmı taksitlerini ödeyemez hale gelmişti. Bu gelişme Varlığa Dayalı Menkul Kıymetlerin yani şişirilmiş değerlerle piyasada dolaşan tahvillerin değerlerinin hızla düşmesini tetikledi. Çünkü eldeki kâğıtların teminatı olan gayrimenkul kıymetler kâğıtların piyasa değerini karşılayamıyordu.

ABD'den başlayıp İngiltere'ye sıçrayan mortgage kredisi veren bankaların likidite sıkıntısı içine girmesiyle,

krizin yayılmasından endişelenen Amerika, İngiltere, AB Merkez Bankaları Eylül 2007'den itibaren sıkıntıdaki finansal kuruluşlara yüz milyarlarca dolarlık kaynak aktarımını adeta parmaklarının ucuna basıp yürürcesine "ses-sizce" yaptılar.

Fakat 2007'nin sonuna doğru, birden gazeteler ve televizyon haberlerinde yatırım bankalarının içine düştüğü subprime mortgage krizinden bahsedilmeye başladı.

Bir hususu özellikle belirtmekte fayda var. 2007'nin sonuna kadar Amerikan halkının büyük çoğunluğu dâhil, gelişmiş ülkelerin insanları dâhil, insanlar "subprime" in ne demek olduğunu bilmiyordu. Çünkü sistem öyle bir çetrefilli çalışıyordu ki benim diyen finansçılar – ekonomistler "subprime" in çalışma sistemini kavramakta zorlanıyordu.

İşin bir başka vahim boyutu daha vardı.

Bankalarla bankalar, bankalarla müşteriler arasında tezgâh üstü (over the counter) yapılan işlemler bankaların bilançolarında gösterilmiyordu. "Yapılandırılmış Yatırım Araçları – SIV" kategorisine giren bu karmaşık işlemler gizlenmekteydi. Bankalar açıkça hile –i şerriye yapıyorlardı. Gizli kapaklı işleri seven hedge fonlar için bu alan tam istedikleri gibiydi.

Hedge fonların kayıtlı olduğu yerlerin büyük kısmı kontrollerden uzak "off shore" adresleridir.

2007 sonuna gelindiğinde dünyada 9000 aktif hedge fon vardı. Bunların yöneticileri müşterilerinden yüzde 2 aldıkları gibi kârdan da yüzde 20 alırlar. Elbette gerçekte

tam bir standart komisyon ve pay oranından bahsetmek mümkün değildir. Karşılıklı pazarlığa bağlıdır.

Başarılı hedge fon yöneticileri yüz milyon dolarlar değil, senede milyar dolarlar kazanacak pozisyona gelmişlerdi.

İngiliz Observer gazetesinin haberine göre hedge fon menajeri Jim Simons, 2006 yılında 1.7 milyar dolar kazanmıştır. Dünyada en çok kazanan 25 hedge fon menajerinin 2006 yılı kazançları 14 milyar dolardır.³²⁵

Hedge fonların yüzde 80'ini Cayman Adları merkezlidir. Trilyon dolarlara varan işlem hacimleri ulus devletlerin ekonomilerini yıkabilecek güce ulaşmıştır. Hele hele gelişmekte olan ülke ekonomileri için tam bir baş belasıdır.

Alman finans ve siyasetçileri hedge fonlar için “çekirgeler” adını vermişlerdir. Fransa Devlet Başkanı Nicolas Sarkozy bunların tehlikelerine dikkat çekmişti. AB Girişimcilik ve Endüstri (Enterprise) Komiseri Günter Verheugen 17 Eylül 2007 tarihli Der Spiegel dergisine verdiği demeçte hedge fonların şirketlere çok zarar verdiklerini ifade etmişti.³²⁶

Japonya Maliye Bakanı Yoshimi Watanabe Eylül 2007’de hedge fonlar için “Piranhalar” tabirini kullanmıştır ve çıkardıkları kanunla artık bunların kontrol altına alınacağını belirtmiştir.³²⁷ Serbest piyasa ekonomisinde

³²⁵ The Observer, 29 Temmuz 2007.

³²⁶ Der Spiegel, 17 Eylül 2007.

³²⁷ Gwen Robinson, Taxing Times for Japan’s Hedge Fund Piranhas, 13 Eylül 2007, www.ft.com

“Booms” ve “Busts” diye bir gerçek vardır. Ekonomik trend en tepelerde iken bile aşağı inme ihtimali oldukça fazladır. Bir avuç küresel finans klanı mensubunun kontrolü altındaki özel bir banka olan Federal Reserve yani Amerikan Merkez Bankası küreselleşme maskaralığına çanak tutacağım derken finansal sistemdeki kontrolsüzlüğün yayılmasına göz yumdu.

Yukarıda değinmiştik. Mortgage kredisi sebebi ile batan ve Şubat 2008’de devletleştirilen Northen Rock bankasının batmasında hedge fonların büyük payının olduğu ve bu krizden 2 milyar dolar kâr sağladıkları söyleniyor. Üstelik bu iddiayı ileri süren de Northen Rock’ın en büyük hisselerine sahip bir başka hedge fon olan RAB – Capital’in ortaklarından Philip Richards’dır.³²⁸

Borton Biggs adlı bir hedge fon yöneticisi 2005 yılında bir toplantıda şöyle konuşmuştu: “Hedge fonların altın çağı sona ermek üzere ve bu çağ öyle hafif sallanmayla değil, büyük gümbürtü ile sona erecek... Bu fonlar daha büyük, daha yoğun pozisyonlar almak zorunda kaldıkça riskler de artacak. Aç gözlülük yaparak altın yumurtlayan tavuğunuzu boğmak üzeresiniz. Tavuğunuz yalnız tehlikede değil, ölmek üzere.”³²⁹

ABD Merkez Bankası kendi yarattığı canavarın tahrip-lerinin kontrolden çıktığını görünce çareyi hızlı bir şekilde faiz indiriminde aradı. Mart 2008’de iskonto faiz oran-

³²⁸ Patrick Hosking, Predatory Hedge Funds Take One Billion Pound Windfall From Northen Rock Misery, Financial Times, 22 Eylül 2007.

³²⁹ Barton Biggs, Hedge Hogging, John Wiley and Sons. Inc., New Jersey, 2006, s. 8.

larını yüzde 3.50'den 3.25'e ve referans faiz oranlarını yüzde 3'den yüzde 2.25'e indirmesine rağmen piyasadaki ev kredisi – mortgage faiz oranı düşmeyip Mart 2008'de ortalama yüzde 5.50'de kaldı. FED "Basra harap olduktan sonra" Ekim 2008'de faizleri yüzde 1'e indirdi.

1929 yılındaki krizden bu yana ilk kez yatırım bankalarına, aracı finans kurumlarına borçlanma imkânı verildi. ABD ve İngiltere merkez bankaları piyasadaki likidite krizini önlemek için bankalara milyarlarca dolar / sterlin enjekte ettiler. Arkasından Ekim 2008 sonuna kadar ülkelerin ilan ettiği kurtarma paketleri şöyle: Ancak bu paketler sistemi kurtarmaya yetmeyecek ve yeni paketler açılacak.

ABD	850 milyar Dolar
Fransa	360 milyar Euro
İngiltere	250 milyar Sterlin
Avusturya	100 milyar Euro
İtalya	27 milyar Euro
İspanya	100 milyar Euro
Almanya	500 milyar Euro
İrlanda	400 milyar Euro
Norveç	57 milyar Euro
Portekiz	20 milyar Euro
Rusya	86 milyar Euro

Toplam olarak baktığımızda 3.5 trilyon dolarlık bir kurtarma paketi devreye sokulmuş durumda. Daha önce, paketlerden önce enjekte edilen paralar ve bundan sonra enjekte edilecek, açılacak paketler ise... Şimdilik muamma.

Kriz hangi bankaları yuttu? Neler oldu kısaca bakalım. 16 Mart 2008 ABD'nin en büyük bankalarından Bear Stearns, gazoz fiyatına hisse başına 2 dolardan toplamda 236 milyon dolara JP Morgan'a satıldı. 8 Eylül 2008, iki mortgage devi Fannie Mae ve Freddie Mac kamulaştırıldı.

14 Eylül 2008, Lehman Brothers ve Merrill Lynch, 158 yıllık dev yatırım bankası Lehman Brothers iflasını açıkladı. Merrill Lynch 50 milyar dolar gibi sembolik bir değere Bank of America'ya satıldı. 16 Eylül 2008, dünyanın en büyük sigorta şirketi AIG bir trilyonluk aktifi ile batmak üzere iken 85 milyar dolara yüzde 79.99 hissesi kamulaştırılarak kurtarıldı. 21 Eylül 2008, Goldman Sachs ve Morgan Stanley'e mevduat bankacılığı izni de verilerek kurtarıldı.

28 Eylül 2008, Türkiye'de de faaliyet gösteren Fortis'in yüzde 49'u kamulaştırıldı. İngiliz hükümeti Bradford and Bingley'e el koydu. Fortis'in bankacılık ve Belçika'daki sigortacılık faaliyetleri BNP Paribas tarafından satın alındı. 30 Eylül 2008, Türkiye'de de faaliyet gösteren Dexia, Belçika, Fransa ve Lüksemburg tarafından 6.4 milyar Euro enjekte edilerek kısmen kamulaştırıldı.

8 Ekim 2008, İzlanda Başbakanı Geir Haarde küresel finans krizi sebebiyle ülkesinin moratoryum ilan edebileceğini duyurdu. Rusya ve İsveç İzlanda'ya yaklaşık 10 milyar dolar kredi açtı.

12 Ekim 2008, ABD'nin en büyük tasarruf ve kredi bankası Washington Mutual'ın varlıkları JP Morgan tarafından 9 milyar dolara satın alındı. 13 Ekim 2008, İngiltere Başbakanı Gordon Brown Royal Bank of Scotland, Hsos ve Llyods TSB'ye 64 milyar dolar sermaye enjekte edileceğini açıkladı.

9 Kasım 2008 tarihi itibarıyla ABD'nin TMSF'si FDIC toplam 19 bankaya el koymuş durumda.

1991 yılında 40 yaşın altındaki iktisatçılara her iki yılda bir verilen ve Nobel'den daha prestijli olan John Bates Clark madalyasını alan Paul Krugman 55 yaşında 2008 Ekonomi Nobel ödülünün de sahibi oldu.

Yale Üniversitesi ekonomi bölümünü derece ile bitiren Krugman 1977'de MIT'de doktorasını tamamladı. Halen Princeton Üniversitesi'nde öğretim üyesi olan Yahudi asıllı Krugman'ın Foreign Affairs, Harvard Business Review ve Scientific American gibi prestijli dergilerde çok sayıda makalesi yayınlandı. Krugman birçok ürün veya hizmetin uzun dönemde daha ucuza üretilebileceğini öne sürüyor. Nasıl mı? Ölçek ekonomileri sayesinde.

New York Times gazetesinde köşe yazarlığı da yapan Krugman akademik dünyada "ekonominin müthiş çocuğu" diye niteleniyor. 2000 yılında, ABD'de Eylül 2008'de patlayan krizi haber veren Krugman Ağustos 2005'te New York Times'da yayımlanan makalesinde: "Amerikalılar, bedeli Çinlilerden ödünç alınan paralarla ödenen

evlerde oturuyorlar. Bu durum asla sürdürülebilecek bir durum değil.” diyordu.³³⁰

Dünyanın en önemli 50 ekonomisti arasında gösterilen Krugman krizin EN ERKEN 2010 YILININ ikinci yarısında yatışmaya başlayacağını ifade ediyordu.

Krugman Cumhuriyetçi Parti’ye “aptalların partisi” demişti. Hem de Reagan’ın başkanlığı döneminde Beyaz Saray’ın Ekonomik Danışmanlar Konseyi’nde çalışmasına rağmen.

ABD’deki durum, basında Türkiye gündemini bir aralar Carry Trade yapan “Japon ev hanımları” döviz kuru arbitrajı ile gelecek dönem kur riskini üzerine alarak Türkiye’deki yüksek reel faizlerden kâr eden hedge fonların adeta vücut bulmuş hali gibiydi.

2007 Temmuz’unda ABD’de patlak veren kriz 2008 sonbaharında küresel finans sisteminin bazı büyük oyuncularının sahneyi terk etmesiyle yeni bir aşamaya girdi. ABD’de çok sayıda insan birçok finansal devin batışının ardında 2001’den beri giderek artan açığa satışların (short selling) önemli payının olduğunu düşünüyor.

Bir şirket hissesinin ileriki dönemde değer kaybedeceğini düşünerek, yatırım stratejisi geliştirmek hisse senetleri piyasaları için yeni bir “numara” değil.

Ancak 2001’den beri ve özellikle son yıllarda finans sektörü devlerinin hedge fonlar tarafından açığa satışlar yoluyla hedef alınmasıyla açığa satışların yaşanan kriz-

³³⁰ New York Times, Ağustos 2005.

deki rolünün büyük olduğu düşünülüyor. Bu yönde basının manipölasyon vasıtası olarak kullanıldığı Batı'da yaygın bir kanaat.

Açığa satışlar, teknik açıdan bir hisseyi satma opsiyonu (put option) kullanılarak yapılıyor. Bugün 8 Lira olan hisseyi bir sonraki dönemde 7 Liraya satabilme opsiyonunu satın alıyor yatırımcılar, daha doğrusu hedge fonlar. Hisse fiyatının düşeceğine inanan yatırımcılar, ileriki dönemde hissenin fiyatı 7 liranın altına düşerse o anki değerinden hisseyi satın alıyor ve daha ucuza aldığı hisseyi 7 liraya satabilme hakkı olan yatırımcı bu satışı gerçekleştiriyor. Böylelikle aradaki fark kadar kâr ediyor.

Böylesine basit gibi görünen işlem hedge fonların elinde çok yıkıcı etkileri olan bir talan aracına dönüştürülebiliyor. Hisseleri açığa satışı artan bir şirkette, ileriki dönem için beklentiler kötüleşiyor / kötüleşmesi isteniyor. Elllerinde bu şirkete ait hisseler bulunan yatırımcılar kaçıyor ve zamanla şirketin hisselerinin değeri açığa satışların da etkisiyle düşüyor...

İşte bu yöntem manipölasyon silahı olarak kullanılıyor. Son krizde finans hisselerinin düşüşünde açığa satışların hızlandırıcı bir faktör olduğu kabul ediliyor.

Yukarıda özetlediğimiz açığa satış oyunu "Greater Fool Theory" (Daha Ahmak Teorisi) ile açıklanıyor. Bir şeyi, o kadar edeceğini düşündüğünüzden değil daha sonra bir başkasına (daha çok ahmak birine) daha iyi bir fiyattan satabileceğinizi düşünmenizden dolayı almanız durumunu tasvir ediyor "daha ahmak teorisi".

ABD’de başlayıp Avrupa’ya ve diğer ülkelere sıçrayan finansal krizin derinliği şu an için sadece “hayat öpücüğü” cinsinden acil çözümlerin tartışılmasına imkân veriyor.

Krizin nasıl atlatılacağı sorusuna cevap bulunduktan sonra a) Nasıl – neden buraya geldiği b) Kimlerin suçlu olduğu ABD’den başlayarak bütün dünyada tartışılmaaya başlayacak.

ABD ve küreselleşme kendi koydukları kurallar içindeki kuralsızlıkların esiri oldular. Kontrolden çıkan küresel sermaye a) Yetersiz ve “hedonist” derecelendirme kuruluşları b) Küresel sermaye – mafya – hedge fonlar arasında açığa satış manipülasyonları c) IMF, Dünya Bankası ve WTO’nun “ekonomik tetikçileri” ateş çemberindeki akrebin haleti ruhiyesinde insanlığı mahvetmeye doğru... Hepsi doludizgin gidiyor. İnsanlığın üzerine oyun oynayan “seçilmiş klan” ve destekçilerine Çinlilerin deyimi ile bir hatırlatma yapalım: “Kumarda Tanrılar bile kazançlı çıkmaz.”

b. KÜRESEL SERMAYENİN BAŞBELASI:BATI DÜNYASI DIŞINDAKİ DEVLET KAPİTALİZMİ YA DA MİLLİ SERVET FONLARI

Hedge fonlar a) Aldıkları riskler b) Süpekülatif değer/varlık şişirme oyunları c) Açığa satış ya da “short selling” oyunları ile küresel finans sisteminin altında bombayı patlattılar.

Bu işleri nasıl becerdiler?

Hedge fonlar a) Gelişmiş ülkelerin ekonomik stabilite-lerini bozdu. b) Gelişmekte olan ülkelerin maliye (fiscal) ve para (moneterist) politikalarını etkileri altına alarak bu ülkelerin ekonomik yapılarını iyice kırılgan hale getirdiler.

Aslında Eylül 2008'de patlayan bomba ile birlikte mortgage krizi olarak sunulan küresel finans krizi buz dağının sadece görünen kısmı.

Hedge fonların ve piyasa kontrolsüzlüğünün ortaya çıkardığı finansal kaosu asıl sebepleri kamuoyundan özenle saklanmaya çalışarak, esas sebebin riskli ev kredileri olan subprime mortgage olarak gösterildi.

Amerika'da kredilerin ve kredi notu düşük olan kişi ve kurumların daha yüksek faizle borçlanabildiği türev piyasaların bolluğu, dünya çapında muazzam bir finansal ve ekonomik felakete yol açtı.

Buzdağının su altında kalan esas devasa kısmı küresel finans oligarşisinin kontrolü altındaki büyük finans kuruluşlarının baskısı ile rating (kredilendirme) kuruluşlarının yanlış yönlendirilmesi altında hedge fonları ve benzerlerinin, finans türevlerinin denetimsiz bırakılarak, büyütülmesi, canavar hale gelmesini ve kontrolden çıkmasını önlemeyen ABD hükümetleri ve Amerikan Merkez Bankası Fedaral Rezerve'dir.

Küresel güç odaklarının elinde oyuncak olan politikacılar ve hükümetler bir avuç aç gözlü ahlaksız uğruna dünyayı kaosa sürüklediler.

Hedge fonların direk ve dolaylı yollardan devasa finans kurumlarının altını oyarak onların on milyarlarca dolar zarar etmesine sebep oldukları 2007'nin sonunda net olarak ortaya çıktı. İşte bu kayıpların acil bir şekilde başka kanallardan finanse edilerek kapatılması ihtiyacını ortaya çıkardı. Bu durum milli servet fonlarını gündeme taşıdı.

Milli Servet Fonları (Sovereign Wealth Fund-SWF) aslında hükümet/devlet destekli fonlardır. Abu Dabi, Kuveyt, Katar, Suudi Arabistan, Singapur, Çin, Rusya, Japonya, Norveç gibi ticaret fazlası verip elinde bol miktarda döviz biriken ülkeler, merkez bankalarında biriken milyarlarca dolarlık dövizlerin bir kısmını bir fonda toplayarak devlet eliyle bu paraları ülke dışında yatırımlara dönüştürerek işletirler.

Bu fonların en eskisi 1950'li yıllarda Kuveyt'in kurduğu fondur. Hedge fonların finans sektöründe meydana getirdiği tahribatların sonucunda köklü finans kuruluşlarının belli orandaki hisselerini satın alarak bu kuruluşların acil likidite ihtiyaçlarını karşılayan Milli servet Fonları (SWF) birden umut olarak gündeme geldi.

Abu Dabi'de 1976'da kurulan "Abu Dabi Investment Auhority" (ADIA) 2006 sonundaki 875 milyar dolarlık parasal varlığı ile bu fonların en büyüğüdür.³³¹

ADIA, son beş yılda ABD ve İngiltere finans piyasalarından 1300 dolayında uzman transfer etti.³³²

³³¹Morgan Stanley, Sovereign Wealth Funds, Estimated Assets, March 2007.

³³² John Gapper, Financial Times, 29 Kasım 2007.

Milli Servet Fonları'nın mali gücünün 2007 sonu itibarıyla 4 trilyon doları bulduğu tahmin ediliyor. Rus lideri Putin ve Çin'in küresel finans sistemini ve Amerikan dolarını bu fonlarla vurduğu iddia edilmektedir. Hatta petrodolar zengini Arap şeyhlerin 11 Eylül'ün intikamını almak için Putin ile işbirliği yaptıkları da iddialar arasındadır. Bir başka iddiada, petrol ve tabii gaz fiyatlarının Amerika merkezli petrol finans lobisi tarafından manipüle edilerek artırılmasının bu fonları beslediği yönünde. Bir nevi küresel finans oligarşisi kendi silahı ile vuruldu.

ADIA, 2007 sonunda Citibank'a 7.5 milyar dolarlık para enjekte ederek hisse satın aldı.

Citibank'ın 6.9 milyar dolarlık, İsviçre'nin bankacılık devi UBS'in 9.8 milyar dolarlık hisseleri de Singapur'a ait GIC adlı Milli Servet Fonu tarafından satın alındı.

Yine Merrill Lynch, Morgan Stanley, Bear Sterns gibi dev yatırım bankalarının milyarlarca dolar tutarındaki hisseleri bu tip servet fonlarına satılmak zorunda kaldı. Bunlar Amerikan finans piyasalarında geçici bir rahatlatma sağlarken üç husus öne çıktı: a) Devasa yatırım bankalarının sahibi olan küresel finans oligarşisi bu gelişmelerden rahatsız oldu. b) Amerika açısından milli güvenlik tartışması pompalandı. c) Devletlere ait Milli Servet Fonları'nın yani devlet kapitalizminin serbest piyasa sistemine hâkim olmaya başladığı pompalandı.

ABD dolarının değeri kaybetmesi, Federal Reserve'in krizi önlemek için faizleri periyodik aralıklarla indirme eğilimi, Amerikan hazine tahvillerinin ve getirisinin azalması... gibi sebeplerle Milli Servet Fonları başka yatırımlar ve gelir araçlarına yöneldiler. Hedge fonların ve hiçbir objektif kritere uymayan mortgage kredilerinin geri dönmemesi sebebiyle zayıflayan büyük finans kurumlarının hisselerini gerçek değerlerinin çok altında satın almaya başladılar.

Milli Servet Fonları'na sahip ülkelerden Norveç hariç diğerleri Batı tipi demokrasi ile idare edilmeyen ülkeler.

Çin, son 20 yılda ucuz işgücü avantajını kullanarak ABD ve Batı dünyasına yönelik üretim sektörünü kendisine çekti; Batı, özellikle ABD ve İngiltere merkezli küresel finans gücünün –siyasi ve Yeni Dünya düzeni hesapları gereği- desteği ile büyük bir ekonomik güç haline geldi.

Şimdi başta Rus lideri Putin'in önderliğinde Rusya, Çin, Arap, Venezuela, Kolombiya kökenli amma tam şeffaf ve kontrol edilebilir olmayan Milli Servet Fonları aracılığı ile ABD ve İngiltere başta Batı dünyasının finans sektörünün dev kurumlarına ait hisseler ele geçiriliyordu. İlginç ve Batı için tehlikeli olanı bu operasyon devlet kontrolündeki Milli Servet Fonları ile yapıyordu.

Yıllardır hedge fonların şeffaflığı ve denetimi konusunda köş dinleyen IMF ve WB birden Milli Servet Fonları'nın ileride meydana getireceği tehlikeyi gündeme getirdi. Fonların şeffaf olmadığı ve regüle edilmediği gerektiği davulunu çalmaya başladılar.

Küresel sermaye oligarşisi hiçbir zaman kendilerinin kontrolleri dışında bir yerlerde büyük bir parasal birikimin oluşabileceğini ve bunun bir gün kendi finansal sistemlerini sarsabileceğini, ele geçilebilecek güce erişebileceğini hesaplamamışlardı.

IMF, WB ve WTO ile serbest piyasa, serbest ticaret masalları ve bunların baş destekçisi küresel finans oligarşisi az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin soyulup söğana çevrilmesine zemin hazırlamıştı.

Neo liberalizm denen ekonomik-siyasi politikalar, eşit olmayan şartlarda hep gelişmiş ülkeler lehine çalıştı. Son 40 yılda gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkelerin gelişme hızları yarı yarıya azalmış, küreselleşme dayatmaları ile borç batağına saplanmışlardı. Küreselleşme gelişmiş ülkelerde bile devasa fakir gettolar meydana getirmiş, gelişmişler ile gelişmekte olanlar arasındaki gelir dağılımı uçurumunu daha da artırmıştı.

Küresel finans sistemini ve ekonomisini kontrol eden "seçilmiş klan" ve tetikçileri IMF, WB, WTO birden hiç beklemedikleri bir finansal olayla karşı karşıya kalmışlardı.

Başta ABD merkezli finans kuruluşları olmak üzere Batı'nın dev şirketleri birden Batı dünyası dışında oluşan finansal birikim tarafından "istila" edilmeye başlamıştı: Ava giden kurnaz ve donanımlı avcılar avlanmak üzereydi...

Bu gerçekler ortadayken ABD gırtlığına kadar borca batık vaziyettedir. Federal hükümetin yaklaşık 10 trilyon

dolar, eyaletleri de dâhil ettiğimizde 50 trilyon dolarlık borç Amerika'nın kâbusu olmuş halde.

Doların değerinin düşmesi Amerika'nın pek umurunda değildi. Bu yolla ABD dışında elinde dolar tutan ülkeleri dolaylı yoldan vergilendirmektedir. Cari açıklarını az da olsa bu yolla azaltmaktaydılar. Ancak karşılıksız dolar basma işinde sınırlar zorlanıyordu. Yeni "fiat para"ya ihtiyaç vardı. Hem de kimsenin hesap sormaya, çatlak sesler çıkarmaya cüret edemeyeceği bir ortamda.

2007 yılı sonuna gelindiğinde zayıflayan, zor durumda olan Amerikan finans şirketlerine ait ne kadar yabancı kaynaklı Milli Servet Fonu hissesi olduğu bilinmiyordu. Arkada ne gibi ortaklıkları olduğu, gerçekte ne miktarda kapitaleri olduğu kesin olarak bilinmiyor, el yordamıyla tahminler yapılıyordu.

Batı, kendilerinin geliştirmekte olan ülkelerin pazarlarına limitsiz bir şekilde girmesini isterken kendi stratejik kurumlarına belli korumalar getirmektedir.

Mesela Committee on Foreign Investments in The United States (CFIUS) ABD'de yapılan yabancı sermaye yatırımlarını kontrol eden, belli alanlarda sınırlamalar getiren bir kuruluştur.

Bu kurum, Ulusal Servet Fonları dâhil diğer yabancı sermayenin ABD'deki MEDYA şirketlerini, Finans veya Boeing gibi stratejik şirketleri kontrol edecek oranda hisse almasına izin vermez.

ABD'de Bankalar Kanunu (The Bank Holding Company Act-BHC Act) herhangi bir şirketin veya sermaye

sahibinin Amerikan bankalarına direkt veya dolaylı bir yatırım yapmadan önce Amerikan Merkez Bankası Federal Reserve'den onay almayı şart koşar.

Koparılan gürültünün temel sebebi, Milli Servet Fonları'nın ABD'deki finans kurumlarının daha sadece yüzde 10'larını ele geçirmiş olmalarına bağlıdır.

Avrupa Birliği Komisyonu Başkanı J.M.Barroso "Avrupa dışından gelen fonların bankaları ele geçirmelerine izin vermeyeceğiz" dedi.

Bu Batı merkezli kurumlar ve beyler Türkiye dâhil gelişmekte olan ülkelerin hepsine kendi uygulamalarının tam tersini tavsiye ettiler ve dayattılar.

Gelişmekte olan ülkeler ve elbette Türkiye "yabancı sermaye geliyor" diye hiçbir kısıtlama getirmeden finans ve stratejik kurumlarını yabancı yatırımlara açtılar/açtırıldı.

Küresel sermayenin merkezi Amerika ve Avrupa dışında modern çağda ilk kez bu kadar büyük paranın kümelenmesi... Bu paraların küresel sermayenin merkezine doğru harekete geçerek küresel sermayenin "halka açık" kurumlarına sahip olmaya başlaması... Anlı şanlı "Serbest Pazar" Batı kapitalizminin "devlet kapitalizmi"nin fonlarına muhtaç hale gelmesi, bu durumun Batı sisteminde tehdit olarak algılanması...

Açıkçası "bireysel kapitalizm" ile "devlet kapitalizmi" karşı karşıya geldi. Küresel finans oligarşisi ve Batı sistemi yeniden eski gücüne dönebilmek için, Barck Obama'yı

da başkanlık koltuğuna oturtmak gayesiyle Eylül 2008’de küresel finans kaosunun tetiğini çekti. Bundan sonra alınacak tedbirlerin, atılacak adımların hiçbir ahlaki kuralı olmayacak. Önce finansal-ekonomik “düzeltme operasyonları”na şahit olacağız. Sonra da kimin gücü kime yeterse.

IV-11 EYLÜL 2001...14 EYLÜL 2008... VE “ÜÇ DÜNYA SAVAŞI” KEHANETİ

1- KÜRESEL FİNANS OLİGARŞİSİNİN PENÇE- SİNDEKİ KORKU İMPARATORLUĞU: ABD’NİN SOSYAL VE EKONOMİK KIRIL- GANLIĞI

Medeniyetler Çatışması tezinin teorisyonu, Amerikalı siyaset bilimci Prof. Samuel Huntington ünlü Foreign Affairs dergisinin Eylül / Ekim 1997 tarihli nüshasında “The Erosion of American National Interest” başlıklı bir makale yayımladı. Makalede “Soğuk Savaş olmadan ABD ne yapacak?” sorusundan hareketle şu görüşler ileri sürülüyor:³³³

1- Amerikalılar, en baştan beri milli kimliklerini hep istenmeyen “ötekinin” karşılığı üzerine bina ettiler.

ABD, 19. yüzyılın sonuna kadar kendini Avrupa’nın karşıtı olarak tanıdı. 20. yüzyılda dünya sahnesinde iyice görünmeye başlayınca giderek kendini Avrupa’nın anti-tezi olarak görmekten kurtardı.

2- İkinci Cihan Savaşı’ndan sonra ABD, kendini Sovyetler Birliği ve diğer komünist ülkelere karşı demokratik ve hür dünyanın lideri olarak tanımladı. Soğuk Sa-

³³³ Samuel Huntington, “Foreign Affairs”, Eylül/Ekim 1997.

vaş şartları Amerikan halkı ile yönetimi arasında ortak bir kimliğin oluşmasını sağlamıştı. Fakat Soğuk Savaş'ın sona ermesi bu kimliği zayıflatacak, en azından değişmesine sebep olacak bir ihtimaldi.

3- "Ortak bir kimliğin devamlılığını sağlayacak bir düşmanın olmaması sebebiyle"... Huntington Amerikan halkının birliğinin zayıfladığını, 19 Nisan 1995 yılında Amerikalı aşırı sağ bir grubun yönlendirdiği 18 kişinin öldüğü Oklahoma City'de Dünya Ticaret Merkezi (World Trade Centre) binasının bombalanmasını örnek gösteriyor.

4- "Karmaşık (heterojen) çok kültürlü, etnik ve ırki ayrımdan meydana gelen iç dinamikleriyle Amerika, milli bütünlüğünü koruyabilmek için düşmana diğer ülkelerden daha çok ihtiyaç duyuyor" diye devam ediyor Huntington.

Burada ortaya konan net durum, Amerikan halkının içinde bulunduğu sosyal zayıflık ve kırılganlıktır. Bu durum küresel finans oligarşisi tarafından Amerikan milliyetçilerini manipüle etmede kullanılan en önemli Amerikan zafiyetidir. Bu zafiyetin bir de "Mesih" inancı ile yan yana geldiğini düşünürseniz Amerikan halkının durumu vahim.

Amerikan halkının kolayca yönlendirilebilmesi için ABD'nin korku imparatorluğuna dönüştürülmesi gerekiyor. Bunun için de, Endülüslü Kabalist Tevrat tefsircisi İbn Meymun – Maimonides'in (1135-1204) dini ve Mesihi görüşlerini DİN – FELSEFE – SİYASET üçgeninde yorumlayarak bir siyaset felsefesi oluşturan Alman Yahudi'si –

Amerikalı Leo Strauss'un (1899-1973) "toplumların yönetiminde şok terapisi" modeli uygulanıyor.

ABD'nin kendi içinde devamlı farklı yöntemlerle tekrarlayarak oluşturduğu korku ve panik, Amerika dışında oluşturduğu nefret, küresel alanda Amerika'ya biçilen Yeni Dünya Düzeni oyunlarının bir parçasıdır. ABD'nin en zayıf noktası oldukça kozmopolit bir toplumu, birlik içinde tutarak milli birliğini koruyabilmesidir.

Benzer problemle İsrail devleti de karşı karşıyadır. İsrail'in kendi içinde "Eskinazi" ve "Sefared" şeklinde ortaya çıkan ana omurga bölünmüşlüğü haricinde Yahudiler arasında büyük bölünmüşlükler vardır.

Yahudi Kürtler, Habeşistanlı Zenci Yahudiler, İsrail devletinin Tevrat şeriatına uygun olmadığını ve yıkılması gerektiğine inanan oldukça muhafazakâr Yahudiler. Yahudi şeriatını kendine göre yorumlayan değişik fraksiyonlar, ateist Yahudiler, laik devlet yanlısı Yahudiler, Filistin ve Araplarla anlaşma yanlısı olanlar ve buna tam karşı olan Yahudiler... İsrail'de büyük parçalanmışlık vardır. İsrailli yöneticileri kara kara düşündüren bir tabloda son 10 yıldır iyice belirginleşmiştir. Artık İsrail daha çok göç alan değil, göç veren bir ülkedir. Özellikle gençler ABD, Kanada, Avustralya başta olmak üzere başka ülkelere eğitim, çalışma veya turist olarak gitmekte, oralardan yarından çoğu geri dönmemektedir.

1948 yılında İsrail Devleti kuruluşunda 806 bin kişi muhtelif ülkelerden Filistin'e göç etmiştir. İsrail'e göç sayısı da düşmektedir. 2005 yılında 21. 400 kişi, 2006 yı-

ında 19.264 kişi, 2007 yılında tahminen 14.400 kişi.³³⁴ İsrail'i yönetenler de Yahudileri bir arada tutabilmek için sürekli dış düşman tehlikesinin varlığını körüklemekte, abartmaktadırlar.

Daha düne kadar en büyük düşman saydıkları Araplar – Artık ne hikmetse en büyük İsrail düşmanı İran'dır. Soğuk Savaş'ta Sovyetler idi. Büyük düşman sıralamasında Türkiye her geçen gün yukarılara doğru tırmanıyor. Evanjelist ve Siyonistler bu şuurlu operasyonunu sürekli körüklüyorlar. – ile ABD'de, Kanada'da ve İngiltere'de oldukça iyi bir düzeyde Yahudi – Arap dostlukları teşekkül etmiş durumda. Filistin'in eski lideri Yaser Arafat'ın parası dâhil, Suudi şeyhlerinin milyar dolarlarını Yahudi bankerler yönetir.

ABD'de de etnik köken, dini inanış olarak, Hristiyan ve Yahudi tarikatların çeşitliliği ile "New Age" (Yeni Çağ) adı verilen Kabala temelli sapkın tarikatların toplumun özellikle iyi eğitilmiş kesimlerini sarmış olması... Zenci, Hispanik, Çinli, Asyalı, Protestan, Katolik vs. gibi büyük bir parçalanmışlık mevcuttur.

Yeni Dünya Düzeni ütopyası peşindeki küresel finans oligarşisinin büyük ölçüde kontrolü altına girmiş olan politikacı, medya ve Hollywood kullanılarak Amerikan halkı İkinci Dünya Harbi'nden 1990'lara kadar Sovyet travması ile yaşatılmıştır. 11 Eylül 2001, İkiz Kuleler ve Pentagon saldırıları ile Amerikan halkı "Müslüman terörist"ler ile korkutulmaktadır. Hâlbuki bunun temel sebebi, küresel finans klanının daha çok para kazanmak gaye-

³³⁴ The Independent on Sunday, 29 Temmuz 2007.

siyle Amerikan halkını Afganistan ve Irak'ın işgaline, savaşa ikna etme operasyonu olduğu anlaşıyor. 11 Eylül saldırısının Bush hükümeti etrafında kümelenmiş Neocon tabir edilen Evanjelist Hristiyan – Siyonist Yahudi güçler tarafından organize edildiği hususunda çok sayıda kitap ve makaleler yazılmış, bağımsız sinemacı ve amatörler tarafından belgeseller yapılmıştır. Bu hususta şu üç kitaba başvurulabilir.³³⁵

Ayrıca New York Times gazetesi ile CBS televizyonunun 2008 yılı içinde birlikte yaptıkları Amerikan kamuoyu araştırmasına göre, Amerikan halkının sadece yüzde 16'sı 11 Eylül ile alakalı resmi söyleme inanmakta, yüzde 84'ü ise inanmamaktadır.

Yine Prof. Stephen M. Walt ve Prof. John J. Mearshe-mier tarafından yazılan "Israel Lobby and U.S Foreign Policy" adlı ünlü makaleye göre Amerikan halkının yüzde 73'ü ABD'nin İsrail politikasına karşıdır.

11 Eylül 2001 saldırısında Washington'daki Amerikan Savunma Bakanlığı'na (Pentagon) çarptığı ve Pensilvanya (Pennsylvania) açıklarında düşürüldüğü iddia edilen uçakların enkazları asla bulunamadı. Uçaklarda öldü diye isimleri verilen kişilerin çoğunun da aileleri ortaya çıkmadı.

³³⁵ Prof. David Ray Griffin, The New Pearl Harbor, Northampton: ASA, Interlink Pub. 2004

Jim Marrs, The Terror Conspiracy, New York: Disinformation Books, 2006

Prof. Stephen M. Walt – Prof. John J. Mearshemier, İsrail Lobisi – Amerikan Dış Politikası, Profil Yayınları, Kasım 2007, İstanbul.

Türkiye’de hâkim algının tam aksine ABD’nin iki büyük partisi, Cumhuriyetçi ve Demokrat partinin temel Amerikan dış politikası farklı değildir. Hatta iç politika-daki esas uygulamalarda da paralellikler vardır. Çünkü her iki partinin kontrolü küresel finans oligarşisinin elindedir. Fark, Cumhuriyetçilerde biraz WASP’lar (Beyaz Anglo Sakson Protestan) Demokratlarda ise Yahudilerin daha ağırlıkta olmasıdır.

CNN televizyonu Pentagon kaynaklı bir haber geçti.³³⁶ Barbara Starr’ın geçtiği habere göre, Basra Körfezi, Hürmüz Boğazı çıkışında İran deniz güçleri ABD donanmasını taciz etmişti. Dört dakikalık bir de görüntü yayınlayan CNN televizyonunun haberi İran’ın resmi haber ajansı IRNA tarafından anında yalanlanmıştı. Haber daha sonra CBS televizyonu tarafından da verilerek Amerikan halkında infial uyandırılmak istenmişti. Associated Press ajansı haberin kaynağının Pentagon baş sözcüsü Bryan Whitman olduğunu bildirmişti.

Haber yalanlandı. Haberin kaynağı Bryan Whitman, çarpıtılmış haberler uydurmasıyla şöhret olmuş bir Yahudi asıllı Amerikalıydı.³³⁷

2001’de Afganistan’ın işgali, Mart 2003’te Irak’ın işgali ve işgal öncesi öne sürülen gerekçelerin bir bir yalan çıkması... Guantanamo ve Ebu Garip cehenneminden görüntüler Ekim 2008 tarihi itibarıyla Irak’ta çoğunluğu sivil katledilen 1.280.000 kişi, bir o kadar tecavüze uğra-

³³⁶ CNN Televizyonu, 7 Ocak 2008.

³³⁷ John Byne, Bogus Iran Story was Product go Pentagon Spokesman Reporter Says – www.rawstory.com, 16 Ocak 2008.

yan kadın ve genç erkekler, yerini yurdunu terk eden 8 milyona yakın Iraklı... Bir buçuk milyarlık İslam dünyasında Amerikan düşmanlığına zirve yaptırdı. Dahası dünyanın her yerinde tarihte hiçbir devlete duyulmayan ölçüde öfke ABD'ye duyulmaktadır.

Amerikan halkı ile ABD'yi yönetenleri birbirine karıştırmamak gerekir. Küresel finans oligarşisi ezoterik "Tanrı İmparatorluğu" ütopyası ile önce ABD'ye sonra bütün dünyaya tam olarak hakim olmak için korku imparatorluğu paranoyası ile Amerikan toplumu tam anlamıyla ikiye bölmüş vaziyette.

Amerikan halkı uygulanan ekonomik politikalarla, özellikle 1990'lardan itibaren sürekli işini kaybetme psikozu içindedir. 11 Eylül, Afganistan ve Irak'ın işgali ve nihayet 14 Eylül 2008'de patlayan mali kriz... Küresel finans klanı, siyasetçi, işadamı, gazeteciler, Hollywood yapımcıları, danışmanlar, tarikat lideri kılığına girmiş dini önderler... Psikolojik operasyonlar bir tarafta. Ekmek derdi diğer tarafta... Sosyal ve ekonomik fay hatları üzerinde bir Amerika.

2004 yılında Boston Üniversitesi hocalarından Prof. Laurence Kotlikoff: "ABD'nin karşılığı olmayan borç yükümlülüğü 72 trilyon dolar. Bu borcu kesinlikle ödeyemez" dedi.³³⁸

Bir başkası, Rockefeller hanedanının damadı, siyaset bilimci yahudi asıllı Zbigniew Brzezinski NPQ dergisinin

³³⁸ Laurence J. Kotlikoff, *The Coming Generational Storm*, Cambridge: MIT Press., 2004, s. 51.

editörü Nathan Gardels'e 14 Haziran 2005 günü verdiği mülakatta şöyle söyledi: "Kesinlikle nefsine düşkün, kendi hedonizmi – zevki için yaşayan bir toplum, dünya-ya ahlaki motif sunamaz."³³⁹

ABD Sayıştay Başkanı David M. Walker ise şu soruyla Amerika'nın içinde bulunduğu vahameti anlatıyor: "ABD bu gidişle Roma İmparatorluğu gibi çökme yolunda mı?"³⁴⁰

Amerikan devletinin hesaplarını denetleyen ve en gizli gelir – gider bilgilerine sahip Sayıştay Başkanı David Walker şöyle devam ediyor: "ABD hükümetleri, Amerikan halkının temel ihtiyaçlarını karşılamada, halkı anlamada yetersiz kalıyor. ABD büyük bir gelir – gider denge-sizliği içinde. Dev boyutlara ulaşan borçlar patlama noktasına geldi. Amerikan halkının bu kadar büyük borç batağında olması ülkemizin, çocuklarımızın hatta torunlarımızın geleceğini tehlikeye atıyor."³⁴¹

Osmanlı Türk İmparatorluğu 1854'te dış borç macerasına başlamış 1875 yılında da moratoryum, yani borçlarını ödeyemeyeceğim demişti. İşte bu duruma atıfta bulunarak, İngiliz Financial Times gazetesinde makale yazan Niall Ferguson ABD'nin içinde bulunduğu durumu Osmanlı İmparatorluğu'nun son zamanlarına benzeti-yordu.³⁴²

³³⁹ NPQ Dergisi, 14 Haziran 2005.

³⁴⁰ NPQ Dergisi, 23 Ağustos 2007.

³⁴¹ New Perspectives Quarterly (NPQ) Dergisi, 23 Ağustos 2007.

³⁴² Niall Ferguson, An Ottoman Warning for Indebted America, Financial Times, 1 Ocak 2008.

Boston Üniversitesi Ekonomi Bölümü Başkanı Prof. Laurence J. Kotlikof 2004 sonu itibariyle 72 trilyon dolar karşılığı olmayan borç batağında olan Amerika'nın bu borcu ödeyemeyeceğini belirttikten sonra birçok ülkenin de ABD gibi borç batağında, aslında iflasın eşiğinde olduğuna dikkat çekiyor. Kotlikof'a göre siyasetçiler sağlam bir para (monetary) sistemi oluşturmadığı takdirde finansal kaos kaçınılmaz. Bu durum ise hürriyetlerin kaybolacağı anlamına gelir.

1960'tan beri Amerika'nın nüfusu yüzde 41 artarken Amerika'da baba problemi yaşanmaktadır. Evlilik dışı doğumlar yüzde 419, boşanma yüzde 300, nikahsız birlikte yaşayan çiftlerin evlerinde yaşayan çocukların oranı yüzde 300, şiddete dayalı suç oranı yüzde 560, her yıl silahla öldürülen ya da intihar edenlerin sayısı ise 30 bin civarındadır. Silahla yaralananların sayısı ise 65 binden fazladır. Amerika'da resmi kayıtlara intikal etmiş tecavüz olayının sayısı dakikada 4 kadına ulaşmıştır.

Amerika'nın 1965 – 1973 yılları arasındaki 8 yılda Vietnam Savaşı'nda ölen asker sayısı 58 bin. Sigara ve alkolden yıllık ölenlerin sayısı da 58 bin kişi.

Amerikan halkının 40 milyonu açlık sınırında olup aş evlerinden yemek yemekte. U.S. Census Bureau 2006 verilerine göre 40 milyon Amerikalının sağlık sigortası yoktur.³⁴³

³⁴³ Kishore Mahbubani, The Danger of Decadence: What the Rest Can Teach the West, Foreign Affairs, Eylül / Ekim 1993.

1969 yılında Kongre'den geçirilen bir kararla ABD her yıl gelirinden çok harcama yapmaktadır. Bunun anlamı borç, daha çok borçlanma demektir.

2006 yılında Federal hükümetin aldığı borçların karşılığında ödediği faizler 406 milyar dolar iken eğitime sadece 61 milyar dolar ödemiştir.³⁴⁴

2008 yılının Mart ayı itibariyle Federal hükümetin borç stoku 9.4 trilyon dolardır. Buna Sosyal Güvenlik (Social Security) ve Federal devletin milli borç hesaplamalarına girmeyen kalemleri de eklersek toplam borç 2006 sonu itibariyle 59 trilyon dolardan daha da fazladır.³⁴⁵ Eski Dünya Bankası Başkan Yardımcısı Nobel Ekonomi ödülü sahibi Joseph Stiglitz küreselleşmenin zengin ülkelerde bile fakir dev kitleler meydana getirdiğini ifade ediyor. Bunun en önemli tezahürlerinden birinin Amerika'da ortaya çıktığını belirtiyor. Stiglitz Wal – Mart örneği ile gelişmekte olan ülkelerin ve Amerikan halkının nasıl soyup soğana çevrildiğini anlatır. Wal – Mart'ın günlük cirosu BİR milyar dolar.

Küreselleşme sonuç itibariyle büyük sermaye sahiplerine ve üst düzey kalifiye olmuş kişilerin menfaatine çalışıyor. Orta sınıf ve alt tabakadakilerden oluşan halkın geliri azalıyor, sağlık hizmetleri ve eğitim zayıflar, toplum bir çöküntü içine girer. Gelişmekte olan ülkeler ise,

³⁴⁴ www.federalbudget.com

³⁴⁵ Dennis Cauchan, Tax Payers on the Hook for \$59 Trillion, USA Today gazetes, 28 Mayıs 2007.

tek taraflı Serbest Ticaret Antlaşmaları ile daha kötü bir duruma düşmektedirler.³⁴⁶

Bu meselelerin hiç birisi IMF, WB, CFR, Bilderberg, ADL gibi kuruluşların gündeminde yoktur. Edilen laflar “iş olsun torba dolsun” içindir. 2005 yılında ABD’nin en çok kazanan yüzde 2’lik kesimi hiç gelir vergisi ödemedi! Bush 2001 yılında iktidara geldiğinde Federal Bütçe 400 milyar dolar fazlalık ile kendisine devredilmişti. 2001 ile 2003 yılları arasında 2.7 milyon Amerikalı işini kaybetti. 2004 yılında bütçe 450 milyar dolar açık verdi.³⁴⁷

Bush, fakirler ve orta tabaka için değil, zenginler için vergi indirimi yaptı. Senelik geliri 51 bin ile 75 bin dolar arasında olanların vergileri artarken, 200 bin dolar kazananlar kanuni açıkları kullanarak daha az vergi ödediler.

2000’li yılların başında bazı devasa şirketlerin arka arkaya battığını gördük. 2001 yılı içinde Teksas merkezli iki küresel enerji şirketi, Haliburton ve Enron birden iflas ettiler. 2002 Ağustos ayına gelindiğinde piyasada toplam kaybedilen para 7 trilyon dolardı.³⁴⁸

2007 yılı içinde sos vermeye başlayan Amerikan ve İngiliz mortgage kredileri nihayet Eylül 2008’de yıkıldı. Kurtarma paketlerinde açıklanan trilyonlar hep halkın cebinden çıkacak.

³⁴⁶ Joseph Stiglitz, Globalization Creating Rich Countries with Poor People, NPQ dergisi, 25 Ekim 2006.

³⁴⁷ Jack Huberman, Bushit, Nation Books, New York, 2006, s. 129.

³⁴⁸ Tom Honahoe, American Rules, Dublin 2003, s. 232.

Kontrolü hemen hemen imkânsız trilyonluk hedge fonlar Amerika'yı bir yıkımın eşiğine getirmekle kalmadılar dünyayı da bir felakete sürüklüyorlar. Artık dünya ekonomisi ve insanlık büyük bir tehlike altındadır.

ABD'nin uyguladığı militarist dış politikalar, içerde FEMA düzenlemeleri küresel finans oligarşisinin işine yararken Amerikan halkına ve ekonomisine çok büyük yük getirmektedir.

ABD'nin küresel olarak askeri yayılmacılığını sürekli besleyecek; a) İnsan kaynağı b) Para kaynağı yoktur. Tek imkân tanesi dört sente mal olan 100 dolarlık karşılıksız basılan banknotlardır.

Doların tek dünya dövizini olma, dünya ticaretinde alış-veriş parası olma hegemonyası daha şimdiden yüzde 35 azalmıştır. Şimdilik doların en önemli rakibi Euro'dur. Dünya merkez bankaları bile artık tek başına dolar tutmuyor.

Amerika'nın dış ticaret açığı 2005 yılında 728 milyar dolar iken, 2007'de 800 milyar dolar. Bütçe açıkları için bir başka yönü. ABD açıklarını kapatmak için imkânlar elverdiği ölçüde karşılıksız para basıyor ya da başta Çin ve Japonya olmak üzere cari fazlalık veren ülkelere Amerikan hazine bonosu satıyor.³⁴⁹

İngiliz The Economist dergisinin Ocak 2006 sayısında bu hususlarla ilgili geniş bir haber – analiz yer aldı. ABD'nin dış borç stoku 2006'da 7.5 trilyon dolar iken 2007'de 8 trilyon doları geçti. 2008'in ilk yarısında ise 9.5

³⁴⁹ The Economist, Ocak 2006.

trilyon doları geçti. Federal hükümetlerin iç borç toplamalarını da eklediğimizde 50 trilyon doları aşan bir borç stoku oluşmuş durumda.³⁵⁰

ABD'nin milli geliri 2007 sonunda 13.4 trilyon dolarıdır. Borç ise bunun yaklaşık dört katından fazla. Yine ülkenin 2007 sonundaki cari açığı 800 milyar dolardan fazladır ve dünyada ilk sırada yer almaktadır. Başta Çin ve Japonya olmak üzere, hazine bonosu satışları vs. yollarla Amerika'ya yıllık dışarıdan gelen para iki trilyon dolar.³⁵¹

Savunma Bakanlığı'nın direk, görünür bütçe harcamaları 2007 yılında 435 milyar dolar. Bir de bütçe dışından görünmeyen harcamalar vardır. Amerika dünyada en çok silah satan ülkedir. 130 ülkede 700'den fazla irili ufaklı askeri üssü bulunmaktadır. Buralarda istihdam edilen sivil – asker personel sayısı 500 bin dolayındadır.³⁵² Ünlü tarihçi Prof. Paul Kennedy, büyük güçlerin çöküş sebeplerinden birini kendi askeri kapasitesinin çok üzerinde geniş bir bölgeye yayılmasına bağlıyor. Çünkü bu durum büyük masrafları da beraberinde getirmektedir.³⁵³

Evanjelist Hristiyan – Siyonist Yahudi Neocon şebekesinin “Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi” için Irak'ın işga-

³⁵⁰ <http://mwhodges.home.att.net/nat-debt/debt-nat.htm>

³⁵¹ <http://www.ustreas.gov/tic/mfh.txt>

³⁵² Chalmers Johnson, The Arithmetic of America's Military Bases, 19 Ocak 2004 – Chalmers Johnson, The Sorrows of Empire: The Militarism, Secrecy, and the End of Republic, Metropolitan Books, New York, 2004 – www.hnn.us/articles/3097.html

³⁵³ Paul Kennedy, The Rise and the Fall of the Great Powers, Random House, New York 1987 – Türkçesi: İş Bankası Kültür Yayınları, Mayıs 2001.

linin öngörülmesi ve maliyetinin 60 milyar dolar olacağı-
nın hesaplanmasına rağmen Eylül 2007'deki direk mali-
yetinin 700 milyar doları aşması... Böylesine bir "hesap
hatası" olsa olsa körü körüne inanılan Kabala – Tevrat –
İncil kehanetlerine dayanır.³⁵⁴

Yukarıda verdiğimiz rakamlar "American Friends
Committee (AFSC) / Amerikan Dostlar Servisi Komitesi,
Nobel Ekonomi ödüllü Joseph E. Stiglitz ile Harvard
Üniversitesi'nden kamu harcamaları uzmanı Linda Bil-
mes'in Eylül 2007'de yaptıkları hesaplamalardan derlen-
miştir. Ayrıca Stiglitz'e göre 2007 sonunda Irak'ın işgali-
nin Amerika'ya direk ve endirek toplam maliyeti üç tril-
yon dolardır.

Bütün bu dezavantajlar ortada iken ipin ucunun iyice
kaçtığını gören Amerikan milliyetçileri bilerek veya mec-
bur kaldıkları için midir şu anda kestirmek mümkün
değil ama... ABD Wall Street merkezli küresel finas oli-
garşisi "Hiksos – Holokost" formatlı Yeni Dünya Düzeni
hesaplarına uygun olarak hokus pokusa dayalı küresel
finans sistemini yıktı. Çünkü krizler bir anda ortaya çık-
maz. Maliyeti Amerikan halkına bindirilecek olan "kur-
tarma paketleri" bu derece büyümüş bir yarayı, derin-
leşmiş bir hastalığı iyileştirmeye yetmez.

Bu kadar olumsuzluğa rağmen ABD'nin şu başlıklar
altında sıralayabileceğimiz avantaj sayılabilecek pozis-
yonları mevcut:

³⁵⁴ Jack Huberman, Bushit, s. 271, Nation Books, New York, 2006.

a- Finansal kaosla başlayan yıkım “ölçülü – kontrol-lü ekonomik yıkımda” bütün hesapları alt üst ederek öngörülme-yen boyutlara ulaşırsa Çin, Japonya, Güney Kore başta olmak üzere Avrupa ülkelerinin ekonomisi bundan ziyadesiyle etkilenir. Böyle bir ihtimali önlemek için söz konusu ülkeler ABD lehine tavizlerde bulunabi-lir. Ancak Çin ve Rusya doların saltanatına son vermek için Euro’ya yatırım yapabilir.

b- Euro’ya rağmen dolar hala dünya ticaretinin temel parası olup ABD’nin karşılıksız dolar basabilmesi büyük bir avantajdır.

c- ABD’nin sahip olduğu, üzerine pek çok komplo teorileri de üretilen “UZAY GÜCÜ” VE “HAARP” bazı dengeleri bozabilecek gizli bir güçtür. Bu güç ile Ameri-kan üniversiteleri ve Pentagon’da önemli bir ağırlığı olan Amerikan milliyetçisi akademisyen – general ekibi küre-sel sermaye baronlarına yönelik darbe yapabilir. Böyle bir darbe dünya sisteminin kökten değişmesi anlamına gelir ki, bu yöndeki bir hareket Çin ve Rusya tarafından des-teklenir.

Nitekim ABD tarihinde görülmeyen olaylar, Eylül 2011’den itibaren Amerika’nın finans başkenti olan New York’ta başlayan Wall Street karşıtı gösteriler Los Ange-les, Chicago, Denver ve Seattle gibi kentlere de sıçradı. “New York’ta finans şirketlerini protesto eden kalabalık Brooklyn Köprüsü’ne kadar yürüyünce 700 kişi gözaltına alındı. Halk polisin sert tavrına isyan etti. Buna rağmen

gösteriler yayılarak sürüyor.³⁵⁵ New York'tan sonra Los Angeles'a da sıçrayan harekete Anonymous adlı aktivist hacker grubunun da destek vermesinden korkuluyor. Göstericiler ise her fırsatta demokrasi geleneği ile övünen Amerikan yönetimine karşı "süreçlerin ekonomik güçler tarafından belirlendiği bir ülkede gerçek demokrasi olmaz" diye sesleniyor.³⁵⁶ Hemen belirtelim ABD'de ana medya dört şirketin elinde³⁵⁷ olup Amerikan halkının protestolarına yönelik karartma uyguluyor. ABD'de 35 bin şirket lobisi olduğunu da belirtelim. Buna mukabil ABD'nin 52 şehrinde birden yapılan gösterilere katılanların sayısı yüz binleri geçmiş olup, göstericilerin elindeki pankartlardan ikisi şöyleydi : "Biz %99 ötekileriz" ve "New York emniyeti zenginlere hizmet eder". Liberty Plaza'yı günlerdir işgal eden göstericiler ABD'de servetin, bütün nüfusun yüzde 1'ini oluşturan zenginlere gittiğini, 50 milyon kişinin yoksulluk sınırının altında yaşadığını söylüyor. Susan Sarandon ve Michael Moore gibi çok sayıda meşhurun ardından, Kuzey Amerika'nın en büyük işçi kuruluşu Çelik İşçileri Sendikası (USW) da protestolara destek verdiğini duyurdu.³⁵⁸

"Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafları" kitabının yazarı olup, kendisi de bir ekonomik tetikçi olan John Perkins konferans vermek için geldiği İstanbul'da şunları söyledi : "Hükümetleri şirketler yönetiyor, kredi derecelendirme kuruluşları bağımsız değil. Ülkelerin IMF ve Dünya Ban-

³⁵⁵ Milliyet, 3 Ekim 2011.

³⁵⁶ Milliyet, 3 Ekim 2011.

³⁵⁷ John Perkins, Haber Türk TV, Sansürsüz Programı, 3 Ekim 2011, Saat:22.

³⁵⁸ Hürriyet, 3 Ekim 2011.

kası gibi oluşumlara hayır ödemiyoruz demeyi başardığı takdirde krizin üstesinden gelineceği kesindir. Bunu Ekvator Başkanı Rafael Correa yapabiliyorsa herkes yapabilir.”³⁵⁹

Özetin özeti ABD üzerinden Yeni Dünya Düzeni kurma savaşı gittikçe tehlikeli bir hal almaktadır. Her Amerikalıyı ilgilendiren ve 8 Eylül 2008’de ABD hükümetinin el koyduğu iki dev mortgage garantörü “Fannie Mae” ve “Freddie Mac” 12 trilyon dolar gibi dev bir zararla battılar.

1929 krizinde de benzer kurtarma yöntemleri uygulanmıştı. Geçici çözümlerin çözüm olmadığı görülünce de kapitalizmin küresel krizi İkinci Dünya Savaşı ile ötelenmişti.

İkinci Dünya Savaşı’nda birbirini kıran Batı, şimdi birbirlerinin yerine KENDİLERİNDEN OLMAYANLARI öldürüyor ve 2008 krizi ile yeni bir dünya savaşı tetiklenebilir. Bu savaşın hinterlandı çok geniş: Ortadoğu, Kafkaslar, Balkanlar, Afganistan, Hindistan, Pakistan, İran, Türkiye, Kuzey Afrika, Güneydoğu Asya, Çin ve Rusya... Buralar hem Batı’nın “ÖTEKİ” saydıkları hem de kapitalist sistemin ihtiyaç duyduğu tabi kaynaklara ve ucuz işgücüne sahip.

Bu hercü merc de Türkiye’ye biçilen rol ise:

³⁵⁹ John Perkins, Vatan, 3 Ekim 2011.

a- İçerde, “sadaka ekonomisine” bağlı “rıza toplumu”. Bunun için de bir kısım tarikatlar ve dini cemaatlere daha büyük Batı desteği gelecek.

b- Dışarıda, eğer Türk ordusunun komuta kademe-leri razı edilerek bir konsept değişikliğine ikna edilebilirse, Türk askeri “dışarıda” kullanılmak isteniyor. Burada iki maksat var.

Birincisi, Türk ordusunun savaş yeteneği kullanarak kendi çocuklarının ölmemesini ve böylelikle kamuoylarının tepkisini çekmemek.

İkincisi, Türk ordusu “iç ve dış badirelere” aynı anda müdahale etmek mecburiyetinde bırakılarak “küresel güç merkezi”nin “dişine dokunur” olmaktan çıkarılmak isteniyor. West Point merkezli makalelerde Türk ordusunun “hesapları bozabileceği” bundan 10 yıl öncesinde boşuna mı yazılıp çizilmeye başlandı.

Şu andaki görüntüyü bir cümle ile özetlemek gerekirse: ABD, “büyücülerin elindeki kurbanlık bakire”.

Ünlü dolar milyarderi, spekülâtör ilk hedge fon yöneticilerinden George Soros Ekim 2008 sonunda Amerika’nın ünlü üniversitesi MIT’de yaptığı konuşmada: “Şüphesiz finans sistemi son 25 yılda olduğu gibi karlı olmayacak. Farklı bir sistem olacak ve ABD bugün olduğu gibi etkili olmayacak” dedi.³⁶⁰

³⁶⁰ George Soros, Ekim 2008, MIT Konferansı.

2- KÜRESEL FİNANS KLANI ABD'Yİ NASIL BATTIRDI VE ŞİMDİ NE YAPMAK İSTİYOR

Bugün olup bitenleri anlamak için iktisat tarihine biraz daha dikkatlice bakmamız icap ediyor.

1965 yılından itibaren ABD dâhil dünyanın bütün sanayileşmiş zengin ülkelerinde sanayi karları hızlı bir düşüşe girmişti. Kârlardaki hızlı düşüş sadece sanayi ile sınırlı kalmadı.

Ekonominin diğer bütün sektörlerini de etkiledi:

- Dünya genelinde büyüme hızları vahim boyutlarda düşüş gösterdi.
- İşsizlik oranları neredeyse ikiye üçe katlandı.
- Mali piyasalardaki spekülasyonlar ardı ardına geldi.

1970'lerden itibaren bütün zengin ülkelerdeki, daha açıkçası kapitalist gelişmiş ülkelerin finans klanı ve hükümet elitleri ortaya çıkan yeni meselelerin çözümüne odaklandı:

- Şirketlere uygulanan vergi oranları düşürüldü.
- Refah devletinin sosyal devlet boyutu tırpanlandı.
- Ücretler aşağı çekildi.
- Çevre düzenlemelerine ara verildi, sendikalar güçsüzleştirildi veya dağıtıldı.

- Hareket eden her şey özelleştirme furyasına dâhil edildi.

Sonuç: Bütün bunlar başta gelişmekte olan ülkeler olmak üzere sanayileşmiş kapitalist ülkelerde milyonlarca yeni aç – sefil insanların ortaya çıkmasına vesile oldu. 2008 yılına gelindiğinde sadece ABD’de yaklaşık 40 milyon insan her gün hayır kurumlarının organize ettiği aş evlerinden karnını doyurur hale gelmişti. 2008 Amerika’sında 47 milyon insanın hiçbir sağlık güvencesi yok.

Başlatılan bu süreç, 1980’li yıllarda daha da acımasız bir hale dönüştürüldü. ABD’de Reaganizm, İngiltere’de Thatcherizm adı verilen, politikalar KÜRESELLEŞME olarak tanımlanıyordu artık.

Küreselleşme, dünya ekonomisinin yeniden yapılandırılması sürecinde özellikle ABD, Washington D.C konsensüsünü ifade etmek maksadıyla özel bir kavram olarak kitlelere empoze edildi.

ABD finans klanı şirketlerinin elitleri ve Amerikan hükümeti bağlamında küreselleşmenin iki yönünden söz edilebilir:

1- Refah devletinin sonunu getirecek sosyal devlete son vererek, “piyasa”nın önüne geleni tarumar etmesine izin vererek, kârların dünya genelinde artmasının önünü açtı.

2- ABD merkezli finans şirketleri, bankalar ve reel sektör şirketleri ile ABD hükümetleri IMF, WB, GATT, WTO, NAFTA gibi “uluslar arası” kurumları kullanarak

diğer ülke şirketleri ve hükümetleri üzerinde hâkimiyet kurmasını sağladı.

ABD’de kârların tepe taklak olması sürecine siyasi cevabın ilk adımı Evanjelist Hristiyan Ronald Reagan’ın 1981’de ABD başkanı seçilmesiyle atıldı:

Kökleri eskilere dayanan farklı nitelikteki muhalif hareketler, mesela kökleri 1930’lara dayanan sendikalar, 1960’lı yıllarda başlayan insan hakları mücadeleleri, kadın hakları ve savaş karşıtı yürüyüşler gibi, iki yöntemle ortadan kaldırıldı.

a- ABD’deki “büyük masa”nın köşesine iki tabure daha kondu. Dikkat ediniz diğer elitlerin oturduğu koltuk – sandalye değil. Bunun birine “African – American” dedikleri Zenci liderlerden birini, diğerine de kadınlar için bir temsilciyi oturtular. Colin Powell, Oprah Winfrey ve Condoleezza Rice gibi isimler bu sürecin ürünleridir.

b- Diğer muhaliflere karşı ise toptan saldırıyı seçtiler. Fabrikalar kapatıldı ve Çin’e ve Meksika’ya taşındı. Böylelikle sendikalar ve işçiler terbiye edildi. Amerikan sisteminin yüksek maaşlı mavi yakaları artık yoktu. Devreye kitlesel tutuklamalar sokuldu. Sıradan Zenci Amerikalı (yaklaşık 34 milyon) ile Hispanik Amerikalı (yaklaşık 39 milyon) insanların aile hayatları ile kişisel cesaretleri baskı altına alındı.

Finans klanı, şirketler, hükümet ve medyadaki elitler ultra muhafazakâr Evanjelist Hristiyan Amerikalıları (takriben 90 milyon) harekete geçirerek, ABD’deki en güçlü muhalif hareketlerden biri olan “kadın özgürlüğü”

hareketini kutsal aile değerlerini çiğnemekle suçladılar ve seslerini kestirdiler.

Eşcinseller için laboratuvarı HIV / AIDS salgını gerçekteşirecek virüs üretildi. Bu arada binlerce masum Amerikalı da bu işin kurbanı oldu. Nihayet eş zamanlı olarak küresel finans klanı elinde tuttuğı medya güncü, Hollywood'u kullanarak "ALTIN VURUŞ"unu gerçekteştirdi: "Meselelerin kaynağı bizatihi insanın kendisiydi."

Kitlelerin manipüle edilmesi, insanların kafalarındaki fikirleri, algılama eşiklerini değıştirmek için akla hayale gelmedik pek çok adım atıldı. Artık meselelerin kaynağı bizzat meseleleri yaşayan ferdin ta kendisiydi. Kullanılan söylem buydu.

İrk ayrımcılığının, cinsiyet ayrımcılığının, açgözlülüğün, adaletsizliğin, deliliğin, şiddetin ve insana acı veren her şeyin temelinde yatan GENLER ve biyolojik yapıydı.

Reagan ve baba Bush'un 12 yıllık Cumhuriyetçi dönemi, Bill Clinton'ın 8 yıllık Demokrat başkanlığı aslında 1980 – 2000 yılları arasında ABD'de kimin başkan olduğunun pek önemi yoktur. Bazı hususlarda biri diğlerinden yumuşak veya sert olabilir ama dönüşüm süreci kesintisiz devam etti. Süreç oğul Bush ve Obama ile devam etti.

Dünyanın geneline bakıldığında dönüşümün önünde iki engel vardı. Birincisi, Avrupa'daki sosyalist partiler ile sendikalar, ikincisi eskiden Batı'nın sömürgesi olan fakir ve gelişmekte olan ülkelerdeki milliyetçi hükümetler. Her ikisi de dünya ekonomisinin büyük bir meseleyle karşı karşıya olduğunun bilincindeydiler ama küreselleşmeyi

dayatan Washington konsensüsüne karşı bir alternatifleri de yoktu. Bu sebeple piyasa ekonomisinin dayatmalarını yürürlüğe koymak mecburiyetinde kaldılar. Bunu yaparken de kendilerinin dayandığı kitlelere yabancılaştılar kendi partilerinin ideal ve iddialarını bir kenara bırakarak partilerinin içini boşalttılar. Bu sürecin tipik örnekleri Tony Blair ve Robert Mugabe'dir.

Küresel finans oligarşisinin dayattığı değişim Sovyet Bloğunun çökmesiyle hızlandırıldı. İnsanlığın hemen hemen hepsi için sosyalizm / komünizmin artık alternatif olma iddiası kalmamıştı.

Bir tek istikamet vardı... Küreselleşmenin piyasa ekonomisi. Küresel finans klanı ABD'nin muazzam askeri gücünü masanın üstüne koyduktan sonra eş zamanlı olarak IMF, Dünya Bankası, NAFTA (Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması) ve DTÖ (Dünya Ticaret Örgütü) gibi küresel ajan – tetikçileri küreselleşmenin önündeki bütün engelleri süpürmekle görevlendirdi. Lehman Brothers gibi yatırım bankaları, derecelendirme kuruluşları, New York, Londra, Brüksel ve İsviçre'deki tefeci bankerler el ele gelişmekte olan ülkeleri soyup soğana çevirmeye hız kazandırdılar. Küresel finans klanı ABD'yi jandarma gücü olarak kullanıp yeryüzünü hâkimiyet altına almak istiyor(du).

ABD ve Batı Avrupa ekonomileri birbirine yakın güçtedir. Ancak ABD'nin silahlı kuvvetlerine ayırdığı mali kaynak Batı Avrupa'nın çok çok üstündedir. ABD 1980'den sonra, Granada, Panama, Somali, Haiti, Libya, Lübnan, Kosova, Sırbistan gibi ülkeleri bombaladı Afga-

nistan ve Irak'ı da işgal etti. Bu askeri müdahalelerin iki gayesi var: a- Dünyaya güç gösterisinde bulunmak b- Amerikan halkını savaşa ikna ederek refah düzeylerini yükseltebileceklerine ikna etmek.

Dünya ekonomisine küreselleşme formatı atılırken 1980'ler ve 1990'lar boyunca başarıya ulaşan – ulaşmayan bir direniş silsilesi vardı.

ABD içinde kanuni kürtaj, UPS grevi, Los Angeles ayaklanmaları, küresel boyutta ise iki farklı hareket başarıya ulaştı:

a- Ortadoğu'da İsrail'in Filistinlilere karşı uyguladığı politikaların tetikçi olduğu, arkasından Birinci Körfez Savaşı – Saddam gerekçesiyle Ortadoğu'ya yerleşen devasa Amerikan ordu birliklerinin "beslediği" politik ve milliyetçi İslam'a dönüşen hareket. İsrail düşmanlığını hızla ABD düşmanlığına dönüştürdü.

b- ABD'nin Seattle şehrinde Kasım sonu – Aralık 1999 başında patlak veren, DTÖ (Dünya Ticaret Örgütü) nün hedef alındığı olaylar. O zaman San Diego şehrinde olmanın sağladığı imkân vesilesiyle Seattle'de yaşananları yakinen takip etme imkânı buldum. Şehir tam bir savaş alanına dönüşmüştü. Amerikan halkından beklenmedik boyutta destek gören bu hareket esnasında 500'den fazla gösterici tutuklanmıştı. Göstericiler dağılmayı reddedince eyalet valisi tutukluların hepsini serbest bırakmak mecburiyetinde kalmıştı. Seattle hareketi Avrupa'da grevleri, Latin Amerika'da isyanları ve dünyanın pek çok ülkesinde savaş karşıtı ve antikapitalist gösterileri tetikledi.

Derken... 11 Eylül 2001 geldi.

Hiç şüphesiz 11 Eylül'ün farklı maksatları ve algılamaları söz konusu. Zaten yapılmak istenen de "Vantage Ponit" (Bakış Açısı) operasyonu. Ancak her ne olursa olsun, esas organizatörlerinin ABD sisteminin içinden olduğu yönünde dünya kamuoyunda yaygın bir kanaat var. Malum ABD'yi İkinci Dünya Harbi'ne sokan Pearl Harbor'a da bile bile göz yumulmuştu.

11 Eylül algılaması iki ana çizgi halinde belirginleşti:

a- Bu saldırılar Amerikan gücüne karşı bir meydan okumaydı.

b- Amerikan gücünü yeniden tahkim etmek için adına "radikal İslamcı teröristler" denen ama Başkan Bush'un "Yeni Haçlı Seferleri" şeklinde ağzından çıkıveren "birileri"nin, yani Müslümanların cezalandırılması gerekiyordu.

11 Eylül, küresel finans klanına altın tepside sunulmuş bir hediyeydi. Çünkü sıradan Amerikalıların savaşın gerekliliğine ikna edilmesi gerekiyordu. Zaten 1990'lardan beri, başını Bernard Lewis, Samuel Huntington ve Francis Fukuyama gibi Siyonist Yahudi – Evanjelist Hristiyan düşünürlerin çektiği entelektüeller söylüyorlardı. "Amerikan ulusu büyük tehlike altındaydı." Dünya için "tarihin sonu" olsa da Amerikan ulusunun "yeniden inşası" şarttı.

Amerikan devletinin yöneticileri için bir fırsat doğmuştu. Pentagon'un yöneticileri de aynı fikirdeydi. Zaten

aynı fikirde olmayan generaller ve bürokratlar tasfiye edilmişti.

Vietnam utancından kurtulmanın tam sırasıydı: Afganistan 2001 yılının sonunda, Irak Mart 2003'te işgal edildi. Her iki işgal dünyada öyle bir savaş karşıtı hava doğurdu ki, ABD'nin tabi müttefiki İngiltere ile genellikle ABD'ye sıcak bakan Müslüman Türkiye'de Amerikan aleyhtarlığı yüzde 80 – 90'lara fırladı. Üstüne üstlük 2005 yılından itibaren Amerikan halkı Vietnam hadisesinde olduğu gibi artık yüksek sesle "savaşa hayır" diyordu. 2007 yılının sonunda Afganistan ve Irak'ın işgali ABD ekonomisine "üç trilyon" dolara mal olmuştu. Afganistan ve Irak'taki direnişçilerin her geçen gün güçlenmesi ise ABD için vahametinin bir başka boyutuydu.

Amerikan ekonomisi mortgage krizi, finansal kesimin krizi tartışmaları arasında, Mart 2008'de beş büyük Wall Street bankasından Bear Stearn üç on paraya JP Morgan'a, FED ve Amerikan hükümet yetkililerinin baskısıyla satılarak kurtarıldı. Sisteme ABD hükümeti 900 milyar dolar civarında para pompalamasına rağmen Lehman Brothers 613 milyar dolar borçla battı. 28.500 çalışanı sokağa atıldı. Aynı gün Merrill Lynch 50 milyar dolar gibi sembolik bir rakama Bank of America'ya satılarak kurtarıldı. 60 bin çalışanın akıbetinin ne olacağı belli değil. Trilyonluk sigorta devi AIG'nin yüzde 79.99 hissesi 85 milyar dolara kamulaştırıldı. Sırada Goldman Sachs ve Morgan Stanley olduğu, yılsonuna kadar 1000 dolayında mahalli Amerikan bankasının batacağı... Buna rağmen sadece sekiz şirketin kontrolü altındaki Amerikan med-

yasının yarısı, finans klanına olan kan bağından dolayı zevahiri kurtarmaya yönelik manşetler atıyor.

Bir küreselleşme politikası, Mesihi "Tanrı İmparatorluğu" kurma ütopyasının ekonomi ayağı çöktü. Savaş ayağı istenilen hedefe ulaşamadı ve emsali görülmemiş bir tarzda Amerikan düşmanlığını zirve yaptırdı.

Eylül 2008'de geline nokta Washington'ın geri adım atması Irak petrolü, Ortadoğu petrolü başta olmak üzere, yeni nesil enerji kaynaklarını dünya piyasasına istenilen fiyatta sürmeyi geciktirmesi, Mesihi rolü kaybetmesi manasına gelecektir. Böyle bir durumda ABD'nin askeri ve ekonomik prestiji dünyanın her yerinde zayıflayacak "domino reaksiyon"larla karşılaşacaktır.

Küreselleşme politikası, Yeni Dünya Düzeni kurmak maksadıyla, dünya ekonomisi ve siyasetinin YENİDEN YAPILANDIRILMASI süreci ABD'nin askeri ve ekonomik gücüyle doğrudan bağlantılı ve iç içe geçmiş halde dir.

ABD'nin uğrayacağı yenilgi şunların zaferi anlamına gelecektir:

a- Bir çelişki gibi görünse de ABD'nin yenilgisi küresel finans klanını oluşturan "seçilmiş ırk" ve seçkinlerin zaferi olacaktır. Zira bu kesim 1970'lerin ikinci yarısından bu tarafa günde bir dolara çalışmaya sesini çıkarmayan / çıkartılmayan Çin'e yatırım yapmaktadırlar.

ABD'nin 1981'de yaklaşık bir trilyon dolar borcu var ve çoğunluğu iç borç iken, 2007 sonunda bu rakam 13

trilyon dolar ve çoğunluğu dış borç niteliğinde. Çünkü New York merkezli küresel finans oligarşisi merkezlerini Belçika – Dubai – Singapur sacayağına taşıdı, taşımaya da devam ediliyor.

Bir başka ayrıntı “seçilmiş ırk”ın Mesihî “Tanrı İmparatorluğu” projesi için ABD artık yeterince itici güç değildir. Yeni “Holokostlar” için tokuşturacak iki eşit güce ihtiyaç vardır ve bu projenin yeni gücü Çin’dir.

b- Savaş karşıtlarının ve anti – kapitalist hareketler adına bir zafer olacaktır. Böylelikle sosyalizmin çöküşünü gören insanlık kapitalizmin çöküşüne de şahit olacaktır.

c- İlk anda “siyasal İslamcı”lar bu gelişmeleri zafer olarak algılasalar da kısa sürede İslam ülkelerindeki tabanlarını kaybedeceklerdir. Zira politik İslamcı hareketler ile ABD’nin gücü arasında paralel ilişkiler vardır. Birbirini besler niteliktedir.

d- ABD’yi kaybetmek üzere olduğunu anlayan Amerikan milliyetçileri İsrail’e olan şartsız desteklerini – Amerikan kamuoyunun da baskısı ile – çekebilirler.

Böyle bir gelişmenin iki türlü sonucu olabilir:

1- Amerikan milliyetçileri daha uzlaşmacı bir dünya siyasetine yönelerek ekonomi ve siyasette “içe kapanabilirler”. ABD’yi yeniden inşaya yönelirler.

2- Amerikan milliyetçileri “hâkim medya” ve “hâkim elitler”in manipülasyonu ile beklenmedik işgal ve savaşlara başvururlar ki, böyle bir savaş Üçüncü Dünya Harbi’ni ve nükleer silahların kullanımını tetikler.

3- NEOLİBERAL YALANLAR – HİRİSTİYANLIK- TA YEDİ ÖLÜMCÜL GÜNAH VE SIRADAKİ ROMERO KORKU KLASİĞİNİN YENİ VERSİ- YONLARI

Neo Liberalizmin serbest piyasa ekonomisi, a) Demok-rasi adına yapılan işgaller b) Demokrasi adına tertiplenen renkli devrimler. c) Her daim finans sihirbazlarının 90 dolarlık krediye karşılık bir dolarlık sermaye teminatı tutmalarına dayanan mucizevî modelleriyle yürütüldü.

Türkiyemiz serbest piyasa modeline dâhil olacak eko-nomik ve siyasi dönüşümü yaşamak için: a) “Ourboys” Kenan Evren Liderliğindeki darbeyi b) Çevik Bir önderli-ğindeki Batı Çalışma Grubu çetesinin “irticaya geçit yok” madrabazlığını ve iki büyük ekonomik kriz kızılcık şerbe-tini içmek zorunda kaldı.

Pek çoğumuz seyretmişizdir. 1995 yapımı ve şimdiden kült filmler arasına giren, SEVEN (Yedi) Hıristiyanlıktaki yedi büyük günahı ele alan film. Başrollerde Morgan Freeman, Brad Pitt, Gwynet Paltrow ve Kevin Spacey’nin oynadığı muhteşem film. Hollywood’un ender yüz akı yapımlarından biri. Seven, biri hala çalışan diğeri ise emekli olmuş iki polisin bir seri katil peşindeki kovalamacasını anlatır. Ölümü hak etmenin kurgusunu Hıristi-yanlıktaki yedi ölümcül günaha göre yapan seri katil genç polise de bir sürpriz hazırlamıştır.

Hıristiyanlıktaki yedi ölümcül günah: 1) Anger (Öfke) 2) Avarice (Açgözlülük) 3) Envy (Kıskançlık) 4) Gluttony

(Oburluk) 5) Lust (Şehvet) 6) Pride (Gurur) 7) Sloth (Tembellik)

Küresel finans oligarşisi ve onların “ekonomik tetikçi”lerinde yukarıdaki yedi ölümcül günahın tamamı mevcut. Eylül 2008’in son haftasında İngiliz The Times gazetesi “Luxx” adlı bir ilave verdi. İlave dergiye göre dünyada 1200 dolar milyarderini harcıyor, kalanlar kemer sıkıyor.³⁶¹ Eski FED başkanı, ABD’de başlayan krizi “yüzyılın en büyük nakit krizi” olarak değerlendiriyor ve “para kendi yolunu bulur, engellemeyin, düzenleme yapmayın, serbest bırakın” diyen finans sihirbazları tarihin çöplüğüne doğru birer ikişer gidiyorlar.

Özellikle Sovyet Bloku’nun çökmesiyle birlikte son 20 yıldır dünyaya, gazete sayfalarından, televizyon ekranlarından IMF, WB, DTÖ, NAFTA ve AB gibi bölgesel ve küresel milletlerarası teşkilatların tetikçi olarak kullanıldığı, sözüm ona STK (Sivil Toplum Kuruluşu) destekli neo liberal yalanlar, ilerleme masalları, büyüdüğünüz ha, zenginleştiniz ha safsataları bundan sonra çok kolay alıcı bulamaz artık.

Finans klanının banka ve finans kurumlarında, kendini sürekli büyük görme hayali (illusion of grandeur) ile zihnen devşirilmiş business management mastırı yapmış yeni yetme gençler tamamen fiktif bir hayatın içinde tetikçi olarak kullanıldı.

Üretime hiçbir katkısı olmayan bir kısım şirketler oluşturuldu. Bu şirketlerin bilançoları tamamen fiktif rakam-

³⁶¹ The Times, “Luxx”, Eylül 2008.

larla şişirilerek yüksek varlıklı gösterildi. Bunların kâğıtları piyasaya sürüldü ve kısa sürede büyük paralar kazanma aracı olarak manipüle edildi.

İmalat sürecinin tamamen dışında, fiktif değerlenmiş varlıklarla balon ekonomi kurgulandı. Hayali kâğıtların değer ve getirilerine bilimsel şablonlar geçirip pazarlandı. Bunların reklamı için televizyon kanalları, web siteleri kuruldu. Mastır ve doktora tezlerine konu oldu, lisansüstü üniversite programlarının dersleri arasına sokuldu.

Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Amerikan üniversitelerindeki pre – MBA ve MBA programlarının büyük çoğunluğu bu temelde boş muhtevalara sahiptir.

Sonuçta “aşağı köyde bir yalan söyledim yukarı köyde kendim de inandım” misali kendi söyledikleri yalanlara inanan 25 – 35 yaşları arasındaki gençlerden oluşan yeni bir zengin güruh ortaya çıktı. Manhattan’da iki odalı evler 50 – 60 milyon dolara alıcı bulmaya başladı. “Haydan gelen huya gidiyordu.”

Ve sonra bizdeki yerli dizilerin asıl orijinali konumundaki, bu grubun hayatı gerçeğin kendisiymiş gibi televizyon dizileri yapıldı. Sadece onların hayatını anlatan bol resimli gösterişli dergiler yayımlandı.

Bu gruptakilerin çoğu doğru dürüst ne iktisat bilir ne de ekonomi tarihi.

Sadece finans matematiği ve iyi bilgisayar bilen bu Wall Street fırlamaları ve ekonomi muhabirleri el ele ABD ekonomisini vurdu. Hem Amerikan halkına hem de

başta Türkiye olmak üzere insanlık Romero korku klasiğinin yeni versiyonlarına şahitlik edecek.

ABD merkezli mevcut ekonomik kriz hızla siyasi krize dönüşerek Berlin Duvarı'nın yıkılışından bu tarafa insanlığın maruz kaldığı hayâsız – ahlaksız ideolojik saldırı ve çarpıtmaların sonunu da getirecek.

Kendi içindeki çarpıklığa rağmen serbest piyasa adlı ideolojik mekanizma problemleriyle birlikte çalıştırılıyordu. Ama bu kez küresel finans oligarşisinin tam merkezinde çok büyük arıza çıktı. Onların ifadesiyle “yüzyılın krizi” her şeyin rengini değiştireceğe benziyor.

a. Yeniden Yeni Dünya Düzeni ve Türkiye

Serbest piyasanın reel ayağı kârlılıkta 1970'lerden bu yana ivme kaybetmekteydi. Kayıpları telafi etmek ve daha çok getiri sağlamak için finans sektörü üzerinden sanal kurgular ve vaatler pazarlandı. Vaatlerin getiri ayağı ne kadar fiktif ve hayali ise faiz ve maliyet ayağı da o kadar gerçektir ve ABD'deki seçkinler zümresinin en tepesindeki birkaç bin kişinin işine yarıyordu sadece. Zaten oyunun en baba tarafı da aslında yaklaşık 200 bin kişi tarafından Amerikan orta gelir grubuna pas edildi. Son on yıldır Amerika ve dünyada yaşandığı iddia edilen “bolluk ortamı” sayesinde akıllara durgunluk veren bir biçimde zenginleşen serbest piyasanın küresel finans klanının sebep olduğu çöküşü sosyal devletin son kalıntıları, başta 138 milyon Amerikalı vergi mükellefleri ve Türkiye gibi “Entegre olmamış Boşluk” ülkeleri olarak tanımlanan “Sınır Devletleri” ödeyecektir.

Wall Street'e yapılan büyük kamu müdahalesi yeni bir strateji hamlesinin geliştirilmesine, ardından gelecek yeni düzenlemeler başta Amerikan halkı olmak üzere bütün dünyada ezilenler ve fakirler için bir iyileşmeden ziyade daha acıtıcı sonuçların doğmasına vesile olacaktır.

Amerika'nın kendi içinde ve dünyanın pek çok yerinde 21. yüzyılın "Hiksos" toplumları ortaya çıkacaktır.

Çünkü aksi takdirde sınırsız paranın kaynağı, zenginlik ve siyasi iktidarın devasa kitlelerce sorgulanma tehlikesi mevcuttur. Bu yeni hamle muhtemelen şimdiye değin "bedava dağıtılan" ve ortalığı ve geleceği güllük gülistanlık gösteren "demokrasi ve serbest piyasa" gibi ideolojik gözlüklerden oluşan destekleyici unsurlardan da mahrum olacak.

Demokrasi ve serbest pazarcıların "şayet bu durumu sürdüremez isek hayat tarzımız tehlikeye girer" argümanını gereği kendini bataktan kurtarmaya çalışan kapitalizmin, geçen iki yüz yıldır göğüs göğüse çarpışmalarla elde edilen bütün demokratik ve insan hakları kazanımlarına karşı Yeni Dünya Düzeni adına nihai bir saldırıya geçmesi ihtimali bir hayli yüksektir.

Wall Street merkezli küresel finans klanının Kuzey Amerika ve Batı Avrupa'dan üflediği "insanlığın iyiliği ve güzelliği için duyarlılık ve demokrasi" melteminin yerini "winter of discontent"e bırakması ve ardından serbest piyasanın dünyada geride kalan bütün kaynak ve zenginliklere daha büyük bir hırsla saldırması ihtimali mevcuttur.

Mesihi formatlı Yeni Dünya Düzeni, “Tanrı İmparatorluğu” kurma histerisi içindeki bir avuç güç ve iktidar sahibi “seçilmiş ırk” klanı Dead Kennedys grubunun “Kill the poor” (Fakiri öldür) şarkısını fon müziği olarak kullanıp nükleer, biyolojik ve kimyasal silahlarında kullanım envanterine dâhil edildiği ÜÇÜNCÜ DÜNYA HARBİ çıkarabilirler.

İkinci Dünya Savaşı 1929 yılında yine Wall Street’te yaşanan bir “Kara Perşembe”den sonra, önce Amerika ve Avrupa’ya sonra bütün dünyaya dalga dalga yayılan ekonomik kaostan sonra çıkmıştı.

Türkiye’yi yönetenlerin kendine çeki düzen vermesinin zamanı geldi, geçmek üzere.

Üretici milli sermayenin ve milli bankaların önemi bundan sonra daha da hayati bir önem arz edecek. Türkiye’yi yaşanan ve yaşanacak süreçten en az zararla çıkarmak olan yegâne şans budur.

Türkiye’de tarım sektörünün artık sadece adı var. Ülke 2002’den bu tarafa “büyüyoruz” masallarıyla üretim sürecinden kopma noktasına getirildi. İnsanlar “düşük kur – yüksek faiz” sarmalında yaratılan hipnotize olmuş, bir başka Anadolu deyimini ile “Erez yemiş tavuklar gibi” gözlerini sadece İstanbul borsasına, döviz piyasalarına, faiz oranlarına dikmiş oturup duruyorlar.

1978 Kemal Derviş – Sherman Robinson ve Jaime Melo imzalı Dünya Bankası raporuna bağlı dayatmalar, 24 Ocak 1980 kararları, 12 Eylül 1980 “Our boys” darbesi ve Turgut Özal iktidarı Türkiye’nin en önemli iktisadi – si-

yasi kurumlarından biri olan Devlet Planlama Teşkilatı'nı (DPT) işlevsiz hale getirmişti. Türkiye DPT'yi yeni bir milli misyonla yeniden aktif hale getirerek planlı programlı ekonomi önceliğine ağırlık vermelidir.

Serbest piyasa fetişizmi öldü. Ekonomi yönetimi çok başlılıktan ve koordinasyonsuzluktan kurtarılmalı. Aksi takdirde küresel kriz Türkiye'ye telafisi imkânsız zararlar verebilir.

Türkiye'nin en büyük avantajı krizlerle mücadele konusunda dünyanın en tecrübeli teknokratlarına sahip olmasıdır. Bu avantajın siyasi irade ile harekete geçirilmesi alınacak tedbirlerin ilk adımıdır. Bir başka avantajı da, dünyanın en iyi ordularından birine sahip olmasıdır. Yeniden Yeni Dünya Düzeni histerisinde bu husus çok önemli.

4- SERMAYE İMPARATORLUĞU KRİZİNİN JUDEO – HİRİSTİYAN – EZOTERİK BOYUTU VE ROMA İLE ABD BENZERLİĞİ

Kafamızdaki soruların cevabını ancak bakarak görürüz. Daha da ötesi bakıp da göremediklerimizi de bilinmeyen sebepler ya da daha basite indirgeyerek "komplo teorisi" olarak değerlendiririz.

ABD ve Avrupa mali sistemi cayır cayır yanıyor. Yangın reel sektöre ABD'den başlayarak sıçrayacak. Türkiye'de ise esas yangın reel sektörden finans sektörüne doğru geliyor.

Ekonomik krizleri iyimser “finansal tetikçiler” başlatır; kötümser akıllılar derinleştirir.

Üniversitelerde öğretilen ana akım ekonomi, insanların çoğunluğuna bir anlam ifade etmez. Hatta ekonomi – işletme okuyanlar için bile bir mana ifade etmez. Gerçekten de bir anlam ifade etmesi de amaçlanmamaktadır. Kitlelerin eğitim düzeyi yükseldikçe, sorgulanma ihtimali, güçlü ve zengin elitler konunun kavranmasını istemediğinden ekonomi her geçen gün daha kafa karıştırıcı bir disiplin haline gelmektedir.

Ekonomi küresel sistemin kalbine en yakın noktaya temas eden disiplindir. Ancak işin ilginç yanı, ana akım ekonominin iş adamları tarafından bile kullanılamayacak kadar manasız olmasıdır. Dahası, Serbest Pazar Ekonomi düşünceleri Wall Street Journal'ın editoryal makalelerinde ortaya serilir. Ama bunların dünyasını anlayabilmek için iş adamları muhasebeyi, Financial Times'daki makaleleri Wharton School ve Harvard Üniversitesi İşletme Okulu'nda öğretilen yöntemler ve analiz tekniklerini kullanır. Bütün bunların klasik kapitalist ekonomiyle hiç ilgisi yoktur fakat elbette bir hedefe yönelik anlamları vardır. Başta ABD'de uygulanan ve 1990'lardan itibaren bütün dünyaya dayatılan serbest piyasa ekonomisi özel bir delilik çeşididir.

İkinci Dünya Harbi'ne, hatta 1970'lere kadar sömürgeci emperyal güçlerin sadece sömürgeci yöntemleri değil, ekonomik sömürüleri de hayli şeffaf bir işti. Fakat zenginliğin fakir - az gelişmiş milletlerden, güçlü uluslara doğru aktığı bugünkü transferlerin varlığının tespit edilmesi,

önceki sömürgeci imparatorluklar dönemine göre daha zordur. "Serbest piyasa emperyalizmi"ni anlamak için, sermayenin ekonomik gücünün herhangi bir mevcut veya düşünülebilir olan siyasi ve askeri güç kavrayışının çok daha ötesine erişebileceği manasına geldiğini kavramamız gerekir.

Küreselleşmenin siyasi sisteminin biçimi tek başına küresel bir devlet değil, bir patron devlet liderliğinde pek çok devletçikten oluşan küresel bir sistemdir. Ve yeni serbest piyasa emperyalizmi kendi özel biçimini sermayenin yayılmacı ekonomik gücü ve onu yaşatan ekonomi - dışı gücün daha sınırlı etki alanı arasındaki karmaşık ve çelişkili ilişkiden almaktadır.

Günümüzde ABD'nin askeri gücü açık ara, dünyanın şimdiye kadar gördüğü en büyük ve maliyeti en yüksek askeri gücüdür. Ama bu gücün emperyal rolü yeterince açık değildir.

Tarihte, Roma İmparatorluğu, devlet dışında alternatif bir iktidar kaynağı olarak duran özel mülkiyetin egemenliğini sağlamlaştırdı.

İmparatorluk devleti ile güçlü özel mülkiyetin bu birleşimi Roma hukukuna yansıdı. Roma hukuku hem mutlak özel mülkiyet kavramlaştırması (dominium) hem de egemenlik kavramına yaklaşan bir şey (imperium) yarattı. Roma devlet fikri basit bir yurttaşlar topluluğu olan şehir devleti veya polis Helenistik - Yunan devlet fikrinde ayrılır. Roma İmparatorluğu ikili bir temele dayanıyordu. a) Sağlam bir özel mülkiyet sistemi b) Sağlam bir

askeri güç. Yeni Dünya Düzeni veya "Tanrı İmparatorluğu" kendine Roma modeli bir imparatorluğu esas almışken, dünyanın geri kalanına Helenistik şehir devletlerini dayatıyor.

Kanada'nın Toronto şehrindeki York Üniversitesi Siyaset Bilimi Profesörü Ellen Meiksins Wood "Empire of Capital" adlı ünlü eserinde şu tespitte bulunuyor: "Roma İmparatorluğu'nu 'Hıristiyanlaştıran' imparator Konstantin de dâhil, Roma emperyal görevlileri "evrensel din"in - türünün ilki idi - imparatorluk düzeni için bir ARAÇ olarak kullanışlılığını fark etmemiş olsaydı, işte o zaman Hıristiyanlığın yayılmasının açıklanabilmesi gayet zor olurdu.

Ayrıca Roma İmparatorluğu'nun kendisi, evrensel bir insan topluluğunu temsil etme iddiasındaki bir "evrensel" imparatorluk olarak tasavvur edilmeseydi, Yahudi tekçiliği de dâhil olmak üzere muhtemelen geleneksel kabile veya mahalli kültürlerden farklı bir şey olarak "evrensel" bir kilise fikrinin kendisi de ortaya çıkmayacaktı. Hıristiyanlık dini, bu emperyal rolü yerine getirmek için önemli bir değişiklik geçirmek mecburiyetinde kaldı. İmparatorun dünyevi otoritesine karşı çıkan radikal bir Yahudi mezhepten, imparatorluğa itaat söz konusu olduğunda uysal ve hatta bunu teşvik eden bir doktrine dönüşmek zorundaydı.

Bu dönüşüm, her ikisi de ROMALILAŞTIRILMIŞ imparatorluk vatandaşları olan Aziz Paul'den (İmparatorluğun Yükseliş dönemi) Aziz Augustin'e (İmparatorluğun çöküşüne şahit olan Hippo piskoposu - Hippo: Bugün

Cezayir kıyısındaki Hippo Regius) gözlemlenebilir. Ve ikisinin ideolojisi herhangi bir imparatorluğun şimdiye kadar ürettiği en ustaca ideolojilerdendir. Hıristiyanlık Aziz Paul ve Aziz Augustin'in elinde, politik olarak bir aşiret dininin asi mezhebi haline değil, kurtuluşu öte dünyada arayan ve Sezar'ın tartışmasız dünyevi otoritesini "SEZAR'A VEREN" evrensel bir ruhani DOKTRİN haline geldi.

Emperyal çöküşün biçimleri, imparatorluğun mantığını çok açık biçimde ortaya koyar. Yönetim tarzı ve bu yönetim tarzının temelini oluşturan özel mülkiyet sistemi. İmparatorluğun başlanıcından bu yana parçalanma eğiliminde olduğu anlamına geliyordu ve sonunda bu eğilim üstün geldi. Her şeyden önce daha fazla vergi elde etmek amacıyla büyüyen imparatorluk bürokrasisinin büyümekteki daimi amacı imparatorluğun askeri gücünü önemli oranda korumaktı. Ama bürokrasinin büyümesi güç değil, bir zayıflığa işaret ediyordu. Ağır bürokrasi ve vergiye - aç devlet, ordunun masraflarını karşılayabilmek için büyürken MS birinci yüzyıldan sonra hiçbir önemli fetih yapamayan Roma ordusu, mevcut imparatorluğu kontrol edemeyecek ölçüde yayılmıştı.

Böylece Roma'nın emperyal arzularının yükü, tebalalarının omzuna binen yük, basitçe, onun çöküşünü hızlandırdı. "Barbar" istilaları denilen şey, Roma'nın dağılmasının sebebi olmaktan çok SONUCUYDU. O zamana gelindiğinde, bu barbar akınları sadece bir baş belası değil, ölümcül bir tehdit haline gelmişti: Çöken bir devlet, uzun süreden beri tebası köylüler için dayanılmaz bir yük ve

toprak sahipleri içinde VAZGEÇİLEBİLİR bir ayrıntı haline gelmişti." Evet, Ellen Meiksins Wood'un Roma İmparatorluğu değerlendirmesi özetle böyle.

ABD, Roma İmparatorluğu'nun modern versiyonu olduğunu iddia ediyor. Sadece iddia değil, pek çok yönden ABD imparatorluğu ile Roma İmparatorluğu birbirine benziyor.

a) Roma İmparatorluğu Hz. İsa'nın tebliğ ettiği ilahi tebliğe inananları ezmiş, buna karşılık Tarsuslu Yahudi Pavlus'la kendi Pagan inançlarına uygun, Kabala - Yahudi gelenek ve inançlarıyla harmanlanmış yeni bir "Ezoterik Hıristiyanlık" ideolojisi oluşturmuş ve bu inancı emperyal siyasetinde kullanmıştır. Bugün de ABD ezoterik gizli kardeşlik örgütlerine üye seçkinlerin yönetiminde Evanjelist Hıristiyan veya Siyonist Hıristiyanlar olarak tanımlanan "Hıristiyan Yahudiler" ve Yahudilerin hakim olduğu elitler tarafından yönetilmektedir. Roma gibi Amerika da kendine "ilahi" bir misyon biçmiş, Mesihi bir emperyalizm siyaseti uygulanmaktadır.

b) ABD'nin dünyanın 130 ülkesinde askeri varlığı mevcuttur.

c) Roma İmparatorluğu gibi Amerikan imparatorluğu da: a) Muazzam bir askeri güce b) Finans oligarşisinin kontrolü altında kontrolsüz bir sermaye ve özel mülkiyet sistemine dayanır.

d) Roma İmparatorluğu devlet yönetimini elinde tutan aç gözlü - seçkin büyük toprak mülkiyetine dayanan aristokratlar tarafından zayıflatıldı, bölündü ve özellikle

imparatorluğun batısında ölümcül oldu. Amerikan İmparatorluğu da sermayeye hükmeden WASP'lar (Beyaz Anglo Sakson Protestan) ve Yahudi seçkinlerden oluşan bir grup tarafından yönetilmekte olup 14 Eylül 2008'de başlayan finansal tsunami öncelikle Amerikan halkına sonra bütün insanlığı vuracaktır.

e) Romalı seçkinler, tıka basa yedikten sonra tavuk tüyünü boğazlarına sokarak yediklerini çıkarır tekrar yerler, seks, içki malum arena eğlenceleri düzenlemiş.

Amerika'da patlayan mali krizle, finansal yani sermaye gücünü elinde bulunduran elitler ve onların emirleri CEO'lar ve üst düzey yöneticilerin nasıl bir sefih hayat sürdükleri artık kamuoyuna yansıyor... Kumar, seks âlemleri, 175 dolarlık hamburger, bir seansı 10 bin dolar olan SPA'lar, akıl almaz pirimler, arabalar, evler vs.

İnsanlık tarihinde paranın seyri şöyledir: a) Altın para b) Ucuz madenlerden para c) Kâğıt para d) 1990'lardan itibaren kâğıt bile olmayan "KAYIT" para. Yukarıdaki sıralamada görüldüğü gibi para, "Altından" "kayıt" paraya dönüşme sürecinde gittikçe değerini yitirmiştir. Buna rağmen para hep krizlerin anası olmaya devam etmiştir: ENFLASYON VE FAİZ. Bu sanal iki silah ahlaksız elitlerin kontrolündeki devlet gücü ve sermaye gücünün elinde insanlığı feci bir yıkıma doğru götürüyor.

FED ve Obama hükümeti "kurtarma paketleri" ile hiçbir reel hesaba dayanmayan, karşılıksız basılan, 100 dolarlık banknotun tanesi dört sente mal olan trilyon dolar-

ları "FİAT PARA" olarak dünya ekonomisine pompalıyor. ABD büyücünün elindeki kurbanlık bakire gibi.³⁶²

5- KÜRESEL MALİ KRİZ VE YENİ DÜNYA DÜZENİ İÇİN "ÜÇ DÜNYA SAVAŞI" KEHANETİNİN EZOTERİK TEMELİ

"Tanrılar kimi yok etmek isterlerse, onları önce çıldırtırlar."³⁶³ "Paranın gücü iktidarını önyargıları etkileyerek sürdürür."³⁶⁴

Bir İtalyan asıllı düşünür, siyaset bilimci Giuseppe Mazzini. 1800'lerde yaşayan, İtalyan şehir devletlerinin birleşmesi yönünde faaliyet gösteren teşkilatlara liderlikle başlayıp, bir ayaklanma yüzünden idama mahkum edilince İngiltere'ye kaçan ve 1830'da Adam Weishaupt ölünce, 1776'da Bavyera'da kurulan Illuminati'nin başına geçen "Yeni İtalya" ve "Carbonaria" örgütlerinin başkanı bir ezoterik, Mazzini. Mazzini'nin "Avrupa'da Demokrasi Üzerine Düşünceler" adlı kitabı Merkez Kitaplar tarafından Türkçe yayımlandı.

Mazzini bugünkü Avrupa Birliği'nin fikir babası. "Tek bir Avrupa" fikrini savunarak "Avrupa Kongresi" toplamayı akıl etmiş biri. İlginç durumlardan biri de Karl Marx ile Mazzini'nin aynı dönemde Londra'da yaşamış olmalarıdır. Marx ve Engels proletarya diktatörlüğünü savunurken Mazzini tam zıddını, liberal demokrasi ve kapitalizmi savunmaktaydı.

³⁶² Ramazan Kağan Kurt, "Evanjelizm", Birharf Yayınları, 2. Baskı, İstanbul Mart 2006.

³⁶³ Euripides M.Ö 480 – 406.

³⁶⁴ Başkan Lincoln

Mazzini sosyalistlerin bütün şimşeklerini üzerine çekmiş bir isim. Çünkü o Birinci Enternasyonal'ın önünde kaya gibi durmuştur. Marx'ın "Komünist Manifestosu" ile Mazzini'nin desteklediği "Kardeş Demokratların Avrupa Demokrasisi Manifestosu" birbirinin zıddıdır. Mazzini yazdığı makalelerde, komünist bir toplumda "işçi sınıfı" ile "yönetici sınıf" arasındaki farklılaşmayı yorumlarken, tarihi gelişmeler şaşırtıcı biçimde onun yorumlarını doğrulamıştır.

Mazzini'ye göre, "komünist bir toplumda ortak mülkiyetin denetimini elinde tutan keyfi bir şefler hiyerarşisine sahip olmak zorunda kalırsınız: Özel bir eğitimle zihnin efendileri; tek tek herkesin işine, kapasitesine ve ihtiyaçlarına karar verme yetkisiyle vücudun efendileri... Ve bütün bu dayatılmış ya da seçilmiş şefler, hangisi olduğu fark etmez, yetkilerini kullandıklarında eski çağlardaki köle-efendilerinin konumunda olacaklar, temsil ettikleri çıkar teorisinden etkilenen ve sahip oldukları muazzam yetkinin baştan çıkardığı bu şefler bu durumu kalıcılaştırmaya çalışacaklar; eski kastların kalıtsal diktatörlüğünü yeniden başlatmaya uğraşacaklar."

Mazzini'nin bu kehaneti komünist blokta "Büyük Birader"e dönüştü ve çöktü. Ancak Mazzini'nin bu kehaneti küresel finans oligarşisi için tam bir strateji niteliğini taşımaktaydı ve liberal demokrasi –serbest piyasa-zihin kontrolü-telekomünikasyon teknolojisinin sağladığı sanal gerçeklik ile "gönüllü kölelerden" oluşan devasa kitlelerin doğmasını sağladı.

Mazini, 1872’de ölmeden önce proletarya diktatörlüğünün varacağı son durağı önceden kestirmişti. Bürokratik sosyalist elitin Milovan Djilas’ta “yeni bir sınıf” olarak ifadesini bulan yapısı serbest piyasa ekonomisinde “küresel finans klanı” olarak tezahür etmiştir.

Mazzini’nin Osmanlı Türkiye’sindeki “İtalyan Hayriye Cemiyeti”nin de şeref başkanı olduğunu yukarıda zikrettiğimiz kitaptan öğreniyoruz.³⁶⁵

İlginç bir ayrıntı. ABD ordusunda hiç de yabana atılmaması gereken üst rütbelerde satanist subaylar var.

Kaliforniya eyaletinin San Francisco yakınlarındaki Presidio üssünde (şimdi üs kapatılarak eski Sovyet lideri Mihail Gorbacov’un başkanlığını yaptığı Yeşil Haç teşkilatına tahsis edildi) görevli Binbaşı Michael A. Aquino, Anton Lavey’in şeytan kilisesinin bir uzantısı olan “Set Tapınağı”nın da “yüce rahibi” idi. Set Tapınağı’nın yayımlarına göre Binbaşı Aquino Deccal’dı.

Aquino “Crystal Tablet of Set”³⁶⁶ adlı kitabında Almanya’da bir şatoda yaptıkları okült ayinlerin şeytanın takipçileri için şövalyelik düzenini yeniden tesis etmek için olduğunu söylüyor. Kitaptan Hitler’in mensubu olduğu Thule Gessellschaft’ın da satanist olduğu anlaşılıyor.

³⁶⁵ Giuseppe Mazzini, “Avrupa’da Demokrasi Üzerine Düşünceler”, Merkez Kitaplar, İstanbul 2008.

³⁶⁶Michael A. Aquino, “The Crystal Tablet of Set”, January 1989 CE, Weirdbase Version by TS Permission.

Binbaşı Aquino, psikolojik savaş uzmanıydı. ABD ordusunda "PSYOPS" adı verilen bir psikolojik operasyon için Albay Paul E. Valley ile beraber kaleme aldıkları zihin kontrolü sağlayan psikotronik silahların ve silah sistemlerinin kullanımını sağlayan bir raporda şunları yazmışlar:

"ELF (aşırı düşük frekans) dalgaları 100 Hz'e kadar tabii olarak meydana gelir. Ancak aynı zamanda suni olarak da üretilir. ELF dalgaları normalde, bir araç desteği olmadan duyu organları tarafından algılanmaz. Fakat insan bedeni üzerindeki rezonans etkileri hem psikolojik, hem de duygusal bozukluklara sebep olur. Ses ötesi titreşim (20 Hz'e kadar) beyin faaliyetlerini etkileyerek kendini DELTA, TETA, ALFA veya BETA dalga kalıplarına ayarlaması için etkileyebilir. Bu oluşumu yaşayan insan, tedirginlikten pasifliğe kadar çeşitli zihin durumlarına geçiş yapabilir. Ses ötesi taktiki olarak da kullanılabilir. Zira ELF dalgaları çok çok uzaklara ulaşabilir; yayınlarla ortak halde kullanılabilir. Yani gibi. Biz tekrar masonluk ve Illuminati'ye dönelim.

ABD ve Batılı devletler dünya nüfusunun yüzde 25'ine sahipken yeryüzü kaynaklarının yüzde 75'ini tüketirler. Dünyada bugün 3 milyar insan günde 2 doların altında bir gelire sahiptir. İlaveten 1.3 milyar insan da günde 1 dolardan daha az bir gelir elde etmektedir. Dünya nüfusunun en zengin yüzde 1'lik diliminin geliri en fakir yüzde 57'sine denk gelmektedir. Türkiye'de, 75 milyon nüfusumuzun 26 milyonunun geliri yukarıdaki şartlara benzeşmektedir.

17 asırdan beri oluşan sermaye hareketleri dünyada piramidin tepesindeki bir avuç insanın elinde toplanmıştır. Küreselleşme masallarıyla ulus devletlerin ipi çekilmek istenmektedir.

Gerçekte ilk ipi çekilen ülke ABD'nin bizatihi kendisidir. Bu hususta, son 20 yılda Amerikan ekonomisinde olanlar çok şeyi anlatmaktadır.

1865'te Başkan Abraham Lincoln şöyle der: "İki büyük düşmanım var; biri önümdeki Güney Ordusu, öteki de arkamdaki finans kurumları." Ve Lincoln aynı yılın 14 Nisan'ında öldürüldü.

29 Temmuz 1921'de resmen kurulan CFR'nin kurucularından Paul Warburg'un oğlu James Warburg 17 Şubat 1950'de Senato Dış İlişkiler Komisyonu'ndaki konuşmasında: "Siz beğenseniz de beğenmeseniz de tek dünya hükümetine sahip olacağız. Ya mutabakatla ya da savaşla" diyordu.

ABD Yüksek Mahkeme Hâkimi Felix Frankfurter (1939-1962) ise şöyle konuşuyor: "Washington'daki gerçek egemenler görünmezdir ve iktidarı sahnenin gerisinden uygulurlar."

Başkan Franklin Roosevelt 21 Kasım 1933 tarihli bir mektubunda şunları yazmış: "... Gerçek ise, sizin ve benim bildiğimiz gibi, büyük merkezlerdeki bir finansal faktörün, hükümete ta Andrew Jackson'ın günlerinden bugüne sahip olmasıdır."

Başkan John Kennedy görevi esnasında Federal Reserve Bank'tan Federal Reserve banknotlarını "ödünç alma-

yı" durdurdu ve Birleşik Devletler banknotları çıkarmaya başladı. Bu uygulaması daha birinci ayını tamamlamadan Dallas'ta bir suikasta kurban gitti. ABD tarihinin Katolik ve Mason olmayan tek başkanı Kennedy, iki kez Amerikalıları başkanlık makamının Illuminati ve CFR tarafından manipüle edildiğini ima etmişti.

Başkan Clinton'ın danışmanlarından Georgetown Üniversitesi Tarih Profesörü ve CFR üyesi Carroll Quigley "Trajedi ve Ümit" adlı kitabında CFR'nin misyonunu deşifre ediyor: "CFR, İngiltere kökenli ve milli sınırların kaldırılması gerektiğine ve bir tek dünya egemenliğinin kurulmasına inanan bir cemiyetin ABD koludur."

Bir başka örnek, Tuğamiral Chester Ward 16 yıl CFR üyeliği yaptıktan sonra şunları dile getiriyor: "Bu seçkin gruplar içindeki en güçlü kliğin bir tek ortak hedefi vardır. Bunlar ABD'nin milli bağımsızlığının, egemenliğinin teslimiyetini sağlamak istiyorlar. CFR içindeki milletlerarası üyelerin ikinci bir grubu da Wall Street milletlerarası bankerlerini ve onların anahtar ajanlarını barındırmaktadır. Bunlar öncelikle, hangi güçten olursa olsun dünya banka tekelinin küresel hükümetin eline verilmesini istiyorlar."

Çin'in niçin ABD'deki finans oligarşisi tarafından desteklendiğine dair ilginç bir örnek. Washington D.C'deki FBI merkezi yöneticilerinden Dan Smoot CFR'yi şöyle değerlendiriyor: "CFR'nin nihai hedefi tek bir dünya sosyalist sistemi oluşturmak ve ABD'yi onun resmi bir parçası haline getirmektir." Peki, iddia edilen Illuminati –

Mason komplosunun bugüne kadar ne kadarı hayata geçirildi?

ABD, Masonlar tarafından kurulmuş olup, bir dolarlık banknota ana mason sembolleri yerleştirilmiştir.

Amerikan başkanlarının pek çoğu gibi Ronald Reagon, George Bush, Bill Clinton da Mason.

Buraya kadar özetlemeye çalıştığımız bilgilere göre Tek Dünya Devleti, Illuminati – Mason manipölasyonları vatanseverlerin zihinlerinde yarattıkları bir paranoya gibi gözüküyor.

Genel kanı Illuminati'nin Masonların arasına sızdığı ve kontrolü ele geçirdiği yönünde.

Masonlar kirli çamaşırlarını örtbas ederken, çocuk hastaneleri veya fon sağlayıcı "sirkler" kurmakta mahirdirler.

Nihayetinde "Masonluk sosyo – politik hedefi olan okült bir din" olarak tanımlanıyor. Özünde Yahudiler için ezoterik bir sır din – büyü sistemi olan Yahudi Kabalası'na dayanıyor.

Kabala ise Sümer – Mısır – Babil uygarlığından devşirilmiş büyü ritüellerini bünyesinde barındırıyor. Birçok araştırmacıya göre esasen Masonluğun temeli de Sümer – Mısır – Babil medeniyetinin pagan inancına dayanmakta.

İddialardan biri şöyle. Günümüzde Alaska'nın Gakona bölgesinde kurulmuş olup, geliştirilme çalışmaları son sürat devam eden HAARP programındaki bütün önemli sayılar, mesela ilk anten sıralamasındaki birim sayıları ve

tesisin yayın gücü (72 fit yüksekliğinde 48 kule ve 360 milyon vat gibi) çok boyutlu sayılardır. Jim Keith'e ve Richard Hoagland'a göre HAARP "gizli bilim"lerinin bir parçası olarak Illuminati tarafından kontrol edilen bir proje. Ve bu projenin çok uluslu bir yapısı var. En önemli hedefi de uluslararası arenadaki bir avuç "seçkin" insanı korumaya alırken, ulus devletleri parçalamak için insanların zihinlerini kontrol altına almak.

Bu iddiaya göre, ABD'de, şu anda FEMA (Federal Acil Durum Yönetim Ajansı) tarafından yönetilen COG (Hükümetin Devamlılığı) 1950'lerden bu tarafa yüzden fazla yer altı tesisi kurmuş olup, bunun için milyarlarca dolar harcamıştır. Bunlardan Weather Dağı tesisi gibi bazıları binlerce insanı barındırabilecek yer altı şehirleridir. İlginçtir FEMA 11 Eylül 2001'den beri bu tür projeleri hızlandırmış olup, anlamının nükleer bir savaşa hazırlık olduğu ifade ediliyor.³⁶⁷

Jim Keith'e göre İngiliz yayın kuruluşu BBC'nin bile el attığı, kurguladığı Ay ve Mars'ta koloniler kurulması bir nükleer savaşta "seçkin"lerin dünyadan götürülmesi projesine dayanmaktaydı. Bu bağlamda "NASA içinde NASA" var ve direkt Illuminati'nin kontrolü altında.

"Saucers of the Illuminati" adlı kitabında Jim Keiht şöyle yazıyor: "UFO'lar bugün Illuminati'nin milletleri kontrol etmek için kullandığı, gizli ama dünya kökenli bir

³⁶⁷ FEMA için daha fazla bilgi; "FEMA: Your Emergency Government in the Wings", Fusion Magazine, August 1980.

teknolojidir. Ancak istihbarat maksatlı olarak “uzaylılarla” karşılaşmalar tezgâhlanıyor.”

Jim Keith’in zikrettiğimiz kitabı ile “Casebook on Alternative 3: UFOs, Secret Societies and World Control” adlı kitabında, Illuminati ve masonluğun toplam dünyevi zenginlikleri Yeni Dünya Düzeni için bankacılık-endüstri-askeri bir cephe oluşturan “seçkinler” hanedanında toplamak istediğini ve bir hayli mesafe aldıklarını yazıyor.

Hadisenin inanç boyutuna gelince, İslam ve Hristiyanlık “İbrahimi dinler” tanımlaması ile Yahudiliğe iyice monte edildikten sonra Hz. Muhammed’siz ve Hz. İsa’sız bir şekle dönüştürülerek Kabalizm ile harmanlanacak. Nitekim Suudi Arabistan’da oldukça yaygın olan Vahabilik peygamberimizin doğduğu evi bile restore etmeyerek adeta peygamberimiz Hz. Muhammed’i “dışlamak” hınlığı içinde, “Dinlerarası diyalog” ve “tevhid için” ‘Muhammed-ün Rasulullah’ demeye gerek yoktur” sözü de aynı kapıya çıkar.

Çeşitli siyasi, dini ve felsefi disiplin uzmanlarına göre, Illuminati-masonluk tıpkı ABD’nin büyük mührünün arka tarafında sembolize edildiği gibi, teokratik bir Yeni Dünya Düzeni kurmak istiyor. Ancak onların teokratik düzeninin temeli hiçbir ilahi dine dayanmıyor. “Seçilmiş bir millet”in önderliğinde, Kudüs merkezli Tanrı “Lusi-fer”in yönettiği bir yeni dünya hedefleniyor.

Jim Keith “Saucers of Illuminati” adlı kitabında yukarıda özetlediğimiz görüşe paralel iddialarda bulunuyor. Keith’in aşağıdaki sıralaması insanlığın nasıl bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu göstermesi açısından büyük

önem taşıyor. Keith'e göre bu komplo Illuminati'nin eseri.

1- Hz. İsa Mecdelli Meryem ile evliydi. (Da Vinci Şifresi adlı kitabın ve filmin ana teması budur. RK)

2- Hz. İsa çarmıha gerildiğinde Mecdelli Meryem onun çocuğuna hamileydi.³⁶⁸

3- Tapmak şövalyelerinin korumaya yemin ettiği Kutsal Kâse, son akşam yemeğinde kurtarıcının varlığıyla "büyülenmiş" sıradan bir kadeh değil. O, Mecdelli Meryem'in rahmidir yani Hz. İsa'nın süregelen varisleri.

4- Haçlı Seferleri sonunda Tapınak Şövalyeleri aslında Papalık orduları tarafından yok edilmedi; yer altına indiler. Daha sonra İskoç Locası masonluğunu kurarak ortaya çıktılar.

5- Hz. İsa'nın soyu, Avrupa'daki kraliyet aileleriyle birleşti ve bugün de devam ediyor.

6- Bu dünyanın tahtına, Hz. Davut ve Hz. Süleyman'ın tahtına oturmaya hakkı olan biri var. Bu kişi bir Yahudi olan Hz. İsa'nın soyundan gelen hayatta, sağlıklı ve şu anda tahta çıkmaya hazır olan bir varis.

Süleyman Tapınağı yeniden inşa edilmeli ki Yeni Dünya Düzeni'nin tahtı üzerindeki Mesih kehanetlerinin gerçekleşmesinin önü açılsın.

³⁶⁸ Kur'an'a göre Hz. İsa çarmıha gerilmemiştir ve evli de değildir. RK.

Birinci Süleyman Tapınağı M.Ö. 586'da Babil Kralı Nabukadnazar, İkinci Süleyman Tapınağı M.S. 70'de Romalı komutan Titus tarafından yıkıldı. Üçüncü kez yapılabilmesi için bütün "kutsal" inşaat malzemeleri ile sunağında kurban edilecek kızıl renkli düve ABD'nin Wiyoming eyaletindeki bir çiftlikte genetik bilimi de kullanılarak Evanjelist bir papaz nezaretinde üretildi. Ancak bir mesele var ki, Üçüncü Dünya Harbi'ni tetiklemeye yeter de artar bile.

Süleyman Tapınağı'nın üçüncü kez yapılmak istendiği Kudüs'teki o yerde Mescid-i Aksa Camisi ile Peygamberimiz Hz. Muhammed'in Mirac'a yükselirken ayağını bastığı kayanın üzerinde Kubbetus Sahra Camisi yer alıyor.

Nasıl tehlikeli oyun oynanıyor değil mi? "Kehanetler" de göre Süleyman Tapınağı'nın üçüncü kez 2000'li yılların ilk çeyreğinde yapılması gerekiyor. Gelin şimdi konuya daha sonra devam etmek üzere biraz ara verelim.

Albert Pike ve 1871'de yazdığı masonlukla ilgili kitabı oldukça meşhurdur.³⁶⁹

Giuseppe Mazzini'nin tavsiyesi ile Illuminati'ye kabul edilen bir Amerikalı tuğgeneral olan Albert Pike'ın ÜÇ DÜNYA SAVAŞI ve çeşitli ihtilaller için hazırladığı planı oldukça tanıdık geliyor.

Albert Pike, 29 Aralık 1809'da Boston şehrinde doğdu. Harvard Üniversitesi'nde okudu. Konfederasyon ordu-

³⁶⁹ Albert Pike, "Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry", House of the Temple, Washington D.C, 1966.

sunda tuğgeneral olarak görev aldı. İç savaştan sonra ihanetten suçlu bulunarak hapse atıldı. Kendisi gibi mason olan Başkan Andrew Jackson tarafından affedildi. 33 dereceli mason olan Pike 1859-1891 yılları arasında 32 yıl süreyle Kuzey Amerika masonluğunun büyük komutanıydı. 1869'da WASP'lardan oluşan ırkçı Ku Klux Klan adlı örgütün liderliğini üstlenen Pike satanist idi. Kolunda taşıdığı bir bileziği ile büyü yaptığı, şeytan ile sürekli temasta olduğu iddia edilir. Ku Klux Klan adlı ırkçı örgüt hakkında bilgi sahibi olmak isterseniz "Missisipi Yanıyor" adlı muhteşem filmi seyredebilirsiniz.

Pike, satanist Palladium tarikatının büyük mastırıydı. Palladizm Yunanistan'a, İtalya'ya, Mısır'ın İskenderiye şehrinde 24 yıl ve Babil ve Kudüs'te 12 yıl Kabala eğitimi gören Pisagor tarafından (M.Ö. 580-504) getirilmişti. Bu satanist kült mason localarında 27. Dereceden sonra kardeşlere anlatılır.

Pike başta Washington D.C olmak üzere Montevideo'da, Napoli'de, Kalküta'da, Mauritüs'ta olmak üzere günümüzde de Illuminati'nin faaliyetlerinin yönetim ve bilgi toplama merkezleri olarak kullanılan toplam 23 alt konsey kurdu. Avrupa Illuminati'sinin başındaki Giuseppe Mazzini 22 Ocak 1870 tarihinde Albert Pike'a yazdığı mektupta şöyle der: "Şimdiye kadar faaliyet gösteren gruplar sistem ve kurumlarıyla faaliyetlerine devam edecektir. Biz bunların üzerinde bilinmeyen ama onları kontrol eden ve sadece ezoterik teşkilata mensup olanların derecelerine göre yükselen, bizim seçtiğimiz kişilerden müteşekkil bir yapı kuracağız. Bu yapılanma,

olduğundan daha büyük olacak. Ve farmasonları yönetmemizi sağlayacaktır. Onlar büyüdükçe tepelerinde kimin olduğunu unutacaklar.”³⁷⁰

Albert Pike, ise “ruhsal rehberi”nden aldığını iddia ettiği bir mesajı 15 Ağustos 1871 tarihinde Giuseppe Mazzini’ye yazdığı mektupta anlatmaktadır. Mektupta, Yeni Dünya Düzeni’ni gerçekleştirmek için gerekli olan ÜÇ DÜNYA SAVAŞININ planlarını grafik olarak tasarlayan Pike’ın öngörülerini şaşırtıcı bir şekilde gerçekleştiriyor.

Bu mektup kısa süre Londra’daki British Museum kütüphanesinde sergilendikten sonra aniden oradan kaldırılıyor.

Pike’ın gözünden üç dünya savaşı şu şekilde geliyor: “Birinci Dünya Savaşı, Illuminati’nin Rusya’daki Çar’ın iktidarını devirmesine izin vermesi ve bu ülkeyi ateist komünizmin bir kalesi haline getirmesi için oluşturulmalıdır. Illuminati’nin “agentur”u (ajanları) tarafından İngiliz ve Alman İmparatorlukları arasında meydana çıkarılacak ayrılıklar bu savaşı körüklemekte kullanılacaktır. Bu savaşın nihayetinde komünizm inşa edilecektir. Ve diğer hükümetleri ortadan kaldırmak ve dinleri zayıflatmak için kullanılacaktır.”

Albert Pike’ın “kehaneti” 1914-1918 arasında üç kıtayı kan gölüne çevirdi, Rusya’da Ekim 1917’de komünist bir avuç Bolşevik, Çarlık Rusyası’nda iktidarı ele geçirdi. Din yasaklandı. “Komünizmin kurulmasıyla elde edilen tek

³⁷⁰ Lady Quennborough: “Occolt Theocracy”, p.208, et Gary Allen:Die Insider”.

tecrübe, bir tiranlığın on bin kat daha korkunç bir tiranlıkla değişmiş olmasıdır.”³⁷¹

1926 yılında ABD’de yayımlanan ve Tümgeneral Kont Cherep Spiridovich tarafından kaleme alınan “Görünmeyen El” adlı kitaptaki şu yargı oldukça şaşırtıcı. Şaşırtıcı olduğu kadar da İkinci Dünya Savaşı öngörüsü doğru çıktı.

“Paris’te V. Edouard Rothschild ve Dünya Hükümeti’ni (Görünmeyen El) oluşturan 300 Yahudi – Moğol Birinci Dünya Savaşı’nda 100 milyarlar kazandı. Tabi “kana susamışlıklarını” ikinci bir dünya savaşını sahneye koymak istediklerini saymazsak. Bunu ise zengin Amerika’ya karşı hazırlıyorlar. Dünya basınına kontrol ederek, istedikleri savaşı kolayca başlatabilirler.” “Yarın Wall Street kelimesini etse, bütün editörler ve vaizler savaş yanlısı olurdu.”³⁷²

Aynı eserde Kont Cherep, ABD’yi büyük bir tehlikenin beklediğini 1925 yılında Tek Dünya Hükümeti – Görünmeyen El’in a) 300 milyar dolarlık erişilebilir anapara b) Dünya basını c) Kontrol ettikleri çok sayıda hükümet ile Amerika’nın ve dünyanın büyük bir tehdit altında olduğunu yeni DÜNYA SAVAŞLARI’nın çıkarılacağını ifade ediyor.

1925 yılında yazıya dökülen şu yargılar adı geçen kitabı daha da ilginç hale getiriyor: “... Amerikalılar Birinci Dünya Savaşı’nın getirdiği şöhretten dolayı bir bakıma

³⁷¹ St. John Papazı D. Kennedy Bell, The Daily Mail, Londra, Ağustos 1925.

³⁷² Eugene V. Debs, The Sun, 4 Mayıs 1925.

sarhoş gibi oldular. Amerika'ya, kendisine karşı Tek Dünya Hükümeti tarafından düzenlenen İkinci Dünya Savaşı'nda hazırlık yapması için on beş dakika bile verilmeyecek; bu savaşın haberi verilmeyecek...

Eski Senatör R. F. Pettigrew dikkat çekici "Başarılı Plütokrazi"sinde Amerikan halkı Bay Woodrow Wilson'ı "Amerika'yı savaşın dışında tuttuğu için" seçtiğinde, savaş ilanını çoktan hazırlıyor olduğunu yazmıştır. Tek Dünya Hükümeti halkın iradesine karşın "Amerikan" basınına emrederek Amerika'yı savaşa sokmuştur... Tek Dünya Hükümeti gerçekten çalışmaktadır. İkinci Dünya Savaşı düzenlenmektedir.³⁷³ Yine aynı kitapta, Kont Cherep'in 1925 yılında yazıya geçtiği, Albert Pike tarafından öngörülen "Üçüncü Dünya Savaşı"nın ana sebebi ile paralellik gösteren şu tespitte mutlaka üzerinde durulması gereken, günümüzde büyük önem arz eden bir husustur: "İslam Yahudilik tarafından yönetiliyor."³⁷⁴

"İkinci Dünya Savaşı faşistlerle siyasi Siyonistler arasındaki farklılıklardan istifade etmek suretiyle kışkırtılmalıdır. Bu savaş faşizmin ezilmesi ve siyonizmin Filistin'de bağımsız bir İsrail devleti kuracak derecede güçlenmesi için çıkarılmalıdır. İkinci Dünya Harbi esnasında milletlerarası komünizmin, nihai sosyal felaket için gördüğümüz zamana kadar dizginlenip kontrolde tutulacak olan Hristiyanlığı dengelemek için gerektiği kadar güçlü hale getirilmelidir."

³⁷³ Kont Cherep Spiridovich, Görünmeyen El, Selis Yayınları, İstanbul Kasım 2007.

³⁷⁴ Kont C.S, a.g.e, s.28, Dipnot.

1945 yılında ABD Başkanı Truman, İngiliz Başbakanı Churchill ve Sovyet lideri Stalin arasında gerçekleştirilen Postdam zirvesinde Almanya'nın yarısı da dâhil Doğu Avrupa Sovyetlere bırakıldı. Japonya'nın karşısına, komünizme teslim edilen Çin yerleştirildi. Günümüzde Çin Yeni Dünya Düzeni'nin planlayıcısı küresel finans karteli tarafından savaşın bir tarafına yerleştirilmek için iyice semirtiliyor. 29 Ağustos 1897'de İsviçre'nin Basel şehrinde gerçekleştirilen Rothschild organizasyonu Siyonist kongre... Siyonist kehanetlere ve Evanjelist kehanetlere uygun olarak kurulması öngörülen İsrail devletine giden yolun siyasi hazırlığı 2 Kasım 1917'de İngiltere Dışişleri Bakanı Arthur James Balfour tarafından Lord Rothschild'e yazılan ve "Balfour Deklerasyonu" olarak tarihe geçen mektupla tamamlanmıştı. 14 Mayıs 1948'de İsrail Yahudi devleti kuruldu.

"Üçüncü Dünya Harbi, Illuminati'nin ajanları tarafından Siyonistlerle İslam âleminin liderleri arasındaki farklılıklar kullanılarak kışkırtılmalıdır. Savaş, İSLAM dünyası ile siyonizmin (İsrail devleti) birbirlerini karşılıklı olarak tahrip edecekleri bir tarzda yürütülmelidir. Bu hususta bir kez daha bölünmüş olan diğer milletler de, aynı zamanda komple fiziksel, ahlaki, spritüel ve ekonomik tükeniş noktasına kadar savaşa zorlanacaktır.

Ateistleri ve nihilistleri teşvik edeceğiz. Bütün dehşeti içinde milletlere açıkça, vahşiliğin ve çok kanlı bir karmaşanın kaynağı olan mutlak ateizmin etkisini göstereceği muazzam bir içtimai felaketi manipüle edeceğiz. Daha sonra her yerde, kendilerini dünyanın azınlıktaki dev-

rimcilerine karşı savunmak mecburiyetinde olan vatan-
daşlar bu medeniyet tahripçilerinin kökünü kazıyacaktır-
lar.

Hıristiyanlıktan hayal kırıklığına uğrayan ve Allah'a
yönelik ruhları o andan itibaren pusula veya rehberden
mahrum kalan, bir ideali şiddetle arzulayan fakat neye
inanacağını bilmeyen kitleler en sonunda kamuoyuna
sunulacak olan Şeytan'ın saf doktrininin evrensel mani-
festosu vasıtasıyla gerçek ışığa kavuşacaklardır."

Sovyetlerin 1991'de dağılmasından sonra, Yugoslav-
ya'da olanlar, Bosna Hersek'te katledilen, tecavüze uğra-
yan yüz binlerce Müslüman, Birinci Körfez Savaşı, Erme-
nilerin Türk Yurdu Karabağ'ı işgal etmesi, 11 Eylül 2001
saldırıları, Afganistan ve Irak'ın işgal edilmesi, İran'a
"sopa" ile Türkiye'ye "havuç-sopa" karışımı gözdağı ve
Prof. Oktay Sinanoğlu'nun deyimi ile "yumuşak güç"le
ele geçirilmeye çalışılan Türkiye... Türk ekonomisinin,
siyasetinin içinde bulunduğu durum... 26 milyonu açık
sınırındaki ülkemizde ısrarla sürdürülen laik-dinci kayık-
çı kavgası, sonu gelmez başörtüsü tartışmaları ve, ve,
ve... politikalarını Talmud'daki doğmalara göre belirle-
yen İsrail devletinin Güneydoğu Anadolu'da, GAP böl-
gesindeki toprak alımları, Türkiye'deki 1500'den fazla
şirketi ile ekonomimiz üzerindeki vesayeti ve Tal-
mud'dan iki alıntı:

"Diğer milletlerin bütün malları Yahudi ırkına aittir, o
da dolayısıyla onları tereddütsüz ele geçirmek hakkına
sahiptir." (Choszen Hamiszpat 348), "Tanrı Yahudilere
bütün milletlerin malları ve kanı üzerine yetki vermiştir."

(Seph Jp. 92,1)Talmud'da öyle doğmalar var ki, buraya yazmaktan hicap duyarım.

Anlaşıyor ki, küresel finans oligarşisi Yeni Dünya Düzeni kurmak için bir yandan köktendinciliği teşvik ederken, diğer yandan kendilerinin din adını verdikleri tuhaf doğmalara dayalı Yeni Dünya Dini tezgâhlamayı planlıyor. Enteresandır, şeytanın temsilcileri de, çok sayıda köktendinci Hristiyan tarikatı da umutlarını "SON"un gelmesine endekslemiş, Mesih'i bekliyor. Şii İslamcılar 12. İmamı, bir kısım Sünni İslam cemaat ve tarikatı da Mehdi'yi bekliyor. Hepsi Armagedon Savaşı'nı, insanlığın ölümünü ve Cennet Krallığı'nda yeniden doğumu umut ediyor. Evanjelistler, son günleri yaşadığımızı düşünüyorlar ve cennetin açılıp Baba Tanrı'nın oğlu RAB İSA'nın onları bedensel dönüşüme tabii tutarak "EVE" götüreceği zamanın geldiğine inanıyorlar. Onlara göre "seçilmişler" hemen cennete taşınacaklar. Bazıları da daha teknolojik düşünüyor. Dev UFO'lar gelecek, onları Tanrı'nın kendileri için ayırdığı yere götürececek.

Bazı köktendinci Hristiyan tarikatları, özellikle Evanjelistler, sabırla uslu uslu beklemek istemiyorlar. Dünya üzerinde Ortadoğu'dan başlayarak bir şeyleri daha fazla kötüleştirip, "Tanrı'yı Kıyamete Zorlamak" ve "Son"un gelmesini çabuklaştırmak arzusundalar. Ya böyle biri HAARP projesinin tepesine oturursa?³⁷⁵ Bu insanlar sıradan, cahil insanlar değil. İyi eğitilmiş ve ABD devlet mekanizmasının yüksek pozisyonlarında oturuyorlar.

³⁷⁵ Grace Hallsell, "Tanrıyı Kıyamete Zorlamak-Armagedon, Hristiyan Kıyametçiliği ve İsrail", Kim Yayınları, 2. Baskı, Ankara Nisan 2003.

“Liberal ekümenizm”, “Katolik ekümenizm” ve “Evanjelist ekümenizm” kıyasıya bir mücadele içinde görünüyor. Ekümen hareketler ve organizasyonlar sürekli kafa karıştırıyor. Araştırdıkça piramidin tepesine doğru giden zincirin halkalarına ulaşıyorsunuz. Öyle şöhretli isimlerin zavallı piyonlar olduğunu anlıyorsunuz.

Tek Dünya Hükümeti kurmak isteyen küresel finans oligarşisinin en tepedeki 13 kişisinden biri olan, üçlü komisyon üyesi, Rockefeller ailesi mensubu David Rockefeller “Tanrı’nın Krallığı” derken neyi gaye edinmiş durumda?

Rockefeller Vakfı’nın finansal desteği altında olan “Anlayış Tapınağı” New York Piskoposu’nun “payitahtı” olan Anglikan kilisesi, ilahi St. John Katedrali ile iç içedir. Bu katedralde Amerikalı bir grup 18 Mart 2005’te camiler reddedince kadın erkek karışık, başı açık, kapalı birlikte “Cuma namazı” kıldılar. Namazı California’daki Starr King School’da öğretim üyesi olan Prof. Amina Wadud kıldırdı. Aynı kadın 2008 yılı içinde de İngiltere’nin Oxford Üniversitesi’ne bağlı “Wolfson College”da düzenlenen “İslam ve Feminizm” konulu konferansından önce kadınlı erkekli bir gruba Cuma namazı kıldırdı.

Anlayış Tapınağı çok dinli ve çok ulusludur. Eski Sovyet lideri Mihail Gorbaçov’un siyasal-ruhsal gelişme- ci, ekonomi ahlakı kuramcısı “Yeşil Haç” organizasyonu- nuyla da bağlantılı olan tapınağın kurucuları arasında kimler yok ki?

Eski B.M Genel Sekreteri General U. Thant, Türk düş- manlığı ile meşhur Ortodoks Patriği Athenagorus, Jawa-

harlal Nehru, Eleanor Roosevelt, Dalai Lama, Enver Sedat, Papa 23. John ile Papa 6. Paul, Moon v.s.

Yeşiller, sprütüelistler, Çevreciler, Komünistler, dinlerarası diyalogcular Tek Dünya Hükümeti'ne giden yolda kullanılan birer taşeron. Hepsisi, Yeni Dünya Düzeni'nin başvuru "fermanları" için dini-psikolojik-ekonomik "evrensel temel" hazırlamakla görevliler. Bu hususta Anlayış Tapmağı Yönetim Kurulu üyesi Hans Kung tarafından yazılan: "Global Responsibility: In search of a New World Ethic" (Küresel Sorumluluk: Yeni Dünya Düzeni Ahlak Anlayışı) adlı kitapta neler var neler?

- Yeni Çağ / New Age tarikatları
- Okült Apokaliptik (Kıyametçi) ezoterik gizli örgütler
- İkinci Geliş ve Cennet Krallığı, Evanjelistler
- Kral Davut soyundan beklenen kurtarıcı Mesih ve Tanrı'nın Krallığı
- Dinlerarası diyalog hareketleri

Bunların hepsi "farklı kıyafetler, aynı iş". Unutmayalım, siyasetten önce din ve siyasetçilerden önce rahipler ve hahamlar vardı.

Unutmayalım, vicdansız insanın-tersi görünse bile dini ve ahlaki sınırlamaları olmaz.

Unutmayalım-hayal edin- "madem bu insanlar Mesih, İkinci Geliş ve Cennet istiyorlarsa onlara istediklerini verelim" diyen bir güç merkezi neler yapabilir?

Unutmayalım, güç simsarlarının en çok sevdikleri “koyunlardır”. İnsanları koyunlaştırmak için HAARP, küresel finansal krizler ve benzeri projeler sürekli çalışıyor. ABD İstihbarat birimleri ve ordusu “insanların zihinlerindeki savaşı kazanmak” arzusu ile insanları zombilere dönüştürmeyi umursamıyorlar. Bunun için Pentagon’un “Araştırma ve Teknoloji Programı” –bilinen- 42 laboratuvar ve ARGE merkezinde 10 binden fazla bilim adamı, mühendis ve uzman, 1.5 milyar dolarlık bütçe ile gece gündüz çalışıyor.

Bu program için üç kuşaktır kendi vatandaşlarına acımayan, Amerikalıların beyinlerini yıkayan, ilaçlayan, elektrik dalgalarına tabii tutanlar Türk veya diğer Müslüman milletlere, insanlara acır mı? Jim Keith’in “Mind Control, World Control” kitabında da söylediği gibi: “Zihinleri kontrol eden, dünyayı kontrol eder.”

Hepimiz “Indiana Jones” veya “Kamçılı Adam” olarak bilinen filmleri biliriz. Bu serinin 2008 yılı Mayıs ayı içinde sinemalarda gösterilen ve Ekim 2008’de de DVD’si çıkan son filminin adı “Indiana Jones – Kingdom of the Crystal Skull” yani “Kristal Kafatası Krallığı”.

2012 Maya yılına ait inançlar ve 2018 İsrail’in kuruluşunun 70’inci yılına atfedilen Kabala – Tevrat – İncil kökenli kehanetlerle ilgili çok sayıda çalışma Batı’nın gündeminde. Bunların pek çoğu da Hollywood yapımı film-

lerle Amerikan halkına ve dünya kamuoyuna sunuluyor.³⁷⁶

“Kristal Kafatası Krallığı”nda olaylar 1957 yılında ABD – Sovyet Soğuk Savaşı’nın en yoğun şekilde yaşandığı bir dönemde Amerikalı Arkeoloji Profesörü ile KGB’nin çetin ceviz kadın ajanı arasında geçiyor.

Gizli güçler, din altı inançlar, zamanın sonu, “bir” de birleşme gibi temaların işlendiği filmde psişik – zihinsel savaşın atom bombasından daha güçlü olduğu vurgusu yapılıyor. Fiziksel olarak ayrı olsalar da insanların bilinçlerinin ortak hale getirilebileceği, “fikirlerimizi liderlerinizin zihnine yerleştireceğiz” teması işleniyor. Filmin daha başında ABD’nin ünlü ve sır dolu “51. Bölge”si seyircinin gözünden beynine doğru gönderiliyor ve dünyada olan biten mücadelenin esasının devletlerle, sınırlarla alakasının olmadığı ve “uluslar üstü” olduğu vurgusu yapılıyor ve bu gücün de dünyanın parasını ve altınını kontrol etmek isteği mücadelesi anlatılıyor. Film “boyutlararası varlıklar”, “uzaylararası boşluk”, UFO, gibi Ezoterik, Kabala kökenli göndermelerle sürüp gidiyor.

Akşam Gazetesi Genel Yayın Müdürü Serdar Turgut ABD’de lisans ve lisansüstü eğitim görmüş birisi. “Kamçılı Adam ve 2012” başlığı ile yayınladığı³⁷⁷ makalesinde bu filme ilgili şöyle bir analiz yapıyor: “Sonun geldiğine inananlar arasında deliller de var, Rus Bilimler Akademi-

³⁷⁶ Jean-Michel Valantin, “Küresel Stratejinin Üç Aktörü: Hollywood, Pentagon ve Washington”, Babıali Kültür Yayıncılığı, İstanbul 2006.

³⁷⁷ 25 Mayıs 2008 – Akşam Gazetesi

si'nde ödüller kazanmış olan bilim adamları da... Önümüzdeki yıllarda nelerin olacağını kimse bilmiyor ama kültürel açıdan tam bir deprem yaşayacağımız muhakkak. Şurası kesin ki; dini inançlar kuvvetlenecek, önümüzdeki 4 yıl içinde çok farklı YENİ BATIL İNANÇLAR ortaya çıkacak, eskiden tuhaf gelebilen ritüeller yeniden saygınlık kazanacak. Çünkü insanlar KORKTUKLARINDA tarihte hep böyle olmuş, yine böyle olması bekleniyor.

Bu gibi ortamlarda her türden tuhaflıklar da yaşanır. Bunun en somut örneğini ülkemizde "Kamçılı Adam" olarak bilinen Indiana Jones adlı film gösterime girince de yaşadık.

Bu yüzden bu yeni filmi vesile ederek 2012 mitosları hakkında sosyolojik analiz yapmak mümkün olabilecek. Kristal Kafatası Krallığı filminin konusu bir rivayete dayanıyor. 2012 yılında tuhaf şeyler olabileceğine inanmış gruplar arasında bir inanış var. Aztekler döneminden kalmış olan 13 adet kristalleşmiş kafatasının, 2012 yılından önce bir araya getirilmesi durumunda 2012 yılında dünyanın sonunun gelmesinin önleneyeceğine inanılır. Yeni filmin senaryosu da hayli liberal bir yorumla bu inanışa dayandırılmış. Ayrıca bu bağlamda Hollywood'un her türlü felaketi önceden haber veren filmler yapma geleneğini hatırlamakta yarar var. Bu filmleri bile iyi inceleyerek dünyayı bekleyen tehditler üzerine bir döküm yapmak mümkün olabilir diye düşünüyorum.

Bunlar iyi güzel de hemen Wall Street Journal'ın Avrupa baskısında 23-25 Mayıs tarihinde ilk sayfada verilen bir haberi okumalıyız.Paris'teki Quai Branly Müzesi'nde

Aztek döneminden kaldığı söylenen bu 13 kristalleşmiş kafataslardan bir tanesinin sergilenmeye başlandığı belirtiliyor. Bunlardan birer tanesi de Smithsonian Müzesi'nde ve British Müzesi'nde varmış.³⁷⁸ Ama sıkı durun bu kafataslarının hepsi sahteymiş ve bunu da hemen herkes biliyormuş. Diyeceksiniz ki; eğer bunların sahte olduğunu herkes biliyorsa o zaman hepsi de saygın ciddi kurumlar olan bu 3 müze bunları neden hâlâ daha sergilemekte ısrarlı ki? Cevap basit ve benim 2012 yılıyla ilgili dikkati çekmeye çalıştığım başka bir fenomeni de açıkça ortaya koyuyor.

Daha önce söylediğim gibi önümüzdeki yıllarda dünya tuhaf bir süreçten geçecek, insanlar yeni inanışları ve ritüelleri keşfedecek, önümüzdeki 4 yıl bir tür New Age (Yeni Çağ – ve bunlar Yahudi mistizmi Kabala kökenlidir – RK) yılları olacak. İnsanlar dünyanın sonu gibi büyük korku uyandıran bir beklenti ile baş edebilmek için sahte olduğunu, yalan olduğunu bildikleri rivayetlere, ritüellere bile inanmaya başlayacaklar. Eğer Aztekler döneminden kalmış olan kristalleşmiş 13 kafatasını 2012'den önce bir araya getirmek dünyanın sonunun gelmesini önleyecekse, o zaman bu inanışı sömürenler de ortaya çıkacak ve bu kristal kafataslarından olduğu iddia edilen bir şeyleri sergileyecekler de... Ve insanlar bunun sahte olduğunu bile bile heyecanlanacaklar. Çünkü burada artık gerçekler değil, inanışlar, masallar hayatı yönlendirmeye başlıyor. Şuna da dikkat çekmek istiyorum; müzede kafatasının sergilenmeye başlanması konusu bu mitos üzerine

³⁷⁸ Wall Street Journal, Avrupa Baskısı 23-25 Mayıs 2008.

kurulmuş olan filmin gösterime çıkmasına da denk geldi. Bunun bir tesadüf olduğunu umarım kimse düşünmüyordur ve evet; önümüzdeki yıllarda çok sayıda sahtekâr da ortaya çıkacak. Kendisine peygamber diyen deliller de artacak maalesef."

Kristal Kafatası Krallığı'nda "gizli bilimlere" göndermeler yapılıyor ve mutlak kudretin "BİLGİ" olduğu vurgulanıyor. Yani Ezoterik bir mutlak güç imajı çalışması yapılıyor. Elbette filmdeki kristal kafatası sayısının neden 13 olduğu da akla gelebilir. Bu rakam da Yeni Dünya Düzeni bağlamında anlamlı olup en tepedeki 13 aileye gönderme yapar. 13 Kabala'ya göre İsrail'in birliği, sevginin birliği demektir. 12 oğul (sıpt) ve babaları Yakup'u temsil eder. ABD'nin bir dolarlık banknotu üzerindeki 12 katlı banknotu ile "her şeyi gören göz" ile Amerikan doları üzerine işlenmiştir. Her şeyi gören gözün üstündeki "ANNUIT COEPTIS" yani "başlanmışın tamamlanması" demektir.

Doların üzerindeki şifreleme ile Tevrat'ta başlanan işin tamamlanması anlatılmaktadır: "Siyon yılanı dünyayı çevreleyerek yutmuştur. Yılanın başı milletlerin kalplerine girecek ve onları çürütüp yok edecektir. Siyon'dan yani Kudüs'ten harekete başlayan yılan, zaferle zincirini tamamlayacak, sonra yine oraya dönecektir. Başladığı yere dönmeden önceki son hedef de İSTANBUL'dur.³⁷⁹

Amerikan dolar banknotundaki piramidin altında "NOVUS ORDO SECLORUM" yani "Çağın Yeni Düze-

³⁷⁹ Will Durant-Rogertambelin, Yahudi Tarihi ve Siyon Liderlerinin Protokolleri, s.98.

ni/Yeni Dünya Düzeni" yani Tek Dünya Devleti yazar. Piramidin altındaki rakamlar "MDCCLXXVI" yani "1776" tarihini gösterir. Bu tarih Illuminati'nin kuruluş tarihidir. Dolar banknotunun üzerindeki altı köşeli Davut Yıldızı (Süleyman'ın mührü) içindeki 13 yıldız yer alır. Dolar üzerindeki 13 sembolleri Hristiyanlara Hz. İsa ve 12 havarisi olarak pazarlanır.

Dünya tarihindeki savaşları DÖRT ana başlık altında toplamak mümkündür.

1- Hanedanların ve devletlerin siyasi, dini ve ekonomik hesaplarına dayanan savaşlar:

İnsanlık tarihinin 1813 yılına kadar yaşadığı savaşları bu kategoriye koymak mümkündür. Her ne kadar Haçlı Savaşları içinde "Tapmak Şövalyeleri"nin etkinliği olsa da kontrolün ve esas karar vericilerin onlar olduğunu söylemek mümkün değildir.

2- Küresel finans oligarşisinin organize ettiği savaşlar. Veya 200 yıllık küresel finans klanı savaşları:

a- 1813 – 1815 Waterloo Savaşı. Fransa ve İngiltere arasında olan bu savaş, başını Rothschild bankerliğinin çektiği, bankerlerin hem Fransa'yı hem İngiltere'yi finanse ettikleri tam anlamıyla küresel sermayenin manipüle ettiği ilk savaştır.

Waterloo, sermayenin tek başına çıkarmaya Muaffak olduğu bir savaştır. Victor Hugo, "Waterloo Savaşı hem kazananlar hem de kaybedenler için tam bir muamma-

dır” der. Rothschild bankerliği hem Napolyon’u hem Wellington’u finanse etmişlerdi.

b- 1854 Kırım Savaşı. Türk – Rus Savaşı. Bu savaşa İngiltere ve Fransa da katılmıştı. Osmanlı – Türk İmparatorluğu tarihinde ilk kez dış borca başvurmuş, Rothschild bankerliğinden borç almıştı. 1854 – 1875 arasında 220 milyon Sterlin (İngiliz Lirası) borçlanmaya karşılık Osmanlı devletinin eline sadece 116 milyon Sterlin geçmişti. İmparatorluğun batışındaki temel faktörlerden biri 1838’den itibaren yapılan “kontROLSÜZ Liberal” iktisadi – siyasi düzenleme ile dış borçlanmadır.

c- 1861 – 1865 Kuzey – Güney, Amerikan İç Savaşı. Bu savaşı başlatan James Rothschild’dır. Kuzey – Güney Savaşı’nda İngiltere, Fransa ve İspanya Güney Konfederasyonu’nun yanında, Rusya ise Kuzey’in yanında yer aldı.

d- 1904 – 1905 Japon – Rus Savaşı. Bu savaşta Wall Street bankerlerinin baskısıyla ABD Japonya’nın yanında yer aldı. Aynı merkez İkinci Dünya Savaşı’nda bu kez ABD ve Japonya’yı birbiri ile savaştırdı.

e- 1914 – 1918 Birinci Dünya Savaşı. Londra ve Wall Street bankerlerinin bu savaştan 300 milyar dolar kazandıkları tahmin ediliyor.

f- 1939 – 1945 İkinci Dünya Savaşı. Küresel finans oligarşisinin bu savaştan bir trilyon dolar kazandığı hesaplanıyor.

3- 1947 – 1991 Soğuk Savaş dönemi. Küresel finans merkezinin olağanüstü söz sahibi olduğu, finans – silah –

ilaç endüstrisi üzerinden muazzam bir güce eriştiği bir dönem savaşı. Bu dönemde çok sayıda sıcak savaşlar çıkartılmış ama esas savaş medya üzerinden küresel psikolojik harp olarak yürütülmüştür.

4- Post – Yeni Dünya Düzeni Savaşları:

a- 1991 Birinci Körfez Savaşı

b- 11 Eylül 2001 İkiz Kulelere Saldırıları

c- 2001 sonunda Afganistan'ın, Mart 2003'te Irak'ın işgali

d- Eylül 2008'de PATLATILAN küresel finans kaosu ve ekonomik kriz savaşı.

Yukarıda DÖRT ana gruba ayırdığımız savaşların birinci grubu hariç diğerleri, küresel finans oligarşisinin Yeni Dünya Düzeni kurma projesine dayalı EZOTERİK "Tanrı İmparatorluğu" ütopyasını hedeflemektedir.

Dördüncü grubun "b" ve "d" şikkını Yeni Dünya Düzeni için "zayıf ihtimaller" üzerinden güçlü küresel şoklar "savaşı" olarak değerlendiriyorum. "11 Eylül 2001 ile insanlığın, Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisindeki "güvenlik" ihtiyacı yıkıldı. "14 Eylül 2008" ile de Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisinde yer alan "beslenme ve barınma" ihtiyacı altüst olmuş gözüküyor. Üçüncü zayıf ihtimal-küresel şok ne olursa olsun, Türkiye dahil, insanlığın güvenliğini, iş ve aş ihtiyacını derinden etkileyecektir.

"Kıyamet Günü'ne kadar geçmişte ve şimdi olanlarla gelecekte olacaklar, ilk sözünden son sözüne kadar Tev-

rat'ta bulunmaktadır."³⁸⁰ "Tevrat'ın Şifresi" kitabına göre, "Tanrı'nın Musa'ya yazdırdığı Tevrat, gerçek bir bilgisayar programıdır." diyen Yahudi matematikçiler olduğunu öğreniyoruz. Onlara göre, Tevrat "devasa bir çapraz bilmece şeklinde kurulu." "Tevrat'ın içinde bir Tevrat daha var." Tevrat'ta şifrelenmiş "sonsuz bilgi" bulunuyor. Tevrat şifrelendikten sonra "Tanrı katında mühürlendi"... İşte bütün bunları ve daha fazlasını ABD'li ve İsraili matematikçiler bilgisayar yardımı ile "ispat ettiler".

Zikrettiğimiz kitapta, matematikçi – bilgisayarçı – şifreci – Kahinler birlikte Tevrat'ın BATINI olarak kodlanmış bir kısım şifrelerini "çözdüler".

İşte Tevrat'taki bazı "şifreler":

Napolyon ve Waterloo Savaşı, Roosevelt, Churchill, Stalin, Hitler, Japonların Pearl Harbour Baskını, Hiroşima ve Nagazaki, Başkan Kennedy'nin öldürülmesi, Kobe depremi, İnsanoğlunun aya çıkması, 11 Eylül 2001 WTC / İkiz Kulelere saldırı.

Elbette şifreci kâhinler Tevrat'ta şifrelenmiş gelecekte olacıklardan bazılarını da çözmüşler. Mesela 2010 – 2012 yılları arasında "kuyruklu yıldız" dünyaya çarpacak ve yeryüzünü tarumar edecekmiş! Tevrat'ta herkesi ilgilendiren bilgiler saklı olduğu için, herkes isterse kendini ilgilendiren konuları bulmak için çalışmaya başlamalıymış. Ancak Tevrat'ın sadece İbranice metni şifreli olduğu için İbranice bilmeyi şart koşuyorlar. Ve ilk akla gelen

³⁸⁰ Michael Drosnin, Tevrat'ın Şifresi, Cep Kitapları, İstanbul 1999, s. 16.

soruyu soralım: Tevrat'ın ilk metinleri İbranice değil. Bu durum nasıl izah edilecek? Neyse konunun burası İlahiyatçıların işi.

Sözünü ettiğimiz kitapta nihayet, "hiçbir eleştirmenin Tevrat'ın şifresinin gerçek olmadığını ispatlayamadığı" belirtildikten sonra iddialarının sadece bir İNANÇ olduğunu, bu inancın da HERMETİK olduğu şu şekilde açıklanıyor: "Üç bin yıldan uzun bir zamandır, Tevrat var oldu olalı, insanlar onun içinde bir şeyin, yalnızca başrahiplerin bildiği BÜYÜK SIRLARIN, anlaşılması zor bir formül, bir çeşit SİHİR, yeni bir BİLİM kullanılarak bulunabilecek YENİ VAHİYLERİN bulunduğu inaniyorlar."

İşte bu inanç, sadece Yahudilerle sınırlı kalmayan, Hıristiyan inancına, Şii İslam inancına ve nihayet Sünni İslam inancına sızan pek çok Bâtını tarikat ve dini cemaatin ortaya çıkmasına, bölünmelere sebep olan inançtır. Kökleri oldukça eskiye dayanan bu inanç, 21. yüzyılın başında Yahudi, Hıristiyan, Şii İslam, bazı Sünni İslam tarikat ve cemaatler, New Age (Yeni Çağ) tarikatları ve Bâtını gizli örgütler tarafından toplumların her kesimine pompalanmaktadır. Bu inanç ulus devletleri tehdit etmekte, dünya siyasetinde, Yeni Dünya Düzeni'ni kurgulayanlar tarafından kullanılmakta, manipüle edilmektedir. Bu inanç eksenli din – siyaset – ekonomi – kültür kurgulanıyor. Hollywood ve medya bu yönde kullanılıyor.

Hermesçilere – Kabalacılara, Adam Kadmon ve Vahdet –i Vücut inancına göre duvara çizilen alelade bir şekilden, bir insanın ağzından çıkan herhangi bir söze, bey-

nimizdeki bütün düşünceler, hâsılı gördüğümüz – görmediğimiz her şey, Tanrı'nın bütünselliğinden gelen bütünün parçalarıdır. Böyle bir inanç, bugünkü Tevratların, evet Tevratların muharref (bozulmuş) olup olmadığı hususunu otomatikman ortadan kaldırıyor. Elbette böyle bir inanç Kur'an'daki Allah İnancı ile çelişmektedir.

Bâtnilik, "gizli olanı ve bir şeyin iç yüzünü bilenler" manasına gelir. "Her zahirin (açık olanın) bir Bâtını (gizli) her nassın bir te'vili bulunduğunu, bunu da sadece Tanrı tarafından belirlenmiş veya Tanrıyla ilişki kurmuş masum bir; a) Yahudi için Kabala – Tevrat hahamı, b) Hıristiyan için aziz, c) Müslüman için imam d) Masonlar için büyük üstat e) Diğer Bâtını örgütler için ise gizli ilimlere sahip olan liderin bilebileceğini iddia eden cemaatçi yapılanmadır.

Harflerde ve sayılarda tabiatı ve olayları etkileme gücü olduğu, bunların gaybdan haber vermede belirleyici olduğu iddiası İslam dinini Hz. Peygamber tebliğ etmeden önce büyük ölçüde yaygındı. "Işık Tanrı" harfleri kullanarak hüküm sürüyordu; fakat harflerin anlamı insanoğluna kapalıydı.

Ancak "doğru imana erişenler", yani ruhbanlar bu ilme kendilerini vererek Adom Kadmon / Kamil Mümin mertebesine yükselebilirlerdi. Bu inanaşa göre "On iki manevi varlık" mevcuttur. "Her kimde on iki manevi varlık birleşirse, o henüz bu aşağı âlemde – yeryüzünde – iken tanrıdan sayılır ve ondan dünya yükü alınır." Yani, onlar için bu dünyada ne yapar, ederlerse günah söz konusu olmaz. O insan Tanrı'ya benzer. Bunun için de

“harflerin sırrını çözüp evrenin hikmetini çözerek Tanrı’ya ulaşan kişi olmak” gerekir. Bâtıniler, son derece gizli şekilde teşkilatlanarak merkezi yönetimlere karşı isyan faaliyetlerini örgütlemeleriyle tarihe geçmişlerdir. Bu grup ve cemaatlerin, öncelikli maksatları DİN değil SİYASET’tir.

Bu inancın en yaygın bilineni Yahudi mistizmi, tasavvufu Kabala’dır. İslam kültüründe ise, gelecekte vuku bulacak olayları sayılara ve harflere mana vererek öğrettiğine inanılan sözde ilmin adı “cifr”dir. Geçmişle ilgili olanına da “ebced” denir. İslam’da Bâtınilığın ortaya çıkışını hazırlayan fikri hareketlerin kaynağını aslen Yemenli olan Yahudi dönmesi Abdullah bin Sebe’nin ortaya attığı görüşler oluşturur. Hz. Ali’ye dayandırılan “Bâtını ilimler” adeta bu mübarek İslam halifesini “Nostradamus”a dönüştürme gayretkeşliğine dönüşmüştür. İslam kültüründe Bâtınilığın en tanınmış ismi Endülüslü Muhyiddin İbn Arabî’dir. (1165-1239)

Dini ya da din dışı Bâtını gizli teşkilatların özel semboller ve yöntemler kullanarak Yeni Dünya Düzeni tasarrımına yönelik projeler yaptıkları biliniyor. “Sembol ve Sır” bu türden teşkilatlarından temelini oluşturur. Şimdiye kadarki bazı önemli gelişmeler “kehanetler”e uygun.

Küresel finans oligarşisinin liderliğindeki küresel entrikanın hedefi, Ezoterik/Bâtını gizli örgütlerin “sembol-ikrar-sır” üzerinden geliştirdikleri projelerle Yeni Dünya Düzeni yada Tanrı İmparatorluğu’dur. Nitelenme biçimlerine göre değişse de, gizli ve sırdaş teşkilatlar, görünmez, belirsiz ve kabul edilenler dışındakilere bildirilme-

yen her yapı bu tanıma uyan örgütlerdir. Ezoterik/Batını nitelemeyi tanımlayan temel özellik "SİR"dır. "Sır"ra vakıf olma yolculuğu"nda kişi "seçilmiş" olmanın teslimiyeti ile daha yetkin bir tinsel haleti ruhuye içine girmekte, daha üstün bir evrene ulaştığına inanmaktadır.

İlahi-Pagan karışımı, "heterodoks" ya da "Dünyevi tür" dindarlık diye tanımlayabileceğimiz mistik vaazların karmaşık diline, dini ifadelerin rakamsal anlamlarına dayanan kehanetlere, biat edilen "şeyhin" kurtarıcılığına, "varlığın birliği"ne, farklı dinlere ait kültürlerle ait olduğu halde "ikinci kişilik" diyebileceğimiz yeni bir kimliğe bürünmenin ifadesi olan DUAL KİMLİK gereği aşırı bağlılık gösterilerine, küresel anlamda özel maksatlara bağlı olarak sürdürülen DİN-FELSEFE-SİYASET faaliyetlere dahil olan kişilerin "SİR"nın etkinlik alanına göre gerçekleştirdikleri faaliyetlerin hepsini entrika çemberi ifadesi içinde toplayabiliriz.

Bu tip örgütlerde "SİR"ra ulaşmak bilgi ile olur. Sırrın araçları bilinse de, gerçek sırı ulaşmak özel yetenek ve anlayış gerektirir. "Sır" kabul edilen gerçek bilgi, halkın, ne kadar eğitilmiş olursa olsun "cemaat"e dâhil olmayan birinin zihni seviyesini aşan özel bilgidir. Halkla ve gruba dahil olmayanlarla paylaşılması gereksizdir. Bu "SİR" bilgi yoluyla, dünya değişim geçirecek veya yok OLACAKTIR. Dini veya pagan Ezoterik/Batını örgütlerin temel özelliği "SİR" ve askeri hiyerarşiden daha kesin sınırlarla çizilmiş "BİLGELİK" derecesidir. Ezoterik/Batını bilgelik-fenafillah yolu; kişide, varlığın bir alt kademesinden bir üst kademesine geçişi ruhsal olarak gerçekleştirilmeye yönelik süreçtir. Yapılan törenlerde, bir takım

ritüeller ve bedeni edimler aracılığıyla, kişiye yeni bir hayat için doğmak üzere öldüğü duygusu aşılır. Bu sürece "İkinci doğuş" ismi verilir.³⁸¹

"Varlığın birliği" bir nevi Tanrılaşmadır. Kabala'nın "Adam Kadmon"u ile İslam Kültürüne "Vahdet-i Vücut" şekline dönüşerek girmiştir. İş bu seviyeye geldiğinde... Kutsal kitapların sustuğu, peygamberlerin bilmediği, akılla rasyonel bilgi süreçlerinin ulaşamadığı hususlarla ilgili olarak tarih düşmeler, gizli ve sırdaş teşkilat mahfil-lerinde mayalanan bilgileri "kalp gözü" ile keşfedilen sır olarak "müritlere" göstermeler, insanların günlük hayat-ları ve gelecekleri ile ilgili öngörü de bulunmalar... Bun-ların hepsi bütün mistik dini gruplarda ve din-dışı New Age (Yeni Çağ) ve benzeri tarikatlarda, Ezoterik/Batını siyasi faaliyetlerdeki ortak kalıplardır. Bu tür yapılanma-ların hepsi "özel istihbarat ağlarına" sahiptirler. Bu saye-de maksatlarına yönelik manipülasyonlara başvururlar. Maksat doğrudan toplumu ve devleti yeniden düzenle-mektir.

Ezoterik/Batını tasarım örgütleri hiç tereddüt etmeden dini mitler ve sembolleri kullansalar da, kendileri için, bunların anlamı o dine inanan toplumların anladıkların-dan farklı olarak özel bir mana ifade eder. Yani kutsal sembolleri kullanmak hegemonya kurmanın araçları ha-line indirgenir.

³⁸¹ Robert Fuller, *Spiritual, But not Religious Understanding Unchurched America*, Oxford University Press, 2001, s.118-119.

Nitekim 1929 yılından bu tarafa, özellikle soğuk savaş döneminde ve hassaten 1990'lardan itibaren bir kısım dini cemaatlerle, din dışı gizli cemiyetlerin aynı "dindarlık formu" kalıplarını kullandıkları ve ittifak yaptıkları artık iyice biliniyor. Bunun en iyi örnekleri, Vatikan-Mason locaları işbirliği ile Evanjelist-Bazı İslami Cemaatler ile bir takım Kabalist "Yeni Çağ" tarikatlarının işbirliğidir.³⁸²

Bu anlamda, Türkiye de Kabalist bazı dini cemaat ve grupların en çok istismar ettiği mübarek Zat Mevlana hazretleri ve Mevleviliktir. ABD, Kanada ve Türkiye de bazı cemaatler Yahudi tasavvufu Kabala'yı "Mevlevilik" ve "Türk-İslam Mevlana tasavvufu" olarak özellikle iyi eğitilmiş ve zengin aile mensubu gençlerin beyinlerine kızılı-erkekli özel toplantılarla zerk ediyorlar. Bir başka kullanılan isim ise Muhyiddin İbn Arabî'dir. Ayrıca bazı tarikat ve dini cemaatler...

Ezoterik/Batını örgütlerin geleneği gizliliklidir. Zira gizlilik mensuplarına daima ayrıcalıklı olduğu duygusunu vermek için şarttır. Bu sayede güç, dar bir kadronun elinde tutulur ve siyasi-ekonomik hedeflere ulaşmada hiçbir ahlaki-hukuki sınırlama endişesi taşınmaz.

Ezoterik/Batını teşkilatlar dini mitler ve sembolleri hedeflerine uygun olacak şekilde yeniden formatlayarak insanlığın değişimi için özel siyasi stratejiye dönüştürürler.

Bu bağlamda Hz. İsa'nın ikinci ve üçüncü kez yeryüzüne geleceği, Mesih/Mehdi'nin geleceği, "Ahir zaman kehanetleri", "Armagedon" Savaşı gibi temelde Yahudi-

³⁸² Ramazan Kağan, "Türkler ve Mesihusa", Truva Yayınları, İstanbul 2007.

Hristiyan dini muhtevalı kehanet söylemleri dini ve din dışı Ezoterik/Batini örgütler, gruplar ve cemaatler tarafından kullanılan ortak platform niteliğindedir. "Sır"ra ulaşma manipülasyonu ile dini değer ve semboller "indirilen din", "indirilen kitap" dışına taşınmakta, ara değişkenlerle içinde bulunulan duruma uydurularak Yeni Dünya Düzeni hedefi doğrultusunda kullanılmaktadır.

Adam Weishaupt tarafından 1776'da Almanya-Bavyera'da kurulan İlluminati bu tür örgütlerin en çok duyulanı ama hakkında en az şeyler bilinenidir. 1830'da Weishaupt ölünce yerine İtalyan Giuseppe Mazzini geçti. İskoç Riti Masonluğunun 32 yıl süreyle Kuzey Amerika Büyük Üstatlığını yapan İsveç asıllı, Boston doğumlu General Abert Pike ile Mazzini işbirliği yapıyorlar. Mazzini siyasi faaliyetlere yoğunlaşırken Pike teosofi alanına yoğunlaşıyor. Daha önce Mazzini ve Pike'ın mektuplarına değinmiştik.

Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarının ortaya çıkış sebebi adeta Pike'ın kehanetlerine uygundur. Üçüncü dünya savaşı için öngördüğü kehanet ise pupa yelken yol alıyor. Arap-İsrail çatışması "Medeniyetler Çatışması" tezine uygun olarak Yahudi-Hristiyan, Müslüman çatışmasına doğru itiliyor. Yetmediği yerde İslam peygamberi Hz. Muhammed iğrenç karikatürlerle Danimarka gazetelelerinde resmediliyor. Evanjelist Hristiyan Siyonistler ile Siyonist Yahudilerin "Mesih", Armagedon, "Tanrı İmparatorluğu" tasarımları tamamen Yeni Dünya Düzeni'ne yönelik ve; açlık, sefalet, krizler, kaoslar, cinsel sapkın-

lıklarla “günahta arınma” ve kitle imha silahlarının kullanıldığı savaşlar öngörüyor.

Ezoterik kehanetlerde tarih geriye doğru okunarak ileriye doğru çıkarımlar yapılır ve bu çıkarımlar siyasi projelerde manivela/kaldıraç olarak kullanılır. 26 Ocak 2004 tarihli Novel Observatuer Dergisi, ABD’de İlluminati’nin yönlendirdiği Evanjelist Hristiyan “Born Again Christians” kilise teşkilatının Yeni Dünya Düzeni’ni telkin ettiğini yazdı. Dergi aynı sayısında Bush’un Evanjelist Hristiyanların dünyayı fethedecek bir mezhep olduğuna dair sözlerine de yer verdi.³⁸³ Bush hem Evanjelist hem de Yale Üniversitesi merkezli Ezoterik “Skull and Bones” (Kurukafa ve Kemikler) adlı örgütün üyesi.³⁸⁴

Zannetmeyelim ki Evanjelist ve Ezoterik bir gizli örgütte üye olan sadece Başkan Bush. Yeni seçilen Başkan Obama’da bir başka Ezoterik “Sarmaşık Ligi”nin üyesi. Bu örgüt Amerika’nın doğusundaki seçkin yedi üniversite mensubuna ağıttır. Harvard ve UPENN gibi.

Yeni Dünya Düzeni kurma iddiasındaki küresel finans klanı üç semavi dini; Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam’ı Pagan-Kabalist Ezoterizm ile formatlayarak SENKRETİK TEK DÜNYA DİNİ HALİNE dönüştürmeye çalışıyor. Bu yönde pek çok dini cemaat ve tarikatı para ve “yeni din” yorumlarıyla formatlarken, finansal-ekonomik krizlerle devasa kitleleri de “sadaka ekonomisi” ile terbiye ediyor.

³⁸³ Novel Observatuer, 26 Ocak 2004.

³⁸⁴ Time dergisi, 7 Ağustos 2000.

2007 Ekonomi Nobel ödülünün sahibi olan Prof. Paul Krugman'ın da dediği gibi, 2000 yılından beri göstere göstere gelen ABD'deki finansal kriz, bilerek ve planlı bir şekilde kendi haline bırakıldı sonrada Eylül 2008'de tetiği çekildi.

Bir başka Nobel ödüllü ünlü iktisatçı Prof. Robert Mundell Ülker grubu ve Bahçeşehir Üniversitesinin ortak teşebbüsü ile İstanbul'a Konferans vermek için geliyor. Prof. Mundell "TEK DÜNYA PARA BİRİMİ"nin ateşli savunucularından biri.³⁸⁵

Yeni Dünya Düzeni'ni savunan küresel finans oligarşisi de tek dünya para birimini savunuyor.

Terör... İngiltere'nin 30 yıldır "uğraştığı" IRA'nın iki numaralı liderinin kendi gizli servisi MI5'in adamı olduğu mahkeme kararlarıyla tescillendi. İtalya'da Kızıl Tuğaylar'ın devletle ve P2 mason locasıyla ilişkisi 1989'da Gladyo'nun çökertilmesi sürecinde ortaya çıktı. ABD'yi ve Yahudileri hedef alan Filistinli Nidal grubunun Lideri Ebu Nidal'ın CIA ajanı olduğunu tecrübeli Ortadoğu muhabiri Robert Fisk 2008 içinde ortaya çıkardı.

Cumhuriyet Türkiye'si'nin önde gelen fikir insanlarından ve Roman yazarı Alev Alatlı "Schöredinger'in Kedisi" adlı romanının ilk cildi "Kabus"ta 1950'li yıllardan itibaren 1990'lı yıllar Türkiye'sine 2035 yılından etraflıca bir bakış atar. Kurgu bilim hassasiyetiyle, o yıla ait formasyonlarda geliştiriliyor.

³⁸⁵ Hürriyet 16 Kasım 2008.

Seksen beş yıllık değişimleri Schrödinger'in, Kedisi'nde gördüğümüz Türkiye, "olmak ya da ölmek" konumunda. Yani aslında kedi, Türkiye.

"2020'li yıllar... Postnişinde YÜCE PİR'in oturduğu Yeni Dünya Düzeni tarikatı iktidarını hızla güçlendirmektedir. Tarikatı oluşturan vasil, salık, mürid ve talipler "Son Hakikat" dedikleri dünya görüşlerini gezegenin bütününe tebliğ etmekle yükümlüdürler.

Dünya halkları ya "Tekleşmiş Varoluş"ta eriycekler ya da genleri yok edilmek suretiyle mutlak bir biyolojik ölümle karşı karşıya bırakılan sömürülmezlerin ve lanetlilerin kaderini paylaşacaklardır. Postmodern faşizm, "Tek bir dünya, tek bir devlet, tek bir bayrak!" sloganıyla özetlenen çağdaş değerlerini evrensel medyanın tüm imkânlarını kullanarak dayatır. YÜCE PİR'in KUTSAL KOALİSYONU ile baş edebilecek tek bir güç vardır: Schrödinger'in Kedisi. Yani TÜRKİYE.³⁸⁶

Soru şudur ve sonuçları acıdır.

10 Kasım 1938'den beri Türk milletine dini, siyasi, ekonomik, kültürel olarak neler oldu ve 22 Temmuz 2007 seçim sonuçlarında ortaya çıkan tablo ne / nelerin sonucudur? ABD'nin Kaliforniya – Leandro'daki Kaliforniya Teknik Araştırmalar Laboratuvarı Müdürü Dr. Elizabeth Rauscher 1970'lerde şöyle demişti: "Bana para ve üç ay verin, bu şehirdeki insanların davranışlarını kendileri farkında olmadan yüzde 80 oranında etkileyebilirim."

³⁸⁶ Alev Alatl, "Schöredinger'in Kedisi-Kâbus", Everest Yayınları, 16. Baskı, İstanbul Mayıs 2005.

11Eylül 2001, İkiz Kulelere saldırılar ve sonrasında olanlar küresel boyutta GÜVENLİK KORKUSU inşa etmeye yönelik iken, 14 Eylül 2008’de patlatılan finansal kriz ise küresel boyutta AÇLIK KORKUSU inşa etmeye yönelik Yeni Dünya Düzeni projeleridir.

Güvenlik ve açlık korkusu toplumları çok kolay cinnete sürükler.

Yeni Dünya Düzeni söylemleri tam bir riyakârlık içeriyor. Kelaynakların peşine düşülüyor, Aborjinler ve Kıızılderililer gidiyor. Hayvanları koruma dernekleri var ama kaybolan, yok edilen insan ırkları için böyle bir teşebbüs yok.

Türkiye Cumhuriyeti’nin bekası için sivil – asker bunlara karşı hangi tedbirleri alacak?

Geç kalınıyor mu? “Dünyayı bilmeyen dünyanın maskarası oluyor.”

Alev Alathı yeni Dünya Düzeni TARİKATI’nın yapılanmasını şu şekilde açıklıyor. “Görünmeyen bir tarikat koalisyonu” ve görünenler: “Başta bir ‘yüce pir’ yani ABD. Onun etrafında VASILLAR yani G-7; onların altında SÂLİKLER, yani G-20 (Türkiye bu grupta, sâlikler arasında, RKK); onların altında MÜRİDLER, onların altında TALİPLER. Bunlar Yeni Dünya Düzeni’ne dâhil olabilmek için çırpınan Miletler. Bunların dışında kalanlar da var: sömürülmezler. Sömürülmezler, ne petrol, ne maden ne de deniz manzarası, gerçekten sömürülecek hiçbir şeyleri olmayan milletler. Bir de sömürülmezlerin kapılarında dilenen lânetliler. Yeni Dünya Düzeni’nin öncelikle bu son

iki gruptan kurtulmak, gezegenimizin kısıtlı imkânlarını bunlarla paylaşmak istemeyeceği açıktı.”³⁸⁷

11 Eylül 2001’in arkasında da, Eylül 2008 finans kaosunun arkasında da “uluslar-ötesi derin dünya devleti” var. Yeni Dünya Düzeni “Darvinci evrim” dir. Ve bilimsel değil siyasi bir tavidir: Sadece güçlü olanın yaşaması. Ezoterik Yeni Dünya Düzeni tarikatının yüzlerce farklı isim ve dalda çalışan vakıfları, kurumları ve STÖ (Sivil Toplum Örgütü) leri var. Illuminati’den Bilderberg’e kadar.

DİN-SİYASET FELSEFESİ-EKONOMİ/FİNANS temelindeki Yeni Dünya Düzeni tarikatı. PARA ve ZİHİN KONTROL yöntemlerine tamamen hâkim durumda. Bu tarikata muhalif olanlar çoğunlukta ancak kendilerine tirajı oldukça düşük gazete ve dergiler, kısıtlı imkânlarla yayın yapan radyo ve televizyon kanalları ile en rahat internette yer bulabiliyorlar.

Alev Alatlı Yeni Dünya Düzeni din ilişkisini şu sözlerle açıklıyor: “Yeni Dünya Düzeni”nin din için somut çözümleri var! Roma kulübü 1968’den beri Hristiyanlık-Budizm karması yeni bir din üzerinde çalışıyor. Çok üreten ve çok yorulan Batılıların yine aynı yıllarda ortaya çıkan Budizm’le arınma merakı bir tesadüf değildi.

Kilise, meselelerine cevap veremez oldu insanların. Onlar da Budizm’den yeni-putperestliğe kadar, türlü arayışlara girdiler. Kozmik arayışı devam ediyor.”³⁸⁸ Bir

³⁸⁷ Alev Alatlı, Aksiyon 13-19 Ekim 2001.

³⁸⁸ Alev Alatlı, Aksiyon 13-19 Ekim 2001.

hayli erozyona uğrayan Türkçemizde bilmeyen okuyucularımız için yukarıda zikredilen üç kelimenin anlamı şöyle; "Vasıl: hakka eren, Salık: bir tarikata girmiş olan, Mürid: bir şeyhe bağlı olan".

V- SON SÖZ DOLARIN "ASİMETRİK" GÜCÜ-VE YENİDEN -YENİ DÜNYA DÜZENİ

Haftalık ünlü Amerikan dergisi Newsweek'in de yer alan bir makalenin başlığı: "Kulüp Büyüyor, Yeni "Yeni Dünya Düzeni"ni Yükselen Piyasalar Belirleyecek."³⁸⁹

David Rothkopf tarafından yazılan makalenin muhtevasında G-20, BRIC (Brezilya, Rusya, Hindistan ve Çin) ülkeleri ele alınıyor ve şu görüşe yer veriliyor: "21. Yüzyılın gerçeklerine dayanan yeni bir dünya düzeninin, İkinci Dünya Savaşı sonrasında doğan uluslar arası düzenin yerini almakta olduğunu gösteren çok sayıdaki işaretlerden sadece biri." Rothkopf, "Superclass: The Global Power Elite and the World They Are Making" (Süpersınıf: Küresel İktidar Eliti ve Yaratmakta Oldukları Dünya) adlı kitabın yazarı olup, Carnegie Milletlerarası Barış Vakfı'nda misafir uzman olarak görev yapıyor. Yani adam sıradan biri değil ve Yeni Dünya Düzeni oluşumuna ait muhtemel parametreleri veriyor.

"Yeni Dünya Düzeni" tabirini üreten /türeten eski ABD Milli Güvenlik Danışmanı Brent Scowcroft'un (Mormon mezhebinden) Washington'daki Aspen Enstitüsü'ndeki bir etkinlikte (Kasım 2008) bir soruya verdiği

³⁸⁹ Newsweek, 30 Kasım 2008.

cevaptan anlaşılan yeni dünya düzeni “yeni formüllerle” dolu dizgin devam edecek. Brent Scowcroft Evanjelist olmadığı için Irak’ın işgaline karşı çıkmıştı.

Yani “1001 Gece Masalları”nın daha komplike ve yeni versiyonları tedavüle sürülecek.

Yıllarca ABD Merkez Bankası başkanı (1987-2006) olarak görev yapan Alan Geenspan Eylül 2007’de Almanların Frankfurter Allgemeine Zeitung/gazetesine verdiği bir röportajda “İnsanlar kendi derecelendirme kuruluşlarının (KDK) ne yaptıklarını bildiklerini sandı, fakat durum öyle değilmiş” dedi

Pes vallahi 20 yıl Amerikan Federal Reserve’in başkan koltuğunda oturacaksınız, geçmişte derecelendirme kuruluşlarına methiyeler düzeceksiniz, hele hele onlar FED ve küresel finans oligarşisinin dediğinin dışında derecelendirme notu vermeyecek... Sonra FED başkanlık koltuğunu bırakır bırakmaz derecelendirme kuruluşlarını günah keçisi ilan edecek, sorumluluğu onların üstüne yıkacaksınız... En hafifi ile böyle bir davranış ahlaki zafiyet ve “gizli emeller” olduğuna dair bir ipucudur.

1997-98’de Güney Doğu Asya’dan dünyaya yayılan mali kriz, 2001’de enerji devi Enron’un “çöküşü”, 2002’de telekomünikasyon devi Worldcom’un batışı derken bağırarak bağırarak gelen 2007’de başlayıp Eylül 2008’de “patlayan” mortgage kökenli mali kriz ve Lehman Brother’in iflası ve diğerleri... 2000-2007 döneminde dünyaekonomisi ortalama % 3 büyümüş iken, FED merkezli dolar büyümesi, yani parasal büyüme % 15 olmuştu. Eylül 2008’den itibaren 2010’un sonuna kadar küresel sisteme FED merkezli

olarak ilave 20 trilyon dolar pompalandı ve bir trilyon dolar daha pompalanacağı basına yansdı.

Bütün bunlar olurken Standart and Poors, Moody's, Fitch gibi KDK'lar verdikleri pozitif raporla başta Amerikan halkı olmak üzere dünyayı ateşin içine attılar.

ABD ve Avrupa halkı mortgage temelli menkul kıymetleri piyasaya süren aracı kuruluşlarla KDK'ların bağlarının acilen soruşturulmasını istiyor. S and P ilginç bir iddiada bulunuyor:

"Eylül 2008'e girerken Lehman Brothers'ın 42 milyar dolarlık likidite fazlası vardı. 13-14 Eylül hafta sonuna girerken bile tahminlerimize göre yeterli fona sahipti." Ama Lehman 15 Eylül 2008 günü gümbür gümbür battı. Neden?

Neticede DOLAR denilen nesne de bir para ve her para gibi ama daha fazla "sanal" dır.

Dolar dünyada "okus pokus" numaralarının bir numaralı parasıdır. Cari açık, hem de devasa cari açık veren bir ülkenin parası "fundamental" yani "temelde" değerli olamaz. Ancak ABD doları bütün dünyada para birimlerinden farklı olarak "ASİMETRİK" bir güce sahiptir. Dolar bu gücünü "F16 olmadan McDonalds olmaz" sözünde ifadesini bulan, ABD'nin dünyanın en güçlü ordusuna sahip olmasına borçludur.

Türk basınında en doğru ekonomi-analiz yazılarını kalem alan iki- üç iktisatçıdan biri olan Ege Cansen "Gökten Dolar Yağacak" başlıklı makalesinde şöyle diyor:

“ABD, dünyanın en iyi üniversitelerine sahiptir. Nobel ödülllerinin çoğunu ABD’li bilim adamları alır. Tüm bu üstünlüklerine ve asimetrik avantajlarına rağmen, yaşanan son finansal kaynaklı iktisadi kriz ABD’den çıkmıştır. BU KRİZİ FARZIMUHAL ABD’DE CARİ AÇIĞINI SÜRDÜREBİLMEK İÇİN KENDİSİ ÇIKARMIŞ BİLE OL-SA, bu krizden ABD ekonomisi çok kötü etkilenecektir. Eğer bu kriz sonunda ABD Doları Pasifik paralarına ve Euro’ya karşı değer kaybetse ve ekonomisi orada dengeye gelecek olsaydı, ben buna muhteşem bir manevra diye bakabilirdim. Görünen o ki, doların değer kaybı ertelenmiştir.”³⁹⁰ Neden?

Alman Başbakanı Bayan Merkel, 27 Kasım 2008 günü verdiği demeçte, bizim de katıldığımız şu endişesini dile getirdi: “ABD ucuz para politikası yürüterek yeni bir krizin tohumunu ekiyor.”

“Neden”lerin cevaplarını ileriki satırlarda bulacaksınız. ABD Merkez Bankası krizin başından beri, Kasım 2008 sonuna kadar 5 trilyon dolar sanal dolar yaratmıştır/ karşılıksız dolar basıp piyasaya sürmüştür. ABD ekonomisi büyümeye geçince cari açık tekrar artacaktır. Bunun manası dünya para piyasalarına senede BİR TRİLYON Amerikan Doları’nın yağmaya devam edeceğidir. ABD’nin “kriz patladığında” kümülatif cari açığı YEDİ TRİLYON doları aşmış durumdaydı. Bu kadar açığın kapatılması için dışarıdan borçlanılan yaklaşık 10 trilyon doların bir kısmı ABD hazine bonosu olarak orada burada park etmiş duruyor. Kalan tutar ise sağda solda serseri

³⁹⁰ Hürriyet, 22 Kasım 2008.

mayın gibi dolaşıp duruyor. Krizle birlikte bu türden dolar daha da çoğalacak, dünya "sanal doları" reel bedel ödeyerek alacak.

Bu "hokus pokus"dan FED'i kontrol eden küresel finans oligarşisi Yeni Dünya Düzeni için yeni çıkarımlarda bulunacak.

İşte Obama, bütün bu "hokus pokus"ları gözünü kırpmadan oynayan "Elit"lerin adamı olarak başkan seçildi. Obama'nın derisinin rengi ABD içinde olağanüstü öne çıkarılırken, Müslüman ülkelerde "göbek adı Hüseyin, babası Müslüman" ayrıntısı itinayla vurgulanıyor. Obama'nın sömürgeciliğin izini taşıyan ülkeler ve topluluklarda yarattığı his de "bizden biri" şeklinde özetlenebilir.³⁹¹

Meşhur Amerikalı dilbilimci Noam Chomsky BBC'ye verdiği mülakatta, "Obama döneminde ABD dış politikasında hiçbir şey değişmeyecek" demeye getiriyor. Obama'ya en sert tenkitler Amerikan siyasetinin en sol köşesinden geliyor. İlginçtir, bu köşeden gelen tenkitler genellikle doğru çıkar.

Amerika'nın alternatif siyasi yorum gazetesi Counterpunch'un editörü Alexander Cockburn'e göre, "İlk 100 Güne Doğru İlerlerken" başlıklı yazısında, "1930'larda Amerikan ekonomisini kurtaran, Roosevelt'in New Deal (yeni bir dünya için yeni bir görüş) değil, İkinci Dünya Savaşı idi. Tabii Obama'nın politikası da, dünyayı en az

³⁹¹ The Economist, 8 Kasım 2008.

George W. Bush'un politikaları kadar felakete sürükleyecek" diyor. ABD'de başlayan kredi krizinin ardından işsizlik oranı 1929 Büyük Bunalımı'ndan sonra rekor kırdı. Vergi gelirleri düşerken bütçe açığı ise büyüdü.

Bob Chapman, Amerikan Ordusu Karşı İstihbarat Birimi'nde uzun yıllar görev yapmış birisi. Bu süre içinde aynı zamanda altın ile gümüş borsalarında dünyanın en büyük aracı şirketlerinden birine de sahip olan finans yazarı. Chapman "Amerikan Finansal Sistemi Çöküşün Eşiğinde" başlığını taşıyan makalesinde şu hususları gözler önüne seriyor: "Aralık 2009'da yaklaşık 39 milyon Amerikalı, fakirlere dağıtılan yiyecek karnesinden aldı. ABD Tarım Bakanlığı'ndan yapılan açıklamaya göre, yiyecek yardımı alanların sayısı bir önceki yıla göre % 23 arttı. Hazine verileri, Şubat 2010'da 221 milyar dolarlık bütçe açığı verilerini gösteriyor. Bu açık, tarihin en yüksek rakamı iken Ekim ayında başlayan mali yılın bütçe açığı 652 milyar dolar seviyesine çıktı. Ayrıca bir milletin 3.3 trilyon dolar değerinde hazine bonosunun başta Çin ve Japonya olmak üzere yabancıların elinde olması sağlıklı bir durum değildir."

ABD Tarım Bakanı Tom Vilsack 2010 mali yılında 308 milyon nüfuslu ülkede 40.5 milyon insanın her ay yiyecek yardımı alacağını açıkladı. 2011 mali yılında ise bu sayının 43.3 milyon olacağı tahmin ediliyor.

Cumhuriyetçi Parti'den Temsilciler Meclisi üyesi olan Ron Paul 2009 yılı içinde verdiği bir kanun teklifinde, 1913'ten bu tarafa para politikalarını belirleyen FED'in denetlemesi gerektiğinin önemine işaret ediyor. Paul ka-

nun tasarısının kabul edilmesi halinde, Amerikan halkının piyasalarda neler olup bittiğini öğrenebileceğini; dünya piyasalarına 7 gün 24 saat müdahale eden FED ve Hazine'nin hangi hususlarda operasyonlar yaptıklarını, gizlice borçlandırılan ülkelerin, Watergate'e aktarılan kaynakların, Başkan'ın Çalışma Grubu'nun müdahalelerinin, Saddam Hüseyin'in önce desteklenmesi, daha sonra idam edilmesinin ardında yatan gerçeklerin ortaya çıkacağını savunuyor. Buna mukabil Hazine ve FED yetkilileri bu tasarıya var güçleriyle karşı çıkıyorlar.

Netice olarak bir kez daha, Lübnan eski Maliye Bakanı (1998-2000), Dünya Bankası ve Avrupa Birliği danışmanı Arap aslı Fransız ekonomist Georges Corm'un ifadesi ile; "ekonomi 30 yıldan beri süregelen iktisadi küreselleşmenin ve neoliberallerin dogmatik yaklaşımının meydana getirdiği tartışmaların güçlü ideolojik, ontolojik ve hatta tasavvufi içeriğiyle tuzağa düşüyor."³⁹²

2005-2006 yıllarında Citigroup üç gizli rapor yazdı. Rapor her nasılsa dışarı sızdırıldı. Rapora göre ABD artık demokrasi ülkesi değil. Çünkü en alttaki % 95'lik kesimin toplam servetinden daha fazlasına sahip en üstteki % 1'lik kesimin istediği doğrultusunda yönetiliyor ve bu sistemin adı "plütonomi". Bu durumu "köylüler", yani halk fark ederse isyan edebilirdi. Rapora göre fakirlerin oyu ile zenginlerin bir kişi bir oy sistemi çok yanlış bir

³⁹² Georges Corm, "Kalkınmada Başarısızlığın Kökenleri-Yeni Küresel Ekonomik Düzensizlik", Phoenix Yayınevi, Ankara Şubat 2010, arka kapaktan.

durumdu.³⁹³ Michael Moore'un "Kapitalizm: Bir Aşk Hikâyesi" belgesel filminde The Wall Street Journal yazarı ve yayın kurulu üyesi Stephan Moore şöyle diyor: "Kapitalizm demokrasiden daha önemli. Demokrasi iki kurt ve bir koyunun akşam yemeğinde ne yiyeceğine karar vermesidir. Demokrasi her zaman iyi ekonomi ve iyi siyasi düzen doğurmaz." Belgesele göre FBI 2004 yılından itibaren finansal felaketin gelmekte olduğunu ikaz eden raporlar düzenledi. Ancak siyasi otorite tarafından örtbas edilerek konu FBI sahasından çıkarıldı. FBI raporlarına göre kredi bataklarının % 80'ine kredi verenler, yani bankalar sebep oluyordu. Öyle bir an geldi ki Wall Street'in her zaman yaptığı korku devreye sokuldu. Başkan Bush felaketi "haber verdi". Bu arada hâkim medya Amerikan halkını korkutan salvolarla çoktan başlamıştı. Amerikan halkının senatör ve milletvekillerine yoğun baskısı sonucu ilk turda milyar dolarlık kurtarma paketi geçmedi. Ancak daha sonra milletvekilleri ve senatörler sıkıyönetim ilan edilerek FEMA'nın yönetimi ele alacağı tehdidi ile korkutuldu ve bankalara 700 milyar dolar "nereye harcayacaksınız?" denmeden altın tepside verildi. Aslında ABD'de 15 Eylül 2008'de olan, tam anlamıyla mali bir darbeden başka bir şey değildi.³⁹⁴ Nitekim CIA'nın eski Ankara istasyon şefi Graham E. Fuller, ekonomik ve sosyal meselelerin sadece demokrasi ile çözülemeyeceğini uzun uzun anlatıyor.³⁹⁵ Fuller, Ian O. Lesser ile birlikte

³⁹³ Michael Moore, "Capitalism: A Love Story",-DVD film veya www.capitalismalovestory.com.

³⁹⁴ Michael Moore, adı geçen DVD belgesel.

³⁹⁵ Graham E. Fuller, "Demokrasi Tuzağı", Türkçesi: Meral Gaspıralı, Altın Kitaplar, İstanbul Nisan 1996.

RAND düşünce kuruluşu adına 2000 yılında yaptıkları çalışmada Türkiye'yi "Ortadoğu kalkınması açısından" bir model ülke olarak tanımlarken³⁹⁶ 2007 yılında bu kez Türkiye'ye "ılımlı İslam" modeli bir dini-siyasi yapılanma ile ulus devleti tasfiye etmeyi salık veriyor.³⁹⁷ Çalışmalarından anlaşılacağı üzere Fuller'in, ilgi ve uzmanlık alanı Türk ve İslam dünyası. Fuller'in "İslamcılık" için biçtiği rolde şöyle: "İslamcılık liberalizm ve demokratikleşme gibi fikirlere öncülük etmek suretiyle İslam dünyasında siyasal değişim ve reformlar yönünde hayati bir hızlandırıcı etki yapabilir."³⁹⁸

Şunu kesinlikle göz ardı etmememiz gerekiyor. ABD' de bir tane Amerika yoktur. Ancak sistem YÜZDE BİR'in kontrolü altına girmiş durumda.

Geri kalan YÜZDE 99'un büyük ekseriyeti şu dört sebepten şimdilik "sürü"dür:

1-Etnik kökeninden dolayı ve hala "Amerikan rüyası"ndan uyanamadığından,

2-Medya ve uzaktan zihin kontrol yöntemleriyle beyni yıkandığından dolayı,

³⁹⁶ Graham E. Fuller-Ian O. Lesser, "Balkanlardan Batı Çin'e Türkiye'nin Yeni Jeopolitik Konumu", Türkçesi: Yaşar Bülbül, Alfa Yayınları, İstanbul Temmuz 2000.

³⁹⁷ Graham E. Fuller, "Yükselen Bölgesel Aktör-Yeni Türkiye Cumhuriyeti", Türkçesi: Mustafa Acar, Timaş Yayınları, İstanbul Mart 2008.

³⁹⁸ Graham E. Fuller, "Siyasal İslam'ın Geleceği", Türkçesi: Mustafa Acar, Timaş Yayınları, İstanbul Nisan 2004.

3-Para ve bir menfaat karşılığı satın alınmış olduğundan,

4-Bilgisiz ve ilgisizliklerinden dolayı.

Lionel Rothschild, 1844 yılında müstakbel İngiltere Başbakanı, Yahudi asıllı Benjamin Disraeli'ye (Coningsby) şunları söylemişti: "Görüyorsun sevgili dostum Coningsby, dünya, olayların perde arkasını bilmeyen insanların sandığı kişilerden çok daha farklı kişiler tarafından yönetilmektedir." İngiliz The Economist dergisi neoliberalizmin başlangıcını oluşturan Washington Konsensüsü üzerine şöyle bir değerlendirmede bulunmuştu: "Anti-globalists see the Washington Consensus as a Conspiracy to enrich bankers. They are not entirely wrong"/ Küreselleşme karşıtları Washington Konsensüsü'nü bankacıları zenginleştirici bir düzenleme olarak değerlendirdiler. Tamamıyla yanlış düşündükleri söylemez."³⁹⁹ Yeni Dünya Düzeni'nin lokomotif durumundaki ekonomik modelin adı neoliberalizmdir. Pierre Bourdieu şu sözleriyle bu durumu değerlendiriyor: "Neoliberalizm bir fetih silahıdır. Ortaya koyduğu ekonomik kadercilik öylesine güçlüdür ki, karşısındaki bütün direnişler manasız gibi görünür. Neoliberalizm tam olarak AIDS'le aynı şeydir. O da pençesine düşürdüğü kurbanlarının bağışıklık sistemlerini yok eder."⁴⁰⁰ Harvard Üniversitesi hocalarından Paul Krugman da bu du-

³⁹⁹ The Economist, "A Plaque of Finance", 29 Ekim 2001, s. 27.

⁴⁰⁰ Pierre Bourdieu, "Politik İst Entpolitisiert", Der Spiegel, 2001/29.

rumu şöyle değerlendiriyor: “Bu işlerin hepsi yasal ama kirli...”⁴⁰¹

Finans sermayesinin seçkinleri, tarih boyunca hiçbir imparatorun, hiçbir Papa’nın sahip olmadığı ferdi servetler biriktirmişlerdir. Kurmak istedikleri “stateless global governance” ise Mesihî Tanrı İmparatorluğu’na giden yoldur. Neoliberalizmin dünya ölçeğinde küreselleşmiş bir pazarla, onun etrafında oluşmuş sayısı belirsiz aidiyet/kimlik hareketleri arasında büyük bir kara delik vardır diyor Alain Touraine. Devletler, toplumun milli ve dini değerleri, kabul görmüş yaygın ahlak kuralları, kendine özgü farklı toplumsal yapılar arası ilişkiler, hâsılı her toplum bu kara deliğe düşme ve yok olma riski altındadır tespitinde bulunuyor Touraine. Ancak yaklaşık 30 yıllık bir finansal küreselleşme uygulamalarından sonra ortaya çıkan durum, küreselleşmiş sermaye akılcılığı/ rasyonalizmi ile dünyanın tektipleştirilmesinin yerli-milli kültürlerle kıyasıya çatıştığı görüldü. Yerli-milli kolektif hafıza, dini ve milli bayramlar, dil, din, inanç ve milletlerin nesilden nesile aktarımıyla, finans seçkinlerinin saldırılarına ve elitlerin belirleyici/tayin edici özelliklerine, “şeyleştirme” politikalarına kıyasıya bir direnç başlamıştır. Küresel finans elitlerinin hegemonyasına karşı alternatif milli kimliklerin inatla ayak direteceği anlaşıyor. İnsanlık bütünüyle başkası olması yönündeki küresel elitlerin dayatmasına karşı; kendisi olma isteği yönündeki artan coşkusuyla giderek yaklaşmakta olan top yekun mücadele umudunu beslemektedir. “Şeyleştirme” Latince “reifi-

⁴⁰¹ Paul Krugman, *Cach Dergisi*, Zürich, 8 Şubat 2002.

cation" kelimesinin anlamı, bilincin bilinç olma özelliğini kaybedip sıradan bir şey haline gelmesi halini anlatır. Bilincin bu hale gelmesi yabancılaşmanın en üst durumudur... Ancak "tarihte sürpriz çöktür."

Durumu Türk milleti açısından değerlendirdiğimizde, genel olarak ışığın kaynağı, üreticisi olmak yerine yansıtıcısı ve/veya tüketicisi olmayı peşinen kabullenmiş AY-DİNLARA sahip toplumlardan biri durumundayız. Bu süreç 16.yüzyıldan başlayarak, 1683 İkinci Viyana Kuşatması/bozgunu, 1838 Baltalimanı Serbest Ticaret Antlaşması, 1839 Tanzimat Fermanı, 1854 dış borç sürecinin başlaması, 1856 Islahat Fermanı, 1876 Birinci Meşrutiyet, 1908 İkinci meşrutiyet, Cumhuriyet Türkiye'si-19 Mayıs 1919-10 Kasım 1938 Atatürk dönemi hariç- 1946 devalüasyonu ve ekonomik dönüşümü, 1960 darbesi, 12 Mart 1971 muhtırası, 24 Ocak 1980 kararları, 12 Eylül 1980 askeri darbesi, 28 Şubat 1997 post-modern askeri darbesi ve sonrasındaki gelişmeler ve dönüştürmeler ile iyice pekişen; gelen ışığı ve kaynağını sorgulamamayı yeğleyen, kendi hesabına geçiren aydın, siyasi elit ve iktisadi elit aslında kendilerinden ziyade içinde yaşadıkları Türk toplumuna kötülük yapmışlardır. Zira dâhilde ışığın kaynağı olarak görünenlerin gözlerine perde indiği, dünyada olup bitenleri açık seçik bir şekilde algılama yeteneğini kaybettikleri zaman ara yansıtıcı ve tüketici konumunda bulunan büyük kitlelerin de bu süreçten kurtulmaları ya mümkün değildir ya da çok meşakkatli bir zaman sürecini almaktadır. Özgün, yerli/milli olmak uzun soluklu bir iştir. Özellikle fen bilimlerindeki gelişmelere karşın, İkinci Dünya Harbi'nden günümüze sosyal bilim-

ler /insan bilimleri alanında yeterli gelişme sağlanamamıştır. Üstelik sosyal bilimler /insan bilimleri alanında ışığı dünyaya yaymış olan toplumlarda giderek yorulmakta ve büyük yanılgılara düşmektedir. Çünkü yeryüzündeki insan toplulukları, adına “evrensel” denen ancak “yeni dünya düzeni tarikatı” denilen din-siyaset felsefesi-ekonomi temelinde bir paganist merkezin /kültürün psikolojik harp metotlarına dayalı propagandasının bombardımanıyla etki altına alınmıştır. Bu etkileme/dönüştürme sürecine rağmen bile her millet kendine has yerli/milli bir tarihi-toplumsal süreç yaşamıştır ve yaşamaya da devam edecektir. Her millet kendi sosyal-iktisadi-siyasi meselelerinin milli reçetelerini üretmek mecburiyetindedir. Artık Türk milleti sürekli “alan el” olmaktan “veren el” durumuna geçmek durumundadır. Bu ise yeni bir medeniyet kurmak demektir. Yeni bir medeniyet ihtiyacı yalnızca Türk milletine her alanda akıl-vahiy çizgisinin ışığı altında bilimsel yöntem ve bilgiyi sunmak değil bütün insanlığa hizmet demektir.

VI-FAYDALANILAN KAYNAKLAR

- Alvin Toffler, “Les Nouveaux Pouvoirs”, Fayard, 1991 ve Nicholas Negroponte, “L’Homme Numerique”, Laffont, 1995.
- Robert Reich, “L’Economie Mondialisee”, Dunod, Paris, 1993.
- Guy Debord, “Panegyrique”, Gerard Lebovici, Paris, 1989.
- General Agreement on Tariffs and Trade: Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Antlaşması.
- Trade Related Property Rights: Ticaretle İlgili Mülkiyet Hakları Antlaşması.

- The Economist, 28 Temmuz 2001.
- Pascal Lamy, “L’Europe en Premiere Ligne”, Sevil, Paris 2002.
- Birleşmiş Milletler Avrupa Masası: E/ CN. , 4/2000/52, Cenevre 2000.
- Birleşmiş Milletler Tarım ve Gıda Örgütü (FAO), World Food Report 2000, Roma 2001.
- www.ichrdd.ca/frame
- The Economist, “A Plague of Finance”, 29 Eylül 2001.
- Ramazan Kurtoglu, “İthal İkamesinden Liberal Ekonomiye Geçiş Sonrasında Büyüme ve işsizlik”, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Doktora Tezi, Ocak 2010.
- Erol Manisalı, “Hayatım Avrupa”, Birinci Kitap, Truva Yayınları, İstanbul 2006.
- R. Wade, “Sermaye Akışları Kavşağının Eşiğinde” Çev: Z. Altınok, Foreign Policy Dergisi (Türkiye baskısı), Kış Sayısı, İstanbul Bilgi Üniversitesi 1998-1999)
- J. Sangman, “The Search for Good Jobs”, Newsweek International, 22 Aralık 2003.
- J.E.Stiglitz, “Büyük Hayal kırıklığı”, Çev: A. Taşçıoğlu-D. Vural, Plan B, İletişim, Tanıtım Yayıncılık ve Yapımcılık Ltd. Şti, İstanbul 2002.
- Barker Raporu, Dünya Bankası 1951
- Dünya Bankası Gizli Raporu, 1993
- IMF, 2003
- Milliyet gazetesi, 27 Eylül 2004.
- Mahmut Çetin, “Dededen Toruna Genetik İhanet, Tepedelenli Ali Paşa ve Halil Hamit Paşa’dan Kemal Derviş’e”, Emre Yayınları, İstanbul Mayıs 2006.
- T. N. Srinivasan, Economic Journal, June 1983.

- N. İlder Ertuğrul, “Cumhuriyet Tarihi El Kitabı 1923-2008” ODTÜ Yayıncılık, Ankara Nisan 2008.
- Tefik Çavdar, “Küresel Kapitalizmin Girdabındaki Türkiye”. Bilgi Yayınevi, Ankara 2006.
- İlhan Selçuk, “İş Bitirici Ekonomi, Liberalizm ve 24 Ocak”, İstanbul 1986.
- Gülten Kazgan, “Türkiye Ekonomisinde Krizler 1929-2001”.
- F. Şenses, “Short Term Stabilization Policies in A Developing Economy: The Turkish Experience in 1980 in long-Term Perspective” ODTÜ Gelişme Dergisi, vol. 8 (1-2), Ankara 1981.
- The Guardian, 15 Aralık 1983.
- J.K.Galbraith, “Ekonomi Üzerine Her Şey”, Cem Yayınevi.
- J.E.Stiglitz, “Globalization and Its Discontents”, Penguin Books, 2002.
- E. Çölaşan, “24 Ocak: Bir Dönemin Perde Arkası”, 1. Baskı, İstanbul 1983.
- N. İlder Ertuğrul, “Cumhuriyet Tarihi 1923-2008.
- Ann Crittenden, New York Times, 19 Haziran 1980.
- Ufuk Güldemir, “Kanat Operasyonu”, Tekin Yayınları 1985.
- US Armed Forces, Haziran 1980.
- Nevzat Bölügiray, “Sokaktaki Asker, Bir Sıkıyönetim Komutanının 12 Eylül Öncesi Anıları”, Milliyet Yayınları, İstanbul 1989.
- Süleyman Demirel, Gazeteler, 3 Ağustos 1980.
- Güngör Uras, “Bak, Ben Sana Anlatayım”, Doğan Kitap, İstanbul Şubat 2010.
- Brender, “Un Choc des Nations”, Hatier, Paris 1987.

- The Economist, “Fear of Finance: A Survey of the World Economy”, 19-25 Eylül 1992.
- Prof. Dr. Mustafa E. Erkal, “Bölgesel Azgelişmişlik ve Kalkınma Ajansları”, Türkiye’de Yeniçağ, 16 Mayıs 2010.
- İrfan Donat ve Ufuk Şanlı, Sabah Ekonomi, 16 Mayıs 2010.
- Naomi Klein, “Şok Doktrini-Felaket Kapitalizmin Yükselişi”, Türkçesi: Selim Özgül, Agorakitaplığı, İstanbul Mayıs 2010.
- Alison Rice, “Post-Tsunami Tourism and Reconstruction: A Second Disaster? Tourism Concern, Londra Ekim 2005.
- Neil King Jr. Ve Yochi J. Dreazen, “Amid Chaos in Iraq, Tiny Security, Firm Found Opportunity, Wall Street Journal, 13 Ağustos 2004.
- Eric Eckholm, “U.S. Contractor Found Guilty of \$ 3 Million Fraud in Iraq”, New York Times, 10 Mart 2006.
- Stephan Haggard ve John Williamson, “The Political Economy of Policy Reform” 1994.
- George Orwell, 1984.
- E. Hotchner, “Papa Hemingway”, Carrol and Graf, New York 1990, -Ernest Hemingway’in elektroşok üzerine intihar etmeden önce 1961 yılında söylediği söz.
- Sosyolog Daniel Feierstein ve Guillermo Levy, “Hasta que la muerte nos separe: procticas sociales genocidas en America Latina” Buenos Aires, 2004.
- M. K. Gandhi “Non-Violence- The Greatest Force”, 1926.
- Boris Kagarlitsky, “Square Wheels: How Russian Democracy Got Derailed”, İngilizce çeviri: A. Auerbach ve diğerleri, Monthly Review Press, New York, 1994.
- Richard Cohen, “The Lingo of Vietnam”, Washington Post, 21 Kasım 2006.

- Stephen Kinzer’la yapılan mülakat, 21 Nisan 2006, www.democracy.org
- Eski Ahid-Yaratılış 6: 11.
- Yeni Ahit-Vahiy 21:5.
- Ramazan Kağan Kurt, “Türkler ve Mesihusa”, Truva Yayınları, İstanbul 2007.
- Harlan K. Ullman and James P. Wade, “Shock and Awe: Achieving Rapid Dominance”, Washington D.C: NDU Press Book, 1996, s. 110.
- Fareed Zakaria, Newsweek, 30 Kasım 2008.
- Niall Ferguson, “The Ascent of Money”, The Penguin Press, New York NY, 13 Kasım 2008.
- Paul Krugman, “Bunalım Ekonomisinin Geri Dönüşü”, Türkçesi: Neşenur Domaniç, Literatür Yayıncılık, İstanbul, Haziran 2001.
- John Kenneth Galbraith, “Ekonomi Kimden Yana-Yaklaşan Ekonomik Bunalımı Nasıl Önleyebiliriz”, Türkçesi: Belkis Çorakçı-Nilgün Himmetoğlu, Altın Kitaplar Yayınevi, İstanbul Mart 1998.
- The New York Times, 27 Mart 1922.
- Ben Bagdikian, The Media Monopoly, Beacon Press, Boston, Massachusetts, 2004.
- Bu konuşma metni pek çok kaynakta veriliyor. Bunlardan en önemlilerinden biri eski Fransız Gizli Servis uzmanı, araştırmacı Pierre de Villemarest tarafından iki cilt olarak yazılan “Fact and Chronicles Denied to the Public”, Aquilion Ltd, USA 2005 adlı kitaptır. Bu kitabın özellikle ikinci cildinde Bilderberg toplantılarındaki bazı çarpıcı konuşmalara yer veriliyor. Ayrıca (www.policestateplaning.com) adresine bakınız.

- Alev Alatl, Nihal Bengisu Karaca'nın röportajı, Aksiyon Dergisi 13-19 Ekim 2001, sayı 358.
- Vamık D. Volkan, "Körü körüne İnanç-Kriz ve Terör Dönemlerinde Geniş Gruplar ve Liderleri", Türkçesi: Özgür Karaçam, Okuyan US yayınları, İstanbul Eylül 2005.
- Alev Alatl, "Kâbus", Everest Yayınları, 16. Baskı, İstanbul Mayıs 2005.
- PBS Televizyonu, 14 Haziran 2007.
- Graham E. Fuller, The Democracy Trap: Perils of the Post-Cold War World, Dutton Publ. New York 1991.
- Mustafa Yıldırım, "Sivil Örümeğin Ağında", Ulus Dağı Yayınları, 13. Basım, Ankara Haziran 2006.
- a. Amerikan Kongresi'nde 22 yıl üyelik yapmış olan: Paul Findley, "They Dare to Speak" (Konuşmaya Cesaret Ettiler)-Lawrence Hill Books, Chicago 1985, 2003) adlı kitabında AIPAC'ın (Amerikan Israel Public Affairs)-İsrail Amerikan Halkları İlişkileri Komitesi) Amerikalıları nasıl sindirdiğini ve taktiklerini anlatır.

b. Bir ekip çalışması olan "The Ugly Truth About the Anti Defamation League (ADL)", (ADL Hakkındaki Çirkin Gerçek-Executive Intelligence Rewiev Editors, Washington DC. 1992) adlı kitapta ADL'nin (Yahudi Karşıtlarını Önleme Teşkilatı) ne tür entrikalar çevirdiğini anlatır.

Bunlar ve benzeri düzinelerce örgütler prestijli İngiliz yayın kuruluşu BBC'yi bile zaman zaman Yahudi düşmanı yayın yapmakla suçluyorlar.

- c. Prof. John Mearsheimer ve Prof. Stephan Walt tarafından kaleme alınan "The Israel Lobby and US Foreign Policy" (İsrail Lobisi ve Amerikan Dış Politikası) Bu kitabın özeti Türkçe olarak 2008 yılı içinde yayımlandı. Prof. Mearsheimer Chicago Üniversitesi'nden. Prof. Walt ise Harvard Üniversitesi'nden. Bu iki akademisyen oldukça uzun bir makaleyi 2005 yılında yazmışlardı. Ancak Mart 2006'da

London Rewiev of Books'ta yayımlatabildiler. Makale Harvard Üniversitesi, Kennedy School web sayfasında "working paper" olarak yayınlanınca internetten kısa sürede 275 bin kopyası indirildi.

- Eliot A. Cohen, 'Yes It's Anti-Semitic, Washington Post, 5.04.2006.
- Scott McConnell, Breaking the Silence, The American Conservative, 6.11.2006.
- Cornvell Rupert, The Independent, 7 Nisan 2006.
- Michael Massing, The Israel Lobby, The Nation, 10.6.2002.
- Robert Fisk, The Great War for Civilisation; The Conquest of the Middle East, Harper Perennial Publ, London 2006, s.1034.
- Jerry E. Smith, "HAARP", Adventures Unlimited Press, Kempton Illinois, 1998.
- John Tirman, "100 Ways America is Screwing up the World", Harper Perennial, New York 8 Ağustos 2006.
- Georges Corm, "Kalkınmada Başarısızlığın Kökenleri-Yeni Küresel Ekonomik Düzensizlik", Türkçesi: İsmail Kılınç, Phoenix Yayınevi, Ankara Şubat 2010.
- Georges Corm, "21. Yüzyılda Din Sorunu", İletişim Yayınları, İstanbul 2008.
- Left Behind serisi kitaplarından bazıları Türkçeye çevrilmiştir. Mesela; Tim Lahaye ve Greg Dinallo, "Babil'in Dirilişi", Neden Kitap, İstanbul Ocak 2005.
- Ramazan Kağan Kurt, "Evanjelizm", Birharf Yayınları, 2. Baskı, İstanbul Mart 2006.
- Jeffrey M. Smith, "Seed of Deception: Exposing Industry and Government Lies About Safety of the Genetically Engineered Foods You are Eating", Yes Books, San Francisco 2003.

400 | Küresel Ekonomik Kriz ve Yeni Dünya Düzeni

- Hiksoslar için bakınız: Burak Eldem, “2010 Mardukla Randevu”, İnkılap Yayınları, İstanbul 2003.
- The Lancet, 16 Ekim 1999.
- www.freenetpages.co.uk/hp/a.psuztai/
- www.ustrade-wto.gov/0305102.html
- Hasan Erden, Sivil İşgal Orduları İçimizde, Kum Saati Yayınları, İstanbul 2007.
- Lyn Bunchanan, The Seventh Sense, Preview Pocket Books, New York, 2003.
- www.genagraphic.com
- Ali Çimen, “Echelon”, Timaş Yayınları, 3. Baskı, İstanbul Şubat 2003.
- <http://www.popularmechanics.com/militarylaw/1281411.html?page=1>
- Hürriyet 4 Haziran 2007.
- www.fedame.org
- John Coleman, “The Story of The Committee of 300” 4. Baskı, Joseph Holding Corporation Carson City, NV 2005.
- John Coleman, “The Tavistock Institute of Human Relations”, Omni Publ. Palmdale, California 1999.
- John B. Alexander, “Acoustics, In Future War, Non Lethal Weapons in Twenty-First Century Warfare” Thomas Dunne Books, New York 1999) Ayrıca bakınız: Frank Vizard, “Do Microwave Weapons Kill” Scientific American, 18.02.2003.
- Milliyet, 9 Kasım 2008.
- Financial Review, Temmuz 2008.
- Rolling Stone, Ağustos 2008.
- Amer Taheri, Forbes, 26 Ekim 2008.
- Hürriyet, 4 Ocak 1996.
- Sabah, 11 Mart 2000.

- Ramazan Kağan Kurt, “Tanrı İmparatorluğu ve Türkiye, Karma Kitaplar, İstanbul Nisan 2008.
- Başak Ergüder, İktisat Dergisi, Sayı 501, Mayıs 2009.
- Richard K. Bettes: “U.S. National Security Strategy: Lenses and Landmarks”, Princeton University Press, Princeton, Nov. 2004, 4.
- John Tirman, “100 Ways America is Screwing up The World”, Harper Perennial, New York 8 August 2006.
- C.V.Anderson, “The Federal Emergency Managment Agency”, Nova Science Pub. INC, Şubat 2003.
- Penthouse, Ağustos 1985.
- Herald Tribune, 4 Eylül 1992.
- Herald Tribune, 25 Mayıs 1992.
- Costas Lapavitsas, “Finansallaşma ve Kapitalizmin Krizi”, Yordam Kitap, Türkçesi Tuncel Öncel, İstanbul, 2009.
- IMF-International Monetary Fund-International Financial Statistics, Washington, D.C, Çeşitli Yıllara Ait Veriler; Stuart Holland, Toward a New Bretton Woods, Russel Press, Nottingham, İngiltere, 1994.
- Council of Economic Advisers, Economic Report of the President 1995, Washington D.C; U.S. Government Printing Office.
- A.g.e, s. 314; Robert Solow, Is All That European Unemployment Necessary? The World Economic Laboratory, MIT Working Paper, No. 94-06.
- Prof. Dr. Lester C. Thurow, “The Future of Capitalism”, 1996.
- Claudia Goldin and Robert A. Margo, “The Great Compression: The Wage Structure of the U.S at Mid-Century”, The Quarterly Journal of Economics, Şubat 1994.

- Daniel R. Feenberg and James M. Poterba, "Income Inequality and the Incomes of Very High Income Taxpayers", NBER Working Paper Num: 4229, Aralık 1992.
- Wealth: The Divided States of America", New York Times, Nisan 23, 1995.
- Council of Economic Advisers, "Economic Report of the President 1995", Washington D.C, U.S Government Printing Office, s. 276, 311, 326.
- Peter S. Canellos, "The Outer Class", Boston Globe, Şubat 6, 1994.
- F. Braudel, "Maddi Uygarlık III. Ekonomi ve Kapitalizm XV-XVIII. Yüzyıllar", Gece Yayınları, Ankara 1993.
- Prof. Dr. Lester C. Thurow, "Kapitalizmin Geleceği – Bugünün Ekonomik Güçleri Yarının Dünyasını Nasıl Şekillendiriyor", Sabah Kitapları, İstanbul Mayıs 1997.
- William Greider, "Waking up the Global Elite", The Nation, Ekim 2, 2000.
- David Ovason, "The Secret Symbols of The Dollar Bill", Harper Collins Publishers, Inc., New York 2004.
- Alev Alathı, Hüseyin Sorgun röportajı, Aksiyon 18-24 Aralık 1999.
- Başkan Bill Clinton, USA Today, 11 Mart 1993.
- British Guardian, 20 Mayıs 1925.
- Basın, 12 Ekim 2008.
- www.tcmb.gov.tr
- Mustafa Erkal, Türkiye’de Yeniçağ, 4 Nisan 2010.
- Vatan Gazetesi, 4 Nisan 2010.
- Chiristopher Knight, Haber Türk, 4 Nisan 2010.
- Francis Fukuyama, Newsweek 12 Ekim 2008.

- Thom Burnett ve Alex Games, "Who Really Runs the World?".
- Bill Clinton, USA TODAY, 11 Mart 1993.
- Jay McInerney, "Bright Lights, Big City" Vintage Books, New York, 12 Ağustos 1984 ve Jay McInerney "The Good Life", Vintage Books a division of Random House, Inc., New York, 2006.
- The ChicagoTribune, 24 Haziran 1924.
- Nesta Helen Webster, "World Revolution The Plot Against Civilization", Book Jungle, 11 Mayıs 2007.
- Ant Dergisi, 9 Mart 1969.
- Alev Alath, Nihal Bengisu Karaca röportajı, Aksiyon, 13-19 Ekim 2001.
- Alev Alath, Aksiyon, 13-19 Ekim 2001.
- William Grider, Secrets of the Temple: How the Federal Reserve Runs the Country, New York: Touchstone Publication, 1989.
- Peter Kershaw, Economic Solitions, The Incredible Story of How You and America Are Being Bunkrupted, Engelwood, Colorado: Quality Press. Ltd, 1994.
- Eustace Mullins, The Secret of the Federal Reserve, Virginia: Bankers Research Institute, 1983, s.179 ve diğer çalışma: Eustace Mullins, The World Order: Our Secret Rulers, Staunton-Virginia: Ezra Pound Institute of Civilization, 1987.
- FED Raporu, 30 Haziran 1997.
- Charles A. Lindbergh Sr, Lindbergh on the Federal Reserve, Costa Mesa-CA: Noontide Press, 1923.
- Devvy Kidd, "Why A Bunkrupt America", Project Liberry Publ, Colorado, 1995.

- Dr. John Coleman, Diplomacy by Deception, Carson City: Bridge House Publ. 1993, s.1.
- www.federalreserve.gov
- www.usinfo.state.gov
- David Rockefeller, Memoirs, Random House, New York, 2002.
- David Rockefeller, Letter to The New York Times, 25.08.1980
- Ellen Sorokin, Trilaterall Meeting to Discass Terrorism, The Washington Times, 06.04.2002.
- Tevrat-Süleyman'm Meselleri-22/6-7.
- Prof. Dr. Carroll Quigley, Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time, Macmillan Comp, New York, 1966.
- Doug Casey, What We Now Know; The Most Powerful Bank You Have Never Heard, www.escapeartist.com/efam/78/Bank.html, Mart 2006.
- James C.Baker, The Bank for International Settlements Evalution and Evalution, Quorum Books, Wesport, USA, 2002.
- İsrail Ha'aretz gazetesı yazarı Ari Shavit, the New York Times 27 Nisan 1996.
- Seymour Martin Lipset-Earl Raab, Jews and The New American Scene, Harvard University Press, 1995.
- The Jarusalem post, 13 Ekim 207.
- Kol Yısrail (Israel) radyosu, 3 Ekim 2001.
- Mieke Bal, Anti-Covenant: Counter-Reading Women's Lives in the Hebrew Bible, Almond Publ, Sheffield, 1989.
- John J. Collins, The Zeal of Phinehas: The Bible and the Legitimation of Violence, The Society of Biblical Literature, Vol.122, No:1, Spring 2003, Atlanta.
- 2 Krallar 15:13

- Zebur 137:9
- Eski Ahit / İsayah 13:13-16
- Yeremya 51:10-24
- Hezekiel 9:5-6
- Paul Findley, They Dare to Speak, Lawrence Hill Books, Illinois, 1983, 1989, 2003.
- The Ugly Truth the Anti Defamation League (ADL), Executive Intelligence Rewiew Editors, Washington D.C, 1992.
- Los Angeles Times, 13 Nisan 1993
- James D. Besser, Jewish Criticism of Carter Intensifies, The Jewish Week, 15 Aralık 2006.
- Hürriyet 14 Eylül 2007.
- Ralph Epperson, The Unseen Hand, Publius Press, 16. Baskı, Tucson-Arizona, 1995.
- Edwin Emerson, "The Nineteenth Century and After", Cambiridge Scholars Publishing, August 2009.
- Mary E. Hobart, (Rothschildlerin Sırrı), "The Secret of The Rothschilds", Charles H. Kerr & Company Chicago, 1898.
- Condrad Siem, "La Vieille Farnce, Mart 1921, Sayı 216.
- Eski ABD Hazine Bakanı William Gibbs McAdoo, 22 Haziran 1924.
- John F. Hylan, New York Belediye Başkanı, 24 Haziran 1924.
- ABD Congressional Record House, Pages 1295-96, 10 June 1932- Louis McFadden'nin Kongre konuşmaları için bakınız: Louis Thomas McFadden, Collective Speeches of Congressman Louis T. McFadden, Hawthorne, CA: Omni Pubication 1970.

- Presidential Decree, Executive order EO 11 ve EO 110-11110.
- Collins Piper, Final Judgement, Wolfe Press, Washington DC, 1993 b) Paul Findley, In Kennedy Assassination, Anyone but MOSSAD is Fair Game for US Media, Washington Report on Middle East Affairs, Mart 1992.
- Paul Findley, They Dare to Speak, Lawrence Hill Books, Illinois, 1989.
- Cengiz Özakıncı, Euro-Dolar savaşı, Otopsi Yayınları, İstanbul 2005.
- Haydar Kazgan, "Galata Bankerleri", Cilt I-II, Orion Yayınevi, Ankara 2006.
- Jewis Encyclopedia.
- Martin A. Larson, The Federal Reserve and Our Manipulated Dollar, p:10.
- Gustavus Myers, The History of the Great American Fortunes.
- Ryo Kuroki, "Top Left-Wall Street Kartalını Vurun", Türkçesi: H. Can Erkin, Bizim Kitaplar, İstanbul 2010.
- David Viley, "İtalian Mafia Turnover 120 bn", BBC News-23 Ekim 2007, news.bbc.co.uk.
- Julia Werdigier, Faulting UBS for Losses in Bad Bebt, Bank is to Sue, The New York Times, 25 Şubat 2008.
- The Times, 28 Temmuz 2007.
- Tom Hanahoe, America Rules, Brandon Publ. Dublin.
- The Times, 27 Ekim 2008.
- George Soros, Ekim 2008, MIT Konferansı.
- Gillian Tett ve Paul J. Davies, Out of the Shadow: How Banking's Secret System Broke Down, The Financial Times, 16 Aralık 2007.
- The Observer, 29 Temmuz 2007.

- Der Spiegel, 17 Eylül 2007.
 - Gwen Robinson, Taxing Times for Japan's Hedge Fund Piranhas, 13 Eylül 2007, www.ft.com
 - Patrick Hosking, Predatory Hedge Funds Take One Billion Pound Windfall From Northern Rock Misery, Financial Times, 22 Eylül 2007.
 - Barton Biggs, Hedge Hogging, John Wiley and Sons. Inc., New Jersey, 2006.
 - New York Times, Ağustos 2005.
 - Morgan Stanley, Sovereign Wealth Funds, Estimated Assets, March 2007.
 - John Gapper, Financial Times, 29 Kasım 2007.
 - Samuel Huntington, "Foreign Affairs", Eylül/Ekim 1997.
 - The Independent on Sunday, 29 Temmuz 2007.
 - Prof. David Ray Griffin, The New Pearl Harbor, Northampton: ASA, Interlink Pub. 2004
- Jim Marrs, The Terror Conspiracy, New York: Disinformation Books, 2006
- Prof. Stephen M. Walt – Prof. John J. Mearshemier, İsrail Lobisi – Amerikan Dış Politikası, Profil Yayınları, Kasım 2007, İstanbul.
- CNN Televizyonu, 7 Ocak 2008.
 - John Byne, Bogus Iran Story was Product of Pentagon Spokesman Reporter Says – www.rawstory.com, 16 Ocak 2008.
 - Laurence J. Kotlikoff, The Coming Generational Storm, Cambridge: MIT Press., 2004.
 - NPQ Dergisi, 14 Haziran 2005.
 - NPQ Dergisi, 23 Ağustos 2007.

- New Perspectives Quarterly (NPQ) Dergisi, 23 Ağustos 2007.
- Niall Ferguson, An Ottoman Warning for Indebted America, Financial Times, 1 Ocak 2008.
- Kishore Mahbubani, The Danger of Decadence: What the Rest Can Teach the West, Foreign Affairs, Eylül / Ekim 1993.
- www.federalbudge.com
- Dennis Cauchan, Tax Payers on the Hook for \$59 Trillion, USA Today gazetesı, 28 Mayıs 2007.
- Joseph Stiglitz, Globalization Creating Rich Countries with Poor People, NPQ dergisi, 25 Ekim 2006.
- Jack Huberman, Bushit, Nation Books, New York, 2006.
- Tom Honahoe, American Rules, Dublin 2003.
- The Economist, Ocak 2006.
- <http://mwhodges.home.att.net/nat-debt/debt-nat.htm>
- <http://www.ustreas.gov/tic/mfh.txt>
- Chalmers Johnson, The Aritmetic of America's Military Bases, 19 Ocak 2004 – Chalmers Johnson, The Sorrows of Empire: The Militarism, Secrecy, and the End of Republic, Metropolitan Books, New York, 2004 – www.hnn.us/articles/3097.html
- Paul Kennedy, The Rise and the Fall of the Great Powers, Random House, New York 1987 – Türkçesi: İş Bankası Kültür Yayınları, Mayıs 2001.
- Jack Huberman, Bushit, s. 271, Nation Books, New York, 2006.
- George Soros, Ekim 2008, MIT Konferansı.
- The Times, "Luxx", Eylül 2008.
- Ramazan Kağan Kurt, "Evanjelizm", Birharf Yayınları, 2. Baskı, İstanbul Mart 2006.

- Euripides M.Ö 480 – 406.
- Başkan Lincoln
- Giuseppe Mazzini, “Avrupa’da Demokrasi Üzerine Düşünceler”, Merkez Kitaplar, İstanbul 2008.
- Michael A. Aguino, “The Crystal Tablet of Set”, January 1989 CE, Weirdbase Version by TS Permission.
- FEMA için daha fazla bilgi; “FEMA: Your Emergency Government in the Wings”, Fusion Magazine, August 1980.
- Albert Pike, “Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry”, House of the Temple, Washington D.C, 1966.
- Lady Quennborough: “Occolt Theocracy”, et Gary Allen:Die Insider”.
- St. John Papazı D. Kennedy Bell, The Daily Mail, Londra, Ağustos 1925.
- Eugene V. Debs, The Sun, 4 Mayıs 1925.
- Kont Cherep Spiridovich, Görünmeyen El, Selis Yayınları, İstanbul Kasım 2007.
- Grace Hallsell, “Tanrıyı Kıyamete Zorlamak-Armagedon, Hıristiyan Kıyametçiliği ve İsrail”, Kim Yayınları, 2. Baskı, Ankara Nisan 2003.
- Jean-Michel Valantin, “Küresel Stratejinin Üç Aktörü: Hollywood, Pentagon ve Washington”, Babıali Kültür Yayıncılığı, İstanbul 2006.
- 25Mayıs 2008 – Akşam Gazetesi
- Wall Street Journal, Avrupa Baskısı 23-25 Mayıs 2008.
- Will Durant-Rogertambelin, Yahudi Tarihi ve Siyon Liderlerinin Protokolleri.
- Michael Drosnin, Tevrat’ın Şifresi, Cep Kitapları, İstanbul 1999.

- Robert Fuller, *Spiritual, But not Religious Understanding Unchurhed America*, Oxford University Press, 2001.
- *Novel Observatuer*, 26 Ocak 2004.
- *Time* dergisi, 7 Ağustos 2000.
- *Hürriyet* 16 Kasım 2008.
- Alev Alatlı, “Schöredinger’in Kedisi-Kabus”, Everest Yayınları, 16. Baskı, İstanbul Mayıs 2005.
- Alev Alatlı, *Aksiyon* 13-19 Ekim 2001.
- *Newsweek*, 30 Kasım 2008.
- *Hürriyet*, 22 Kasım 2008.
- *The Economist*, 8 Kasım 2008.
- Georges Corm, “Kalkınmada Başarısızlığın Kökenleri-Yeni Küresel Ekonomik Düzensizlik”, Phoenix Yayınevi, Ankara Şubat 2010.
- Michael Moore, “Capitalism: A Love Story”,-DVD film veya www.capitalismalovestory.com.
- Michael Moore, adı geçen DVD belgesel.
- Graham E. Fuller, “Demokrasi Tuzağı”, Türkçesi: Meral Gaspiralı, Altın Kitaplar, İstanbul Nisan 1996.
- Graham E. Fuller-Ian O. Lesser, “Balkanlardan Batı Çin’e Türkiye’nin Yeni Jeopolitik Konumu”, Türkçesi: Yaşar Bülbül, Alfa Yayınları, İstanbul Temmuz 2000.
- Graham E. Fuller, “Yükselen Bölgesel Aktör-Yeni Türkiye Cumhuriyeti”, Türkçesi: Mustafa Acar, Timaş Yayınları, İstanbul Mart 2008.
- Graham E. Fuller, “Siyasal İslam’ın Geleceği”, Türkçesi: Mustafa Acar, Timaş Yayınları, İstanbul Nisan 2004.
- *The Economist*, “A Plaque of Finance”, 29 Ekim 2001.
- Pierre Bourdieu, “Politik İst Entpolitisiert”, *Der Spiegel*, 2001/29.

- Paul Krugman, *Cach Dergisi*, Zürich, 8 Şubat 2002.
- John Helleman, *New York Dergisi*, 19 Eylül 2011.
- Inside Job, DVD Belgesel, Yön: Charles Ferguson, 2010 Sony Picture.
- Hırs / Freefall, DVD Film, BBC Worlwide Ltd 2009.
- Milliyet 3 Ekim 2011.
- Hürriyet 3 Ekim 2011.
- Vatan 3 Ekim 2011.
- Haber Türk TV, 3 Ekim 2011.
- Şükrü Kızılot, Hürriyet 3 Ekim 2011.
- David DeGraw, Küresel Elitler ve Dünyayı Kim Yönetiyor, <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=25967>, Eylül 2011.
- Bob Chapman, “Küresel Mali Krizin Derininde Yatan Sebepler – Elitlere Ne Zaman Dokunulacak”, <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=26086>, Eylül 2011.

Faydalanılan Diğer Kaynaklar:

- Richard Hack, “When Money is King, Dove Books, Los Angeles 1996.
- Trevor Ravenscroft, *The Spear of Destiny*, G.P. Putnam’s Sons, New York, 1973
- Gary Allen, *By Freeing the Market, American Opinion*, December 1981
- James P. Warburg, *The West in Crisis*
- Carroll Quigley, *Tragedy and Hope*
- Ludwig Von Mises, Quoted by Percy Greaves, *Understanding the Dollar Crisis*, Western Islands, Los Angeles, 1973

- Antony Sutton, *Wall Street and The Bolshevik Revalation*, Arlington House, New York 1974
- Rene Fulop – Miller, *The Power and Secret of the Jesuits*, Garden City Publishing Company, Garden City – New York, 1929
- Richard Wurmbrand, *Was Karl Marx A Satanist?*, Diane Books Publishing Co., Glendale – California, 1976
- Gary Allen, *The Bankers, Conspiratorial Origins of the Federal Reserve*, American Opinion, March 1970
- Arthur Edward Waite, *A New Encyclopaedia of Freemasonry*
- James P. Morgan, *Abraham Lincoln – The Boy and the Man*
- Otto Eisenshiml, *The Hidden Face of the Civil War*, The Bobbs – Merrill Company, New York 1961
- William P. Hoar, *Andrew Carnegie*, American Opinion, December 1975
- Gary Allen, *The CFR Conpsoiracy to Rulet the World*, American Opinion, April 1969
- H. S. Kennan, *The Federal Reserve*
- Ferdinand Lundberg, *America's Sixty Families*
- John Kenneth Galbraith, *The Great Crash, 1929*, Time Incorporated, New York, 1954
- Gary Allen, *Federal Rserve – The Anti – Economics of Boom and Bust*, American Opinion, April 1970
- Gary Allen, *The Rockefeller File*, 76 Press, Seal Beach – California, 1976
- John Hackett et al, *The Third World War*, Berkeley Books, New York, 1985
- FEMA: *Your Emergency Government in the Wings?*, Fusion Magazine, August 1980

- The Utah Independent, September 1977
- Rose Martin, Fabian Freeway
- Jean – Michel Angebert, The Occult and the Third Reich, Macmillan Publishing co. New York, 1974

ÜÇÜNCÜ BASKI İÇİN ÖZEL EK'İN KAYNAKÇASI

- Thoma Palley, “Financialization: WhatIt is and Whay It Matters”, Working Paper Series, No. 153, Political Economy Research Institute, Kasım 2007-
<http://www.peri.umass.edu/pubication236+M505d3f0bd8c.0.html>
- Mehmet Semih Söylemez, “Duygusal Sermaye”, Final Kültür Sanat Yayınları, İstanbul, 2012.
- Amy Cortese, “Loka Yatırım”-Yerel Yatırım Devrimi ve Bundan Faydalanmanın Yolları”, Türkçesi: A. Müge Karan, Modus Kitap, İstanbul 2013.
- Zhang Danhong, “Bankalar, Kriz ve Politika”, Aydın, Aralık 2012-Ocak 2013.
- Michael Powell, “Profits Are Booming, Why Aren’t Jobs?”, New York Times, 9 Ocak 2011.
- Don Lee, “U.S. Jobs Continue to Flow Overseas”, Los Angeles Times, 6 Ekim 2010.
- Donna Smith, “Study Says Most Corporations Pay No U.S Income Taxes”, Reuters, 12 Ağustos 2008, -
www.reuters.com/article/2008/08/12/us-usa-taxes-corporations-idUSN1249465620080812
- Jesse Drucker, “Google 2.4 % Tax Rate Shows How \$ 60 Billion Lost to Tax Loopholes”, Bloomberg, 21 Ekim 2010.
- David Kocieniewski, “G.E’s Strategies Let it Avoid Taxes Altogether”, New York Times, 24 Mart 2011.

- Michael E. Porter and Mark R. Kramer, "The Big Idea: Creating Shared Value", Harvard Business Review, Ocak 2011.
- www.gallup.com/poll/141578/Americans-Three-Times-Confident-Small-Big-Business.aspx
- Frank Rich, "Who Will Stand Up to the Superrich", New York Times, 14 Kasım 2010.
- Nicholas D. Kristof, "A. Hedge Fund Republic", New York Times, 18 Kasım 2010.
- Julie A. Nelson, "Hayatımızdaki Ekonomi", Türkçesi: Didem Kizen, YKY, İstanbul 2011.
- Center for Career Development in Early Care and Education, "Briefing Booklet: Advance Reading for", September 14, 2000, Wheelock College, Boston, MA.
- Frank Schirrmacher, "EGO, Das Spiel, Des Lebens"
- Karl Blessing Vrelag, 18. Februar 2013, 352 Seiten.
- Mutlu Binark ve Günseli Bayraktutan Sütçü, "Kültür Endüstrisi ürünü olarak Dijital Oyun", Kalkedon Yayınları, İstanbul, 2008.
- Hürriyet, "Ekonomik Kriz Oyun Satışlarını Etkilemedi", 11 Ağustos 2012.
- Haber Türk, "Oyun Yaşı 5'e Düştü, Ciro 200 Milyon Dolara Çıktı Ama", 27 Nisan 2012.
- Ha-Joon Chang, "Kapitalizm Hakkında Size Söylenmeyen 23 Şey", Türkçesi: Belgin Tupal, Say Yayınları, İstanbul, 2011.
- Julie A. Nelson, "Hayatımızdaki Ekonomi", Türkçesi: Didem Kizen, YKY Yayınları, İstanbul, 2011.
- Michael Tanzer, "Globalizing the Economy", Monthly Review, Eylül 1995.

- The Corporate Accountability Project (online), www.corporations.org/system , Ekim 2002.
- Michael Parenti, “Democracy for the Few”, 5. Baskı, St. Martin’s Press, New York, 1988.
- Prof. Barbaros Çetin, “İnsanlık Dünyayı Son 200 Yılda Bitirdi”, Milliyet, Düşünenlerin Düşüncesi, 1 Aralık 2012.
- Ömer Kurt, “Küçük Adamlarla Büyük oyunlar”, Pozitif Yayınlar, İstanbul, 2013.
- Filiz Aydoğan, “Medya ve Popüler Kültür Üzerine Yazılar”, Mediacat Kitapları, İstanbul, 2004.
- Hürriyet, “Steve Jobs, Küresel Gençliği İstanbul’da Kahve İçerken Görmüş”, 26 Ekim 2011.
- Stuart Hall, Der: Anthony King, Türkçesi: Gülcan Seçkin ve Ümit Hüsrev Yolsal, “Yerel ve Küresel: Küreselleşme ve Etkinlik, Kültür, Küreselleşme Dünya Sistemi İçinde”, Bilim ve Sanat Kitabevi, Ankara, 1998.
- Nilda Ferhan Efeçinar, “Bilinçaltının Büyüsü”, Sistem Yayıncılık, İstanbul, Temmuz 2012.
- James Rickards, “Kur Savaşları-Bir Sonraki Küresel Krizin Oluşumu”, Türkçesi: Neşenur Domaniç ve Nusret Avdan, Scala Yayıncılık, İstanbul, 2013.
- Alp Keler, Ak Portföy Genel Müdürü, “Kur Savaşları” kitabının “Sunuş” yazısından.
- Mart 2013, %10.7.
- Milliyet, Vatan 19 Mart 2013.
- Hakan Özyıldız, “Savaşa Hazır Mıyız?”, Haber Türk, 9 Şubat 2013.
- Ercan Kumcu, “Finansal Piyasalar Duruldu Ama”, Haber Türk, 29 Ocak 2013.

- James Rickards, “kur Savaşları-Bir Sonraki Küresel Krizin Oluşumu”, Türkçesi: Neşenur Domaniç ve Nusret Avkan, Scala Yayıncılık, İstanbul 2013, s. 25-293.
- İsmet Özkul, “2013 Kur Savaşları Yılına Dönüşebilir”, Haber Türk, 14 Ocak 2013.
- 1968: 39, 2006: 47, 2009: 48.
- Vatan, Akşam, 25 Mayıs 2013.

KÜRESEL EKONOMİK KRİZ VE YENİ DÜNYA DÜZENİ

Dr. Ramazan KURTOĞLU

2008 mali krizinin sebep olduğu yıkımın mali bilançosu her geçen gün artıyor. Öyleyse krizin başında açıklanan, çözüme yönelik rakamlar tarihe not düşmek bakımından, insanlığın nasıl kandırıldığını göstermek bakımından değiştirmemenin doğru olacağını düşündüm. Zira krizin 2013'ün ortasındaki küresel maliyeti 30 trilyon dolar olarak telaffuz edilmekle birlikte tam maliyetinin daha fazla olacağı ve önümüzdeki yıllarda daha da artacağı tahmin ediliyor. Zaten kitabımızın ana teması rakamlar olmayıp, başta Amerikan halkı olmak üzere neoliberal politikaların insanlığı ve milli devletleri nasıl ve hangi tür bir girdaba soktuğudur. Bu bağlamda kitabın üçüncü baskısına "Finansal Ekonomide Oyun Teorisi ve Yaklaşan Küresel Finans Savaşı İçin Bilinçaltı Operasyonları" başlıklı bölümü ekledim. Okuyucularının öncelikle okuması arzusu ile de kitabımızın baş tarafına yeni bölümü koyduk.

John Gray'ın "Kara Ayın" de ifade ettiği gibi, "tarihin temelinde gizli bir planın yattığı inancı, gerek judeo-Hristiyan dini inançlar gerekse seküler kurtuluşçu hareketler, ütopyacı siyasi projeler açısından esastır." Daha yüce bir insanlık meydana getirmek adına ezilen ya da yok edilenler. İster patlatılan bombalarla, ister finansal/ekonomik krizlerle.

İnsanlık günümüzde judeo-Hristiyan Ortaçağ'dan daha fazla boş inançlar dönemini yaşamakta olup, sürekli manipüle edilmektedir. Seküler kurtuluş umudu söndürülürken buna alternatif olarak dinlerin apokaliptik (kıyametçi) versiyonları giderek canlandırılmaktadır.

Ramazan Kurtοğlu

Antalya-Serik doğumlu. İlk, orta ve Aksu Öğretmen Lisesi'ni Antalya'da bitirdi.

Atatürk Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, The University of British Columbia-Vancouver-Kanada, University of California-San Diego, University of Pennsylvania-Philadelphia, University of California-Irvine-ABD'de lisans, lisansüstü, master, İngilizce, akademik İngilizce ve doktora eğitimi gördü.

Kurtοğlu'nun uzmanlık alanı ekonomi, davranış bilimleri, global operation management, finansman ve uluslar arası finans ve dinler tarihidir.

Türkiye'nin en büyük özel sektör sanayi kuruluşlarında finansman müdürü, genel müdür muavini ve genel müdür olarak 26 yıl aralıksız görev yaptı. Kurtοğlu halen İstanbul Aydın Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde öğretim üyesi ve Uluslararası Ticaret Bölüm Başkanı olarak görev yapmaktadır. Yazının çeşitli gazete ve dergilerde yayımlanmış çok sayıda makalelerinin yanında yayınlanmış sekiz kitabı mevcuttur.

ORION KİTABEVİ

Selânik Cad. No:72/22

06640 Kızılay/ANKARA

Tel : 0 312 417 78 35

Faks : 0 312 425 06 82

www.orionkitabevi.com.tr